

Giới thiệu Phi Thăng Tu Chân Quyền

Thể loại: tu chân, sắc hiệp, tiên hiệp, sắc

Nội dung chính của câu chuyện nói về những gì sẽ xảy ra ở thế giới tu tiên nhưng mà ở thế giới này rất là tàn khốc và máu lạnh.

Và cũng ở nơi đó có những Pháp Bảo, Cơ Duyên, Yêu Thú.....

Nội dung đọc rồi sẽ rõ

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Phi Thăng Tu Chân Quyền!

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Lãng Tiếu biết tu luyện

Thôn Gia Hoà là một vùng nhỏ ở rìa trung vực cách hải vực ko xa là một nơi thuộc quản lí của Minh Nguyệt Giáo.

Minh Nguyệt Giáo là giáo phái tu tiên mạnh nhất khu vực quanh 100km là 1 giáo phái nữ nhiều nam ít và nam thường ko được trọng dụng.

Lãng Tiếu một đứa bé nam 10t mồ côi cha mẹ chết trong 1 lần ra khơi gặp phải hải thú, được thôn gia hoà chung nhau nuôi vì hay cười và ít khi buồn nên được gọi là Lãng Tiếu

Lãng Tiếu mặt trắng mịn màng, mắt to, môi hơi vênh trông rất đáng yêu hắn đang chuẩn bị 1 lên núi để bày thú cậu đã làm việc này được vài lần và cậu thích loại cảm giác tự làm tự ăn này đừng nhìn hắn nhỏ hắn rất giỏi bày là hắn tự làm hết đấy

Một giọng nói già nua vang lên "Tiếu à lại lên núi nữa sao ta đã bảo con bao lần là trên đó nhiều nguy hiểm nhiều hung thú có thể chết người đấy"

Giọng nói non nớt của Tiếu vang lên "ko sao đâu ông trưởng thôn cháu đã 10t rồi có thể tự lo bản thân được mà với lại tiểu đẹp trai thế này ai nỡ giết tiểu chứ"

Cốc....."ai ôi sao ông đánh tiểu chứ"

Trưởng thôn haizz.... "Thôi thôi ta có nói cũng ko cần đc nhớ cẩn thận nhá nguy hiểm thì ráng chịu"

Lãng Tiếu cười nói "Hôm qua con chôn cháu bắt đc là ai mặt dày qua ăn nhờ vậy ta hi hi"

"Thằng nhóc này ăn có tí xú mà cũng so đo vs ông già này đúng là ko thương ta gì cả mà"

Chụt.....Tiếu hôn trưởng thôn một cái vừa chạy đi vừa nói lớn "Tiếu thương trưởng thôn nhất hi hi "

"Thằng nhóc này coi như có lương tâm"

Cả hai ông cháu đều ko biết rằng đây coi như là lần cuối hai người gặp nhau chính thức đấy

Lại nói tới Tiếu hiện tại đang núp trong lùm cây cách đó ko xa cái bãi khi này và có 1 con thỏ đang tiếp cận cái bãi đó một con thỏ rất dễ thương nếu có con gái ở đây thì chắc rất yêu thích nhưng giờ này

Tiểu nghĩ thầm "con thỏ này to béo như vậy lát phải nhém thêm ông trưởng thôn mới đc tới khi đó phải làm giá một xú hi hi " đúng lúc này thì một tiếng Oánh rung trời chuyển đất nổ lên

Không khí như nghiền nát Lãng Tiếu giờ phút này có thể nói là cực độ khó chịu thân thể muốn nổ tung theo không khí "thôi chẳng lẽ ông trời thấy tiểu đẹp trai quá nên tìm cách giết tiểu sao" đến lúc gần ngủm rồi hắn vẫn ko buồn mảy may còn nghĩ lời rầm thì ấy nữa chứ

Lúc đó có 1 luồng sáng nhanh như chớp vèo vào tay của hắn và giúp hắn chống lại cái áp bách đó

Lãng Tiếu toát mồ hôi lạnh nhanh chóng suy nghĩ "gì vậy tiên nhân sao nhưng mình đã thấy vài tiên nhân đấu pháp ko có như vậy kinh khủng ờ cái hạp này là j nhỉ chẳng lẽ có tiên nữ nào thăm mền tiểu nên ban bảo xuống cứu tiểu"

Trên trời vang lên một âm thanh đờ đờ bả khí "Ma tổ to gan dám ăn cướp Thời Không Bảo Hạp Của Tiên Giới ta đáng chết vạn lần mau giao ra đây nhận tội Tiên tổ ta có thể tha cho ngươi lần này "

Lại một giọng khàn khàn khó nghe vang lên "Tiên tổ có j từ từ nói Thời Không Bảo Hạp đã rơi mất trong lúc giao thủ rồi tìm đã rồi tính"

"Rất thí mau giao nếu ko thì 1 trong 2 ta phải chết"

"Người trông ta sợ người à Ma Phiến Phiến"tiếp đó từng tiếng vù vù đi xa

Rột rệp một cái 10t nam hài bỏ dạy hoảng sợ nhìn lên trời còn có 1 lỗ hổng lại nhìn tay mình cái hạp

Tiểu cấp tốc suy nghĩ "xong rồi có phải cái cmn Thời Không Bảo Hạp ko nếu đúng thì sao bây giờ "

Nhìn xem cái hạp hai vị tiên ma tranh giành mà Lăng Tiểu muốn khóc con m* nó giao cho tiên thì ma thù giao cho ma thì tiên diệt haizzzz cũng tại tiểu tốt số quá nó vậy bảo vật tự tới tay thế mà lại cái linh căn hạ phẩm.

Tại hồi này không khí ghiền nát một giọt máu từ tay hắn rơi vào hạphạp tự nhiên cái hạp biến mất còn hắn thì ở một nơi xa lạ

Một mảnh hư không đen thui hiện trước mắt chỉ có một vật di nhất phát sáng là một quyển sách

Lăng Tiểu ko tự chủ được hướng quyển sách đi đến vì đó là nơi di nhất phát sáng hắn tới gần mở thử xem đập vào mắt là "Thần Hồn Đình Cấp Quyết" hắn mở ra xem bên trong có giới thiệu về quyển sách này

Công pháp tu luyện thần hồn hoàn mỹ nhất ko đc học những công pháp tạp nham khác chỉ có người tu luyện công pháp luyện khí phổ hoặc chưa tu luyện mới có thể tu luyện là bước đầu để học thời ko thư ko giới hạn linh căn.

Woa woa đọc tới đây Lăng Tiểu ko thể tin đc hắn là hạ phẩm linh căn đây chú định cả đời làm một phẩm nhân hoặc tự linh cảnh đây thế mà thế gian có một loại công pháp ko cần linh căn đây luyện khí phổ hắn là cũng có đây vì đây là công pháp phổ thông nhất a.

Qua một lát hắn lấy lại tinh thần sau đó là kinh hi quá hợp rồi công pháp này hắn quyết học xong ngồi xuống bắt đầu theo trong sách làm những động tác như hình

Không biết qua bao lâu hắn đã tìm hiểu xong pháp quyết rồi mở mắt ra trong đầu hắn có thêm phương pháp ra vào bảo hạp hắn động ý nghĩ xong thấy lại chỗ cũ trên núi vẫn đông đảo nát y như hắn chưa bao giờ đi đâu hắn biết đây là công dụng của bảo hạp đây 1 năm bằng 1 ngày tu vì tăng 1 cảnh giới lớn thì tăng gấp đôi khoảng cách giữa bảo hạp và hiện thực, việc tìm hiểu công pháp bí thuật sẽ có lợi rất nhiều nghĩ đến đây hắn định cười ha ha thì một luồng ý niệm chuyển vào não hắn "ai lượm đc 1 bảo hạp thì mau mau lên núi trao trả sẽ đc thưởng ta biết bảo hạp vị trí chỉ ở khuôn viên quanh đây nếu ai nhặt đc ko giao tra ra thì diệt toàn bộ thôn nghĩ kĩ"

ĐCM biết tác dụng bảo hạp ai nỡ trả chứ nhưng hắn lại biết tu chân có cách lục tìm trí nhớ đây sao đây.

Hay là bỏ nơi này đi nơi khác nhưng hắn không nỡ xa thôn gia hoà còn về phần an toàn thì tu sĩ sẽ ko lạm sát phẩm nhân vì nếu có truyền ra ngoài thì tu sĩ đó có mệnh đến đâu cũng ko thoát khỏi vây công của giới tu sĩ giết 4,5 người là hết cớ ko thể đồ thôn đc.

Hắn suy nghĩ một lát sau hắn cuối cùng cũng làm ra quyết định.hắn muốn mạnh lên không ai biết khi kiểm tra linh căn đc báo là hạ phẩm hắn rất buồn nhưng hắn chịu gờ có cơ hội hắn phải bắt lấy

Xoay người hướng thôn quỳ xuống đập đầu 3 cái xong hắn dứt khoát chạy theo hướng bắc nếu thôn dân ai nhìn thấy hắn lúc này sẽ trở mặt vì hắn vậy mà khóc kể từ khi cha mẹ hắn chết tới giờ hắn cùng lắm là hơi buồn chưa bao giờ hắn khóc cả chắc trong tim hắn thôn dân nơi đây rất quan trọng.

Một đường đi hướng bắc không biết đi j đón chờ hắn trên con đường tu tiên khắc nghiệt vô cùng này đây mời các bạn xem tiếp chương sau sẽ rõ

Tác giả:truyện đầu tiên có lỗi j ae cứ nói mình sửa

Cảnh giới ở nhân giới:

Tự linh cảnh: hạ cấp-1,2,3

trung cấp-4,5,6

cao cấp-789

Thoát phạm cảnh:hạ, trung,thượng,giã đan

Tạo đan cảnh:hạ, trung,thượng,đỉnh phong

Nguyên Anh cảnh:hạ, trung,cao,loãng anh

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyết* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Lãng tiếu gặp gái

Một nam hài 10t trông khá đẹp mắt môi vênh, mắt to, mũi cao, mặt mũm mĩm hình chữ V đó không ai khác chính là Lãng Tiếu.

Từ khi quyết định xa thôn một đường hướng bắc thì tiểu rầm thì của chúng ta đã đi được 1 ngày 2 đêm rồi sắp đến thứ 2 rồi hiện tại hắn đang ở một hồ nước định tắm đấy thế nhưng hắn lại thấy được một bộ nữ quần áo, giày vải không cần phải nghĩ hắn quyết định nhìn xem

Róc rách rót rót..... Tiếng nước dội nghe sao mà sướng tai Lãng Tiếu rón rén từng bước từng bước bước đến chỗ tiếng động một bên thầm nghĩ "êm tai thế này thì phải là mỹ nữ a, hắn thế trong thôn chẳng ai gọi là nữ nhân xinh đẹp cả chỉ toàn mấy cô thím có chồng, nghe mấy chú mấy bác dạy cách tán gái ấy chưa được sai qua sao cũng phải có dàn harem a" nghĩ cứ nghĩ bên bước cứ bước, rồi thì cũng tới nơi nhìn vào hồ nước một thân thể trắng xóa đôi tay dài đang kì vết thương trên vai một mái tóc dài ướt đẫm đằng sau lưng quả là dự hoặc a đằng sau vậy đằng trước thế nào nữa, hắn thế mà nghĩ đến chảy máu mũi mới hồi thần lại.

Lại nói cái nữ nhân có bóng lưng xinh đẹp kia tu vi tụ linh cảnh tầng 7 gọi là Trần Thị Như năm nay 16t một mỹ nữ sư tỷ của Minh Nguyệt Giáo nếu bình thường thì đã phát hiện Lãng Tiếu từ lâu nhyet ở chỗ nàng mới bị Hoắc Long Giáo một thù địch với Giáo nàng đã thương

thoát khỏi nàng liền tìm chỗ rửa vết thương nếu là tụ khí cảnh tầng 1 khác thì nàng đã phát hiện rồi nhưng mà Lãng Tiếu tu luyện công pháp thần thức mạnh mẽ nên mới để hắn được tiện nghi thế này.

Nàng dù sao cũng tụ linh cảnh tầng 7 nên hắn thất thần lâu vậy nàng cũng phát hiện ra hắn quát "ai lên lên lút lút ra đây đi "

Lãng Tiếu lộ đầu ra nói "hi hi người đẹp người tốt không ta đây là đi lạc đường chứ không phải cố ý rình người tắm a"

Trần Thị Như vừa then thùng vừa giận đỏ mặt quát "giấu đầu lòi đuôi người có tin ta đem người thiên đi không 10t nam hài mà đã một bộ sắc quỷ rồi" nàng là nghĩ cho Tiếu rầm thì 10t nam hài bình thường a nàng không thiên bây giờ thì mấy chương sau nó hành cho sống cho chết hi hi hơi ngoài lẽ

Lãng Tiếu đang định lấy lòng mỹ nữ thì cảm thấy cái bẫy đặt ở lối vào cửa hồ tựa hồ bị phá không phải yêu thú vì không có tiếng la rống nào cả, suy nghĩ lướt qua xem tại mỹ nữ vết thương đầu vai hắn đã đoán được mình vườn rắc rồi rồi thăm than số khổ vội vàng nói với nàng "có người ở cổng hồ đang vào trong đây ề nàng là mỹ nhân đi theo ta" nói xong không cho nàng mở miệng kéo nàng tới 1 lùm cỏ xong cởi hết quần áo nằm xấp lên người nàng

Trần Thị Như không ngờ hắn vậy mà làm như vậy tư thế ám muội bộ dạng đỏ mặt nói "Người..... Vô sỉ" lúc này 4 tên mặt áo đen theo hình con rồng chạy tới cái hồ lúc này xem xét một hồi đi tới gần chỗ Lãng Tiếu bọn họ nhìn cái kia ái muội bộ dạng không khỏi sắc tâm nổi lên nhưng đang tại truy giết trên người nên không đành lòng kìm ham muốn đi luôn tại bọn hắn xem ra đôi kia nam nữ làm cái đó say mê hồi chả ít lợi j.

Khi bọn áo đen đi hồi lâu Lãng Tiếu mới quay ra thấy không còn ai thờ một hơi, Trần Thị Như thấy Hoắc Long Giáo đi rồi Lãng Tiếu còn đề trên người mình không khỏi nói "bọn.... họ đi rồi buông ta ra mau"

Lãng Tiếu cười cười nói "người vậy không được a ta cứu người người phải cho ta chút lợi chứ hay người lấy thân báo đáp đi" nàng gặp hắn nói lấy thân báo đáp vừa giận vừa then đỏ hết cả khuôn mặt trông mê người cực kỳ

Lãng Tiếu thấy nàng vậy ngửa trong lòng lo tránh khỏi nàng đem dục niệm mới sinh ra hạ xuống hắn không muốn lần đầu của hắn là cưỡng bức

người khác a tự cho mình là người tốt nha

Hắn cười cười nói "đi nha tìm thành nghĩ ngơi trời nhanh tối rồi không nhanh thì ngủ bụi hết cả 2"

"Hừ ai đi chung với người chứ cái đồ nam hài sắc quỷ" nói tựa nói nhưng vẫn là đi sau lưng hắn

Thấy vậy hắn nổi tâm chọc nàng nói "vậy người đây là sao a nhanh đi đường khác a còn nhiều đường, nhiều thành a"

Thấy hắn vậy mà đuổi mình có chút ủy khuất nói "không biết thương hoa tiếc ngọc nam hài vẫn cứ là nam hài nha" nghe nàng khích tướng hăng cười cười không để trong lòng cứ đi như vậy tựa nhanh vào thành

1 đêm 2 ngày cuối cùng Tiếu rầm thì đã đặt chân vào thành đầu tiên gọi là Hoắc Minh Thành nửa sự quản lý của Hoắc Long Giáo và nửa còn lại quản lý dưới trướng Minh Nguyệt Giáo hai phe vẫn đối chọi gay gắt nên người trong thành phân chia thành hai phái một hoặc một mình nên gọi là Hoắc Minh Thành

Vào khách cư chọn đại 1 gian phòng Trần Thị Như thì đã đến nơi đặc quyền cho đệ tử Minh Nguyệt Giáo

Vào phòng ăn xong ít thức ăn, hắn ra khỏi khách cư muốn đi chợ đêm xem thử có j tốt không biết đâu vợ được đồ hên, đang đi hắn đột nhiên dừng lại trên giá hàng có 1 quyển luyện đan sơ quyết giá 500đ khá đắt tài sản hắn có 1350đ tất cả, hắn nghĩ mình nên biết luyện đan thì tốt hơn 1 ngày bằng 1 năm

trong bảo hạp ko hấp thu linh khí đc dùng để luyện đan quyết này xong luyện đan nâng cao tu vi khá hợp lý vì vậy hân mua luôn.xong lại tốn 10đ mua đan phương tụ linh đan dùng 500đ mua 10 phần tài liệu hân muốn cặn tiền,

Về phòng vào bảo hạp không gian đem học hết ảo diệu luyện đan sơ quyết xong đi tới Minh phái tìm Trần Thị Như hỏi mượn dùng đan thất

Nàng thấy hân vậy qua mượn dùng đan thất ko khỏi làm khó kêu hân gọi tỷ tỷ vuốt mông ngựa đủ kiểu mới cho hân mượn dùng đan thất

Vào đan thất Tiểu rầm thí thề có ngày phải đánh đít nàng thật mạnh cho nàng xin tha mới thôi còn hiện tại nghĩ để mà làm thì ko đc nên cứ ghi nợ trước

Vì đã tìm hiểu hết những j có thể hiểu trong luyện đan sơ quyết rồi nên hân bắt đầu quá trình luyện đan khai lò, tinh luyện, không hoá, ngưng đan vì tìm hiểu kĩ càng nên hân lò đầu tiên tựa đc viên hạ phẩm đan dùng xem này hạ phẩm đan nhưng đây là lần đầu hân luyện đan đấy. thiên tài đan đạo cũng phải tới hơn 10 lò thì mới luyện thứ phẩm đan là biết luyện đan khó cỡ nào.

1 viên hạ phẩm tụ linh đan có thể tăng nhanh 1 tháng tu vi cho Tụ Linh Cảnh hạ cấp giá thị trường 200đ 1 viên nhưng đây là hân nâng cao tu vi nên để từ từ rồi tính chuyện bán đan để sau rồi nói

Hết thấy 10 lò đan lò thứ 3 bị 1 viên thứ phẩm 8 viên hạ phẩm 1 viên trung phẩm trung phẩm đan giá 1000đ gấp 5 lần hạ phẩm hân kết luận thấy đan sư kiểm tiền không khó nhưng hân ko nghĩ họ có ko bảo vật thời gian nghịch thiên như hân

Ra khỏi đan thất đang định đi bán viên thứ phẩm đan và trung cấp đan thì gặp Trần Thị Như, thấy hân ra khỏi đan thất nhìn cái mặt như thường ngày bún sữa đầy chán ghét của hân làm nàng nổi lên chiêu chọc cảm giác nói "sao rồi người có hay không luyện đc viên thứ phẩm đan nào không cho ta chứng kiến phát" thấy nàng bộ đáng như thế hân cười cười lấy ra viên thứ phẩm đan

Thấy hân vậy mà thật lấy ra 1 viên thứ phẩm đan nàng nhìn mặt hân bộ dạng cười cười nhin không đc hướng hân khiêu khích nói "tựa lâu vậy mà luyện đc mỗi viên thứ phẩm đan thôi à tiếc thay tiếc thay" nói xong còn vỗ vỗ vai hân

Hân không nói j tay móc lấy một viên hạ phẩm đan nữa giờ ra.

Lần này nàng có chút kinh ngạc chẳng lẽ hân đã biết luyện đan từ trước hỏi "người biết luyện đan từ trước rồi à "

"Chưa a, đây là lần đầu tôi làm chuyện ấy nhưng do tôi quá ưu tú nên đan thành hơi nhiều đấy mà" nói lời rầm thí xong như một chứng nhận hân lấy thêm 2 viên hạ phẩm đan nữa, hân không lấy ra hết vì không muốn quá nổi bật để dẫn đến các thế lực bắt về giúp họ luyện đan hân còn chưa có phá zin đâu đấy nên cứ thôi đi

Nàng không cho là đúng hân thế nhưng là lần đầu luyện đan làm sao ra đc 3 viên hạ phẩm đan nhưng cũng không quá nghĩ gọi nàng cũng là tu luyện buồn chán quá mức kiếm hân sinh sự thôi nên cũng mau quên sự kiện này.

1 tháng sau

Lăng tiểu đang ở không gian bảo hạp luyện hoá tụ linh đan hân giờ đã là tụ linh cảnh tầng 3 đang tích lũy chuẩn bị xung kích tầng 4

Hân ăn rất nhiều đan được rồi nhưng vì ở trong không gian bảo hạp luyện hoá nên 1 ngày hân nuốt 50 viên đan cũng luyện hoá hết hơn nữa hân đánh bóng căn cơ rất tốt không lo vấn đề căn cơ không ổn định.

HCVVCH

Mấy chương đầu chưa có đánh nhau j vì tu vi main kém chương sau lên trung kỳ sẽ có đánh nhau a mọi người nhớ đón xem

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Trận đánh đầu tiên của tiểu rầm thí

Oành trong cơ thể Lăng Tiểu linh khí đang tập trung vào một nơi gần bụng đang xông huyết vị đã thông nó xong là hân sẽ đoạt đc tu vi Tụ Linh Cảnh trung kỳ.

Phù.....theo một tiếng thở phào hân cuối cùng cũng lên trung kỳ cảnh đứng lên giờ đây thân hình hân cũng cao đc 1m4 rồi nhưng cái mặt và thần thái vẫn mang nét trẻ con như cũ

Mở cửa phòng đi ra phố

hân 1 tháng nay bán đan được khá có tiền hiện tại hân chuẩn bị bán đan và mua được liệu

Đang đi đột nhiên hắn phát hiện bị người theo dõi, hắn thả thần thức ra thì ra là một tên tiểu nhị ở một tiệm được liệu bên Hoắc phái tu vi Tụ Linh tầng 5

Hắn nghĩ thầm"con mẹ nó đây là đang rình chuẩn bị cướp sắc của ta hay sao đây" hắn tiếp tục thả thần thức thăm dò thực hư

Tên tiểu nhị kia một bên theo dõi một bên làm bằm"thằng nhóc này tu vi Tụ Linh tầng 3 mà rất có tiền là một đê béo hà hà tốt xong vụ này có khi đc ăn chơi vài năm đây các cô nương lâu xanh cũng không sợ không có khách rồi lúc đó phải chơi 1 là 5 em khả hà"tên đó nghĩ đến đây thì nước miếng muốn chảy ra

Lăng Tiểu một bên rùng mình con mẹ nó có người định đánh cướp mình a hắn một bên đi một bên suy nghĩ "vài hôm trước mới luyện hoá cầu thuật đến viên mãng thừa diệp này rèn luyện thực chiến của mình luôn"một bên nghĩ vậy hắn nhanh chân bước vào một khu vực vắng vẻ tên tiểu nhị thấy vậy thì hết sức vui vẻ cũng nhanh chân bước theo

Khi thấy không có người nữa thì tên tiểu nhị không nói một lời yên lặng xông nhanh tới đánh ra hoá cầu thuật muốn 1 chiêu lấy mạng Lăng Tiểu

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi giật dừ ăn cướp cũng phải có phép lịch sự chứ chưa nói 1 lời đã định lấy mạng hắn

may hắn kịp đề phòng chứ không là trên đời đệ nhất đẹp trai, đệ nhất ưu tú, một vị chồng vĩ đại của phụ nữ, một người cha vĩ đại của đàn con..... phải ra đi rồi

Hắn nhún chân thoát khỏi chiêu hoá cầu thuật của tên tiểu nhị theo đó tay phải nhanh chóng thi pháp ra một hoá cầu thuật giống y hệt như của tên tiểu nhị rồi chuyển hướng đánh về tên tiểu nhị

Tên tiểu nhị không ngờ một thằng nhóc 10t bộ dáng lại nhanh như vậy phản ứng và còn tăng tu vi lên Tụ Linh tầng 4 nữa, thất thần thoáng qua rồi hắn cũng đáp chiêu bằng cách cứng đối cứng ở hắn xem ra hoá cầu thuật của Tụ Linh tầng 4 không thể nào hơn của tầng 5 đc

Á aaaaaaaa..... Một tiếng kêu thảm vang lên

Tên tiểu nhị nhìn cánh tay phải cháy đen của mình kinh dị kêu lên"viên mãng hoá cầu thuật"Lăng Tiểu thấy hắn vậy kinh dị bộ dạng không khỏi cười cười nói"ngươi đánh cướp mà không tìm hiểu lấy đối tượng giờ hối hận cũng không còn kịp nữa khi nãy ngươi lễ nghĩa chào hỏi thì ta còn tha cho 1 mạng giờ thì ko đc nữa"

"Hừ.... may mắn đê ngươi đắc thù một lần lại tưởng ta sợ ngươi à " nói xong tên tiểu nhị lấy tay trái lấy ra một tờ giấy có những hoa văn kì dị rớt linh khí vào nó theo đó tờ giấy chuyển những hoa văn bộ dạng từ tờ giấy bay ra một con rồng lửa nho nhỏ

Tên tiểu nhị nhìn tờ giấy về mặt tiết hận nói"cho dù có cướp hết tài sản của ngươi cũng không đền nổi giá trị tám hoá long phù này ngươi nên làm Vinh dự khi chết dưới tay nó"theo hết câu nói con rồng kia cũng theo đó bay về phía Lăng Tiểu

Lăng Tiểu nhìn con rồng bay về phía mình nói cũng không nói đọi nó sắp trúng người mình thì chui vào không gian bảo hộ

Tiểu nhị tới chỗ Lăng Tiểu đứng lúc nãy tiết hận nói "cháy thành tro bụi rồi sao vậy là chuyện này lỗ nặng rồi khôn khiếp biết vậy ko đi cướp tên này"đang lúc tự sự thì một khuôn mặt hi hi cười trong tay một hoá cầu thuật xuất hiện trước mặt hắn

Tiểu nhị thất kinh định lui ra nhưng ko đc đến chế hắn cũng ko hiểu tên hài tử 10t này từ đâu xuất hiện đánh lên hắn

Lăng tiểu nhìn cái đồng đen thui khét khét trước mặt không khỏi dâng lên cổ chán ghét khí tức, hắn là lần đầu tiên giết người, hắn biết tu tiên mạnh được yếu thua mềm yếu với địch nhân là tàn nhẫn vs chính mình nên rất nhanh tựa hồi phục bộ dạng cười cười bước đi trở lại phố lớn

HCVVCH

Mọi người thấy đấu pháp có hợp lý có lỗi làm j không nếu có thì cmt cho mĩk biết

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Khi Tiểu đi lầu xanh

Lăng Tiểu sau khi giết người xong tuy hết chán ghét nhưng dù sao hắn mới 10t đầu có chút đề trong lòng vì thế nên hắn quyết định đi lầu xanh

thật ra hắn đã muốn đi lâu rồi hôm nay sẵn có lý do nên phải đi cho biết nhưng chắc chắn hắn không để mất zin bởi gái lầu xanh rồi

Một nam hài 10t hỏi đường đi hướng lầu xanh cuối cùng cũng tới được Hối Xuân Thanh Lâu

Bước vào Thanh Lâu người đầu tiên Lăng Tiểu gặp là một mỹ phụ khoảng 30t bờ mông cao, bộ ngực bự như muốn thoát khỏi quần áo để được tự do

khuôn mặt khá đẹp ngũ quan rõ ràng mặc một bộ quần áo để lộ ra cái đùi trắng trông rất gợi cảm Lăng Tiểu không khỏi say mê nhìn này bộ dạng vu vật

Mỹ phụ gặp đi vào là một nam hài 10t trông nửa đẹp trai nửa dễ thương đang nhìn mình bằng ánh mắt say mê. Đầu tiên nàng ngẩn ra xong kịp phản ứng không khỏi hì hì cười lấy tay dí dí trán nam hài nói"cậu bé trốn người nhà ra ngoài chơi thì cũng phải đứng chỗ nơi này không dành cho trẻ con đâu mau về nhà kẻo cha mẹ nhóc lo"

Lăng Tiểu nhìn mỹ phụ mê người bộ dạng mắt loé tia giảo hoạt cười nói"chị gái này thật xinh đẹp nha,mẹ em nói gặp phải người như chị là phải cướp về nhà làm vợ nha,hay là chị về nhà làm vợ em đc ko"

Mỹ phụ gặp hần nói mình xinh đẹp bộ dạng có chút đắc ý, rồi lại hần nói cưới nàng về làm vợ có tý thẹn xiu buồn cười,ai lại dạy hài từ cái kiểu như thế chứ

Đề cho cha mẹ thằng Tiểu rắm thí biết nàng suy nghĩ thì có mà kêu oan uống a

Hần lại cười cười nói"gọi cho Tiểu 5 người xinh đẹp nhất a,Tiểu có tiền "nói xong lấy 100đ đưa cho mỹ phụ

Mỹ phụ không ngờ nam hài vậy mà có tiền cũng ưm ưk 1 tiếng rồi đi

Lăng tiểu đi dạo gặp một đám nữ nhân vận vẹo cái mông đàn hát nhảy múa không khỏi ngứa ngáy khó chịu nhưng hần quyết chí giữ zin cho lão bà của mình

Lại đi đột nhiên nghe thấy tiêu hồn âm thanh hướng tới chỗ đó đi

Đi tới 1 phòng nghe bên trong âm thanh tiêu hồn vang không ngừng không khỏi ngứa ngáy tới đục một lỗ nhỏ xem bên trong sự việc

Bên trong trong là một nữ nhân trần như mộng đang cười trên người nam nhân nói những từ ngữ đứt quãng"á.a.sướng.....á a aá.....đùng sức....a á...đ-t rất l-n rồi....a.....á..đùng sức.... aa.....ngươi thú nam nhân.....á a..á..a.a.....mau dùng sức đ-t ta..a.....á.....á a..à.....á.á "ngươi nam nhân thì nằm ở dưới một dạng đuối sức lực bất tòng tâm hừ hừ như đáp trả

Lăng Tiểu không dám nhìn nữa nhìn nữa sợ nhện không đc a hần thân dưới cứng lắm rồi đấy.

Vào phòng đặt lúc này ở Thanh Lâu trong đó đã nằm sẵn 5 người nữ nhân cũng khá xinh đẹp

Nhìn thấy vào là nam hài 10t 5 nàng bộ mặt khác nhau có nàng thì chút u oán vì không đc tiếp nam nhân có nàng vui vẻ vì không cần tiếp nam nhân có nàng chẳng biểu lộ j

Có 1 nàng 12t nhút nhát thiếu nữ thấy vậy khóc ra nước mắt

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi hỏi"ngươi đây là sao a ta chưa dứt vào ngươi nha khóc lóc cái j ta bực đánh mông ngươi bây giờ "

Nghe hần nói vậy nàng ngừng khóc ngẩn đầu nhìn hần nhút nhát nói nhỏ"Ngọc Hân mừng đấy nha không bị mất trinh tiết cho bọn già đầu "

Lăng Tiểu đầu tiên là ngạc nhiên sau đó mắt loé tia giảo hoạt nói"ta đây không phá trinh ngươi đâu nói bậy bạ nha,ta chỉ là nhất thời hứng thôi đấy trinh ngươi hay là để cho mấy ông già a"

Ngọc Hân nghe hần nói vậy mắt lại rướm nước mắt một bộ muốn khóc

4 người còn lại thì vui mừng a hần vậy tiêu tiền chỉ nhất thời hứng thú có hay không chuộc thân cho bọn họ a

Đúng lúc thì bên ngoài rầm rì bàn tán j đó xong 1 tiếp đập cửa xông vào mà cái cửa xuôi xẻo ấy là cửa phòng Lăng Tiểu

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nha hoàn của Lăng Tiểu

Một thanh niên 18,19 tuổi nhìn sắc mặt vàng cợt pha lẫn trắng trắng nhìn là biết chịch quá nhiều nên xuống sức.

Lăng Tiểu không khỏi lục tìm trí nhớ có đặc tội ai như vậy chưa nhưng toàn bộ cho kết quả là không vì vậy hỏi"ngươi đây là sao nha đập cửa nhà ai Tiểu không giận nhưng giờ Tiểu ở trong phòng này nha đập vậy là chộc giận tiểu đấy"

Thanh niên nhìn Lăng Tiểu thoáng qua rồi lại nhìn quanh phòng cho tới trên người Ngọc Hân mới ngừng mắt loé những tia dâm dục nói"hàng ta bị phá

trình chưa"

Thanh niên này gọi là Vương Tuấn con cả của Vương gia thuộc giới phàm nhân hắn để mắt Ngọc Hân cách đây 1 tuần. tại vì 1 tuần nay hắn bận xử lý vụ hắn hiếp dâm một tiểu thư của một tiểu thế gia nên gia tộc không cho hắn đi ra ngoài.

Hắn cũng không gọi là j quá yêu thích Ngọc Hân, hắn nhắm trúng là trình tiết và sự rụt rè của nàng hắn tưởng tượng cảnh nàng khóc lóc xin tha lại kích thích.

Tối nay hắn tới thì đc thông báo nàng đang tiếp khách hắn vội kiểm tra con mồi thấy nàng chưa có bỏ áo xuống hắn mới yên lòng, ở hắn nghĩ đến một hồi làm nhục nàng hắn lại kích thích nở nụ cười dâm

Lăng Tiểu xem một bên thấy hắn bộ dạng 100% dâm đang không khỏi chán ghét, ở hắn xem cái tên mặt mày vàng cợt này chả có yêu thương j Ngọc Hân nếu hắn yêu thương sẽ ko dâm dăng ra mặt như thế vì vậy nói "ta phá trình nàng chưa liên quan gì tới người mau đi ra cho chúng ta tiếp tục làm công việc đang gian dờ"

Nghe Lăng Tiểu nói vậy Vương Tuấn giận giữ quát "người cái này nhóc con biết ta là ai không ta là" chưa nói hết câu hắn thấy mình bị một luồng gió thổi bay xuống lầu rơi ở ngoài.

Ở trên lầu còn có thanh âm non chẹt vọng xuống 'hắn vật phụ, phản diện chỉ có bấy nhiêu câu thôi à truyện nào cũng gặp, cút đi ta không rảnh nhiều với người gọi hết n đời tổ tông nhà ngươi ra đây mà trả thù phiên chết ta rồi"

Vương Tuấn ngồi đây oán độc nhìn lên lầu nói "người đc lắm em của ta là đệ tử tinh anh của Hoắc Long Giáo tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 8 đấy nhớ ta là Vương Tuấn nhanh thôi người sẽ quý trước người ta" chưa nói xong 1 chiếc dây từ trên lầu bay xuống ném thẳng vào mặt hắn làm hắn bất tỉnh đương trường được người đi đường kéo về

Ở trên lầu Lăng Tiểu nhìn trên đường đám đông đưa Vương Tuấn đi không khỏi kêu phiên phức nhưng hắn 1 chút để tâm cũng không có vì hắn sắp chết còn ko buồn rầu nói chỉ là vì chuyện nhỏ nhặt này

Đời ánh mắt về phía Ngọc Hân đang rụt rè lên nhìn mặt hắn, hắn không khỏi cười cười hướng nàng nói "lát nữa ta chuộc thân cho người người đi đâu thì đi tựa cần thận tên Vương Tuấn là đc"

Từ nữ còn lại nghe vậy không khỏi cùng nhau nói "công tử xin công tử chuộc thân cho thiếp thân" nói xong quăng ánh mắt cầu xin về Lăng Tiểu

Lăng Tiểu coi như làm việc tốt bỏ ra 5000đ chuộc thân cho 5 người giờ này thân gia hắn rất giàu khoảng 5,6 vạn đ với lại tu tiên hết Tụ Linh Cảnh thì không sài tiền tệ đc nữa nên hắn không tiếc gì cả

Xong việc hắn đi về khách cư chuẩn bị tìm hiểu bí thuật Phong Nhận để có thêm vài loại chuẩn bị cho các trận chiến tiếp theo.

Hắn đang đi đột nhiên xoay đầu lại gặp Ngọc Hân thân ảnh đang rụt rè đi theo hắn, hắn cười nói "cô sao lại cứ đi theo ta miết vậy"

Cô nàng nói với giọng bé như muỗi kêu "Ngọc Hân không có nơi nào để đi cả mong công tử thu nhận Ngọc Hân đc không" nói hết câu khuôn mặt nàng đỏ hồng cả lên trông rất đáng yêu.

Lăng Tiểu cười cười xem lấy trên xuống dưới nàng một bộ lão tặc hái hoa xem con mồi nhìn khá buồn cười một 10t hài đồng đáng yêu phối với hái hoa lão tặc bộ dáng

Nhìn tới nàng xấu hổ không biết làm j định bỏ đi hắn mới cười nói "được rồi nhan sắc đủ tiêu chuẩn, đáng người đủ tiêu chuẩn, tính cách đủ tiêu chuẩn, được rồi theo làm nha hoàn cho ta" nói xong tựa bước đi một bộ người không theo ta là ta bỏ người

HCVVCH

Mọi người xem có j sai sót cmt gấp để mình chỉnh sửa nha biên mỗi tay quá nên viết hơi ầu

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Nhìn cái dạng này quen mắt

Lăng Tiểu dẫn 12 tuổi Ngọc Hân về khách cư sắp xếp cho nàng ở phòng bên cạnh mình rồi đi vào không gian Bảo Hạp bế quan tu luyện phong nhận thuật cho đến viên mãn

Tựa hơn nửa ngày sau hắn đi ra khỏi Bảo Hạp vì hiện tại hắn còn ở Tụ Linh Cảnh nên vẫn phải ăn thức ăn nếu không chết đói thì cỡ nào nhục a, phong nhận thuật cũng đã đại thành bế quan thêm 1 ngày nữa tựa viên mãn

Hôm nay hân muốn mua 1 cái đàn lô thuận tay để không phải mượn đàn thất Minh phái nữa

Hân đang định mang dây thì tiếng gõ cửa vang lên triển khai thần thức thì ra là nha hoàn Ngọc Hân hân mới nhận hôm qua.

Phất tay một cái theo cánh tay một luồng khí như có như không kéo mở cửa ra, đây là thứ mà tu sĩ nào cũng làm được, tu được ra khí là làm được kể cả tầng 1 vẫn làm được nhưng không thể điều khiển vật to được

Ngọc Hân mặt tròn tròn, cảm hơn nhọn, mắt to bộ mặt mang theo chút xú ẻo hờn thẹn thùng nhìn rất dễ thương hiện tay nàng đang cầm 1 mâm cơm và thức ăn có lẽ nàng bảo tiểu nhị đưa cho nàng để nàng mang đến cho hân

Lăng Tiểu nhìn nàng cười hi hi tán thưởng nói "ngươi làm tốt lắm, lát nữa ngươi theo ta đi mua lò luyện đan tiện thể mua ít quần áo trang sức coi như là thưởng cho ngươi luôn"

Nàng nghe thấy được mua sắm sự việc mặt lộ vẻ vui mừng thấy rõ, cũng không phải nàng là ganh đua chảnh choẹ phụ nữ vốn ưa thích mua sắm (TGae có gấu nhớ đừng cần nhân khoản này)

Ăn xong hết thấy rồi hân dẫn nàng đi mua lò luyện đan, đến đan phường ở Minh phái xem qua vài cửa hàng nhưng chẳng thấy đàn lô nào thuận mắt hân dự tính chuẩn bị qua Hoắc phái xem thử thì ông chủ cửa hàng nói cho hân 1 tin tức hữu dụng "Những cửa hàng Hoắc Minh hai Giáo đàn lô cao nhất là những này cấp rồi đàn lô tốt hơn thì được hai Giáo sử dụng không bán, muốn mua đàn lô tốt thì phải tìm ở những đấu giá hội do ngoại vực tổ chức" thế là hân đành mua lò đàn tốt nhất nơi đây

Lại dẫn theo nha hoàn rụt rè đi mua quần áo, trang sức, son phấn,.....

Đang định đi về thì có 1 lão giả đến đưa hân một tờ giấy ghi 1 địa điểm bên dưới có dòng chữ-chào các vị đồng đạo ai đọc được tờ giấy này cũng là người có tiền vậy có bao giờ bạn thiếu thứ gì mà tiền mua không được chưa, nếu các đồng đạo gặp trường hợp này thì hãy đến với hắc điểm đấu giá hội sẽ có rất nhiều thứ lạ, cổ, quý, hiếm ở trong đấu giá hội này các vị đạo hữu nào hứng thú thì hãy đến địa điểm ghi trên.

Thân mến

Lăng Tiểu đọc xong không khỏi Ồ một tiếng rồi dẫn Ngọc Hân đến một lầu tựa chuẩn bị đến hắc điểm đấu giá hội, hân là lần đầu đi mấy cái này đây nghe nói những món đồ ở đó toàn được ăn trộm hoặc đánh cắp

Vô từ lầu lên lầu 2 ngồi vào bàn roodirời

Ở bàn gọi ít món ăn vài cốc trà Lăng Tiểu và Ngọc Hân ngồi xuống bắt đầu ăn, đột nhiên tiểu nhị đến quát "2 tiểu oa mau đi quán khác mà ăn chỗ này chuẩn bị có khách quý đến đã có người bao cả rồi"

Lăng Tiểu hơi bất mãn nói "Tiểu đang ăn nha như thế nào lại phải đi tiệm khác a" Ngọc Hân không nói gì nhưng về mặt hơi bất mãn

Nhìn hai tiểu oan gia còn đang say mê ăn tiểu nhị không khỏi giận dữ quát "Hai nhóc con mau ngừng ăn đi ra khỏi tiệm nếu không ta chỉ đành dùng bạo lực "nói xong không đợi Lăng Tiểu trả lời giơ tay muốn tóm cổ 2 người bọn họ vút ra ngoài

Lăng Tiểu nhìn cũng không nhìn đứng lên chống đít hướng vào mặt tiểu nhị đi-t một phát theo đó là một luồng linh khí kéo tiểu nhị rơi xuống lầu

Lại nói tên khách quý mà tên tiểu nhị nói là Vương Tuấn con cả Vương gia a, lần này bên cạnh hân còn có 1 cái Tụ Linh Cảnh tầng 5 là sư đệ của em hân tên là Từ Hy vì muốn vuốt móng ngựa nên xung phong theo Vương Tuấn hành hạ Lăng Tiểu, Vương Tuấn nay tựa mời Từ Hy đến từ lầu này ăn lại gặp tình cảnh tên tiểu nhị sao mà quen mặt thế.

Wang Tuấn không thèm xem tiểu nhị sống chết chạy một hơi lên lầu 2

Lại thấy cmn quen quá quen dù chỉ gặp 1 lần nhưng không thể nào quên được lại nhìn bên cạnh hân nữ nhân kia không phải là nữ nhân mình muốn chà đạp sao

Wang Tuấn nhìn thấy Lăng Tiểu 2 người thì 2 người cũng thấy Vương Tuấn, Ngọc Hân thì hơi lộ vẻ sợ hãi còn Lăng Tiểu thì định làm một pha đi-t Vương Tuấn xuống lầu đang định đứng lên thì Từ Hy từ dưới nhà đi lên đứng bên người Vương Tuấn nhìn chằm chằm Lăng Tiểu muốn xem rõ thực hư của hân.

Thế là Lăng Tiểu đành từ bỏ ý định

HCVVCH

Đố mọi người biết chương sau có đánh nhau không đấy.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Kết thù

Từ Huy từ khi lên lầu một mực thăm dò sâu cạn của Lăng Tiểu nếu Lăng Tiểu quá mạnh thì hắn sẽ làm như không quen biết Vương Tuấn để mặc Vương Tuấn bị sao bị nếu yếu hơn hắn thì hắn sẽ làm nhục rồi giết chết để vuốt móng ngựa Vương Tuấn thăm dò này giờ hắn cũng coi như nhìn ra Lăng Tiểu là Tụ Linh Cảnh tầng 4 nên thở phào một hơi quát "một Tụ Linh Cảnh tầng 4 nhỏ nhoi cũng dám mạo phạm tới Vương Đại Công tử mau tới đâu quỳ bái nhận tội với công tử "nói xong còn không quên thả khí tức tầng 5 ra một bộ trong lòng nắm chắc đánh bại Lăng Tiểu

Lăng Tiểu cười cợt nói " nhà ngươi không phải đều một bộ dạng tự xưng vậy chứ, làm như ăn chắc ta không bằng, có 10 cái như ngươi ta cũng dư sức đánh bại"

(TG:Main rầm rĩ ae thông cảm)

Từ Huy giận tới mặt nổi gân rồi, một tên tầng 4 mà dám hung hăng hạ thấp hắn tựa không thể tha thứ được. Hắn đang chuẩn bị xông lên đem Lăng Tiểu hung hăng hành hạ thì Lăng Tiểu mở miệng "chạm đã "

Từ Huy tưởng Lăng Tiểu lâm trận rút lui. Hắn đắc ý 100% nói "giờ cầu xin tha thứ đã tr..... "chưa nói xong hắn đã thấy một hoả cầu nhanh chóng sắp đánh tới trên thân thể hắn

Từ Huy không có nhiều kinh nghiệm như tên tiểu nhị ở Hoắc phái nên chưa kịp xoay sở gì thì hoả cầu đã đánh vào người hắn rồi.

"Aaaaaaa..... "hắn hét một tiếng thảm thiết rồi từ từ không còn tiếng kêu nữa hắn đã chết.

Vương Tuấn thấy Lăng Tiểu vậy mà dám công khai đánh chết đệ tử của Hoắc Long Giáo không sợ hãi còn lấy vui mừng kêu lên "ngươi đây là công khai đối địch với Hoắc Long Giáo, ngươi chết chắc rồi...."

Không đợi hắn nói xong Lăng Tiểu đã cho hắn một hoả cầu để đưa hắn về cát bụi

Xong xuôi hết thấy Lăng Tiểu thấy chuyện này hơi nghiêm trọng rồi giờ hắn là công địch của Hoắc Long Giáo nên làm việc cũng phải suy nghĩ kỹ càng hơn mới được

Ngọc Hân ở một bên lo lắng nói "chủ nhân làm sao bây giờ, giờ chúng ta là thù địch của Hoắc Long Giáo rồi có nên bỏ nơi này đi nơi khác không "

Lăng Tiểu nghĩ nghĩ rồi nói "không cần chúng ta chỉ cần ở mấy khu vực trọng tâm Minh phái là đc rồi, đợi ta mạnh lên rồi ngang nhiên đi trên địa bàn Hoắc Long Giáo xem đến lúc đó ai muốn giết ta thì phải chết" nói xong rồi nét mặt hắn thả lỏng tiếp tục ăn thức ăn

Ăn no bụng xong hắn chuẩn bị đi đến địa điểm ghi trên tờ giấy để tham gia hắc điểm đấu giá hội tìm xem có gì đáng mua không.

ở Vương gia hiện tại tụ tập rất nhiều thành viên có địa vị trong đại sảnh

Ầm.....một tiếng đập bàn vang lên, người đập bàn là gia chủ Vương gia Vương Minh là một cao thủ Địa Thiên trong giới võ lâm cũng rất có danh tiếng. Hắn hiện tại 43 tuổi râu dài, mặt ung lũng mày trợn trợn rất có khí thế bá chủ một phương.

Hắn nói "khinh thường Vương gia ta mà dám giết con của ta trước công chúng, Vương nhất đâu "tiếng nói vừa xong một thanh niên đứng lên khỏi ghế đi đến trước mặt Vương Minh nói "gia chủ có gì chỉ thị "

Vương Minh nói "ngươi đem 40000đ thuê Ám Sát Hội giết tên đã giết con ta, ta muốn trong ngày hôm nay hắn phải chôn cùng với con ta "

"đệ tử đi làm liền " nói xong hắn thì triển khinh công biến mất dạng

Lại đến với Lăng Tiểu hiện giờ bọn hắn đang ở trong một nơi hoang vắng, hắn nhìn đông ngó tây vẫn không thấy ai thì đột nhiên lúc này xuất hiện một nữ nhân đi tới trước mặt hắn nói "quý vị có phải đến tham gia đấu giá không ạ "

Lăng Tiểu nói "đúng vậy"

nữ nhân đó nói "vậy xin mời đi theo tôi ạ"

nói xong nàng bước đi về một hướng đột nhiên nàng biến mất

Lăng Tiểu và Ngọc Hân không khỏi ngơ ngác nhìn ta rồi cũng bước theo y như nữ nhân hồi này vị trí, đang đi đột nhiên không gian xung quanh thay đổi đã thấy trước mắt một ngôi nhà to

Lăng Tiểu nhìn lại đằng sau thấy đằng sau vẫn là vùng hoang vắng, hắn không khỏi nghĩ đến một loại gọi là ảo trận, đang suy nghĩ người nữ nhân lúc này đến đưa cho 2 người bọn họ 2 cái mặt nạ nói "việc đảm bảo tính an toàn cho các vị hắc điểm sẽ phát cho các vị mặt nạ chống thần thức các vị đeo vào sẽ không có ai nhận ra các vị nên cứ yên tâm giao dịch"

Lăng Tiểu nhìn cái mặt nạ trong tay không khỏi thán than hắc điểm thật hiểu rõ lòng người,như vậy không sợ lộ thân phận sẽ có nhiều người trao đổi ra đồ cướp được hoặc trộm đc,thời không nghĩ nữa đi vào trong xem có gì không đã

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Người vô sĩ thường sống lâu a

Lăng Tiểu đi vào trong nhà đc nữ nhân kia hướng dẫn vào một căn phòng,vào phòng nhìn lướt qua xung quanh một hồi thấy 46 người đang đeo mặt nạ tất cả ai cũng đề trước người mình vài món đồ đây là trao đổi hội trước khi đấu giá bắt đầu biết đâu có món đồ mình không cần nhưng lại đổi đc thứ mình cần cũng có thể là thiếu tiền nên cầm ra trao đổi cũng ổn.

Lăng Tiểu đi dạo qua những món hàng trong phòng,Ngọc Hân thì cứ như cái đuôi theo sau hân, hân đang đi đột nhiên dừng lại trước quầy hàng của một ông lão đeo mặt nạ mèo tu vi tầng 3, tại sao hân biết là ông lão tại vì tuy đeo mặt nạ nhưng râu trắng vẫn có thể thấy đc với lại bàn tay nhăn nheo rất dễ nhận biết đây là ông lão, quầy hàng của ông ta có một quyển sách cũ ở trên có ghi Phi Loạn Bộ nghe là biết một môn thân pháp thuật,Lăng Tiểu đang thiếu nhất đúng là cái này vì vậy hân cầm lên hỏi"cái này giá bao nhiêu ta mua"

Ông lão nhìn thấy hân mua quyển sách ấy nói"quyển sách này giá 1 vạn nói trước quyển sách này do tổ tiên ta truyền xuống nhưng vạn năm nay chưa ai luyện đc có thể là tàn quyển"có thể thấy đc ông lão cũng là một người tốt bụng khi mà nhắc tới cái hại trong quyển sách

"Cảm tạ nhắc nhở "

Nói xong Hân giao 1 vạn cho ông lão rồi cầm quyển sách bỏ vào túi ở hân nghĩ có Bảo Hạp thì không có bí pháp nào hân không học đc nghĩ vậy hân tiếp tục đi tiếp.

Dạo một lúc có một lão già đi tu vi Tụ Linh Cảnh tầng chín đi vào phòng nói "Đấu giá đã chuẩn bị xong mời các quý khách theo ta"nói xong đi vào hướng một căn phòng khác.

Tất cả mọi người trong phòng đứng lên đi theo lão già cũng không có bất mắng gì về cách làm của hắc điểm có bất mắng thì cũng dẫu trong bụng.

Vào phòng lão già dẫn tới thì có ghế ngồi có một biển báo giá trên đó ghi số nữa.Lăng Tiểu ngồi xuống Ngọc Hân cũng ngồi ở ghế bên cạnh ở mỗi ghế có một chỗ để trà hân bưng ly trà lên nhắm nhè thưởng thức chờ xem thử có món gì vừa mắt sẽ đấu giá.

Trên đài bước lên một vị mỹ phụ bắt đầu luyện thuyên rồi đưa lên món đấu giá đầu tiên

Món đầu tiên là một bộ môn linh khí danh chùy,hân không có hứng thú ở hân xem trong mắt là hân đẹp trai nhất thế gian không thể nào dùng cái linh khí như vậy đc ở hân suy nghĩ là một là dùng kiếm hai là dùng roi ba là dùng quạt mấy cái linh khí này mới hợp với hân.(Main rầm thì ae biết rồi xin thông cảm cho em nó)

Tiếp theo có Tụ Linh đan,Hoá Độc đan,Bạo Phát đan.....vv

Linh khí móc câu,đao,cờ,.....vvv

Rất nhiều các loại nhưng không loại nào làm hân hứng thú,đan thì hân nghĩ hân luyện đc,linh khí thì lý do ở trên

Nhưng mà cũng không uổng hân mong chờ vật phẩm tiếp theo là một thanh kiếm gọi là Hào Kim Kiếm được làm từ một vật liệu vương hầu ở trong kim loại đó là cương thiết

Lần này Lăng Tiểu Bỏ ra thêm 2vạn mua thanh kiếm này thế là hân lại trên bờ vực phá sản không khỏi thán than kiếm tiền khó khăn mà tiêu tiền thì nhanh quá.(TG:hôm bữa còn kêu luyện đan kiếm tiền để a)

Vì hết tiền nên dù có cái gì quý giá hân cũng mua không đc vì vậy dẫn Ngọc Hân đi về khách cư

Đi tới gần phố lớn đột nhiên hân cảm thấy nguy hiểm hân vòng eo kéo Ngọc Hân về đằng sau

Phanh chỗ bọn họ vừa mới đứng cấm ngay một mũi tên tạo thành một lỗ lớn

Chưa kịp định hồn đột nhiên cảm thấy sau lưng nguy hiểm đây Ngọc Hân về phía trái hân theo đà nghiêng qua bên phải một xú

Xẹt một thanh kiếm trượt qua ngực hân đâm trúng tay hân,nhìn ra đằng sau thấy một tên áo đen đang cầm thanh kiếm dính máu hân nói

nói"ngươi tên khốn này đánh lên thì cũng phải nói trước một tiếng ta né chứ đau chết ta rồi"

Ngọc Hân thấy hấn chảy máu lo lắng chạy tới chỗ hấn vừa khóc vừa nói "ô ô chủ nhân có bị sao không ô ô chủ nhân chết nha hoàn làm sao bây giờ"

Lăng Tiểu nhìn nàng tức giận nói"ngươi đây là đang trù ta chết a, ta chỉ bị thương ngoài da thôi đây"

Nàng thấy hấn không sao cũng ngừng khóc nói"chủ nhân còn sống tốt quá đúng là có câu người vô sỉ thì thường sống lâu nha"

Lăng Tiểu.....

Tên sát thủ.....

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cho ngươi mình đầy nước đá xuống địa phủ

Tên sát thủ thấy 2 người nói chuyện không quan tâm gì đến mình không khỏi lạnh lùng nói"hai người các ngươi có biết đang ở trong tình huống nào hay không thể"nói xong thả ra khí tức tầng 6.

Lăng Tiểu một bộ bây giờ mới phát hiện ra ngươi nói"Ai nha quên mất còn có ngươi ở đây,ngươi là sao a ta có thông âm lão bà nhà ngươi hay cường bức con gái nhà ngươi thì ngươi nói nha, chưa gì đã nhào vào đòi mạng ta là sao đây"

"Không cần phải giả ngu,mạng ngươi đã có người bỏ tiền mua về hôm nay ngươi chắc chắn phải chết"tên sát thủ nói xong chỉ ngón theo đó thanh kiếm cũng theo ngón tay bay lơ lửng trong không khí

Về thanh kiếm bay hướng vị trí của Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu phát tay theo đó là một cái hình lưỡi liềm bằng gió bay nhanh ngăn cản thanh kiếm đó là chiêu phong nhận đại thành.

Tên sát thủ phi thân lên giang hai tay đầu gối cong lại theo đó thanh kiếm huyền hoá ra 5 thanh y hệt,hấn quát"Huyền Giác Thuật" năm thanh kiếm lao theo hướng Lăng Tiểu đều bị hấn dùng phong nhận ngăn đỡ

Lăng tiểu đang tập trung đánh nhau với tên sát thủ cầm kiếm thì đột nhiên một cảm giác nguy hiểm dâng lên hấn nhún chân thoát khỏi chỗ đó.

Phản lại một mũi tên nữa ộc xuất ra

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi chảy mồ hôi lạnh nói với Ngọc Hân'ngươi tránh xa chỗ đây để ta đánh nhau cho ộc thuận tiện'"

Ngọc Hân nghe vậy cũng biết không giúp ộc gì cho hấn nên cũng lui ra xa

Tên sát thủ cũng không làm khó ộc gì vì bọn hấn chỉ cần giết mục tiêu cần trả tiền còn cái khác không liên quan.

Lăng Tiểu cấp tốc suy nghĩ "cứ như vậy thì trước sau gì ta cũng bị bọn chúng mài chết, trước hết phải tìm ra tên bắn cung ở vị trí nào mới được",nghĩ rồi hấn tập trung thần thức truy tìm hướng tên sát thủ còn lại, không phụ kỳ vọng của hấn thần thức mạnh rất làm được việc khi mà thoáng cái đã tìm ra vị trí tên kia.

Lăng Tiểu cười cười giả bộ rút lui từ từ về hướng tên bắn cung, dần dần còn 10m hấn tìm một góc khuất thả Hắc Kim Kiếm mới mua được ra

Ngự kiếm xa gần được quyết định nhờ yếu tố thần thức,Lăng Tiểu tuy tu vi tầng 4 nhưng thần thức đã đạt được tầng 9 rồi vì vậy hấn có thể ngự kiếm giết người ở phạm vi 20m đây.

Lăng Tiểu điều khiển Hắc Kim Kiếm đi từ từ luôn lách ở những góc chết mà 2 tên sát thủ không để ý rồi từ từ tiến gần tên sát thủ bắn cung chuẩn bị một kiếm giết địch

Lại nói đến tên sát thủ chuẩn bị bụi về với bụi kia,hấn được tổ chức đưa 2 vạn bảo hấn phối hợp cùng một tầng 6 tu vi đi giết 1 tên tầng 4 tu vi hấn than mình may mắn trước lượm được một môn thị thuật giờ lại được nhiệm vụ đơn giản lại ộc nhiều tiền

hiện giờ ám sát tuy hơi khó nhằn một xíu nhưng nhìn cái dạng càn đánh càn chịu không nổi kia của Lăng Tiểu thì hấn nghĩ cũng sắp xong nhiệm vụ rồi

Đột nhiên đang suy nghĩ một cổ nguy hiểm dâng lên trong lòng,hắn quay đầu lại thì thấy 1 bóng kiếm xẹt qua cổ mình và đó cũng là hình ảnh hắn thấy cuối đời

Lăng Tiểu thần thức thấy tên sát thủ cung tên đã chết thì cười cười ra mặt bắt đầu phản công tên sát thủ trước mặt

Tên sát thủ cảm kiếm thấy đột nhiên Lăng Tiểu phản công tưởng hắn hồi quang phản chiếu không khỏi hưng phấn càng tập trung công kích,hắn không để ý là đang có một thanh kiếm đang chậm rãi luồn ra đằng sau lưng hắn như là một lưỡi hái tử thần

Đang đánh say mê đột nhiên tên sát thủ cảm thấy không đúng sao lâu vậy mà tên sát thủ cung tên kia chưa bắn tên chứ,đột nhiên một cảm giác nguy hiểm dâng lên quay đầu lại thấy một cây kiếm cấp tốc bay tới hướng về cổ hắn chém hắn ngã nhiều lách người qua một bên để thanh kiếm kia xẹt qua người hắn

Tên sát thủ thờ phào một hơi đột nhiên cảm thấy sau lưng nóng nóng quay người lại đã thấy sau lưng một mảnh lửa đỏ còn có Lăng Tiểu cười cười nhìn hắn

Aaaaaaaz.....tiếng kêu thảm thiết vang lên sau đó là một mảnh im lặng.

Lăng Tiểu quay đầu lại nói với Ngọc Hân "ngươi mau quay đầu đi chỗ khác đi"

Nàng không biết hắn định làm gì nhưng hắn nói gì thì nàng không bao giờ cãi

Đội nàng xoay đầu xong hắn cười đại quần sách con ch*m tề lên đồng tro bụi vừa tề vừa nói"này thì đám làm ta chảy máu này, sau này mỗi năm ta sẽ tới đây tề lên ngươi 1 lần cho ngươi xuống địa phủ với mình đây nước đất"

Tề xong hắn tới chỗ của tên sát thủ bắn lục lợi hết cơ thể hắn xem có đc thứ tốt gì không

"Ồ 3 vạn đồng,1 quyển Thanh Linh Nhãn Quyết, vài viên Ân Khí Đan,2 cái khối đệt hơi chết ta rồi "

Kiểm tra xong chiến lợi phẩm Lăng Tiểu có thêm kết luận đánh cướp cũng rất dễ kiếm tiền.xong rồi hắn gọi Ngọc Hân cùng đi về khách chuẩn bị luyện đan nâng cao tu vi.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Được liệu quá ít đi

Về đến khách cư Lăng Tiểu luyện đủ số đan để hắn có thể lên tầng 5 rồi bắt đầu bế quan.

Bên trong không gian Bảo Hạp Lăng Tiểu mới luyện thành viên mạng Phong Nhận thuật giờ đang tìm hiểu Phi Loạn Bộ, hắn tìm hiểu hơn 1 tháng trong Bảo Hạp rồi mà chẳng có manh mối nào cả giờ hắn mới thấy đc cái gì là không phải bí thuật nào có thời gian là học được.

Không học đc hắn đành cần đan tu luyện nâng cao tu vi thế là sau 2 ngày hiện thực bế quan kết thúc thì hắn đã là Tụ Linh Cảnh tầng 5

Bây giờ hắn hết được liệu nên chuẩn bị ra đường mua đột nhiên linh quang chợt lóe Hoắc Long Giáo hiện tại với mình là kẻ thù a có gây chuyện thêm nữa thì cũng vẫn là kẻ thù nha,vì thế hắn quyết định đi qua Hoắc phái trộm được liệu

Trộm thì phải khám nhà xem thử nhà nào dễ trộm nhà nào khó trộm bây giờ gần sáng rồi chuẩn bị đi do thám thôi

Nghe vậy hắn gọi Ngọc Hân kêu nàng mang thức ăn bổ sung bụng đói cho có sức đi do thám

Nàng mang thức ăn lên đứng một bên về mặt muốn nói lại thôi

Hắn thấy nàng như vậy vội hỏi "ngươi sao vậy a, tới tháng hả"hỏi còn ở thôn mấy chú mấy bác thường dạy hắn phụ nữ mà mang về mặt khó xử không muốn nói là nàng tới tháng a

Nàng đỏ bừng khuôn mặt vội nói"không phải nha hoàn chỉ là thấy mình vô dụng không giúp đc gì cho chủ nhân chỉ toàn vướn chân vướn tay của người"

Hắn nghe vậy ậm ừm nói" đúng vậy a nghe ngươi nói vậy ta thấy ngươi vô dụng nha"

Nàng không ngờ hắn lại nói như vậy mắt đỏ lên rơm rớm nước mắt chuẩn bị khóc

Thấy thế vội nói "hay là ta dạy ngươi tu luyện biết đâu ngươi lại thành người mạnh thứ 2 thiên hạ còn người thứ nhất đương nhiên là ta rồi"

Nàng nghe hẳn nói vậy vội hỏi"Ngọc Hân cũng tu luyện đc hay sao?"

"Đương nhiên là đc rồi"nói thì nói chứ hẳn cũng là chưa biết nàng có linh căn loại gì nữa,biết đâu đánh bậy đánh bạ ra được cái thiên tài tu luyện.

Đó chỉ là chút sự kiện ngoài lề bây giờ chúng ta vô vấn đề chính sự

Lăng Tiểu đầu đội nón lá,cổ quấn khăn chàng che tới mũi lén lè hoà nhập vào dòng người ở trên phố lớn

Đang đi Lăng Tiểu phát hiện rất nhiều ánh mắt đang nhìn mình chỉ chỉ trỏ trỏ bộ dạng thấy vậy hẳn không khỏi sờ mặt mình nghĩ thầm"chẳng lẽ ta đẹp trai quá đủ có che mặt đi thì nó vẫn phát ánh hào quang sao"

Nếu để suy nghĩ này tới tai người đi đường chắc chắn họ sẽ nói hẳn là đồ điên,trời nắng chói chang mà quần khăn che hết mặt thế kia ngươi không biết là rất bất mắt à

Lăng Tiểu thăm dò từng tiệm từng tiệm được liệu bên Hoắc phái cuối cùng cũng chọn đc tiệm được liệu làm mục tiêu, đó là một tiệm được hiệu do một Tụ Linh Cảnh tầng 9 toạ trấn. (TG:mọi người cần trọng mấy thằng không có mục đích mà cứ qua lại quanh nhà nha)

0:00 phút khi tất cả chỉ còn lại là bóng tối vậy Tiểu rắm thí của chúng ta đang ở đâu

Một tiệm được liệu của Hoắc phái đang có một bóng đen nhẹ nhàng im lặng mà lảng vào và đó không ai khác chính là main.

Lăng Tiểu đã phục dựng một viên Ân Khí Đan chiến lợi phẩm của việc giết hai tên sát thủ, hiệu quả hẳn đã được thấy qua khi mà 2 tên sát thủ đến gần hẳn mà hẳn chả hay biết

Ở quầy hàng có nằm 1 nam trung niên Tụ Linh Tầng Chín đang nhập định tu luyện, Lăng Tiểu nhẹ nhàng bò lết ở dưới quầy lết tới khẽ đưng được liệu thì nhẹ nhàng mở ra lấy được liệu bên trong rồi lại đóng lại cứ vậy lặp đi lặp lại,

Nam nhân trung niên đang nhập định nghe tiếng gì như tiếng mở ngăn tủ không khỏi mở mắt nhìn qua chỗ đưng thuốc,không có gì chẳng lẽ làm việc cật lực quá ảo giác nam nhân trung niên nghĩ vậy lại nhắm mắt nhập định.

Nếu hẳn nhìn kĩ sẽ thấy trong góc tủ có thêm 1 bóng mờ mờ nhưng ai bảo hẳn không cẩn thận nên để cho Lăng Tiểu Thoát.

hắn lại nhẹ nhàng đi tới chỗ để được liệu tiếp tục quá trình ăn cắp,trộm được vài cái hẳn lại lần nữa trốn trong góc khuất

Lại lần nữa nghe thấy tiếng mở ngăn tủ lần này nam trung niên chạy tới chỗ Lăng Tiểu vừa đứng Mở ra 2 ngăn tủ gần nhất nghệt ở chỗ hẳn mở trúng 2 ngăn Lăng Tiểu chưa lấy thế là hẳn không khỏi lắc đầu nói"ta phải xin giáo cho nghĩ ngơi vài ngày đường sức a" hẳn lại không biết ngày mai hẳn sẽ được nghỉ vĩnh viễn.

Lăng Tiểu trộm hết thấy được liệu quý, hiếm, phổ thông các loại không sót loại nào rồi hẳn còn chưa hết lòng tham không khỏi tiết rở để lại tờ giấy - Chào, ta là tên trộm đã lấy được liệu tiệm các ngươi đây. Ta rất thất vọng về các ngươi a, được liệu quá ít đi, lần sau ta có quay lại trộm mong được liệu sẽ nhiều hơn bây giờ

Trộm tiệm góp ý

Đặt tờ giấy trong ngăn tủ được liệu hẳn mới trộm sau đó nhẹ nhàng lên ra khỏi tiệm đi về khách cư.

Hôm sau nam trung niên kiểm tra được liệu thấy không có cái nào còn không khỏi hốt hoảng mở tất cả ngăn tủ kiểm tra khi tìm đọc được tờ giấy thì 1 tiếp hồng tức giận từ tiệm thuốc vang ra, sau đó hẳn vì sợ Giáo trách phạt nên tựa bỏ trốn đi nơi khác làm Hoắc Long Giáo hiểu lầm hẳn mang theo được liệu bỏ trốn nên hẳn bị truy sát oan uổng mấy lần.

Đó là chuyện của sau này còn hiện tại Lăng Tiểu sắp phải đối mặt với Vương Chính em của Vương Tuấn rồi liệu hẳn có yên ổn vượt qua sóng gió tiếp theo không đây.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: 18+ ae em nào không gần sắc thì đừng xem cũng không liên quan tới cốt truyện lắm

5 ngày kể từ ngày đi ăn cướp được hiệu ở Hoắc phái Lăng Tiểu giờ cũng đã Tụ Linh Cảnh tầng 6 rồi.giờ này hẳn đang nghĩ mục tiêu tiếp theo, ở hẳn suy

nghĩ hán trời định là mạnh nhất rồi kiểu như một vị vua nha.

Mà đã là vua rồi thì phải xây dựng hậu cung 3000 vợ rồi cùng 3000 vợ của hán chịch nhau a,nghĩ đến đây đột nhiên trong đầu hiện lên cảnh tượng mê người ở Thanh Lâu đột nhiên hán rung mình nghĩ đến người đàn ông không có sức nói chuyện hôm đó 1vs1 vậy rồi 1vs3000 nghĩ hán cũng không dám nghĩ.

Có thật là chịch phí sức lắm không đây nghĩ tới đây linh quang chợt lóe hán gọi Ngọc Hân tới

Nàng không biết chủ nhân lại muốn đi đâu nữa đây nàng đang tu luyện nha nghĩ như vậy nhưng nàng cũng rất chờ mong hán dẫn đi dạo.

Lăng Tiểu thấy nàng vào phòng đánh giá nàng một xiu đột nhiên mặt hán lộ vẻ kinh dị nói"ngươi đã là Tầng 2 Tụ Linh Cảnh rồi hả"

Nàng thấy hán bộ dáng không khỏi đắc ý nói"đúng vậy thưa chủ nhân"nói xong thả khí tức của tầng 2 ra

Lăng Tiểu hơi kinh dị nhưng cũng không để trong lòng lắm hỏi nàng " ngươi có thấy thích ta không"

Nàng đỏ mặt nói bằng giọng nhỏ như muỗi"có"

Thấy nàng nói có hán không khỏi kinh hi nói "vậy ngươi với ta chịch đi ta muốn thử cảm giác như thế nào""

Nàng nói bằng giọng công bệ hơn hồi nãy""chủ nhân muốn làm gì nha hoàn cũng chịu"

Nghe nàng nói vậy cái cục thịt dư dưới háng hán bắt đầu ngồng lên hán nói"vậy ngươi mau cởi đồ ra nha"nói xong hán cũng phần mình cởi đồ.

Nàng then thùng đến nỗi mong có một cái lỗ chui vào nhưng mà nàng chưa bao giờ làm trái ý hán nên cũng vội cởi đồ lộ một thân thể bóng loáng, một bầu ngực vừa phải nhưng vì nàng mới 12t nên xem ra rất là lớn, đít cũng hơi nhô ra mơ hồ tạo thành chữ S nhưng chưa rõ.

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi chảy máu mũi, lúc 9t là hán đã được mấy anh mấy chú trong thôn dạy về chuyện nam nữ này rồi lý do là có lẽ đi đâu mà gặp phải người con gái mình yêu còn biết đường mà chịch.

Hán làm nhớ lại các anh,chú đã dạy bước đầu là xoa, liếm, mút bầu vú đến khi l-n ướt thì đút vào

Hán nắm lấy bầu bắt đầu xoa bóp,hán nhìn cái kia núp vú lò ra hướng lưỡi ra bắt đầu liếm

Ngọc Hân giờ đây đầu óc trống rỗng chỉ cảm thấy từng đợt tê dại truyền lên não không tự chủ được một tay đem đầu hán ép vào trong ngực tay còn lại hướng dưới l-n sờ

Một lát sau cảm giác thiếu vắng dưới l-n làm khó chịu không khỏi nói "chủ nhân em chịu hết nỗi rồi xin cho em con trym của người "nói xong hướng bắt con trym 10 cm đang cương cứng dưới háng của hán

Hán nhìn phía dưới nàng nước đã rỉ xuống cả sàn rồi hưng phấn đề nàng lên giường đem con trym đang cương cứng của mình tới trước động l-n của nàng,hán nhớ được nhắc khi phá trinh phải nhẹ nhàng từ từ nên hán cũng đút vào từng chút từng chút một vào trong l-n nàng

Dù hán đã rất nhẹ nhàng nhưng vì đây là lần đầu của nàng nên vẫn đau

nên móng tay của nàng bầu chặt vào vai hán

Đang vô được một khúc đột nhiên có một tảng gì đó cản bước tiến của hán,hán nghe nói đây là màng trinh phải công phá mới đc coi là chịch,hán xoay sở một lát nhưng ko vào đc nên hán đành phải cường công,hán rút ra một đoạn lấy thẻ rồi Bạch

A.....một tiếng kêu thảm vang lên may là phòng ở đây đã bố trí kết giới kết âm không thì toi

Hán để y con trym trong l-n nàng,há mềm bịt cái miệng còn há to trong đau đớn của nàng, tay thì xoa bóp bầu vú

Vài phút trôi qua con đau dưới l-n đã giảm bớt thay vào đó là từng cơn ngứa thay thế công với việc hán xoa bóp bầu vú nước dâm lại bắt đầu chảy ra.muốn cử động nhưng sợ như hồi nãy đau rất lắm nàng không dám cử động

Lăng Tiểu để ý thấy nàng nước dâm lại ra bắt đầu nhẹ nhàng di chuyển

Lúc đầu di chuyển nàng hơi sợ nhưng một lúc sau một cảm giác thoải cùng ngứa dưới l-n truyền lên làm không khỏi nhẹ rên a a từ từ rồi con ngứa làm nàng không nhịn nổi nữa vội nói"chủ nhân xin người thêm chút lực dùng con trym của người gãi ngứa cho nha hoàn"

Nghe nàng nói vậy hán cũng khó chịu nãy giờ rồi vì thế hán đẩy nhanh tốc độ mộng theo hán đẩy nhanh tốc độ thì từng luồng thoải mái cảm giác cũng dâng lên

"Á..... A... a.....chủ nhân.....sướng quá..... A..... Á..a... á.....cái l-n Ngọc Hân.....A..... aa..... là của riêng chủ nhân đây.....a.....aa..á..c-c tốt..a.....Á.....đ-t nát l-n..... A...nha hoàn..a.....á....."

Nhìn thường ngày nhút nhát Ngọc Hân giờ đậm đàng thành dạng này nữ nhân Lăng Tiểu không khỏi kích thích nói "ngươi cái nữ...hừm.....nhân đậm đàng.....hừm.....ngươi bây giờ

hừm.....bộ dạng này....hừm.....mới đúng thật."

Nghe hân nói vậy lời nàng không những không thích còn mơ hồ thích chí nói "A A....đúng vậy a.....aa...tiện nô.....đậm đàng... Á aa....xin chủ nhân..... A á....ra sức trừng.....phạt... Á.a.....aaaaaa...tiện nô....á aaa.....Ra.....Á Á Aaaaaaaaaa"theo tiếng nói nàng gồng mình lên kim theo đó là một dòng nước dội vào đầu mu con trym của Lăng Tiểu

Lăng Tiểu còn chưa có ra nhưng thấy nàng thất thần bộ dạng như vậy không khỏi dừng động tác hỏi "ngươi có sao không thể"

một lát sau nàng thần lại không khỏi nói "không sao chỉ là nha hoàn sướng quá nên vậy"

Nghe nàng nói vậy hân không khỏi thở phào rồi tiếp tục đâm ra đút vô động tác

Nàng thấy hân một dạng dục hoả thiêu thân thì mới nhớ lại hân còn chưa có ra, không khỏi áy náy ửng mông phối hợp vs hân vừa nói "Ngọc Hân..... A.a..... chỉ lo..... Á.a... A...sướng một mình.....xin lỗi..... A...a...á aa.....chủ nhân"

Thấy nàng vậy hân không khỏi nói "không cần xin lỗi, hiện tại ngươi bù đắp là được rồi"nói xong lấy miệng ngậm bầu vú của nàng vào mút liếm

Nàng lại phát ra những tiếng rên êm tai nữa "A.....aa.....A..... Á.....c-c tốt.....a..... Á.....aa.....chủ nhân tốt.....A...a.....a..... Sướng quá"

10phút sau

"A.....tiện nô sướng.....chết rồi.....a.....Á.a.....A.... Á.....đ-t chết nô tỳ..... A.....aaaaaaaa.....Ra.....em ra..... Aaaaaaaa"

Con trym trong-l-nàng bị l-nàng thét chặt một cổ tê đại sảnh khoái từ trym truyền lên não Lăng Tiểu thét tiếng sảnh khoái theo đó hân xuất tinh.

Nghĩ ngợi hồi sức một tý rồi hân nói "Ngọc Hân sau này em làm vợ nhỏ của anh được không"

Nàng nghe hân nói vậy vui mừng nói "cảm ơn chồng" xong hôn hân một cái tựa mặt ngủ thiếp đi

Lăng Tiểu nhìn nữ nhân đang ngủ trong lòng một bên thầm nghĩ 3,4 nàng tựa ta chịu đc nhưng 3000 thì vất khò ta mất chắc phải tìm một môn tráng dương công pháp để nâng cao phương diện này nghĩ vậy hân cũng chìm vào giấc ngủ.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Yên lặng trước giông tố

Thoáng qua chương 11 cho ae ko tu sắc

Lăng Tiểu lên Tự Linh Cảnh Tầng 6, Ngọc Hân lên Tự Linh Cảnh tầng 2, Chịch em Ngọc Hân rồi cưới làm vợ nhỏ

Hết

Ngày hôm sau thức dậy thấy người đẹp vẫn còn nằm trên người mình Lăng Tiểu có xúc động đè nàng ra chịch 1 lần nữa nhưng rất tiếc Tác Giả không cho chịch nên đành thôi.

Nhẹ nhàng thoát khỏi giường hân chuẩn bị đi mua một vài bộ kiếm thuật để phối hợp với Hầu Kim Kiếm

Nhìn Ngọc Hân đang ngủ bộ dạng hân cười cười không nỡ đánh thức nàng dậy, vì vậy hân đành phải xuống phố một mình

Xuống phố tìm cửa hiệu bí thuật xem qua một lượt thấy không có một bộ nào vừa mắt thế là hân lại qua tiệm khác

Qua lại 4,5 lần hân có kết luận là cửa hiệu bí pháp cũng giống như cửa hiệu bán đan lô hôm bữa những thứ tốt đã được tông môn bảo quản hết rồi nên hân đành tìm tầu lâu ăn chút gì đó rồi chuẩn bị đi về

Lên lầu 2 hân thấy có một đám người tụ họp lại một chỗ bàn toán cái gì đó, hân không khỏi hứng thú thả thần thức ra thăm dò chuyện gì

Một thanh niên 17t nói "các ngươi nghe tin gì chưa, Hoắc Minh hai giáo vừa phát hiện một di tích có thể là di tích cổ, do kết giới lâu năm bị buông lỏng

nên bị Hoắc Minh hai giáo phát hiện ra"

Thanh niên ấy lại nói tiếp "vì kết giới chỉ mới buông lỏng nên tựa chỉ có Tụ Linh Cảnh mới đc vào, nhưng chuyện đây chưa đáng nói, đáng nói là Hoắc Minh hai giáo vậy mà công khai thiên hạ về địa điểm di tích còn nói không ngăn cản tán tu đi vào"

Một lão giả tin tức thông linh hơn hừ nói "Minh Nguyệt Giáo thì may đâu tốt được như ngươi nói chứ Hoắc Long Giáo bọn họ ích kỉ vậy nằm mơ mà đc như ngươi nói công khai địa điểm di tích"

Nghĩ lấy hơi lão lại nói tiếp "Hoắc Minh hai giáo trong lúc phát hiện di tích còn có một nhóm tán tu trong đó có 1 vị Thoát Phàm Cảnh vì không chất bịt đc miệng bọn họ nên Hoắc Minh hai phái đành giành trước thông báo giới tán tu để kiểm thiện duyên từ những người như ngươi đây"

Thanh niên kia cười cho qua chuyện nói "hi hi quan trọng là những tán tu như chúng ta được cơ hội vào di tích đó là được rồi, biết đâu ở trong ấy được cơ duyên một bước lên trời"

Lăng Tiểu nghe vậy không khỏi hứng thú, từ trước đến giờ hắn chưa được đi vào di tích bao giờ a, nghĩ vậy hắn tới hỏi địa điểm di tích, xong rồi gọi món ăn trước nói gì nói cũng phải ăn no rồi thôi

Về khách cư đi vào phòng mình hắn đã thấy Ngọc Hân đang chờ mình ở đó hắn cười cười nói "vợ nhỏ của ta đang đợi ta về phòng sủng hạnh đây hả"

Dù đã là người của hắn nhưng nghe hắn nói vậy nàng vẫn đỏ mặt hận không có chỗ để chui xuống.

Hắn thấy nàng như vậy lại muốn đùa giỡn nàng chút nữa vì vậy nói "sắp tới ta sẽ đi tham quan một cái di tích, không biết có nguy hiểm gì không hay là chúng ta bây giờ tranh thủ sinh vài hài tử để nối nghiệp nha"

Nàng mới nghe hắn nói đi di tích thám hiểm tựa lo cho hắn, xong nghe câu sau của hắn thì hồn đổi nói

"Người ta tựa sáng nay còn đau rất đây này với lại người chứ có phải lợn đâu mà đòi 1 lần sinh vài hài tử"

Lăng Tiểu vẫn vô liêm sỉ cười cười nói "mang tam thai, tứ thai gì đó là có thể sinh vài đứa hài tử cho ta rồi"

Ngọc Hân không còn gì để nói.....

Lăng Tiểu cũng không đùa giỡn nữa nói " lần này ta đi không biết có nguy hiểm hay không vì vậy nàng không được đi theo, có thứ gì tốt ta sẽ lấy về cho nàng"

Nàng cũng biết tu vi nàng còn thấp nên nói "em chờ chồng trở về, nhớ thấy nguy hiểm quá thì chạy thoát trước không nên cậy mạnh"

Lăng Tiểu nghe vậy không khỏi nói "ta bao giờ cậy mạnh a, trước giờ ta làm việc rất có lý nha"

Nàng nghe hắn nói vậy cũng chỉ biết im lặng

Lăng Tiểu cũng vào Bảo Hạp bế quan tu luyện Thanh Linh Nhãn Quyết.

2 ngày sau

Lăng Tiểu đang có mặt tại một nơi vắng vẻ cách phía đông thành Hoắc Minh khá xa trước mặt hắn đang hiện lên một cái kết giới, hắn biết bước qua cái kết giới này thì mọi lúc mọi nơi hắn sẽ gặp nguy hiểm

Lăng Tiểu nhìn cái kết giới trước mặt lầm bầm nói "qua đó là ta nguy hiểm hơi bị nhiều nha, không nói có yêu thú mạnh mẽ nào, chỉ riêng bọn Hoắc Long Giáo có thù với ta là đã thấy nguy hiểm rồi, mong sao tại nó đừng có kéo hội đồng qua đánh ta là được"

Lăng Tiểu một bên nghĩ vậy một bên thì vẫn bước chân đi vào kết giới

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Linh Thú Của Lăng Tiểu

Vào trong kết giới Lăng Tiểu thấy một mảnh hoang tàn với rất nhiều xương cốt, có thể suy đoán ra đây là một di tích của một tông phái nào đó bị diệt môn gây nên, môn phái đây biết không thể thoát đc vận mệnh nên mở kết giới nhốt địch nhân lại đồng vu qui tận

Lăng Tiểu nhìn phía xa xa có một cái núi lớn thì triển Thanh Linh Nhân Quyết mới học được thì thấy trên núi đấy có một toà cung điện, hẳn không nói một lời hướng phía ấy đi tới

Đang đi được một lát thì đột nhiên hẳn nghe thấy tiếng đánh nhau từ một cánh rừng vang lên, hẳn hiếu kỳ triển khai thần thức xem xét thì thấy một nhóm đệ tử Hoắc Long Giáo đang vây công một con Báo màu cam giữa trán có một cái sừng màu trắng trông rấy ngầu.

Một tên đệ tử Hoắc Long Giáo Tụ Linh Tầng 9 nói " các sư đệ con Huyền Linh Báo này được sắp chịu không nổi rồi chỉ cần giết nó, lấy con nhỏ của nó nạp về Giáo thì sẽ được trọng thưởng hãy nhanh nhanh giết nó nào"

Lại nói đến con Huyền Linh Báo đang bị vây công này,nó có tu vi thoát phạm kỳ đầy bình thường những con kiến hôi đang vây công nó chỉ vung bàn tay là chết hết rồi nghệt ở chỗ nó vừa mới sinh con đang trong thời kỳ suy yếu thì bị một tên đệ tử Hoắc Long Giáo phát hiện, thế là nó bị tình trạng như vậy đây, sở trường của nó là tốc độ nếu nó muốn chạy thì đã chạy được rồi nhưng mấu chốt không cho nó bỏ lại con vì thế cứ phải triển đấu như vậy đây

Lăng Tiểu nghe tên đệ tử Hoắc Long Giáo kia nói hẳn không khỏi loé sáng suy nghĩ" dù gì ta với Hoắc Long Giáo cũng là thù rồi có ăn cắp con báo con thì cũng vẫn chỉ là thù nên cứ ăn cắp đi"

Nghĩ vậy hẳn mở thần thức ta thăm dò tìm hang ổ của Huyền Linh Báo, qua 1 phút cuối cùng hẳn cũng tìm ra được địa điểm, hẳn ăn một viên Ân Khí Đan rồi hướng phương hướng hang của con Huyền Linh Báo mà đi đến

Tới đúng địa điểm hẳn mở Thanh Linh Nhân ra xem thử con Báo con ở đâu, quả không hổ là một môn thị thuật hẳn nhanh chóng đã thấy một con Huyền Linh Báo nhỏ nhắn cỡ hơn hai bàn tay một xú màu cam nhạt pha một xú trắng nhìn rất đẹp mắt giữa trán cũng có một chiếc sừng nhỏ nhỏ ra,nó hiện tại đang nằm ngủ trông rất dễ thương

Lăng Tiểu thấy vậy vui mừng chạy tới bế con báo nhỏ lên,con báo con thấy đang ngủ tự nhiên bị người bế không khỏi mở đôi mắt to nhìn lấy hẳn

Lăng Tiểu cũng nhìn vào mắt nó,một người một thú ngơ ngác nhìn ta,ta nhìn người trông rất thú vị cũng là Lăng Tiểu phản ứng trước móc ra một viên Tụ Linh Đan đưa cho con Báo con ăn.

Huyền Linh Thú con nuốt viên đan vào bụng thoải mái kêu vài tiếng ưm ừ ưm ừ lại nhắm mắt lại ngủ tiếp

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi nói thầm " con này cũng quá dễ dụ đi,chỉ một viên đan được là nó đã mặc ta làm gì làm rồi, không biết sau này ta nuôi nó có bị trộm chó à lộn trộm báo bắt không nữa"

Nghĩ vậy hẳn một bên lên ra ngoài tiếp tục chạy hướng cung điện đi tới

Trận chiến kịch liệt giữa đệ tử Hoắc Long Giáo và Huyền Linh Báo mẹ kết thúc với kết quả là bên đệ tử Hoắc Long Giáo chết 3 người còn lại tất cả đều bị thương còn Huyền Linh Báo mẹ thì kết quả là bị làm thịt

Đệ tử Hoắc Minh Giáo hơn hờ hướng hang của con Huyền Linh Báo đi vào,một lát sau vài tiếng thét đầy giận giữ vang ra từ trong đấy vì sao thì ae tự hiểu.

Đó là chút chuyện bên lề.

Lăng Tiểu mặt trắng hình chữ V hai má mồm mồm,mắt to,mũi cao,miệng vênh,tóc dài được cột lên,đang trước để tóc mái trái, ở trong ống áo đang có một con báo nhỏ nằm ngủ trong đó, hẳn đang hướng về một ngọn núi xa xa mà đi đến.

Chạy khoảng 2,3 tiếng đã thấy ngọn núi to phía trước đúng lúc này thì hẳn thấy ngực mình hơi rất với ngứa ngứa, hẳn nhìn xuống thì thấy đầu báo nhỏ đang ngậm vú hẳn mà bú.

Hẳn cười không ra tiếng nói"này vú ta không có sữa đâu đấy,ngươi mau nhả ra đi ta cho ăn đan giải đói"

Huyền Linh Báo nghe vậy chớp chớp con mắt như đang suy nghĩ,một lúc không thấy có sữa ra mới nhả miệng ra kêu" Ừm ừm ừm ừm" như đang nói ngơ ngác cho ta ăn đi

Lăng Tiểu lấy một viên Tụ Linh Đan đưa cho nó ăn,nó nuốt vào thoải mái lại chui đầu vào áo hẳn ngủ

Hẳn thấy vậy không khỏi lầm bầm"ta sai lầm rồi hay sao, bắt người về chỉ để ăn đan của ta với ngủ.

Miệng nói cứ nói còn chân thì bước đi lên hướng đỉnh núi đi lên.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyết* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Xui như chó

Lăng Tiểu trong áo có một con báo nhỏ, một người kéo theo một thú cuối cùng cũng đi tới cung điện.

Hắn đi vào cung điện đập ngay vào mắt hắn là một đồ án hình thù bát quái, hắn nhìn nhìn một lát đột nhiên thần thức hắn cảm thấy đau nhức, hắn nhanh chóng di dời cặp mắt sang nơi khác mới cảm thấy đỡ hơn.

Hắn hơi biến sắc lui ra xa đồ án một chút rồi hướng đồ án nói lớn " có gì hơn người chứ chờ thực lực ta mạnh lên ta không về bậy lên người thì ta không là Lăng Tiểu"

Nói tựa nói chứ hắn cũng biết bây giờ mình chưa đối phó được nó cho nên nói xong hắn cũng không dám nhìn nó nữa, đành cất bước thăm dò cái đại sảnh này.

Đi được một lúc phía trước hắn xuất hiện một cánh cửa bên trên ghi hai chữ Thư Viện

Lăng Tiểu mừng cười ha ha nói "Ta đúng là may mắn đi bậy đi bạ cũng vào đc chỗ để bí tịch công pháp, hi hi phải tìm ít công pháp nào mạnh mẽ để cho Ngọc Hân tu luyện mới được"

Thế là hắn đẩy cửa định đi vào nhưng hắn đẩy thế nào cũng không mở cửa được, hắn lại thử bằng cách phá cửa nhưng cũng không được, hắn tức giận chửi to "cmn xui như chó, tìm được 1 phòng không thể mở được, mau mở ra nếu không ta tè trước cửa bây giờ"

Làm đủ mọi cách mà vẫn không mở đc cửa phòng không còn cách nào khác là hắn phải đi tìm chỗ khác để lại trước cửa phòng một đồng nước tiểu

Lại tìm được vài phòng nhưng không có cái nào mở ra đc hắn nghĩ chuyện này coi như đi dạo rồi chả được gì cả, à có lượm được một con báo lười biếng chỉ biết ăn và ngủ

Nghĩ vậy hắn cũng gần như tiết vọng rồi, đi tới gian phòng có chữ trận pháp theo thường lệ hắn đẩy thử cánh cửa. Kết..... một tiếng cửa mở vang lên.

Lăng Tiểu kinh ngạc thoáng qua sau đó là kinh hi cmn cuối cùng cũng có hi vọng được đồ ngon rồi.

Hắn bước nhanh vào phòng nhìn lướt xung quanh một lát, căn phòng ngoại trừ 1 quyển sách dày và một tờ giấy ra thì không còn cái gì cả.

Hắn bước nhanh tới không cần xem nhiều lấy ngay quyển sách bỏ vào túi áo, rồi cầm tờ giấy lên xem thử nó viết thứ gì.

-gửi người có duyên.

Ta là trưởng môn của Huyền Diệu Môn tu vi Tạo Đan Cảnh đỉnh phong chạm tới ngưỡng cửa Nguyên Anh Kỳ nhưng không biết ai trong cao tầng của Tông Môn ta là nội gián của Tông Môn khác đã để lộ tin này ra ngoài, thế là các Tông Môn của thế lực thù địch ngấm ngầm với nhau lên kế hoạch tiêu diệt Huyền Diệu Môn ta, vì bất ngờ không kịp triệu tập đồng minh nên Tông Môn ta rất có thể bị diệt sạch đến lúc đó ta sẽ hy sinh tất cả tông môn khởi động một kết giới làm cho những ai là người còn sống trong kết trận tu vi dưới Nguyên Anh sẽ bị quy tắc kết giới đánh chết, Tông Môn ta lấy trận pháp làm căn cơ nên sau khi kết giới buông lỏng ai nhất đc quyền Trận Pháp Huyền Diệu quyền trên bàn thì hãy truyền thừa lại nó cho người hữu duyên hoặc học nó ta không muốn truyền thừa lâu năm của Huyền Diệu Tông bị hủy trên tay ta quân địch đã đánh rồi thôi ta đi đây..

Lăng Tiểu bây giờ mới hiểu tại sao lại có cái bí cảnh này đây nhưng đều đó không quan trọng, quan trọng là hắn đoạt đc chỗ tốt, theo như hắn suy đoán thì những căn phòng không mở được kia là do có trận pháp bảo hộ nên không vào được, chỉ cần hắn học xong cái quyển sách này thì chẳng phải tất cả mọi thứ đều thuộc về hắn sao hi hi.

Mang theo bộ mặt tự sướng của mình hắn bước đi hướng ra cửa phòng

Vừa ra khỏi phòng thật khéo là cùng lúc đó nhóm đệ tử Hoắc Long Giáo lúc này bị cướp Báo con cũng đi tới hướng phòng này thế là hai bên gặp mặt .

Lại nói đến nhóm đệ tử Hoắc Long Giáo sau khi đánh giết xong Huyền Linh Báo mẹ chết 3 người thương tích đầy nhóm kết quả lại là không thấy con Báo con đâu thì giận dữ đùng đùng hướng ngọn núi lớn đi tới

Vào tới Cung Điện bọn hắn càng bức hơn nữa khi mà tìm kiếm mấy phòng rồi mà không có phòng nào mở được đang lúc bức mình muốn tìm người phát tiết thì lại đi đúng hướng căn phòng của Lăng Tiểu.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Rời đi

Hai bên chạm mặt nhau. Lăng Tiểu cảm thán sao mà trùng hợp thế chứ cảm thán trong lòng còn chân của hắn thì đã nhanh chân chạy đi hướng khác.

Một tên tên đệ tử Tụ Linh Kỳ tầng 7 suy nghĩ một lát sau kinh hô "Hắn là người đã giết Từ sư đệ ta đã xem qua chân dung của hắn"

Nghe vậy một tên 18t tầng 8 phản nộ quát "Ngươi là người giết anh ta"

Lăng Tiểu nghe vậy nhìn kỹ mặt hắn một chút lại chạy tiếp

Một tên đệ tử khác nói "Hắn đoạt được đồ tốt mau đuổi theo cướp về "

Hình như chưa đủ loạn Báo con lớn cái đầu ra nhìn về phía đệ tử Hoắc Long Giáo kết quả là.

Graoooooooo "thì ra là tên khốn ngươi đã trộm Huyền Linh Báo giết hắn các sư huynh đệ"

Huyền Linh Báo thấy nó chỉ nhìn bọn hắn một xú vậy thôi mà bọn hắn hưng phấn thành bộ dạng vậy, không khỏi giơ chân lên vẫy vẫy bọn hắn vừa kêu "Um um Um um" như là đang nói ta biết ta đẹp trai các ngươi không cần phải nhìn ta như vậy

Lăng tiểu một bên chạy một bên cắn giọt máu nhỏ vào ni tâm của Huyền Linh Báo nói với nói "ngươi đừng kháng cự thân thức của ta"

Huyền Linh báo chớp chớp đôi mắt sau đó gật đầu

Lăng Tiểu thì triển khế ước chủ thứ với Huyền Linh Báo xong chạy vào một ngõ quẹo chui vào Thờ Không Báo Hạp đương nhiên kiểm theo đó là Huyền Linh Báo.

Khi nhóm người Hoắc Long Giáo đến không thấy người cứ tưởng là để mất đầu Lăng Tiểu không khỏi kêu to giận dữ

Lăng Tiểu thì lại nhàn rỗi ở trong Báo Hạp nên đành lật quyển Trận Pháp Huyền Diệu Quyền ra nghiên cứu

Hắn lúc đầu định đọc một lát ai ngờ lại chìm đắm trong ấy tìm hiểu trọn 2 tháng thời gian ở trong Báo Hạp. Vì những khi Huyền Linh Báo đòi ăn là hắn vô thức lấy ra đan dược cho nó ăn nên 2 tháng trong Báo Hạp nó đã đạt được tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 4 giờ này đan dược hạ phẩm nó ăn một lần 10 viên mới hết dúi

Khi hắn tỉnh lại từ trong ảo diệu của quyền sách nhìn vào túi đựng đan không khỏi mắng một tiếng phá gia

Ra khỏi Báo Hạp hắn nhìn xung quanh không có ai, hướng lối vào di tích đi ra

Tới gần lối ra hắn triển khai thân thức xem xét xung quanh thì thấy không có ai cả không khỏi chửi bọn đệ tử Hoắc Long Giáo ngu si chắc bây giờ còn đang tìm hắn trong Cung Điện.

Nghĩ thì nghĩ vậy chứ hắn cũng không dám ở lâu, lỡ trong nhóm đệ tử đó có người đột nhiên thông minh kêu gọi bọn họ tới chấn lối ra thì hơi bị mệt vì thế hắn vội cất bước quay về khách cư chuẩn dọn nhà đi chỗ khác vì bây giờ hắn kết thù quá sâu vs Hoắc Long Giáo rồi nên phải đi nơi khác chờ có thực lực lại về phá tiếp

Đang trên đường về thì thấy Trần Thị Như đang ở trong nhóm đệ tử Minh Nguyệt Giáo đi hướng di tích.

Chuẩn bị đi rồi cũng nên chào nàng một tiếng nghĩ như vậy hắn hướng nàng nói "à Thị Như xin chào"

Các đồng môn sư tỷ của nàng thấy có một nam hài 10t tới chào nàng khó hiểu hỏi "Như muội người bao giờ có em trai nha, sao chưa bao giờ nhắc tới a"

Nàng nghe mọi người nói hắn là em trai của mình lắm bầm nói "hắn là tiểu quý nha, chứ em trai ta gì" đấy cũng chỉ là nàng lắm bầm còn nàng đi đến trước người hắn hỏi "ngươi tốt nha, hơn tuần rồi mà chưa tới gặp ta 1 lần nha"

Lăng Tiểu cười cười nói "sao đây a, nhớ ta hả"

Nàng gất giọng nói " có quý mới nhớ ngươi"

Hắn cũng không nói nhảm nữa nói "ta chuẩn bị đi nơi khác tránh nạn một thời gian, gặp ngươi là nói lời tạm biệt, với lại di tích kia không có thứ tốt gì đâu chỉ có một bọn cho điên nổi khùng ở trong đấy ngươi đừng vô thì tốt hơn"

Nàng nghe hắn phải đi có chút thất lạc vội hỏi " vậy ngươi có còn trở lại đây không"

Lăng Tiểu nói "có,ta dù gì cũng phải hại chết bọn Hoắc Long Hội mới không đi nơi này nữa a, vậy thôi ta đi trước ngày sau gặp lại" nói xong hắn vội chạy đi dù sao trốn đuổi giết thì sớm chừng nào an toàn chừng đó nha.

Nàng nghe hắn nói vậy cũng ở ừ một tiếng dù sao hắn vẫn còn trở lại nha.

Lăng tiếu chạy về khách cư bảo Ngọc Hân dọn dẹp đồ đạc xong rồi hướng phía bắc đi.

Thế là lại bắt đầu một chuyến hành trình vô định mới, cũng đành thôi a truyện này ta nghĩ sao viết vậy cuối cùng cút đường đành phải làm lại từ đầu ở địa điểm khác thôi aizzzz

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tranh đoạt tiên quyền

Ở một khu rừng cách thành Hoắc Minh khoảng vài cây số, có một cái cây lớn cao 5m cành xoà ra tạo nên một khoảng lớn không gian bên dưới được che mát.

Hiện tại dưới gốc cây to lớn ấy đang ngồi 2 người 1 thú. Trong đó có 1 nam hài 10t mặt mũm mĩm, mắt to, mũi cao, miệng vĩnh viễn trông khá đẹp mắt

Còn một người khác là một bé gái 12t tóc búi lên, mắt to, mũi cao, miệng nhỏ hình trái tim, mặt tròn cảm hơn nhọn là một tiểu mỹ nữ

Con thú thì là một con báo lông cam pha thêm xù trắng giữa trán có một cái sừng, to khoảng 2 bàn tay người lớn khoảng 40 cm

2 người 1 thú này không phải ai xa lạ mà là nhóm người nhân vật chính Lăng Tiếu, Ngọc Hân, Huyền Linh Báo.

Hiện tại nhóm người bọn họ rời Hoắc Minh Thành cũng đã được nửa tháng.

Lăng Tiếu trán chảy mồ hôi nói "vùng này là sao a, nóng chết người rồi còn bao lâu mới ra khỏi vùng này a "

Ngọc Hân thấy bộ dáng của hắn vậy tới lấy góc áo lau mồ hôi cho hắn

"Theo như bản đồ thì 1 ngày đường nữa sẽ ra khỏi vùng này chàng ráng chịu đựng một xú nữa"

Lăng Tiếu hết nhìn trời lại nhìn đất xong lại quay sang nhìn nàng đang định nói thì đột nhiên biến sắc nhìn về hướng đông bắc

Vù vù vù..... những tiếng xé gió từ trên trời bay về hướng đông bắc, những Thoát Phàm Cảnh và Tạo Đan Cảnh ở những khu vực gần đó cũng đứng dậy hướng về hướng đông bắc mà phi hành

Lăng Tiếu hiện tại tu vi đã là Tụ Linh Cảnh tầng 7 nhưng do luyện Thần Hồn Đình Cấp Quyết nên hiện tại thần thức của hắn đã mạnh bằng với Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ, tại một lát lúc này hắn cảm ứng được hướng đông bắc có 1 tia tiên quang nên hắn biến sắc.

Lăng Tiếu nói "Ngọc Hân vào Thời Không Bảo Hạp đi, ta muốn xem thử hướng kia có chuyện gì xảy ra"

Thì ra là Lăng Tiếu đã kể chuyện Bảo Hạp cho Ngọc Hân và ký một khế ước bình đẳng với nàng để có thể đưa nàng vào Bảo Hạp.

Tu vi nàng đã là Tụ Linh Cảnh tầng 6 rồi chỉ thua hắn một tầng nhưng nàng vẫn không bao giờ làm trái ý hắn với lại đây là hắn đang quan tâm đến nàng nha.

Thu Ngọc Hân và Huyền Linh Báo vào Bảo Hạp, Lăng Tiếu dựa theo phương hướng cảm ứng phi thân lên Hào Kim Kiếm đi tới.

Gần tới nơi hắn xuống kiếm đi bộ đến đó, nếu những lão quái kia mà thấy một Tụ Linh Cảnh tầng 7 mà phi hành được chắc sẽ suu hồn hắn để mà học công pháp gia tăng thần thức cho nên đi bộ tới cho chắc

Tới nơi hắn cảm thấy từng luồng khí nóng phả vào người hắn, hắn vận linh khí bảo vệ quanh thân thể xong giả ngơ tới hỏi một Thoát Phàm Cảnh bộ dạng thô lỗ "tiên bối các ngươi làm gì ở đây a, văn bối đang đi ngang qua đây thấy các vị bay về hướng này nên không khỏi hiếu kỳ"

Tên Thoát Phàm Cảnh có bộ dạng thô kệch thấy Lăng Tiếu hỏi vậy không khỏi cười nói "ngươi không biết cũng phải, nơi này khi này toát ra một đạo tiên quang chỉ những người thoát khỏi phạm trần mới có thể cảm nhận được, có thể sắp xuất thế một bảo vật kinh người nào đấy "

Lăng Tiếu nghe vậy giả bộ bộ dạng kinh hi

Tên Thoát Phàm Cảnh kia thấy vậy không khỏi ha ha nói "không có phần của ngươi đâu đừng vui mừng làm gì đến ta còn tự nhận không có phần nữa huống chi ngươi"

Lăng Tiểu làm bộ thất vọng xong cáo từ thô kệch nhân rồi đi ra chỗ khác.

Tên ấy thấy Lăng Tiểu như vậy về mặt không khỏi ha ha nói " người trẻ tuổi định lực không được a "

Lăng Tiểu triển khai Thanh Linh Nhân xem xét xung quanh nhưng vẫn không thấy chỗ cụ thể nơi phát ra tiên quang

Đột nhiên cách đó không xa một đỉnh núi đột nhiên phát sáng tiếp theo đó là một quyền sách màu đỏ bay lên lao ra xa.

Một tên lão giả Thoát Phàm Cảnh trung kỳ gần đó đưa tay lên bắt lấy quyền sách.

Sách tới tay chưa kịp vui mừng Oánh một con rồng lửa lao vào lão giả làm lão tan thành tro bụi, quyền sách không bị gì tiếp tục lao ra nhưng chưa được bao xa đã rơi vào tay một Tạo Đan Cảnh lão quái

Tên Tạo Đan Cảnh đấy đúng là người đã giết lão giả khi này, hắn khoảng 50 mặt vuông, mắt trợn ngược, tóc dài, lông mày dựng đứng nhìn đúng kiểu người thích bạo lực.

Một Tạo Đan Cảnh lão quái khác nói "Trương Chiến người mau giao ra quyền sách mọi người cùng đọc nếu không mạng người cũng khó bảo toàn"

Trương Chiến nói "Trần Công người nói nghe hay quá, sách này giờ ở trong tay ta thì là của riêng ta bọn người có giỏi thì lưu ta lại"

Nói xong hắn bắn về một hướng phi hành trùng hợp đó là hướng Lăng Tiểu đang đứng.

Trần công cùng 3 vị Tạo Đan Cảnh khác trao đổi ánh mắt sau đó cùng nhau hướng đánh về Trương Chiến.

Trần công té ra một vũ phiến quát: Phong Vân Phiến

Những Tạo Đan Cảnh khác cũng đồng thời té ra pháp bảo đánh về phía Trương Chiến

Trương Chiến luôn thả thần thức theo dõi nhất cử nhất động của những tên Tạo Đan Cảnh khác thấy bọn hắn hợp lực vây công mình hắn nhanh chóng lấy ra một đôi găng tay màu xám vàng nói: Bạo Phách Thủ

Thế là bọn họ nhào vào loạn đấu

Lăng Tiểu bên dưới đón nhận dư ba trận chiến chuẩn bị vào Thời Không Bảo Hạp tránh gió thì một đạo kim quang rớt xuống trước mặt hắn hiện ra một quyền sách

HCVVCH

Đã có lại cảm hứng để làm viết tiếp có lỗi làm gì cmt nhá

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Dương Cương Thông Thiên Quyết

Lăng Tiểu không thể tin vào mắt mình được, Tiên Quyền làm cho Tạo Đan Cảnh sức đầu nẻ trắng đang ở ngay dưới chân mình

Trên trời chiến đấu cũng đã ngừng lại

Cả 5 vị lão quái tu vi Tạo Đan Cảnh đều hướng phía tiên quyền mà chụp

Dù cả 5 rất nhanh nhưng làm sao nhanh bằng Lăng Tiểu được, hắn nhanh chóng khom người nhặt tiên quyền ép vào ngực rồi giả bộ bỏ chạy

5 lão quái Tạo Đan Cảnh thấy một Tụ Linh Cảnh tăng 7 nhỏ nhoi mà dám cướp tiên quyền dưới mí mắt của bọn họ không khỏi giận dữ quát "To gan"

5 người cùng nhau tung nhiều gió, nước, lửa.....các loại bí thuật được tung ra nhằm về Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu canh sao cho các loại bí thuật sắp tới người rồi động ý niệm đi vào Thời Không Bảo Hạp.

Oanh rầm rầm một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, tại chỗ Lăng Tiểu vừa đứng hiện tại đang có một lỗ lũng lớn rồi những khe nứt bắt đầu lang rộng ra phạm vi vài trăm mét xoay quanh cái lỗ.

5 lão quái Tạo Đan Cảnh không chờ khói bụi tán ra ngay lập tức lao vào lỗ thủng bắt đầu tìm kiếm tiên quyền

Một lúc sau cả 5 đi ra ngoài nhìn ta ta nhìn người, Trương Chiến lạnh lùng nói " các người ai chiếm được tiên quyền mau giao ra nếu không đừng trách ta"

4 người Trần Công nhìn lẫn nhau, Trần Công thấy vậy không khỏi nói

"Người có gì chứng cứ gì chứng minh người không lấy được tiên quyền không "

Trương Chiến là người nóng tính nghe Trần Công nghi ngờ lời nói của mình không khỏi giận dữ quát"Lời nói của ta là chứng cứ"

Nói xong lấy Bạo Phách Thủ ra lao lên hướng Trần Công đánh.

Trần Công cũng hiểu tính cách của Trương Chiến nếu bình thường sẽ không nghi ngờ hắn đâu,nhưng mà thời điểm này là thời điểm nhạy cảm nên hắn mới lỡ miệng nói một câu như vậy,giờ thấy Trương Chiến xông lên muốn sống chết với mình hắn không còn cách nào khác đành giết dây nói "Trương Chiến có tất gạt mình các vị đạo hữu trợ giúp ta một tay ép hắn giao sách ra"

3 lão quái Tạo Đan Cảnh còn lại nghe vậy thấy có lý thế là lại xảy ra thêm một cuộc hỗn chiến nữa

Lại nói đến Lăng Tiểu hân sau khi vào không gian Bảo Hạp thì cũng đã thân đầy mồ hôi,ở những giây mà chiêu thức của 5 lão quái Tạo Đan Cảnh sắp trúng thì hân có một loại ảo giác như trời sập xuống vậy may mà hân còn giữ được một tia ý niệm để kịp đưa mình vào Bảo Hạp nếu không thì hết truyện rồi.

Ngọc Hân một bên đang tu luyện thấy Lăng Tiểu bộ dạng chật vật kiểu ta sắp chết tìm về mạng nhỏ không khỏi nói"chàng có sao không, chuyện gì xảy ra ở ngoài đây vậy"

Nghe nàng quan tâm mình hân không khỏi cười cười nói"không có chuyện gì,chi là vài tên binh tôm tướng tép thôi nhưng hiện tại chồng nàng chưa đánh lại"

(TG:tự sướng mà ngu:) chứ họ là binh tôm tướng tép rồi tự nhận mình thua họ)

Lăng Tiểu lấy tiên quyền ra xem thử trong này là dạng gì sách

"Đương Cương Thông Thiên Quyết"

Lăng tiểu đọc cái tên mà sững sờ con mẹ nó chẳng lẽ học quyền sách này xong cây thương dưới háng của ta sẽ có thể chọc trời sao.

Hắn tiếp tục mở ra một trang xem thử bên trong rất cực kỳ nghi ngờ:

-lời mở đầu ta xin giới thiệu ta là người sáng tạo ra pháp quyết này Khương Chấn Hưng.

Khi ta bắt đầu sáng tạo ra pháp quyết này là khi tu vi của ta đã đến cực hạn của giới này Loãng Anh kỳ

Ta mắc nợ tình cảm của rất nhiều nữ nhân nhưng ta đã Loãng Anh kỳ rồi mà vẫn chỉ đối phó dc 10 nàng là hết sức.

Thế là ta quyết định sáng tạo một pháp quyết phụ trợ tăng khả năng của cái phía dưới đàn ông vừa có tính năng đi kiếm là song tu.

Ta đã thử nghiệm và đã thành công nhưng người tu luyện pháp quyết này nên chú ý khi tu vi của người thấp hơn mức độ tiến cảnh của pháp quyết thì người sẽ rất dễ nhập ma và cách giải quyết đi nhất đó là chịch.

Tầng 1 pháp quyết tương xứng với Tụ Linh Cảnh, Tầng 2 sẽ tương ứng Thoát Phàm Cảnh, tầng 3 tương ứng với Tạo Đan cảnh,tầng 4 Tương ứng Nguyên Anh Cảnh.

Nói đến đây thôi học hay không học tùy thuộc vào người

Lăng Tiểu đọc xong không khỏi muốn hôn vào mặt Khương Chấn Hưng một cái, hà hà có pháp quyết này phụ trợ hắn chẳng phải kim thương bất hoại sao.

Nghĩ vậy hắn lập tức bế quan bắt đầu tìm hiểu tầng một pháp quyết.

HCVVCH

Chương sau có có thể dính sắc ae không tu sắc không cần xem sẽ không liên quan tới cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: 18+ không liên quan tới cốt truyện không tu sắc không nên xem

Tim hiểu Dương Cương Thông Thiên Quyết tròn 5 tháng cuối cùng Lăng Tiểu cũng đã luyện thành được tầng một của pháp quyết này.

kết thúc việc tìm hiểu Dương Cương Thông Thiên Quyết đi đến bên người Ngọc Hân vẫn còn đang tu luyện động bàn tay xấu xa mò vào áo nàng bóp lấy cặp vú của nàng rồi nhẹ nhàng xoa bóp

Ngọc Hân đang tu luyện đột có cảm giác nhàng nhạt thoải mái truyền tới từ cặp vú nàng mở mắt ra thì thấy Lăng Tiểu đang ở trước mặt nàng hai tay hấn thì đang xoa bóp cặp vú của nàng

a..a..Nàng nhẹ rên vài tiếng nói "chồng đang làm gì thế không thông báo cho người ta chuẩn bị gì cả"

"hì hi tu luyện khô khan quá lâu rồi chúng ta chưa làm tình,hôm nay sẵn tiện ta mới học xong một pháp quyết song tu,phải chịch ngay cho nóng chứ "

xoa bóp được một lúc nàng nói lớn " được rồi chồng vợ ngựa quá cho vợ con chim của chồng đi"

hấn nghe nhưng không làm theo lời nàng hai tay vẫn tiếp tục xoa bóp cặp vú của nàng, đầu lưỡi đưa vào trong miệng nàng liếm láp,lại làm như vậy một lát tới khi hấn thấy người nàng run run lên thì hấn đưa con chim đang cương cứng 15 cm của hấn xuống dưới lỗ l-n nàng(TG:vi luyện DCTLQ nên trym main đc dài ra)

A...a.... a một cảm giác xung sướng thả mái từ l-n dâng lên não của Ngọc Hân,nàng đẩy đẩy mông phối hợp với hấn một bên khẩu đàm nói"A.... a...á.aa...chủ nhân thêm lực....A..a. a.....Á.....thêm lực lên đi....A..... aa.....A.....á.....á...đúng rồi.....A....A.... a..đ-t nát l-n.....A....a.....Á.....nát l-n tiện A nhân..... Á..a..a.....á..... á...á.....rồi..... a a.....sướng quá "

Lăng Tiểu nghe nàng xưng tiện nô không

khởi kích thích một bên ra sức đ-t một bên nói"ngươi cái..... hừ.... hừ..... nữ nhân dám dăng.... hừ.. a..... này..... hừ...hừ.....làm vợ ta..... a.....a.....không làm...a...hừ..... muốn làm đấm nỏ"

nàng nghe hấn nói vậy cũng không phản ứng gì vì giờ trong đầu nàng trống rỗng chỉ cảm thấy sung sướng cảm giác"A....a....aah.... Á sướng quá..... ah.....sướng quá..... A.....ah...ah.....c-c tốt.....đâm sướng.....A ah.....A.....chồng tốt..... ah.....A.....aa.....đâm chết..... ah.....ah....vợ cũng được..... ah...ah "

Lăng Tiểu đột nhiên xóc mông nàng đem nàng đứng lên, dương vật và âm hộ hai người vẫn dính nhau, hấn bước đi theo theo đó phía dưới bị xóc theo,làm như thể dương vật càng vào sâu bên trong l-n hơn.

Ngọc Hân càng thêm sướng rên cần to nói những từ không rõ ràng ràng "Ah....

ah.....A.....Á.kiề..... ah.... Ahh.....sướ.....A..... aa.....Ah....ah....khô.....ah.... ah.... Ah.....r.... ah.. Ah.... Ah

"Ah.....ah.ah.....Á.á..... a a.....Ân...ah..... ah.....ó ó.....Ân ân.....Ahhhhh.....Raaaaa....vợ raaaaa "

L-n nàng siết chặt lấy con trym của Lăng Tiểu xong một dòng dâm thủy chảy ra xốn vào đầu c-c của hấn làm cho hấn sướng cu nhưng chưa thể làm hấn ra đc.

không cho nàng cơ hội nghĩ ngợi hấn đặt nàng xuống giường xong tiếp tục thúc cu vào l-n nàng

mới ra xong l-n đang trong quá trình nhạy cảm nhất mà hấn lại lần nữa thúc cu vào l-n nàng,nàng không khỏi rên to"Ah ah.....sướng chế rồi Ah..... ah... đ-t chết em rồi.....ah.... ah..Ah.....đ-t hư l-n rồi.... Á.....á.....tựa chết rồi.....ah... Ah..Ah...a "

đ-t một lát nàng tựa chuẩn bị ra,Lăng Tiểu lại rút c-c ra, nàng cổ hỷ hỷ mông đuổi theo con c-c nhưng ko được thấy vậy nàng mò tay xuống định tự giải quyết nhưng lại bị hấn cầm chặt, nước dâm không ra được một lát nó lại quay trở về người nàng, thấy vậy nàng không khỏi ý khuất nói "chàng làm gì vậy"

Hấn nhìn nàng cười cười nói "bí mật lát nữa nàng sẽ biết.

thế là hấn lại làm 3 lần như thế nữa với nàng,nàng không chịu được nữa ủy khuất khóc lớn "Ô ô ô chồng không thương Ngọc Hân nữa ô ô không cho Ngọc Hân ra Ô Ô Ô"

hấn nghe nàng nói vậy không đành lòng nói "ngoan lần này chồng sẽ cho vợ ra đừng khóc nữa "

nói rồi hấn dứt con trym vào lại l-n của nàng mà đ-t

lần này hần đ-t gần 10 phút thì nàng có dấu hiệu muốn ra.

"Ah... ah.... sướng quá.....Ah ah ah.....chồng đừng rút ra đấy....ah... A.....ah....vợ ra.....Á.....RAaaaaaaaAaa"

Vì tích xúc dâm thủy này giờ nên lần này nàng ra một đợt cao trào sướng đến hai mắt trợn ngược lên.

Lăng Tiểu cũng theo đó bắn tinh vào trong l-n nàng.

hần nhìn nàng hai mắt trợn tròn cũng không lo lắng gì vì hần đã biết rất nhiều điều về giao hợp từ bên trong cuốn Dương Cương Thông Thiên Quyết

một lúc sau nàng hồi thần lại ngã nhào vào trong lòng hần xong tựa một quả ngủ luôn,hần thấy vậy lại nhìn con trym cương cứng của mình khôn khỏi đất ý thăm nghĩ có một ngày hần sẽ 1chơi3000 nữ nhân rồi làm cho tất cả các nàng không còn sức giống như Ngọc Hân giờ này vậy.

Nhưng mà muốn đc như vậy thì ít nhất cũng phải Nguyên Anh Cảnh nên thôi trước ngủ đã tựa tính.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bắt cặp hiệp dâm

5ngày kể từ sự kiện Tiên Quyền,mảnh đất này giờ đã bị phá tan thành một cái hồ sâu xung quanh hồ là những vết nứt rậm rịt kéo dài ra xa xa.

Giờ này ở vùng đất này không có một ai qua lại vì đây đã là một mảnh đất hoang phế không có điều gì hấp dẫn tu sĩ tới nơi đây cả.

Đột nhiên có một bóng người xuất hiện ở giữa cái hồ,nếu 5 lão quái Tạo Đan Cảnh 5 ngày trước tranh đoạt tiên quyền nhìn thấy bóng người này thì sẽ hồ to không thể,một Tụ Linh Cảnh nhỏ nhoi lại sống sót ở dưới công kích của bọn hần.

Bóng người đấy không ai khác chính là Lăng Tiểu,nếu có gì khác so với 5 ngày trước đây thì chính là hần đã bước vào Tụ Linh Cảnh tầng 8 và trên người hần nhiều hơn vài phần dương khí của nam nhân

Những ngày nay ở trong Bảo Hạp hần đã song tu không ngừng nghỉ với Ngọc Hân và tu vi cũng theo đó tăng tiến rất nhanh. Nhưng tuy nhanh nhưng không nhanh bằng Ngọc Hân nàng cũng đã là tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 8 bằng với hần rồi.

Lăng Tiểu thả thần thức ra dò xét xung quanh, một lúc sau đã chắc không có ai hần thả Ngọc Hân ra khỏi Bảo Hạp tiếp tục hướng phía bắc mà đi

Lại đi thêm 5 ngày đường thời gian cuối cùng nhóm bọn họ đã sắp tới được một toà thành mới có tên là Sur Hoà Thành.

Sur Hoà Thành là Thành Thị tiếp giáp với Hải vực là một toà Thành phần Hoa với rất nhiều loại tài nguyên tu luyện trên bờ lẫn dưới biển,thuộc quyền quản lý của Sur Hoà Môn

Lăng Tiểu hướng phương hướng toà thành đi tới thì đột nhiên hần nghe thấy tiếng ồn ào đuổi giết.

Hần thả thần thức đến nơi phát ra âm thanh xem thử có chuyện gì xảy ra thì thấy một lão già Tụ Linh Cảnh tầng 9 đang bảo vệ một nữ nhân 15t Tụ Linh Cảnh tầng 4 đang chạy trốn khỏi một nhóm 15 người Tụ Linh Cảnh đang đuổi giết đần sau

một tên Tụ Linh Cảnh tầng 7 trong nhóm người đuổi giết lên tiếng

"Liều Tiểu Thư chủ nhân của bọn ta vừa ý người là vinh hạnh của người,hãy theo bọn ta về làm tiểu thư của bọn ta đi thôi bọn ta cũng không muốn tổn hại đến thân thể quý giá của người"

Lão già Tụ Linh Cảnh tầng 9 quát "Công tử của các ngươi tiếng xấu vang xa ai mà không biết,chuyên lấy thiếu nữ còn trinh để luyện công pháp thái âm bổ dương,tiểu thư của bọn ta mà gả cho công tử của ngươi thì chỉ sợ không còn mạng để mà ra khỏi Huỳnh Gia các ngươi

Một lão già tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 9 trong nhóm người đuổi giết nói"Liều Kiên lão già cô hủ nhà ngươi, chủ nhân của ta đã nói là người thật lòng yêu thích tiểu thư nhà ngươi, ngươi không cần lo sợ vấn đề chủ nhân ta áp dụng thái âm bổ dương lên người tiểu thư ngươi"

Vị tiểu thư Liều gia kia cuối cùng cũng lên tiếng,một tiếng nói dễ nghe vang lên " ta không muốn làm vợ của Huỳnh Nhất,các ngươi thật là xấu xa giết chết mấy người Phương bá,Phúc bá cả Đại vệ nữa, ta không muốn gả cho chủ nhân của bọn người xấu các ngươi Ô ô ô" nói xong nàng bật khóc.

Lão già vừa lên tiếng nghe vậy không khỏi cười lạnh nói " nếu tiểu thư đã không phối hợp rồi thì chúng ta đành bắt tội rồi lên bắt nàng về giao cho chủ nhân

Lăng tiểu nghe vậy không khỏi kinh ngạc em đây là hành vi bất cấp hiếp đảm hay sao quá con mẹ nó trùng hợp.

HCVVCH

Hôm nay chủ nhật đi chơi,nên ra hơi trễ ae thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Lăng Tiểu kể đoạn đối thoại cho Ngọc Hân nghe,nàng nghe xong bức xúc lên tiếng "tên Huỳnh Nhất này thật là xấu tính, chồng hãy cứu Liễu cô nương đi,sẵn tiện lấy lòng mỹ nhân luôn,nếu chồng thấy thích nàng thì tìm cách thu nàng luôn, chứ một mình em không chịu nổi cây thần thương dưới háng chồng"

Lăng Tiểu nghe vậy thì đắc ý hiện rõ trên mặt nhưng ngoài miệng thì nói "nàng nói như vậy ta buồn nha, ta chỉ yêu mình nàng thôi đấy"

Nàng nghe hắn nói vậy không khỏi buồn cười nhưng vẫn bồi tiếp hắn nói " biết rồi nhưng một mình em không chịu nổi"

Hắn càng thêm đắc ý nhưng vẫn cố nói " Hay là thôi đi anh nhịn được"

" em không chịu nổi a"

"Anh nhịn đc"

.....

Thấy hắn cứ như vậy,nàng biết tiếp tục bồi tiếp hắn cuộc nói chuyện chỉ càng thêm dài ra vì vậy cô ý gắt giọng nói" nếu chàng đã chỉ yêu mình em thì thôi vậy,nhớ sau này chỉ được có....."

Nàng còn chưa nói xong đã nghe hắn nói to"Ah nếu nàng đã muốn ta kiếm thêm vợ để cùng nàng liên thủ chịch ta thì ta đành đi vậy"

Nói xong không chờ nàng mở miệng đã vội chạy đi cứu người rồi.

Nàng thấy hắn vậy không khỏi cười khò lắc đầu.

Lại nói đến vị Liễu tiểu thư đang bị truy đuổi đây nữa.

Nàng tên là Liễu Thi Hương 15t mặt chữ D, mũi không cao cũng không thấp,nắt to tròn,miệng hình mũi tên trông rất dễ thương,nàng là nhị Tiểu Thư của Liễu gia một gia tộc có 2 Thoát Phàm Cảnh bên trong Sư Hoả Thành. Nhóm người đang đuổi giết nàng là người của Huỳnh gia một gia tộc 3 Thoát Phàm Cảnh cũng ở trong thành. Nếu là trước đây 1 tháng người Huỳnh gia chẳng dám đuổi bắt Liễu Thi Hương,nhưng tại 1 tháng trước 1 trong 2 Thoát Phàm Cảnh của Liễu Gia bất hạnh bỏ mình thế nên Huỳnh gia mới dám ngang nhiên chặn giết người của Liễu gia.

Một tên Tụ Linh Cảnh tầng 8 nhân lúc Liễu Kiên đang đánh nhau với đồng bọn của mình,hắn hướng phía Liễu Thi Hương chụp lấy nhằm bắt nàng mang về lập công.

Liễu Thi Hương thấy một tên Tụ Linh Cảnh tầng 8 hướng mình bắt lấy thì không khỏi thấy tuyệt vọng rút kiếm định tự sát thì đột nhiên nàng thấy một thanh kiếm bay nhanh qua đầu của tên đệ tử Huỳnh gia kia.

Phốc phụt....máu văng tung té

Đầu của tên kia bay lên không trung rồi khỏi cổ hắn,đến chết hắn cũng không biết tại sao mình chết nữa

Thanh kiếm ấy không dừng lại lại vòng qua bên kia chiến đấu giết chết thêm 2 tên Tụ Linh Cảnh tầng 7 nữa,Lão giả Tụ Linh Cảnh tầng 9 Huỳnh gia thấy vậy cả kinh quát" mọi người mau lui lại"

Thanh kiếm thấy không có mục tiêu để giết nữa đành bay vòng lại đáp trên tay một nam hài 10t mặt cười mồm mỉm đầy không ai khác mà chính là Lăng Tiểu

Lão giả tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 9 thấy vậy không khỏi lạnh lùng hỏi"Huỳnh Gia Huỳnh Đạt,không biết Huỳnh gia có đắc tội gì với người không mà người lại ra tay giết người Huỳnh gia ta "

Lăng Tiểu nghe vậy cười cười nói" ta không ưa lối hành việc của bọn ngươi, thông minh thì cứ nếu không ta không ngại giết thêm mấy người nữa đâu"

Huỳnh Đạt nhìn chằm chằm Lăng Tiểu lạnh lùng nói"người trẻ tuổi chỉ Tụ Linh Cảnh tầng 8 mà lấy đầu ra tự tin giết đc bọn ta,suy nghĩ cẩn thận ngươi có địch lại bọn ta thì cũng phải nhận sự trả thù của chủ nhân ta,ta khuyên ngươi không nên nhún tay vào chuyện này thì hơn"

Lăng Tiểu cười cười nói" địch lại hay không thử sẽ biết, còn ta đã giết 3 người trong các ngươi rồi Huỳnh gia có thể tha cho ta sao đừng dối lòng nữa không cứ thì nhào vô đây nhận chết"

Huỳnh Đạt thấy không lừa gạt được Lăng Tiểu đành xông lên quát-Giết

Lăng Tiểu té Hâu Kim Kiếm dùng thần niệm điều khiển nó đối địch,một bên bắt quyết đánh ra Hoà Cầu Thuật,Phong Nhận Thuật.

Huỳnh Linh Báo bây giờ đã tu vi Tụ Linh Cảnh cấp 7 rồi cho nên Lăng Tiểu cho nó ra cho nó rằng luyện thực chiến.

Liễu Thi Hương thấy đột nhiên có trợ giúp không khỏi vui mừng hướng Lăng Tiểu nói "Cảm ơn vị đồng đạo này nếu thoát đc kiếp này Liễu gia sẽ hậu tạ "

Lăng Tiểu nghe vậy không khỏi nói trong lòng " tặng ngươi cho ta là đc rồi" nhưng ngoài miệng thì nói "không cần khách sáo ta chỉ là không ưa cách làm của bọn người Huỳnh gia thôi"

Huỳnh Linh Báo tốc độ rất nhanh tuy nó không mạnh ở khoản công kích nhưng nếu để sừng nhỏ giữa trán nó đâm trúng người thì có thể rơi vào huyền cảnh vì vậy nó tạo ra cho Lăng Tiểu rất nhiều cơ hội giết địch

Phụt.....phụt.....lại phụt..... Lại có 3 đầu người bị Hâu Kim Kiếm chém xuống.

Huỳnh Đạt thấy không ổn vội quát"Rút Lui"

8người còn lại nghe vậy vội bỏ chạy

Chạy được 1 đoạn Huỳnh Đạt quát lớn về hướng Lăng Tiểu" người trẻ tuổi đc lắm chờ Huỳnh gia ta báo thù đi"

Lăng Tiểu nghe cũng như không nghe bỏ chuyện này ngoài tai.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Huỳnh Nhất ác bá

Liễu Thi Hương thấy nhóm người Huỳnh gia đáng đi chặt vật chạy trốn như vậy không khỏi mừng ra mặt nói"tốt quá bọn người xấu đã bị Kiên Bá và nam hài tốt này đánh bại rồi"

Lăng Tiểu đang chuẩn bị đón nhận sùng bái của nàng rồi trao thân báo đáp gì đó các thứ,không ngờ nàng xem mình như là hài tử không khỏi thờ dài nghĩ"phải nhanh nhanh lớn lên a,bộ dạng này của mình hình như không hợp tán gái cho lắm"

Nghĩ vậy nhưng tán gái thì vẫn phải tán nha,vì vậy hắn nói"vị chị gái này thật xinh đẹp a, ta đi ngang qua thấy bọn hắn vậy mà nói bắt ngươi về cho tên Huỳnh Nhất nào đó,ta không nỡ nhìn ngươi bị bắt đi nên ta không nhịn được phải ra tay"

Nàng nghe hắn nói mình xinh đẹp thì đỏ mặt nói" ngươi nói thật,ta xinh đẹp lắm sao,nhưng người nhà ta thường nói ta là tiểu nha đầu dạy mãi không lớn a"

Hắn thấy nàng ngây thơ như vậy không khỏi cao hứng, người ta thường nói trẻ nhỏ dễ dụ a.

Hắn nói "chị xinh đẹp lắm,chị có đạo lữ gì chưa hay là chị làm đạo lữ em được không"

Khục khục..... Một tiếng ho cắt đứt cuộc nói chuyện giữa hai người,Liễu Kiên đứng trước người Liễu Thi Hương nói"vị tiểu hữu này ta gọi là Liễu Kiên không biết ngươi tên gọi là gì,để Liễu gia ta còn biết tên mà báo ân

Lăng Tiểu giờ mới nhớ còn một người nữa ở đây vội ha ha cười nói

"Ta họ Lăng tên Tiểu, theo nghĩa tiếng việt là Lăng Cười nhưng vì nghe quá củ chuối nên TG đặt theo hán việt thế là ra Lăng Tiểu"

Liễu Kiên nói "không biết Lăng tiểu hữu dự định đi nơi đâu"

Lăng Tiểu nói"Ta chuẩn bị đi vào Sur Hoả Thành tìm một nơi sinh sống một thời gian"

Liễu Kiên nghe vậy vui mừng nếu có thể mời chào được vị Lăng tiểu hữu này thì tốt rồi vì thế nói"nếu Lăng tiểu hữu không chê có thể đến liễu gia ta làm khách, có gì cũng thuận tiện cho việc báo ân hơn"

Lăng Tiểu nghe vậy cười nụ cười có chút nghiền ngẫm nói" nếu đã vậy thì ta đây cũng không khách khí nữa thuận tiện cho việc báo ân luôn,à ta có đi cùng với một người nữa có thể sắp xếp luôn được không"

"Yên tâm Liễu gia ta cái gì thiếu chứ chỗ ở thì vẫn còn kha khá chỗ trống"

Nghe vậy Lăng Tiểu đi đón Ngọc Hân tới cùng đi vào Sur Hoả Thành.

Liễu Thi Hương thấy Ngọc Hân đến thì hai mắt sáng lên không khỏi kéo tay nàng nói " vị em gái này,ngươi thật đẹp, nha bộ ngực này sao nó lại to vậy chứ,nha bờ mông này nữa A gấp đôi ta rồi ngươi có bí quyết nào không nha"

Ngọc Hân nghe nàng nói vậy không khỏi xấu hổ đỏ mặt liếc mắt về phía Lăng Tiểu thấy hân bộ mặc cười cười như kiểu ngươi cứ nói sự thật đi thấy bộ dáng hân như vậy nàng không khỏi hung hăng trừng mắt hân một cái.

Liễu Thi Hương thấy Ngọc Hân nhìn Lăng Tiểu hiểu lầm là hân có bí quyết thế là nàng quyết định một lát phải hỏi xem hân có bí quyết gì làm ngực và mông to ra không.Nàng hiểu lầm ý của Ngọc Hân nhưng lại tìm được đúng đáp án haiaiiizz thế sự vô biên a.

Vào trong thành đập ngay vào mắt Lăng Tiểu là một con đường lớn với một dòng người đông đúc, rất nhiều mặt hàng mới lạ lần đầu tiên hân được thấy

Những mặt hàng chỉ có ở hải vực như rong ngũ thái, kim hải khoáng, hải đan.....

Nhìn khắp nơi đầy những cái mới hiểu kỳ nổi lên vì vậy Lăng Tiểu hỏi Liễu Kiên địa điểm Liễu gia xong cáo từ muốn đi dạo xung quanh xem có gì hót.

Hai người đi dạo trong phố lớn có những gì Ngọc Hân thích thì Lăng Tiểu điều mua cho nàng.

Yên bình ớc khoảng nửa tiếng,hai người Lăng tiểu nghe phía sau có những tiếng ồn ào rì rầm như đang bình luận gì đấy, hai người Lăng Tiểu đi đến thì thấy một người thanh niên 24t tu vi Tụ Linh Cảnh Tầng 9 mặt trắng âm nhu như nữ nhân đang lôi kéo tay một thiếu nữ 16t mặt chữ V mắt đẹp,môi mọng,mũi cao là một đại mỹ nữ.

Lăng Tiểu hỏi một người gần bên cạnh" chuyện gì xảy ra vậy?"

Người được hỏi kia thấy hân vậy mà không biết chuyện gì nói "ngươi là người ngoài a,ngươi xem người thanh niên kia chính là Huỳnh gia Huỳnh nhất còn cô gái kia chính là đại tiểu thư Liễu gia Liễu Huệ, Huỳnh Nhất hân là con một Huỳnh gia một gia 3 Thoát Phàm Cảnh.

Liễu gia thì đáng lẽ có 2 Thoát Phàm Cảnh nhưng đã chết 1 người 1 tháng trước vì vậy chỉ còn 1,lúc này Huỳnh Nhất bắt gặp Liễu tiểu thư đang cùng một Tụ Nguyên Cảnh tầng 9 đi kiểm nhậ tiểu thư Liễu Thi Hương thế là hân sai một thuộc hạ giữ chân tên Tụ Linh Cảnh tầng 9 kia còn hân thì bắt Liễu tiểu thư về chuẩn bị đem về Huỳnh gia làm nhục"

Lăng Tiểu thắc mắc nói" thành này không phải thuộc quản lý của Sur Hoả Môn hay sao, tại sao Huỳnh gia làm càn như vậy bọn họ không quản"

Người kia cười lạnh nói "vợ của trưởng môn Sur Hoả Môn là người của Huỳnh gia, mà Sur Hoả trưởng môn lại là một người đại gái nên những chuyện Huỳnh gia làm căng lắm chỉ ớc một lời nhắc nhở thông cáo toàn thành là cùng"

Lăng Tiểu nghe đã đủ thông tin nên cảm ơn người kia rồi rồi rồi sao chương sau sẽ rõ

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Lại Kết Thù,Lại Ra Đi

Liễu Huệ năm nay 16t là đại tiểu thư của Liễu gia tại Sur Hoả Thành,lớn lên nàng rất xinh đẹp được mệnh danh là đệ nhất mỹ nữ của Sur Hoả Thành rất nhiều công tử thế gia khác tới gia tộc nàng cầu hôn nhưng nàng chưa đáp ứng,ở suy nghĩ của nàng thì phải tìm hiểu lẫn nhau xem thử có hợp với nhau không thì mới làm đạo lữ của nhau được.Huỳnh Nhất cũng là một trong những người tới nhà nàng cầu hôn,nàng đã nghe nói về những tiếng xấu của hân nên nàng đã nhanh chóng từ chối hân.nàng còn nhớ khi ấy hân đã nói với nàng rằng

"Đừng để rơi vào tay ta nếu không ta sẽ biến ngươi thành một con chó cái ta sẽ cho ngươi bị đ-t tập thể bởi những con chó đực mỗi ngày từ cho đến

chết"

Hôm qua em gái của nàng đáng lẽ phải về tới nhà rồi,nhưng mãi chẳng thấy đâu,sáng hôm nay nàng nhận đc tin phát hiện xác của những tên hộ vệ bảo vệ em gái mình thế là nàng và một Tụ Linh Cảnh tầng 9 đi ra phố hướng cửa thành đi ra nhằm nhìn xem thử có thể lần mò ra hướng chạy của em gái nàng không.

Chạy mới được nửa đường thì gặp phải Huỳnh Nhất kết quả là nàng bị hấn bắt tới tay,nhớ tới những lời hấn nói với nàng lúc trước nàng đã thử tự vẫn nhưng không đc bây giờ trong đầu nàng chỉ mong sao có 1 bạch mã hoàng tử tới cứu nàng nhưng nàng cũng biết điều đó rất khó xảy ra.

Đang tại lúc nàng suy nghĩ thì một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện hướng thẳng vào cổ của Huỳnh Nhất chém tới.

Khi thanh kiếm sắp chém vào cổ Huỳnh Nhất thì một vòng bảo hộ màu trắng xuất hiện bảo vệ một mạng của hấn,đấy là thủ đoạn giữ mạng gia tộc làm cho hấn có tác dụng một lần đỡ tất cả công kích dưới Thoát Phàm Cảnh cao kỳ.

Dù biết vậy nhưng hấn cũng hết hồn hoàn hồn lại hấn giận dữ quát"Là ai to gan dám ám sát ta ra đây cho ta"

Một hải đồng 10t mắt to,mũi cao môi vênh từ trong đám người đi ra đứng không ai khác đấy chính là Lăng tiếu hấn nói"Ta làm đấy,không ngờ trên người người lại có bảo bối tự động kích hoạt khi người gặp nguy hiểm"

Huỳnh Nhất nhìn chăm chăm Lăng Tiếu nói

"Người có biết đặc tội ta sẽ có chuyện gì xảy ra không,người sẽ chết ta sẽ tìm người nhà của người nam giết sạch nữ thì ta sẽ chích ở giữa phở lớn chích cho đến chết"

Lăng Tiếu nghe vậy cười lạnh nói

"Rất tiếc báo tin buồn với người là người nhà của ta đã chết hết rồi,còn về chuyện giết ta thì phải xem người có mạng qua ngày hôm nay không đã"

Hấn vừa nói hết câu một hoá cầu đã theo cánh tay bắn bay tới người Huỳnh Nhất.

Huỳnh Nhất tuy tu vi đã là Tụ Linh Cảnh tầng 9 nhưng sức chiến đấu của hấn chỉ ở khoảng Tụ Linh Cảnh tầng 7

Hấn phản ứng rất tồi chỉ kịp vận khí mở ra vòng bảo hộ thì hoá cầu đã đánh tới người rồi.

Kết quả không nghĩ cũng biết.

Aaaaaa.....một tiếng kêu thảm kêu lên mọi người đang xem cuộc vui ở xung quanh thấy Lăng Tiếu sắp giết Huỳnh Nhất không khỏi nhanh chóng giải tán tránh liên lụy,người trốn nhanh nhất là chính là cái tên khi nãy trả lời câu hỏi của Lăng Tiếu.

a.....một tiếng gào thét yếu ớt cuối cùng vang lên Huỳnh Nhất đã đi về đất mẹ.

Lăng Tiếu thấy vậy cũng không cảm thấy gì,đến chết hấn còn không để tâm hưởng chi chuyện này

Đột nhiên mắt hấn sáng lên tại vì hấn thấy trong đồng tro bụi còn có hai vật không bị đốt cháy,hấn nhặt lên bỏ vào bảo hạp bây giờ không thích hợp nghiên cứu từ từ rồi nghiên cứu sau.

Cuối cùng hấn đi đến bên người Liễu Huệ giải khai huyết đạo cho nàng cười cười nói "Liễu Thi Hương đã về Liễu gia rồi,người cũng đi về đi lần sau ra đường nhớ cẩn thận "

Nàng nghe hấn nói em gái mình đã về gia tộc an toàn không khỏi thờ phào,sau đó tựa suy nghĩ gì đấy lại hỏi" người định đi đâu

Hấn nghe nàng hỏi vậy nói " Hoắc Minh Thành,có chút chuyện cần phải giải quyết "(TG:mẹ nó ta sáng tác chi thằng Main biết gây chuyện thế này,vào thành chưa đc nửa ngày đã lại phải đi ra,nhiều lúc muốn buff cho nó lên Thánh Cấp quá haizzzzz đành tiếp tục viết thôi"

Nàng do dự một hồi rồi nói"ta muốn đi theo người"

Lăng Tiếu còn đang đáng tiếc nuôi chưa câu dẫn được Liễu Thi Hương không ngờ mắt em được chị không khỏi vui mừng nói" nếu người muốn thì được thôi đi theo ta,à mà người có muốn về Liễu gia một chuyến không"

Nàng nhìn về hướng Liễu gia một lát rồi nói"không cần về có khi lại làm cho gia tộc bị Huỳnh gia giận chó đánh mèo nữa"

Hấn có thể nghe ra nàng rất quan tâm gia tộc nhưng giờ lúc nào cũng có thể có Thoát Phàm Cảnh Huỳnh gia đuổi tới hấn đành nói" được rồi đi thôi khi đủ mạnh lại về quây Huỳnh gia "

Lăng Tiếu nói xong dẫn nàng giới thiệu với Ngọc Hân xong cả 3 nhanh chóng đi ra khỏi thành hướng phía nam đi.

HCVVCH

Cúp điện bây giờ mới đang

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 18+ không tu sắc chớ đụng vào không mấy liên quan đến cốt truyện

Cách ngày khởi hành rời khỏi Sur Hoả Thành thời gian cũng đã đi được 1 ngày.

Đây là một cái hồ nhỏ xung quanh hồ có vài khối đá to nhô lên trông rất hài hoà với cái hồ

Đây là địa điểm dừng chân buổi tối hôm nay của nhóm người Lăng Tiểu

Ngọc Hân nói "Chồng em muốn đi tắm với chị Huệ không được nhìn lên đâu đấy"

Thì ra Lăng Tiểu đã nói quan hệ của mình và Ngọc Hân cho Liễu Huệ nghe, mới nghe thì nàng có chút buồn nhưng mà rất nhanh nàng lại trở lại bình thường, nhưng hẳn biết nàng rất không vui tại vì trên đường đi nàng rất ít nói chuyện với hắn.

Lăng Tiểu nhìn theo bóng lưng 2 nàng đang đi hẳn không khỏi đầu đầu thâm nghĩ "con người ai cũng có máu ghen ah"

Tối đây hẳn đang chuẩn bị đi vào giấc ngủ thì bị Ngọc Hân gọi dậy nàng nói nhỏ vào tai hắn "chị Huệ đây không phải đang ghen nha, nàng là đang sợ đi theo chàng nhưng chàng chỉ có sức chịch em không thoả mãn nỗi cho chị ấy, vì vậy hai ta hay là giả bộ vụng trộm nàng ta đi đ-t riêng rồi sau đó giấu đầu lòi đuôi để nàng nhìn thấy hùng phong của con c-c chàng, lúc ấy sợ gì nàng không động tâm"

Lăng Tiểu nghe vậy không khỏi động tâm đây cũng rất có thể nha vì vậy hắn nói "Được bây giờ thực hiện kế hoạch này luôn đi con trym anh cương cứng cả rồi"

Thế là hai người giả bộ rón rén đi ra bờ hồ nhưng mà một bên cố ý truyền tiếng bước chân đến tai Liễu Huệ.

Liễu Huệ đang mê mang chuẩn bị ngủ thì đột nhiên bên tai truyền đến bước chân nàng vội mở mắt thì thấy hai người Lăng Tiểu đang rón rén bước ra chỗ bờ đá, nàng thấy vậy cũng nhẹ nhàng đi theo xem thử hai người kia có chuyện gì giấu nàng.

Liễu Huệ đi theo thấy hai người họ đến một dãy đá lớn dừng lại, đột nhiên Lăng Tiểu lấy miệng mình lấp miệng Ngọc Hân lại, miệng hắn hôn còn hai tay thì bắt đầu mò vào áo Ngọc Hân mân mê xoa bóp cặp vú bự của nàng, còn nàng thì lấy đôi tay sờ mó dưới háng hắn

Liễu Huệ thấy hành động của hai người cũng đoán ra hai người sắp làm gì muốn quay đầu lại đi ngủ nhưng nàng cất bước lại bước không được.

Nàng đứng như lờ Ngọc Hân nói đây nàng không ghen hẳn đàn ông nhiều vợ thời này có rất nhiều, chỉ là nàng sợ hắn không thoả mãn được mình rồi mình sinh ra hận hắn.

Lúc này hai người kia cũng đã thoát ý hết rồi con c-c cương cứng 15cm của hắn đang đứng trước mép l-n đầy nước dâm của nàng hẳn truyền âm cho nàng nói "Lát nữa nàng cứ rên la thoải mái càng to càng tốt nha"

Không biết nàng có nghe hẳn truyền âm không nàng thúc dục "chồng út con c-c của chàng vào l-n vợ, vợ ngựa quá chịu hết nổi rồi Ah.... Ah ah"

Con c-c hắn đã đút vào trong l-n nàng tiếp đó những động tác đút ra đút vô xảy ra liên tục

"Ah....ah..... Tốt.....ah..ah..... A.....Đã ngựa.....ah..... AH.....sướng.....ah... Ah.....ah Ah.....sướng quá..... Ah....ah....ah....chủ nhân.... Ah... Á.á.... Tiện nhân sướng...nha.. Ân... Ah...ah... A...Xin chủ...ah Ah.....nhân... bang.....ah..... Ân.....ó ó.....cho co c-c.....ah.....Ah..... con c-c này... Ah....nãi mãi"

Liễu Huệ ở trong tối xem lên nghe Ngọc Hân rên không khỏi mò tay xuống l-n xoa xoa trong đầu tưởng tượng cảnh Lăng Tiểu đang đ-t nàng

Nghĩ thế nàng không kìm được nhẹ nhàng rên khẽ

Khoảng 6 phút sau không biết có phải tại biết Liễu Huệ đang xem mình đ-t với Lăng Tiểu hay một lý do gì mà nàng ra sớm hơn thường ngày

Dục hoá thiếu thân không để nàng nghỉ ngơi hẳn tiếp tục thúc c-c vào trong l-n nàng

"AH..... Ah... Ah.....sướng quá..... Ah..... Ân.....trời ơi..... Ah.....ah..... Sướng chết người rồi.....nha..... Ah....Ah....ah.....Á.....tiện nô muốn bị đ-t chết..... Ân ah....ah....đ-t chết em đi.....ah.....Ah.....ah"

"Ah..... Ah..... Nhẹ một

Em chịu.....Ah...A...Á.....không nổi..... Ah... Ah ah.....chết thật rồi...ah...nha.....không chịu nổi..... Ah...ah.. Ah.....nữa rồi em Raaaaaaa"

Liều Huệ một bên thủ dâm một bên nhìn Ngọc Hân rên la không khỏi động tâm nếu như đang nằm đó là mình thì tốt rồi.

Lăng Tiểu thấy Ngọc Hân cả người đang run nhè dưới người không khỏi thương tâm quyết định hôm nay không đ-t nàng nữa,hắn mong sao bây giờ Liều Huệ đi ra để hắn trút con dục hoá còn chưa tan dưới háng nghĩ vậy hắn rút trym ra khỏi l-n của Ngọc Hân lấy tay bắt đầu vuốt trụ.

Liều Huệ thấy Lăng Tiểu còn chưa thoả mẫn phải vuốt trụ ở phía bên kia không khỏi động tâm bước ra khỏi bóng tối tới chỗ Lăng Tiểu đỏ mặt nói"hay chàng đ-t ta đi không cần phải vuốt trụ"

Lăng Tiểu thấy nàng cuối cùng cũng đi ra còn chủ động hướng mình cầu đ-t,hắn không nói 2 lời cời hết đồ nàng ra,lấy con cu đang cương cứng của mình kê lên mép l-n đang ướt át do thủ dâm của nàng

Hắn hỏi "em cho anh như vậy có hối hận không"

Nàng nói "không hối hận,từ lần anh cứu em từ chỗ Huỳnh Nhất em đã thề cả đời này chỉ theo một mình anh"

Hắn nghe được lời trong lòng của nàng cũng không chần chờ gì nữa từ từ đi vô lỗ l-n của Liều Huệ

Vì là lần đầu nên dù hắn di chuyển rất nhẹ nhưng cũng đau nhức đến nghiêng rặng vì vậy nàng cắn lấy đầu vai Lăng Tiểu,Lăng Tiểu cảm giác vai mình đau điếng không khỏi cười khổ nghĩ thầm "Ngọc Hân mất trinh thì báu mình,Liều Huệ mất trinh thì cần mình haizzzz 3000 vọ chắc ta bị cắn đau chết mất"

Nghĩ thế nhưng Lăng Tiểu vẫn nhẹ nhàng xâm nhập vào l-n của Liều Huệ 3 phút sau một tiếng hét chói tai vang lên,cuối cùng thì Liều Huệ cũng đã mất Trinh.

Trong lúc đợi nàng qua cơn đau đớn hắn bắt đầu xoa vú,húp cháo lưởi một lúc sau thấy nàng có dấu hiệu hết đau rồi thì hắn bắt đầu cử động nhẹ sau đó nhanh dần

Trong lúc đó miệng nàng truyền ra những âm thanh rên rỉ mê người "Ân.....ah.....ah.....sướng.....Ah.....ơ ơ.....thật sáng khoái..... Ah....Ah.... Á chàng.....Ah....ah.....hứa với em.. Ah.....ân....ân...mỗi ngày đều chịch em..... Nha..... Ah ah..... Được không"

Lăng Tiểu nghe vậy Ha Ha cười nói

"Hừm.....tốt.....ân hừm.....ngày nào cũng.....ân.....chỉ cần.....ah..... Ân.... nàng muốn.... Hừm....ta sẽ đ-t nàng... Ân....ân.....mỗi ngày.....ah....ta.....Raaaaaaa"

Một cổ tinh dịch nóng hổi từ đầu c-c tuông ta bắn thẳng vào lỗ l-n của Liều Huệ theo đó một cái gì đó đang chuẩn bị tuông ra ở trong l-n nàng nói"Ah... Ta.....cũng.....ah.....Raaaaaaa"

Lăng Tiểu ra rồi nhưng vẫn chưa hết cương cứng thế là hắn lại đ-t nàng đến khi hai mắt nàng trợn ngược cả người run run hắn mới bỏ qua cho nàng,không quan tâm tới quyết định ở trên hắn lại đè Ngọc Hân ra chịch cho đến khi tuông một đợt tinh dịch nữa mới buông tha hai nàng ôm hai nàng vào lòng ngủ

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Song tu cho khỏi tốn đan dược

Sáng hôm sau Lăng Tiểu thức dậy nhìn hai thân ảnh còn đang mê mải nằm ở trên người mình,không nỡ đánh thức các nàng hắn nằm im một bên trầm nghĩ " nữ nhân của ta đang ngày nhiều lên nếu ta không có thực lực thì biết đâu một lão quái Tạo Đan Cảnh nào đấy vừa ý các nàng bắt các nàng đi thì ta biết làm sao bây giờ,không được phải nghĩ cách nâng cao tu vi nhanh lên thôi"

Đang suy nghĩ cách nào nâng cao tu vi lên thì đột nhiên linh quang chợt loé,hắn nhớ đến còn 2 món đồ vật hắn thu được từ trên người của Huỳnh Nhất vẫn còn đang để ở trong Thời Không Bảo Hạp chưa nghiên cứu.

Nghĩ vậy hắn chờ hai nàng tỉnh dậy nói bí mật Bảo Hạp cho Liều Huệ rồi thu các nàng vào Bảo Hạp giao hết số đan dược còn sót lại cho các nàng còn hắn thì lấy 2 món đồ kia ra nghiên cứu.

Trộn vụn 1 tháng thời gian cuối cùng lãng tiếu cũng biết tác dụng của hai món đồ vật này.

1 món trong đây là 1 đôi dây mạng vào sẽ gia tăng gấp đôi tốc độ di chuyển dưới đất, gấp 1,5 lần tốc độ trong lúc phi hành ở giai đoạn Thoát Phàm sơ kỳ, một món bảo vật thuộc dạng gia tốc rất quý giá có thể thấy Huỳnh gia quan tâm đến Huỳnh Nhất Như thế nào.

Món còn lại là một tấm khiên Lãng Tiếu đã thử toàn lực công kích vào nó nhưng cũng chỉ làm nó bị sụt, nếu mà Huỳnh Nhất đem tấm khiên này ra sử dụng thì chắn chắn Lãng Tiếu sẽ không giết được hắn, nhưng ai biết hắn phản ứng quá chậm nên kết quả là hắn phải chết, tấm khiên này là gì hắn (vợ trưởng môn Sư Hoả Môn) lấy từ trong tay trưởng môn Sư Hoả Môn cho hắn là một món linh khí phòng ngự cao cấp.

Lãng Tiếu sau khi biết tác dụng của 2 món đồ này thì vui vẻ cười Ha Ha đặt tên cho đôi dây là Phi Tốc Hải còn tấm khiên là Chấn Phàm Khiên.

Ngọc Hân và Liễu Huệ đang tu luyện nghe hắn cười vậy không khỏi kỳ quái nhưng cũng không quản chuyện của hắn nhắm mắt tiếp tục tu hành.

Nhưng các nàng chưa nhập định xong đã bị Lãng Tiếu kéo tới người hắn nói "Đan được hết rồi tiết kiệm tài nguyên đi chúng ta song tu nâng cao tu vi"

Không đợi các nàng nói gì hắn đã lột hết đồ của hai nàng vừa xoa bóp vừa hôn hít thế là trận chiến 1 long 2 phượng diễn ra

Một lát sau Lãng Tiếu nhìn 2 nàng đang xuội lơ dưới chân lại nhìn con c-c đang cương cứng của mình thầm nghĩ "phải nhanh nhanh kiếm thêm vài nàng nữa mới được, 2 nàng chịch không quá tận hứng"

Nghĩ vậy rồi hắn chờ hai nàng hết mệt rồi đem 2 nàng cùng ra khỏi Bảo Hạp tiếp tục đi về hướng nam

HCVVCH

Có xui lỗi kĩ thuật đăng trẻ ae thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Náo Loạn Hoắc phái

Thành Hoắc Minh khi mặt trời lặn xuống là lúc bóng tối bao trùm, đêm xuống tất cả mọi người từ phạm nhân đến tu sĩ đều dừng công việc để ngủ hoặc nhập định, có đâu rải rác một số người còn bật đèn.

Ở trong một tiệm dược liệu ở Hoắc phái hiện tại đang có một bóng đen lúc ẩn lúc hiện đang lấy từng ngăn từng hộp dược liệu, người trông coi tiệm này thì đã bị giết chết ở ngoài quầy.

Khi lấy hết dược liệu trong tiệm bóng đen ấy lại hướng một tiệm dược liệu khác đi tới cứ thế trong đêm đầy hắn đã đánh cắp tất cả 5 tiệm dược liệu.

Sáng hôm sau.

Tại một túp lều có một nhóm đồng đang tụ tập nói chuyện phiếm

Một thanh niên 19t nói "các người biết tin gì chưa, tối hôm qua 5 tiệm dược liệu nữa của Hoắc Long Giáo đã bị người trộm"

Dừng lại một chút hắn lại nói tiếp "Hoắc Long Giáo không biết kết thù với ai mà vài ngày nay đã bị trộm tất cả 8 tiệm dược liệu những người trông coi cũng toàn bộ bị giết hết"

"Mới đây Hoắc Long Giáo treo Thưởng 50000đ cho ai bắt được tên trộm ấy còn tuyên báo thiên hạ nói tối nay nếu tên trộm ấy còn dám đến cướp dược liệu nữa thì chắc chắn tối nay sẽ là tử kỳ của hắn, các người đoán xem tối nay hắn có đến ăn trộm nữa không"

Lời vừa hết câu thì đã có một giọng nói non nớt trả lời "Tối nay hắn sẽ không đến"

Mọi người lại thì thấy một nam hài 10t mặt chữ V mũm mĩm, mắt đẹp, mũi cao, miệng vênh trông khá đẹp trai.

Thấy nam hài trả lời tên trộm tối nay không đến tên thanh niên kia hỏi "hày nhóc sao người biết là tối nay tên trộm ấy không đến"

Nam hài đó không trả lời mà hỏi ngược lại tên thanh niên "nếu người biết trước mặt là một con đường cừu từ nhất sinh người có đi vô không"

Thanh niên ấy nghe vậy không cần nghĩ nhiều nói "không nha, nhưng mà chuyện tối nay liên quan đến danh dự a"

Nam hài 10t nói "vinh dự là cái chó má gì, mạng không còn cái gì cũng vô ý"

Mọi xung quanh suy nghĩ thấy nam hài nói rất có lý vì vậy đều nhận định tối nay tên cướp sẽ không đến cướp.

Lại nói đến nam hài 10t kia không ai xa lạ mà chính là Lăng Tiểu.

Hắn đã vào Thành tại 3 ngày trước,tu vi của hắn cũng theo một đường song tu cùng hai nữ tăng lên Tụ Linh Cảnh tầng 9.

Vừa vào thành Lăng Tiểu đã nghĩ ngay đến việc trộm được liệu tại vì bây giờ trong tay hắn không còn được liệu luyện Tụ Linh Đan nữa.

Hắn bắt tay vào trộm ngay trong đêm đó,trộm xong luyện đan hạ phẩm,trung phẩm cho Huyền Linh Bảo còn cao phẩm thì hắn với 2 nữ sử dụng.

Vì Hoắc Long Giáo chỉ là giáo phái nhỏ chỉ có 5 Thoát Phàm Cảnh nên cửa hàng được liệu trông coi tu vi cao lắm cũng chỉ Tụ Linh Cảnh tầng 9,vì vậy hắn rất dễ dàng trộm được liệu,vì đã kết thù với nhau rồi nên người trông coi được liệu hắn đều giết chết.

Lăng Tiểu cũng trộm được khá nhiều được liệu rồi chắc cũng đủ sai,cho nên nghe Hoắc Long Giáo tuyên cáo thiên hạ hắn quyết định tạm thời không trộm cấp nữa.

Lăng Tiểu đi về khách cư ở Minh phái,vừa vào đến phòng không ngờ gặp Trần Thị Như cũng ở trong phòng đang cùng hai nữ nói chuyện

Thấy Lăng Tiểu về nàng hỏi "Người về mà sao không thông báo cho ta một tiếng gì hết vậy,hai nàng là gì của người vậy"

Hắn nghe nàng nói vậy cười nói"Chưa kịp thông báo,còn 2 nàng đều là vợ ta"

Nàng đã nghe Ngọc Hân 2 nàng nói rồi nhưng nghe Lăng Tiểu chính tai nói không khỏi có chút thất lạc nói

"Ta hiện thấy không khoẻ lắm đi về trước lần sau lại đến thăm người" nói xong không đợi Lăng Tiểu trả lời nàng đi luôn

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi kỳ quái mới gặp lại nhau mà chỉ nói một câu tựa vậy đi,hay là nàng đang ghen a thôi cái đấy từ từ hỏi nàng sau.

Ngọc Hân thấy hắn đi vào thì nói" chị Như hình như cũng thích chồng đấy khi nào tìm cách thu nàng về luôn đi"

Liễu Huệ cũng nói"Đúng vậy chồng thu nàng về luôn đi hai bọn em không chịu nổi hùng phong của chồng"

Lăng Tiểu nghe vậy cười ha ha nói

"Chuyện thu nàng tính sau trước hết ta phải thu phục 2 nàng đã"nói xong tựa kéo hai nàng lên giường lại một trận 1một long song phượng diễn ra"

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nửa chương có việc tối viết tiếp

Hoắc Long Giáo một giáo 5 Thoát Phàm Cảnh,cứ điểm nằm ở 1 km phía Tây Hoắc Minh Thành.

Hiện tại tất cả những giáo chúng,chấp sự,trưởng lão,..... Những người có địa vị ở trong giáo đều đang có mặt tại phòng hội nghị của Hoắc Long Giáo.

Một người đàn ông trung niên Thoát Phàm Cảnh trung kỳ mặt dài,mắt híp,mũi cao,hai gò má hơi hóp,miệng mỏng nhìn là thấy nham hiểm rồi hắn chính là Giáo chủ của Hoắc Long Giáo tên là Lâm Cửu,hắn mở miệng nói " đã tra ra là ai đánh cướp những tiệm được liệu của chúng ta chưa"

Những người trong phòng không ai lên tiếng.

Lâm Cửu thấy vậy thì hừ lạnh,sắc mặt âm trầm có thể nhận ra hắn rất không vui.

Một tên hộ pháp thấy vậy không khỏi nói "Có khi nào là Minh Nguyệt Giáo làm hay không"

Lâm Cửu hừ nói "Minh Nguyệt Giáo chứ có phải Hoắc Long Giáo đâu mà làm sự việc này"(TG:vãi tự nói xấu giáo mình)

Tên hộ pháp nghe vậy cũng biết điều im miệng.

Lâm Cửu quát to"khốn kiếp tên trộm nhát gan này,vừa thông cáo thiên hạ kích tướng hắn một cái,hắn tựa như mất tích luôn cmn biết vậy thà đừng kích tướng hắn thì hơn"

Một tên hộ pháp khác nói "có một người rất khả nghi thừa giáo chủ"

Lâm Cửu nghe vậy tâm động hỏi "là ai,tu vi gì"

Tên hộ pháp kia cẩn thận nói"Hắn gọi là Lăng Tiểu chưa tra ra lai lịch,tu vi trước kia là Tụ Linh Cảnh tầng 6 hiện tại thì chưa rõ nhưng hắn có khả năng vượt cấp giết người,nên rất có thể hắn là kẻ trộm được liệu"

Lâm Cửu suy nghĩ hỏi "Lăng Tiểu là tên nhóc đã giết đệ tử phái ta trước công chúng,cướp Huyền Linh Bảo,có đc bảo vật ở trong bảo tàng có phải không"

Tên hộ pháp kia đáp "Đúng vậy thừa giáo chủ"

Lâm Cửu suy nghĩ rồi nói" chưa được

2 tháng chắc hắn chưa thể giết Tụ Linh Cảnh tầng 9 được đâu,nhưng mà cũng không thể để yên cho hắn đc,hình như Vương Chính có thù riêng với tên nhóc ấy thì phải cử hắn đi giải quyết tên nhóc kia đi thôi hôm nay nói đến đây thôi"

Các hộ pháp,trưởng lão,.....đồng thanh nói"Cung Tiễn Giáo Chủ"

Lại nói đến Vương Chính hắn có Linh Căn trung phẩm được một trưởng lão(Thoát Phàm Cảnh)thu làm đồ đệ,hắn là một người rất si diện,tuy hắn không thương gì anh trai hắn Vương Tuấn nhưng có người công khai giết anh hắn trước công chúng làm hắn cảm thấy rất mất mặt đâm ra thù hận Lăng Tiểu.

Nhớ ngày đó gặp mặt Lăng Tiểu nhưng lại để cho Lăng Tiểu chạy thoát khi đó hắn rất tức giận,hắn thề khi gặp lại Lăng Tiểu hắn sẽ băm Lăng Tiểu thành trăm mảnh.

Hôm nay hắn được sư phụ truyền đạt nhiệm vụ giết Lăng Tiểu.

Sau khi nghe xong nhiệm vụ hắn mừng rỡ nói " Tuân lệnh sư phụ đệ tử sẽ không nhục mệnh"

Sư phụ hắn thấy vậy cũng cười cười nói " Ngươi nhớ cẩn thận coi chừng lật thuyền trong mương là chết,ta sẽ phái một hộ pháp Tụ Linh Cảnh tầng 9 đi theo ngươi,nếu đánh không lại cũng đừng si diện hãy gọi giúp đỡ"

Hắn nghe vậy không cho là đúng một tầng 6 làm sao đánh thắng tầng 8 được chứ nhưng lời của sư phụ nên hắn cũng đành đáp " Vâng,đệ tử hiểu rõ"

Sư phụ hắn nói " tốt lắm lui ra đi"

Vương Chính sau khi lui ra động phủ sư phụ hắn,nhìn về phương hướng của Minh phái hắn nói thầm "Lăng Tiểu lần này ta chắc chắn sẽ giết chết ngươi,ta sẽ băm thay ngươi thành trăm mảnh"

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Kịch chiến

Vương Minh nói xong liền hướng phương hướng khách cư nơi Lăng Tiểu ở đi đến.

Lăng Tiểu hiện tại đang luyện đan ở trong phòng mình (TG:luyện đan cần thiên địa linh khí cho nên không thể luyện ở trong Thờ Không Bảo Hạp)

Hắn vừa kết xong một lò đan thì đột nhiên thay đổi sắc mặt,hắn thấy hai luồng khí tức đang tiềm ẩn lên vào khách cư hướng phương hướng hắn đi tới.

Hắn triển khai thần thức nhìn xem là ai thì "Ồ" một tiếng,thâm nghĩ chẳng lẽ Hoắc Long Giáo đã biết việc trộm đan phùng là do ta làm,không đúng nếu biết trộm đan phùng là ta thì sẽ không phái một tên tầng 8 và một tên tầng 9 đến nạp mạng.nha tên tầng 8 này quen quen thì phải.

Vương Chính sắp tới khách cư của Lăng Tiểu thì quay đầu lại nói với tên tầng 9 kia "một mình ta là đủ rồi ngươi canh giữ ở đây đừng cho hắn thoát"

Tên tầng 9 kia tên là Hà Tuấn một chấp sự của Hoắc Long Giáo hắn nghe Vương Chính ra lệnh cho mình thì rất không vui,nhưng Vương Chính là đệ tử của trưởng lão nên hắn không tiện đành nói "Đã hiểu"

Vương Chính làm như không nghe thấy điệu bộ không vui của Hà Tuấn đi đến cửa phòng Lăng Tiểu phá cửa đi vào.

Rầm.....cánh cửa nát thành từng mảnh nhỏ,Vương Chính ngay lập tức xông vào nhìn lướt qua xung quanh thì không thấy một ai cả,hắn ần ần cảm thấy

không ổn nhưng cũng không gọi Hà Tuấn vào.

Như là cảm thấy gì đó Vương Chính ngược lên nhìn trên trần nhà, một khuôn mặt đang tươi cười ở trên trần nhà nhìn hấn, không cho hấn chuẩn bị một bàn tay đã đặt trên đầu hấn thì triển sư hồn thuật (một loại thuật xem lại trí nhớ của người bị thi triển, yêu cầu phải có thần hồn mạnh hơn người bị thi triển)

Sau khi sư hồn xong Lăng Tiểu cũng biết đây là một kẻ thù của hấn Vương Chính (TG: main mau quên vl) cũng biết được Hoắc Long Giáo chưa phát hiện ra hấn trộm được liệu.

Hà Chính ở ngoài canh giữ không cho Lăng Tiểu chạy nhưng Vương Chính vô trong phòng một lúc rồi mà vẫn chưa thấy có tiếng đánh nhau gì đột nhiên hấn hơi cảm giác bất an thế là hấn hướng cửa phòng đi tới, vừa đi tới thì đã thấy Lăng Tiểu vứt xác Vương Chính qua một bên

Thấy vậy hấn không khỏi hoảng hốt trường lão đã giao cho mình nhiệm vụ bảo vệ Vương Chính nhưng giờ Vương Chính chết hấn biết giờ có về giáo thì cũng phải bị tử hình vì vậy dù biết Lăng Tiểu rất mạnh nhưng hấn vẫn xông lên nhằm giết được Lăng Tiểu chuộc tội.

Hà Tuấn nếu chịu suy nghĩ cẩn thận hơn chút sẽ liên tưởng đến Lăng Tiểu là kẻ trộm được liệu khi ấy chỉ cần hấn đem tin này về cho giáo thì không những không bị trách phạt mà có khi còn được khen thưởng rồi rất tiếc hấn không suy nghĩ được nhiều như vậy.

Hà Tuấn rút ra một cây búa lớn quát

"Vạn Cân Chùy" nói xong hướng cây búa về hướng Lăng Tiểu đập.

Lăng Tiểu thấy vậy cũng lấy ra Chấn Phàm Khiên giờ lên gánh đòn tấn công của Hà Tuấn.

Oành keng một tiếng kim loại chói tai vang lên, tất cả những người ở trong khách cư đều nghe thấy.

Lăng Tiểu không phải là loại người chịu thiệt đỡ xong đòn tấn công của Hà Tuấn hấn đều khiến Hào Kim kiếm bay lên hướng về hướng Hà Tuấn chém tới.

Hà Tuấn thấy thanh kiếm hướng mình chém hấn cũng là người lão luyện trong đấu pháp vội vàng nhún chân tránh sang một bên làm cho thanh kiếm chém vào khoảng không.

Lăng Tiểu được thế không tha đánh ra một phong nhận bay nhanh về Hà Tuấn

Hà Tuấn quả không hổ là người có kinh nghiệm nhanh chóng lấy Vạn Cân Chùy ra chắn trước người hoá giải chiêu phong nhận.

Hà Tuấn hai tay kết ấn hướng về Lăng Tiểu quát "Đỉnh Thổ Thuật"

Lăng Tiểu thấy dưới chân mình đột nhiên mọc lên một mũi nhọn đất đang nhanh chóng cao lên, sắp đâm vào lỗ đất của mình, hấn thấy vậy cả kinh kêu lên "tên khốn nguoi đây là muốn thông đất ta"

Lăng Tiểu miệng thì nói nhưng chân đã nhún tránh người qua chỗ khác.

Hà Tuấn nghe hấn nói vậy thì không khỏi đầu nổi gân xanh quát "ta thông cái tổ nội nguoi đây"

Lăng Tiểu lấy Phi Tốc Hải ra đeo vào hấn nhanh chóng chạy nhanh quanh người Hà Tuấn liên tiếp đánh ra những hoả cầu, phong nhận.

Hấn đây là muốn mài chết Hà Tuấn.

Hà Tuấn hiểu rõ ý định Lăng Tiểu không khỏi cười lạnh thầm nghĩ "nguoi chưa giết được ta thì đã mất hết linh khí rồi đến lúc đó xem ta thể nào giết nguoi"

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đan Được ta còn rất nhiều

Đánh nhau một hồi Lăng Tiểu có dấu hiệu cạn kiệt linh khí.

Hà Tuấn thấy vậy thì mừng thầm xem ra hấn có cơ hội giết được Lăng Tiểu

Hắn còn đang suy nghĩ thì đã thấy Lăng Tiểu mò vào áo lấy ra một viên Hồi Linh Đan, vì cướp được hiệu nên hắn có rất nhiều loại dược liệu không dùng luyện Tụ Linh Đan còn dư, thế là đôi lúc rảnh tay hắn thường luyện vài loại đan dược khác phòng thân trong đó có Hồi Linh Đan và bây giờ nó đã phát huy tác dụng.

Hà Tuấn thấy Lăng Tiểu lấy Hồi Linh Đan ra nuốt không khỏi tự nói với mình "ta cũng có vài viên Hồi Linh Đan hắn có cũng là bình thường, đợi lát nữa hắn hết đan dược thì cũng là lúc ta giết hắn"

Nghĩ vậy hắn tiếp tục vung Vạn Cân Chùy ra chống đỡ những đợt tấn công vũ bão của Lăng Tiểu.

Lúc này xung quanh căn phòng của Lăng Tiểu cũng tụ tập rất nhiều người

Một người trẻ tuổi nhìn cuộc chiến của 2 người Lăng Tiểu nói "Nha nam hài kia thật lợi hại đánh đến người kia không có cả lực hoàn thù"

Một lão giả nhiều kinh nghiệm đứng kế bên nghe vậy ném cho người trẻ tuổi kia ánh mắt khinh thường rồi nói "Nam hài kia sẽ thua, hắn tấn công mất rất nhiều linh khí còn người kia phòng bị sẽ mất ít sức hơn chỉ sợ chưa phá được phòng vệ của người kia thì nam hài đã cạn kiệt linh khí rồi đến lúc đó phải mặc cho người kia đánh giết thôi"

Người trẻ tuổi kia nghe vậy thì nửa hiểu nửa không âm ờ cho qua chuyện

Lại đánh 10 phút nữa

Hà Tuấn đã có dấu hiệu chịu không nổi rồi Hồi Linh Đan trong người cũng đã dùng hết rồi, vậy mà lại thấy Lăng Tiểu cứ gần cận kiệt linh khí lại nuốt đan cứ cạn là nuốt đan như là trên người Lăng Tiểu có vô hạn Hồi Linh Đan vậy không khỏi khở sở nói "Người rốt cuộc là có bao nhiêu Hồi Linh Đan a, thế nào mà giống như ăn mãi không hết a"

Lăng Tiểu nghe vậy vừa công kích vừa nói "Ta đây còn rất nhiều đan nha, dược liệu cướp được trong dược hiệu của các ngươi ta đều đem luyện chế Hồi Linh Đan nha, vì vậy ta trên thân còn rất nhiều đấy"

Hà Tuấn nghe vậy không khỏi ngẩn sau đó học máu.

Lăng Tiểu nhân cơ hội nhanh chóng phóng phong nhận, phong nhận với tốc độ nhanh kinh người từ một hướng tránh khỏi Vạn Cân Chùy cắt xuyên qua ngực Hà Tuấn.

Hà Tuấn cũng không có kêu la một tiếng hắn trước khi chết chỉ nói một câu "Ta không suy nghĩ kỹ a"

Đúng vậy nếu từ đầu hắn chịu suy nghĩ kỹ một chút thì đã tựa không phải như vậy chiến đấu rồi bị giết chết ở trên tay Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu nhìn xác của Hà Tuấn không khỏi cảm khái, thầm nghĩ "Đại đạo vô tình a, tên hộ pháp Hoắc Long Giáo này cũng rất nghĩa khí a, mình giết chết hắn mà hắn vẫn không thù hận mình, hắn chỉ tự trách hắn không suy nghĩ kỹ thôi haiZzzz."

Nghĩ vậy nhưng Lăng Tiểu cũng mau chóng dẫn theo Ngọc Hân và Liễu Huệ trong đám người hướng một nơi vắng vẻ đi sau đó chui vào Bảo Hạp bắt đầu bế quan.

Hoắc Minh Giáo sau khi biết đc Lăng Tiểu là kẻ trộm dược liệu của bọn họ thì không khỏi vừa hối hận vừa sợ hãi, Hối hận là sao không phái một Thoát Phàm Cảnh đi giết Lăng Tiểu

Còn sợ hãi là tiềm lực đáng sợ của Lăng Tiểu.

Vì vậy ngay khi biết được tin tức thì cả giáo chủ lẫn trưởng lão đều nhanh chóng lật tung Hoắc Minh Thành tìm kiếm Lăng Tiểu còn ra 100000đ nếu ai thông báo được địa điểm của Lăng Tiểu.

Lần này thì Hoắc Minh Thành nào lớn rồi hể ai mà đeo mặt nạ hay đeo khăn quàng quần quanh cổ đều bị người đi đường soi mói kĩ càng.

Ngay cả nữ nhân mà đeo mặt nạ thì người đi đường cũng soi mói xem thử có phải giả trang không.

Vậy thì Lăng Tiểu làm sao kiếm thức ăn, tất nhiên là để Liễu Huệ đi mua rồi.

Tại một lần ra ngoài Liễu Huệ bị Trần Thị Như bắt gặp thế là nàng nói cho Trần Thị Như biết Lăng Tiểu còn đang ở trong thành.

Trần Thị Như nghe vậy vừa vui mừng vừa lo lắng, vui mừng là hắn vẫn còn ở trong thành, lo lắng là sợ hắn bị phát hiện.

Trần Thị Như cũng chỉ hỏi những vấn đề như hắn có tốt không, có ăn đủ bữa không bla bla bla.....

Nàng không hề hỏi hắn ở nơi nào có vẻ như nàng chưa tiếp nhận được hắn đã có 2 nữ nhân

Cuộc sống cứ thế trôi qua thoảng chốc một tháng đã qua (30 năm trong Bảo Hạp).

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: 18+ tìm hiểu pháp tắc,chịch

Một tháng bé quan khổ tu cuối cùng bọn người Lăng Tiểu cũng xuất quan.

Lăng Tiểu hiện bây giờ cũng đã được 11t thân cao 1m5,mặt vẫn mũm mĩm nhưng đã có thêm tý sắc xảo,mắt đẹp hơi nhỏ lại,mũi cao,miệng hơi vênh đã có chút phong phạm mỹ nam.

Ngọc Hân mặt tròn cằm hơi nhọn,mắt to đẹp,mũi cao,miệng hình trái tim,ngực to,mông cao đã là một mỹ nữ.

Liễu Huệ mặt thon hình chữ V,môi mọng,mũi cao,mắt đẹp sắc xảo,ngực to,mông cao là một đại mỹ nữ vạn người có một.

cả 3 đều đã đạt đến cực hạn Tụ Linh Cảnh bây giờ cần phải tìm hiểu một tia pháp tắc thì mới có thể bước khỏi phạm nhân chính thức bước vào con đường tu tiên.

Việc tìm hiểu pháp tắc này là việc quan trọng nhất trong cuộc đời tu sĩ.

Đây sẽ là cơ sở để phát triển sau này của tu sĩ.

Nếu tu sĩ tìm hiểu pháp tắc mạnh thì những cấp tiếp theo sẽ mạnh hơn những tu sĩ tìm hiểu pháp tắc yếu.

Đã từng có tu sĩ đồ vạn người để tìm hiểu pháp tắc sát phạt,là một pháp tắc rất mạnh nhưng từ đây tu sĩ đó rất thích giết chóc dẫn đến bị giới tu sĩ truy giết.

Lăng Tiểu chắc chắn sẽ không tìm hiểu những pháp tắc kiểu đấy rồi.

Hắn muốn tìm hiểu một pháp tắc nào đấy phải mạnh nhưng không làm lệch đi tâm tính của mình.

Nhóm người Lăng Tiểu nhìn đông ngó tây Lăng Tiểu nói Ngọc Hân với Liễu Huệ "việc tìm hiểu pháp tắc là việc quan trọng nhất cuộc đời tu sĩ,để không làm tốn thời gian của nhau chúng ta tạm thời tách ra,khi nào lên Thoát Phàm Cảnh thì tụ họp ở Hoắc Minh Thành"

Dù Ngọc Hân 2 nàng không nữ nhưng cũng biết việc tìm hiểu pháp tắc rất quan trọng vì thế nói với Lăng Tiểu " Chồng nhớ cẩn thận,nhớ đừng gay chuyện nhiều quá,sẽ ảnh hưởng đến việc tu luyện,còn nữa nhớ gặp mỹ nữ thì hót về,còn có ra đường bớt vô sĩ lại,còn có đừng ăn cướp ăn trộm kéo bị bắt là toi,còn nữa "

Không đợi nàng hết câu Lăng Tiểu đã vội nói " Thôi nàng đừng dặn dò ta nữa,chẳng lẽ ta không đáng tin như vậy sao"

Cả 2 nàng cùng đồng thanh đáp"Đúng vậy"

Lăng Tiểu không còn gì để nói.....

Sau khi hàn huyên xong,cuối cùng hai nàng cũng tách biệt ra khỏi Lăng Tiểu.

Nhìn theo bóng lưng hai nàng đến khi khuất bóng,hắn chọn một hướng nào đó đi nhanh ra xa.

.....

Thành Tây Hồ nằm ở trên nước Việt là một toà thành lớn độc lập,là một địa điểm tụ tập của rất nhiều tán tu,tuy nói là độc lập nhưng thật ra là nó được quản lý bởi 3 Tọa Đan Cảnh tán tu lâu năm sinh sống ở đây,vì có 3 Tọa Đan Cảnh tọa trấn nên không có Tông Môn,Giáo phái,Hội nào dám chiếm giữ Thành Tây Hồ.

Thành Tây Hồ nằm ở sâu bên trong đại địa,gữa thành có 1 cái hồ lớn đây là nơi bế quan của 3 Tọa Đan Cảnh.

Xung quanh hồ là những toà nhà quay ngược về phía mặt hồ.

Ở rìa thành có một vách tường cao lớn được gia cố thêm một tầng kết giới,tu sĩ muốn vô thành thì phải nạp 100000đ hoặc 1 viên hạ cấp linh thạch cho hộ vệ thì mới được vô.(linh thạch một loại tiền tệ trong giới tu chân muốn mua những tài nguyên tu luyện từ Thoát Phàm Cảnh trở lên cần phải có linh thạch)còn phạm nhân thì khỏi cần nạp.

Hiện trước cửa thành đang có một nam hải 11t mặt chữ V sắc xảo hơi mũm mĩm,mắt đẹp,mũi cao,miệng hơi vênh là một tiểu mỹ nam.

Nam Hải ấy không ai khác mà chính là Lăng Tiểu.

Bây giờ cách thời điểm bắt đầu tìm hiểu pháp tắc cũng đã được 1 tháng.

Lăng Tiểu chọn con đường tìm hiểu pháp tắc Thời Không,hắn đã tìm hiểu một tháng thời gian rồi nhưng chỉ sơ sơ gần chạm đến một tia pháp tắc nhưng vẫn không thể nào chạm đến được.

Vì hắn tu luyện Dương Cương Thông Thiên Quyết mà một tháng nay lại không có chỗ phát tiết nên hiện hắn đang tìm một toà thành để vô thanh lâu phát tiết.

Hắn nộp 10 vạn cho hộ vệ gác thành rồi sau đó vô thành.

Vô tới thành Lăng Tiểu không thể đợi được nữa nhanh chóng hỏi thăm địa điểm thanh lâu rồi hướng phương hướng thanh lâu đi đến.

Hắn đi vô một thanh lâu có tên Vạn Xuân Lâu.

Một người mỹ phụ 32t ra đón hắn thấy hắn là một tiểu mỹ nam khí chất dương cương nàng nói " vị công tử này ngươi vào đây là muốn làm gì a"

Lăng Tiểu nghe vậy cũng lười nói nhiều với nàng đưa cho nàng 500đ nói" Đưa 10 cô nương xinh đẹp nhất vào phòng cho ta,nói xong hắn bước thẳng vào một căn phòng không có người.

Đợi một lát cửa phòng mở ra 10 nữ nhân hơi có tý sắc đẹp bước vào phòng.

Một nữ nhân tên là tiểu Hạnh 20 tuổi phóng dăng đến bên người Lăng Tiểu xoa xoa ngực hắn nàng nói " tiểu mỹ nam để tỷ tỷ bồi tiếp ngươi trước"

Lăng Tiểu 1 tháng chưa phát tiết đầu chịu nỗi những lời dụ dỗ như thế vòng tay kéo nàng xuống giường nhanh chóng cởi áo nàng,dù dục hoá tích lũy rất nhiều nhưng hắn muốn nữ nhân bị hắn chịch cảm thấy sung sướng vì vậy hắn bắt đầu xoa bóp cặp vú nàng dùng miệng ngậm đầu ti của nàng lại.

Tiểu hạnh là lần đầu tiên được xoa bóp trước khi chịch không khỏi sung sướng rên nhẹ "ah.....ah..... ah"

Xoa bóp khoảng 1 phút thì hắn đã thấy l-n nàng đầy dâm thủy rồi,hắn nhanh chóng rút con trym to dài 16 cm của hắn ra đút vào l-n của nàng

Phốc một phát lút cán đầu c-c của hắn chạm thẳng đến tử cung nàng,hắn bắt đầu di chuyển.

Nàng không khỏi rên to "Ah.....c-c to quá.....ah.....ah.....tiểu nam nhân..... Ah..... đ-t nhẹ thôi.....ah.....A..... l-n tỷ tỷ nát mất"

Lăng Tiểu dục hoá thiêu thân làm gì nghe nàng nói gì tiếp tục từng phát từng phát lút cán.

Tiểu Hạnh rên đau ít cái xong tựa nhanh chóng thích ứng bắt đầu rên sướng "Ah..... Ah.....ân..... tiểu nam nhân.....ah....Ah..... Đ-t tốt lắm.....Ah.....Aaa.....tỷ tỷ sướng.....nha

Ah.....sướng quá..... Ah....ah....sướng hơn bọn già khủ kia gấp trăm lần.....Ah.....ân.....Á.....đ-t nát l-n tỷ tỷ đi"

Lăng Tiểu nghe nàng khen ngợi hùng phong của mình tính trẻ con nổi lên càng thêm di chuyển nhanh hơn.

Nàng thấy hắn đút ra đút vô nhanh như vậy không khỏi rên rì vang xin

"Chậm lại..... Ân..... Ah.....chết người rồi....ah..... Ah.....Á.....á.....không chịu nổi rồi..... Ah.....ân tỷ tỷ sướng..... Ân....ah.....tỷ tỷ nguyện bị con c-c đè đ-t chết"

9 nữ nhân đang quan chiến ở ngoài thì có người kinh hỷ có người sợ hãi.

Những nữ nhân hành nghề lâu năm thấy tiểu Hạnh rên rì thảm thiết vậy thì biết nàng đang rất sướng nên rất mong đợi tới lượt mình đ-t.

Còn những nữ nhân mới vào nghề nghe tiểu Hạnh rên la thảm thiết vậy thì sợ hãi.

Vì được huấn luyện chuyện phòng khe bài bản nên 20 phút sau tiểu Hạnh mới ra một đợt cao trào,Lăng Tiểu thấy nàng nhìn lâu thế không khỏi khâm phục huấn luyện của thanh lâu,khâm phục thì khâm phục nhưng hắn vẫn còn chưa ra,vì vậy hắn không cho nàng nghỉ ngơi tiếp tục di chuyển thân dưới,lại từng đợt âm thanh mê hồn vang lên

Cứ thế Lăng Tiểu đ-t hết tất cả 9 nàng đều mất trọn ngược,thân người co giật trong khi đó hắn cũng ra được 2 lần.

Chưa thoả mãn lắm Lăng Tiểu tiếp tục lôi kéo nữ nhân cuối cùng qua xoa bóp

Nàng tên là tiểu Nguyệt một người tính cách khá rụt rè hơi giống Ngọc Hân nàng cũng khá xinh nhưng chưa thuộc hàng mỹ nữ

Xoa bóp một hồi chuẩn bị đút c-c vào l-n nàng thì nàng rụt rè nói"Có thể chơi lỗ dít được không,ta đã rửa sạch bằng nước rồi"

Lăng Tiểu nghe vậy tưởng nàng có ham muốn đặc biệt cũng không nói gì đem c-c xuống lỗ đất nàng, dù gì đây là hân chưa chơi lỗ nhị nên thử một lần cho biết cũng chả sao.

Hắn dút con c-c từ từ vào đất nàng.

Tiểu Nguyệt đã chơi lỗ nhị rất nhiều lần rồi nhưng chưa từng chơi con c-c to dài như Lăng Tiểu, nên con c-c hắn vào trong đất nàng hắn cảm thấy con c-c bị ép chặt lại.

Nàng cũng rên một tiếng đau đớn

"Ah....."

Hắn bắt đầu di chuyển chậm chậm thân dưới.

Nàng bắt đầu thoải mái rên nhẹ "sướng quá.....Ah..... Ah.....c-c to.....ah.nha.....to nhất ta từng gặp.....Ah.....thêm xú lực..... Ah....ah đúng rồi.....ah...Ah đã quá"

Lăng Tiểu cũng cảm thấy rất thoải mái, hắn bắt đầu đ-t nhanh dần nhưng cũng không nhanh quá vì sợ kéo bên trong đất ra ngoài thì chết.

"Ah.....ah..... Tốt quá..... Sướng quá.... Ah.....ân.....lỗ đất cảm thấy rất tốt" nàng vừa rên la vừa lấy tay mân mê hột le ở trên l-n mình

Một lát sau khoảng 15 phút nàng rên la "Ah..... Ân..... Sướng quá.....nam nhân tốt..... Ah.....ah...đ-t sướng quá..... Ah....chịu không nổi rồi.... Ah.....Raaaaaaaaa"

Từ l-n nàng một dòng dâm thủy bắn lên bụng Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy chuyện này cũng đã nhiều rồi không suy nghĩ nhiều tiếp tục đâm ra dút vô trong đất nàng.

Đang di chuyển thì nàng cảm thấy lại nói "ta muốn người chịch l-n ta"

Lăng Tiểu nghe vậy cũng không sao cả vì dù sao lỗ nào chơi cũng có cái sướng riêng, nghĩ vậy hắn rút trym khỏi đất nàng nhằm l-n nàng dút

Phốc suy Ahhhhhh..... Một tiếng kêu thảm thiết kẻ vang lên.

Lăng Tiểu thấy vậy thì cả kinh vội nhìn xuống dưới l-n nàng thì thấy có dòng máu tươi chảy ra.

Lăng Tiểu không ngờ nàng lại là gái trinh không khỏi hỏi "người còn trinh à sao lại để cho ta phá"

Nàng nghe hắn hỏi đang đau nhưng vẫn cố cười nói "Mẹ ta nói lần đầu của nữ nhân phải để cho người mình thích vì vậy ta vẫn cố giữ trinh miết cho đến bây giờ, ta biết ta đã bị nhiều người xâm phạm rồi không xứng với người nhưng ta cảm thấy người rất tốt dù khi chịch người hơi thú tính nhưng trước đây người rất dịu dàng cho nên ta muốn mất trinh cho người"

Lăng Tiểu nghe vậy hơi cảm động nói "Lát ta chuộc thân cho người nha chuyện người bị chơi lỗ nhị nhiều lần ta không quan tâm dù sao chân chính chịch người cũng chỉ có mình ta"

Nàng nghe hắn nói vậy không khỏi vui mừng không tin hỏi "thật không người thật sự không chê ta"

Hắn nói "thật không chê người"

Nàng nghe vậy thì vui mừng quên hết đau đớn cùng hắn chiến đấu đến long trời lở đất (tất nhiên là trên giường)

Sau khi đã thỏa mãn Lăng Tiểu chuộc thân cho Tiểu Nguyệt rồi tìm một khách cư nào đó thuê 2 căn phòng, đưa cho nàng một quyển công pháp nào đấy bảo nàng tu luyện, còn hắn thì suy nghĩ làm sao tìm hiểu pháp tắc Thời Không.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Giải cứu mỹ nữ

Ở trong Thời Không Bảo Hạp Lăng Tiểu đang tranh thủ thời gian nghĩ cách để xem thử có cách nào tìm hiểu được pháp tắc Thời Không.

Nếu Lăng Tiểu mà biết từ lúc thế giới sơ khai tới giờ chỉ có duy nhất một người tìm hiểu được pháp tắc Thời Không thì chắc hẳn đã nhanh chân tìm một pháp tắc khác để tìm hiểu rồi.

Không nghĩ ra cách thờ dài nhìn mảnh đen tối xung quanh hẳn chuẩn bị ra khỏi Bảo Hạp

Đột nhiên thân hình Lăng Tiểu chấn động,hắn 1 tháng nay ở ngoại giới cũng đã mơ hồ nhìn thấy những tia pháp tắc,hắn đã nhìn thấy cái gì mà thân hình lại chấn động.

Lăng Tiểu nhìn mảnh đen tối xung quanh kinh hô"pháp tắc tất cả đều là pháp tắc Thời Không,Ai nha sao ta không nghĩ ra sớm chứ,Bảo Hạp này một năm bằng một ngày ở ngoại giới tất nhiên là phải có pháp tắc Thời Không mới làm chậm được thời gian chứ

"Ha ha ha thế này thì ta không lo sợ việc lĩnh ngộ pháp tắc rồi ta chỉ cần tích lũy thật nhiều linh khí là tu vi nâng cao ừ ừ rồi"

Nghĩ vậy hắn ra khỏi Bảo Hạp gọi tiểu Nguyệt đến bảo nàng thu dọn đồ đạc ly khai chuẩn bị trở về Hoắc Minh Thành gặp lại hai nàng Ngọc Hân,Liễu Huệ.

.....

Hoắc Minh Thành 1 Thoát Phàm Cảnh trung kỳ 4 Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ đang đuổi bắt 2 cô gái Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ.

Hai cô gái kia không ai xa lạ mà chính là Ngọc Hân và Liễu Huệ,còn nhóm 5 người đang truy đuổi là 5 Thoát Phàm Cảnh của Hoắc Long Giáo.

Vì sao có một cảnh đuổi giết như vậy? chuyện phải kể về một tháng trước đó.

Từ lúc chia tay với Lăng Tiểu giờ cũng đã 3 tháng thời gian rồi.Ngọc Hân tư chất tốt hơn Liễu Huệ nên đã bước vào Thoát Phàm Cảnh từ hai tháng trước,Liễu Huệ thì từ một tháng trước cũng đã bước vào Thoát Phàm Cảnh.

Hai người thuê một khách cư rồi ở đây chờ Lăng Tiểu,chờ miết thì quá nhàm chán nên 2 nàng đi gặp Trần Thị Như cùng nói chuyện phiếm bla bla các nàng nghĩ không ai biết quan hệ giữa mình với Lăng Tiểu nên cùng nhau đi dạo phố.

Thật trùng hợp là tên tiểu nhị ở khách cư lúc trước Lăng Tiểu dẫn hai nàng chọn phòng ở trên đường gặp hai nàng,thế là tên tiểu nhị nhanh chóng báo tin này cho Hoắc Long Giáo

Lâm Cửu nghe tin thì phái ra 3 vị trưởng lão ra đi bắt Ngọc Hân và Liễu Như,không ngờ nửa ngày sau nghe tin đã để hai nàng chạy thoát đến một khu rừng rậm cách Thành Hoắc Minh 500m

Nghe tin xong Lâm Cửu phải tất cả người của Hoắc Long Giáo đi đến khu rừng đây tìm kiếm trên diện rộng.

Không phụ sự kỳ vọng của hắn,ngày hôm qua cuối cùng cũng tìm ra tung tích của hai nàng thế là có cuộc đuổi giết này.

Lại nói đến Lăng Tiểu,hai tháng trước sau khi rời Thành Tây Hồ hắn một đường vừa đi vừa tìm hiểu pháp tắc Thời Không,lúc rảnh thì song tu tăng công lực cho Tiểu Nguyệt.

Đường đi một tháng nhưng vì những việc trên nên phải 2 tháng sau hắn mới gần tới thành Hoắc Minh.

Lúc này tu vi của hắn đã là Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ thần thức thì đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ.

Đang đi đột nhiên hắn cảm nhận ở xa xa đang có trận đuổi giết,trẻ con thường hay hiếu kỳ thế là hắn phóng thần thức đến xem ai đang đuổi giết có khi lại là mỹ nhân đang bị đuổi giết rồi hắn bay ra làm anh hùng cứu mỹ nhân.

Trời không phụ lòng người,người bị đuổi giết quả nhiên là mỹ nhân không những vậy mà còn hai mỹ nhân.

Nhưng mà Lăng Tiểu thấy được mặt hai người đang bị đuổi giết thì sát khí ngập trời,thu tiểu Nguyệt vào Bảo Hạp hắn nhanh chóng tể ra Hào Kim Kiếm bay nhanh về hướng đang diễn ra trận truy bắt kia quát to "Vợ của ta các ngươi cũng dám truy giết"

Đúng vậy đây đúng là cuộc truy đuổi của Hoắc Long Giáo nhằm vào Ngọc Hân và Liễu Huệ hai nữ

Hai nàng thấy Lăng Tiểu thì vừa mừng vừa sợ kêu lên "Chồng chạy đi bên Hoắc Long Giáo có một Thoát Phàm Cảnh trung kỳ"

Lăng Tiểu thấy hai nàng như vậy rồi còn quan tâm đến mình không khỏi cảm động nói "Đừng vô các nàng cho dù Nguyên Anh Cảnh ta cũng giết chết,một tên Thoát Phàm trung kỳ còn con ta xì hơi một cái là đủ chết không cần lo lắng"

Lâm Cửu nghe vậy đen mặt quát "Vây hai nàng lại,để ta cho hắn biết Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ và trung kỳ chênh lệch như thế nào"

Nói xong lấy ra một cái chuông rung lên một cái quát"Mê Âm Chung"

Một Âm thanh ma mị tập trung thẳng vào người Lăng Tiểu vang lên

Linh linh đang đang.....

Lăng Tiểu cảm thấy một luồng linh hồn đang bay đến hướng vào linh hồn của mình công kích.

Lăng Tiểu động tâm,hắn tu luyện Thần Hồn Đỉnh Cấp Quyết nếu mà có cái chuông này thì hắn sẽ có khả năng vượt cấp khiêu chiến rồi,nghĩ vậy nhưng hắn cũng nhanh chóng lướt qua một bên nhằm tránh thoát công kích,dù gì hiện tại linh hồn hắn cũng chỉ là Thoát Phàm trung kỳ,biết đâu linh hồn của Lâm Cửu mạnh hơn hắn nên hắn không dám đỡ.

Hắn vừa tránh sang hướng khác thì luồng linh hồn kia cũng chuyển hướng tiếp tục nhắm hắn công kích.

Lâm Cửu thấy vậy không khỏi ha ha cười nói "tránh né cũng vô ích,đây là thủ đoạn công kích linh hồn nó sẽ chỉ tiêu tan khi đánh trúng mục tiêu thôi,mà đã bị nó đánh trúng thì ngươi chỉ còn con đường chết ha ha"

Lăng Tiểu nghe vậy càng kiên định việc phải lấy"Mê Âm Chung"

HCVVCH

Rất muốn viết nhiều thêm nhưng mỏi tay quá,tôi nay viết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cuộc Chiến Linh Hồn

Lăng Tiểu thấy tránh không thoát công kích linh hồn của Lâm Cửu thầm nghĩ "Đã không tránh khỏi rồi thì ta với ngươi so đấu linh hồn,ta không tin linh hồn ta không đấu lại linh hồn của ngươi,nhưng trước đây phải làm linh hồn ngươi suy yếu chút đã"(linh hồn nếu thoát khỏi cơ thể đi ra thiên địa càng lâu thì sẽ càng suy yếu)

Lăng Tiểu mang Phi Tộc Hải vào bắt đầu tránh thoát khỏi luồng công kích kia nhằm làm luồng linh hồn kia suy yếu bớt.

Lâm Cửu hiểu lầm Lăng Tiểu sợ hãi tiếp tục điều khiển linh hồn công kích Lăng Tiểu một miệng nói"Hà ha ta nói rồi ngươi tránh không thoát đâu.sớm muộn gì ngươi cũng phải chết thôi,có trách thì trách ngươi đối địch với giáo ta ha ha ha ha"

Lăng Tiểu nghe vậy không khỏi mắng to với Lâm Cửu"Cái tên khốn tự xưng này,ngươi làm như ta chết rồi không bằng,mở miệng là cười Ha Ha con mẹ nó lát nữa bị ta đui ngược thì khóc nha con"

Lâm Cửu nghe vậy thì cười lạnh quát

"Ha ha ngươi bớt ảo tưởng đi,một linh hồn Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ mà đòi giết ngược lại ta,khà khà ta sợ linh hồn ta mới vô 3 s(giây)thì đã đánh linh hồn ngươi thành tro bụi rồi"

Lăng Tiểu mắng"D-t,tự kỷ còn hơn ta nữa không biết TG cho ngươi cái mặt âm hiểm để làm chi a,đứt khoát cho ngươi cái mặt tự kỷ con mẹ nó đi là tốt nhất"

.....

Lại kéo dài thêm 3 phút cuối cùng Lăng Tiểu cũng quyết định linh hồn chiến với Lâm Cửu.

Hắn giả bộ đuối sức tránh né chậm lại.

Lâm Cửu thấy vậy lại cười Ha Ha nói "Ha Ha cuối cùng ngươi cũng không được rồi a,trước khi chết nên nhớ có những người ngươi không nên đụng vào Ha Ha Ha ví dụ như ta "

Vào linh hồn của Lâm Cửu bay vào trong đỉnh đầu Lăng Tiểu

Bên kia Ngọc Hân và Liễu Huệ không khỏi cả kinh đồng thanh quát "Chờng "

Linh Hồn của Lâm Cửu đi vào trong cơ thể Lăng Tiểu thì nhanh chóng bị đưa tới một chỗ tối đen đây là tâm linh của Lăng Tiểu.

Ở phía trước là một ngọn lửa nhỏ chỉ cần linh hồn của Lâm Cửu dập tắt được ngọn lửa ấy thì Lăng Tiểu sẽ là một cái xác không hồn.

Linh hồn Lâm Cửu lao tới muốn một ngụm nuốt chửng ngọn lửa nhỏ kia ở hắn suy nghĩ linh hồn của một Thoát Phàm sơ kỳ thì không chịu nổi một kích

của hắn.

Tôi gần ngọn lửa đang định há miệng thôn phệ linh hồn của Lăng Tiểu thì đột nhiên ngọn lửa rực cháy to ra, lao nhanh về phía linh hồn Lâm Cửu ý đồ muốn đốt rụi linh hồn hắn

linh hồn Lâm Cửu thấy vậy thì kinh thường nói "giấy dựa vô ích, một linh hồn Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ mà thôi, chỉ chịu nổi ta vài chiêu là hung"

Ngọn lửa nghe vậy nói "Con mẹ nó, lát nữa có ngon thì đừng chạy, ta không đánh cho linh hồn ngươi nát ra ta không phải là Lăng Tiểu"

Lâm Cửu hừ một tiếng vung tay nhắm đập tắt ngọn lửa.

Xẹt..... không như ý định của hắn, ngọn lửa tiếp tục lao nhanh về phía hắn không có xiêu nào dừng lại.

"Cái gì" Lâm Cửu cả kinh nhanh chóng quyền đâm cước đá nhưng ngọn lửa cùng lắm cũng chỉ lung lay không hề có dấu hiệu dập tắt.

Aaaaaaaa ngọn lửa cuối cùng cũng dính trên linh hồn Lâm Cửu

Lâm Cửu kinh dị kêu lên "linh hồn Thoát Phàm Cảnh trung kỳ" nói xong hắn cũng biết không ổn vội vàng muốn ly khai tâm linh của Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu đầu thế dễ hắn dễ dàng trốn thoát được nhanh chóng đóng tâm linh của mình lại rồi chuyên tâm thiêu cháy linh hồn Lâm Cửu.

Linh hồn của Lâm Cửu bị thiêu cháy gần một nửa mới thoát được ra khỏi cơ thể Lăng Tiểu.

Ra ngoài giới

Lâm Cửu hoàn hồn lại phun một ngụm máu nhìn Lăng Tiểu như nhìn quái vật rồi sau đó nói với 4 vị trưởng lão "hai người trong bốn người các ngươi mau giết hắn, hắn có một môn công pháp tu luyện"

Chưa nói xong

Vì bị thương gần nửa linh hồn nên hắn không thể điều khiển thân thể di chuyển được nữa vì vậy hắn còn chưa nói hết câu đã thấy một phong nhận hướng cổ mình chém tới hắn cố tránh thoát nhưng thân thể không di chuyển được vì thế hắn phải trừng mắt lớn chết.

HCVVCH

Chắc ta không hợp viết lâu rồi mới viết hai tiếng thì mỏi tay quá.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tình cha

Sau khi giết chết giáo chủ Hoắc Long Giáo Lâm Cửu, Lăng Tiểu ngay lập tức tới lấy Ma Âm Chung còn đang nằm trong tay của Lâm Cửu, chuông đến tay ngay lập tức hắn bắt đầu luyện hoá.

Thấy giáo chủ tựa như vậy chết 4 vị trưởng lão ngỡ ngàng, một lão già đầu óc linh hoạt vội nói "hắn có thể tu luyện một môn công pháp tăng cường linh hồn nào đó đừng để hắn luyện hoá Ma Âm Chung, nếu không chúng ta tựa coi như xong"

3 người trưởng lão còn lại nghe vậy thì cả kinh, muốn bỏ qua hai người Ngọc Hân, Liễu Huệ đến công kích Lăng Tiểu

Hai nàng đầu thế dễ mấy người bọn trưởng lão Hoắc Long Giáo qua gây bất lợi cho chồng mình được vì vậy ngay lập tức quán lấy 4 người trưởng lão Hoắc Long Giáo không cho bọn họ đi qua

Thấy vậy lão già đầu óc linh hoạt nói "Trần Thiên, Trần Nghĩa hai anh em các ngươi qua cản tên nhóc kia đi đừng để hắn luyện hoá Âm Ma Chung ta và Phạm Dũng sẽ ngăn cản hai nữ hài này"

Nói xong hắn và một lão già đầu trọc trong 4 vị trưởng lão lao lên bắt đầu công kích Ngọc Hân và Liễu Huệ nhằm tạo thời cơ cho 2 lão già còn lại đột phá tấn công về phía Lăng Tiểu.

Hai lão già kia cũng nhân cơ hội do hai người đồng bọn tạo ra xuất ra linh khí tấn công về phía Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu một bên luyện hoá Âm Ma Chung thấy 2 Thoát Phàm Cảnh lao đến mình công kích thì không nói một lời té ra Chấn Phàm Khiên, một nửa thân thức dùng để luyện hoá Ma Âm Chung, nửa còn lại thì dùng để điều khiển Chấn Phàm Chung chặn công kích của 2 người Trần Thiên, Trần Nghĩa.

Leng keng leng keng Chấn Phàm Khiên là một linh khí cao cấp nên những đợt công kích của hai vị trưởng lão họ Trần đều bị chặn lại.

Trần Thiên, Trần Nghĩa thấy vậy không khỏi cả kinh kêu lên "Linh khí phòng ngự cao cấp"

Dù cả kinh nhưng hai người cũng là người có nhiều kinh nghiệm chiến đấu, rất nhanh liền bỏ qua cảm xúc liên tục công kích vào Lăng Tiểu muốn làm cho việc luyện hoá Âm Ma Chung của Lăng Tiểu bị gián đoạn.

Oành oành liên tục những công kích tấn công vào Lăng Tiểu đều bị Chấn Phàm Khiên hoá giải, tuy Chấn Phàm Khiên là linh khí phòng ngự cao cấp nhưng bây giờ cũng có những vết nứt nhỏ rồi, nếu Lăng Tiểu luyện hoá Âm Ma Chung quá lâu thì rất có thể Chấn Phàm Chung không chịu nổi nữa.

Oanh leng keng len keng..... Cuối cùng Lăng Tiểu cũng đã luyện hoá xong Âm Ma Chung bây giờ thì hắn đã có thể sử dụng được nó rồi.

Hai người anh em trưởng lão họ Trần thấy vậy thì cả kinh nhanh chóng xoay người bỏ chạy la lớn về phía vị trưởng lão đầu óc linh hoạt và Phạm Đứng "Hắn đã luyện hoá Âm Ma Chung 2 người các người mau bỏ chạy"

Trưởng lão đầu óc linh hoạt nghe vậy không khỏi oán độc nhìn về phía Lăng Tiểu hình như hắn rất thù hận Lăng Tiểu.

Hắn tên là Lý Hiến, hắn chính là sư phụ của Vương Chính

Lý Hiến hy vọng rất cao vào Vương Chính những gì hắn dạy được hắn đều dạy hết, những tài nguyên tu luyện tốt ở trong giáo hắn cũng tranh thủ cho Vương Chính hết, dù Vương Chính tính cách sĩ diện không được tốt lắm nhưng hắn vẫn dành hết những thứ tốt cho Vương Chính.

Tại sao hắn lại tốt với Vương Chính như vậy?

Đây chính là hắn biết Vương Chính là con ruột của hắn, hắn từng có tình riêng với mẹ Vương Chính, hắn chỉ chơi đùa với nàng ai ngờ nàng mang thai con hắn, đến khi mẹ Vương Chính gần chết mới gửi cho hắn một lá thư báo tin nàng mang cốt nhục của hắn, khi hắn nghe tin thì không tin lắm vì vậy hắn đã thử nghiệm nhóm máu không ngờ đúng thật Vương Chính là con hắn

Hắn cũng đã là tuổi xế chiều rồi vì vậy nghe được tin hắn còn có cốt nhục thì quyết tâm đền bù cho con hắn, những gì tốt nhất hắn đều tranh giành cho con hắn vì vậy Vương Chính chỉ có linh căn trung phẩm nhưng chưa tới 20 thì đã đạt Tụ Linh Cảnh tầng 8.

Hắn giao nhiệm vụ cho Vương Chính đi giết Lăng Tiểu chỉ vì muốn cho con hắn giải hận thôi, không ngờ lại nhận được tin con hắn bị Lăng Tiểu giết chết, sau khi nghe xong hắn thế phải chính tay giết chết Lăng Tiểu.

Bây giờ gặp Lăng Tiểu thì Lăng Tiểu đã muốn siêu việt hắn, hắn biết bây giờ không giết được Lăng Tiểu thì sau này càng giết không nổi

Không thể xem thường niềm yêu thương của một người cha giành cho con.

Lý Hiến oán độc nhìn về phía Lăng Tiểu xong nhanh chóng phi hành về phía Lăng Tiểu quát to "Hôm nay chắc chắn ngươi phải chết"

Tới gần Lăng Tiểu cách 2m thân hình Lý Hiến đột nhiên bắt đầu bành trướng ra.

Lăng Tiểu thấy vậy biết đây là một trong những thủ đoạn đồng vu qui tận của tu sĩ gọi là Tự Bạo, dù biết vậy nhưng hắn cũng không lo lắng mà lại hỏi Lý Hiến "ta trước giờ chưa từng ăn cướp lão bà nhà người nha đến mặt ta còn chưa biết đấy, còn con gái người thì nhìn bộ dạng này của người thì ta đã không dám đụng rồi, ta cũng chưa từng cướp sắc người a, như thế nào mà người bộ dạng hận thù ta vậy chứ"

Lý Hiến im lặng hiện giờ hắn chỉ có một ý niệm là nổ chết Lăng Tiểu thôi đâu kịp nói nhiều với Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy người Lý Hiến bắt đầu có vết nứt thì vội động ý niệm tiến vào không gian bảo hộ.

Oành một tiếng nổ lớn 50m xung quanh đều bị nát bấy.

Hai nàng Ngọc Hân biết Lăng Tiểu có Thời Không Bảo Hộ nên tựa đã chạy xa nơi này hơn 100m nghe vụ nổ thì quay đầu lại theo quán tính.

HCVVCH

Trề nhưng chắc không sao hi hi.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: 18- Hàn huyền sau khi gặp mặt

3 vị trưởng lão Hoắc Long giáo còn sống sót thấy Lý Hiền đồng vu quy tận với Lăng Tiểu thì vui mừng ra mặt, bọn hắn biết hôm nay Lăng Tiểu không chết thì bọn hắn phải giải tán Hoắc Long Giáo để tránh Lăng Tiểu tìm đến trả thù.

Hôm nay Lăng Tiểu chết ở đây thì quá tốt, ai mà lại muốn phải trốn tránh lo sợ bị trả thù chứ (có thằng main, cứ gây xong chuyện là lại trốn tránh)

Vụ nổ kết thúc 3 người trưởng lão Hoắc Long Giáo nhìn vào vị trí Lăng Tiểu đứng lúc này xem Lăng Tiểu có thật sự chết chưa, 2 nàng Ngọc Hân dù biết hắn có bảo hạp nhưng cũng lo lắng nhìn vào vị trí ấy.

Khói bụi tán ra, Lăng Tiểu từ trên xuống dưới không mất một cộng lông nào xuất hiện.

3 người trưởng lão thấy vậy thì kinh dị hô to "Không thể nào, sao người không bị gì khi mà Lý Hiền tự bạo chứ"

Lăng Tiểu nghe vậy cười cười nói "Không có gì là Lăng Tiểu ta không thể làm cả, cướp lão bà nhà người khác ta sẽ làm, chịch một lần 3000 em ta cũng sẽ làm, giết Nguyên Anh Cảnh ta cũng sẽ làm.....nói chung là Lăng Tiểu ta rất là toàn năng không gì không làm được"

Nghe xong không những 3 vị trưởng lão Hoắc Long Giáo mà ngay cả Ngọc Hân, Liễu Huệ cũng có xúc động muốn ới.

Lăng Tiểu thấy vậy thì cũng không mở miệng nữa cười cười nhìn về phía Phạm Đũng lấy Âm Ma Chung ra.

Phạm Đũng thấy vậy cả kinh biết không ổn, quay đầu lại nhanh chân chạy trốn

Chạy chưa được bao xa bên tai hắn đã nghe được âm thanh Leng Keng Leng Keng.

Linh hồn Lăng Tiểu theo Âm Ma Chung đi ra hướng về hướng Phạm Đũng bay tới.

Phạm Đũng không có Phi Tóc Hải giống Lăng Tiểu nên chạy chưa bao xa đã bị linh hồn Lăng Tiểu xâm nhập vào người.

Linh hồn của Lăng Tiểu đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ nên rất nhanh đã đánh tan linh hồn của Phạm Đũng biến lão đầu trọc này thành cái xác không hồn.

Hai anh em Trần trưởng lão thì gấp đến độ muốn khóc, hiện tại hai người đang bị quần lấy bởi Ngọc Hân và Liễu Huệ.

Một lát sau linh hồn Lăng Tiểu trở lại thân, hoàn hồn xong hắn nhìn về phía đang chiến đấu bên kia lại tiếp tục hướng Âm Ma Chung về phía Trần Thiên.

Cứ thế kết thúc không cần suy nghĩ cũng đoán được.

Kết thúc chiến đấu hai nữ nhanh chóng nhào vào lòng Lăng Tiểu nói "bọn em rất nhớ chồng, chồng có nhớ bọn em không"

Lăng Tiểu nghe vậy vội đáp "ta cũng nhớ hai vợ lắm nào chúng ta vào Bảo Hạp hàn huyên"

Vào trong bảo hạp Lăng Tiểu không đợi cho các nàng nói gì đã vội dùng miệng mình khoá miệng hai nàng lại, tay bắt đầu sờ mó cơ thể hai nàng.

Hai nàng 3 tháng rồi chưa được chịch sao chịu nổi hắn kiều khích, lưỡi nhanh chóng đáp trả hắn, ba cái lưỡi quấn nhau cùng một chỗ trông rất thú vị.

Lăng Tiểu một tay sờ l-n Ngọc Hân một tay bóp vú Liễu Huệ khiến cho hai nàng nhẹ nhàng rên rỉ.

Liễu Huệ là người đầu tiên chịu không nổi dục vọng trong người nói "Chồng ơi chịch vợ, em không chịu đựng được nữa rồi"

Lăng Tiểu nghe nàng nói vậy thú tính nổi lên đè nàng xuống đất, cỡi đồ nàng ra lấy ra con trym đang cương cứng của mình đút vào trong l-n nàng.

Phốc một tiếng con trym của hắn đã vào sâu trong l-n nàng, Liễu Hân rên to một tiếng thoải mái sau ấy nói "Chờ 3 tháng rồi..Ah.....ah.....nhớ mãi cái cảm giác này.....ah.....ah..... sướng.....Ân.....nha...con c-c của chồng.....Ân.....ừ....A..em...nhớ.....ah...nha.....nó suốt 3 tháng rồi.....Ah.....ah.....cuối cùng.....nha.....ân.....cũng được chịch "

Lăng Tiểu nghe vậy càng ra sức di chuyển thân dưới một bên nói "ta cũng nhớ..... ừ... hừm....nàng.....ân.....hừm.....hàng đêm đều nghĩ đến chịch nàng.....Ân..... hừm hừm.....hôm nay ta.....ah.....nha.....sẽ chịch các nàng đến....ừm..

.toàn thân các nàng bất động mới thôi"

Ngọc Hân ở một bên xem hai người chịch dục hoá thiêu thân, đi đến trước người Liễu Huệ há miệng nhỏ ngậm lấy đầu ti của nàng, tay thì xoa xoa dưới l-n nhỏ đã ướt sũng của mình.

Lăng Tiểu thấy vậy thì cười ha ha nâng hông nàng lên lấy miệng mình liếm l-n cho nàng, Ngọc Hân được liếm rên rỉ nói "Tốt.....Ah....ah....liếm sâu hơn nữa..... ah.... ân.....chồng tốt.... ah.... ah.....mạnh nữa lên..... ah....nha.....sướng quá"

3 người làm ra động tĩnh lớn vậy tiểu Nguyệt cũng đi tới.

Lăng Tiểu thấy vậy cũng kêu nàng đến nhập cuộc vui luôn.

Thế là một màn một long tam phượng diễn ra, trận chiến kéo dài suốt 3 tiếng cuối cùng tam nữ bại trận nằm bệch dưới đất thân thể giật giật, còn Lăng Tiểu thì con trym vẫn ngẩng cao đầu.

Lăng Tiểu nhìn 3 thân thể trần truồng dưới đất mặt đầy đắc ý thầm nghĩ "Ta mau mau tìm thêm ít nàng về làm vợ thôi, khả khả 3000 mỹ nữ ta cũng chơi cho các nàng đuổi sức"

Nghĩ vậy nhưng bây giờ tăng tu vi trước đã khi đó mới tính đến chuyện hậu cung 3000 mỹ nhân sau, thế là hắn bắt đầu nhìn mảnh đen tối xung quanh muốn tìm hiểu thêm về pháp tắc Thời Không.

Đội 3 nàng tỉnh lại hắn lại giới thiệu các nàng với nhau, các nàng rất nhanh thì thành một đoàn nói đủ thứ chuyện bla bla bla.

Ngọc Hân đột nhiên nói với Lăng Tiểu "Chị Như hình như hết ghen với tui em rồi, chồng hay là mau thu chị ấy về hậu cung luôn đi 3 người bọn em không chịu nổi hùng phong của của chồng"

Lăng Tiểu nghe vậy thì tâm động Trần Thị Như cũng rất được nha, lát vào thành thu nàng luôn mới được, nghĩ vậy hắn và các nàng cùng Huyền Linh Báo ra khỏi Bảo Hạp.

HCVVCH

Chơi ngu có thưởng.

Chát trên diễn đàn kiểm xp và cái kết dính spam được thưởng 3 ngày nghỉ ở nhà giam)) vì thế 3 ngày nay éo có chương mới.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Giao Long

Nhóm Lăng Tiểu lại trở lại Hoắc Minh Thành lần nữa, lần này không vì mục đích gì khác mà là vì thu em Trần Thị Như vào đàn harem

Vào trong thành Lăng Tiểu để mấy người Liễu Huệ tìm khách cư trước còn mình thì đi đến chỗ của Trần Thị Như thăm nàng.

Sau khi đến chỗ nơi ở đặc cách của đệ tử Minh Nguyệt Giáo thì hắn nghe tin Trần Thị Như từ mấy ngày trước đã về giáo của nàng rồi.

Hắn nghe vậy cảm thấy rất không có ý tứ thầm nghĩ "Ta đặc biệt tới thăm nàng mà nàng mấy ngày trước quay về Minh Nguyệt Giáo rồi, haizzz xem ra phải đến Minh Nguyệt Giáo một chuyến mới được "

Hắn về khách cư kể lại chuyện đi Minh Nguyệt Giáo cho các nàng nghe, nghe xong chuyện nhóm bọn họ lại dọn đồ đạc lên đường đi Minh Nguyệt Giáo.

.....

Thời gian thoáng chót trôi qua, hiện tại cách ngày bọn Lăng Tiểu khởi hành đã là 2 ngày.

Một con Huyền Linh Báo to gấp hai người bình thường trên lưng nó đang có 1 nam 3 nữ, cái mặt con báo này tỏ vẻ rất giận giữ, nó đi từng bước nặng nề miệng thì gầm nhẹ như đang chở 4 người trên lưng nó vậy.

4 người 1 thú này không ai khác mà chính là nhóm người Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu nhìn con Huyền Linh Báo vẻ mặt nắng to "Người đây còn cần nhân nữa, hôm qua may ta kiểm tra được liệu trong bảo hạp chứ không bị người ăn sạch sẽ rồi, giờ béo mập lên thì phải vận động giảm béo chứ"

Huyền Linh Báo thấy vậy thì gầm gừ gầm gừ như đang nói "Người để ta trong đây 1 năm bằng 1 ngày ở ngoài này, người ở ngoài này mấy tháng liền không cho ta ăn, thì ta phải ăn được liệu thay đàn thôi, bây giờ bắt ta mang 4 người đi 1 ngày rồi cũng nên tha ta đi chứ"

Tam nữ thấy Huyền Linh Báo vẻ mặt thì phì cười lên.

Lăng Tiểu thấy vậy cũng chuẩn bị buông tha cho nó thì lúc này đột nhiên hắn nghe thấy tiếng đánh nhau phát ra từ một khu rừng cách đây không xa.

Thả thân thức ra thì hắn thấy một nhóm 7 người trong đó có 1 Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ còn lại là Tụ Linh Cảnh đang đuổi giết một cô gái trẻ tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 9.

Cô gái trẻ nói "Các người quyết đuổi tận giết tuyệt ta sao, Minh Nguyệt Giáo ta nếu biết thì các người cũng phải chết"

"Bớt nói nhảm đi người giao ra quy tắc thảo đây,còn về chuyện Minh Nguyệt Giáo thì trời biết,đất biết,bọn ta biết,người biết chỉ cần giết người thì còn ai báo tin cho Minh Nguyệt Giáo chứ"

"Người....." nghe tên Thoát Phàm Cảnh kia nói xong nàng cũng biết khó mang Minh Nguyệt Giáo ra uy hiếp bọn đuổi giết nên cũng lưỡng lự có nên buông tha quy tắc thảo không.

Lăng Tiểu nghe hai bên nói chuyện đã hiểu rõ sâu xa trong đấy thâm nghĩ "Quy tắc thảo hằng gì bọn người kia không tiếc đắc tội Minh Nguyệt Giáo"(chú thích: Quy Tắc Thảo là linh dược giúp tu sĩ Tụ Linh Cảnh tăng 9 lĩnh ngộ quy tắc thiên địa bước chân vào Thoát Phàm Cảnh,tất nhiên tu sĩ phục dụng quy tắc thảo sẽ yếu hơn tu sĩ tự mình lĩnh ngộ và rất khó lên Tạo Đan Cảnh)

Lăng Tiểu tất nhiên phải giúp cô gái kia rồi,dù gì cũng là đệ tử bên vợ chưa thu của hắn,biết đâu nàng cảm kích lấy thân báo đáp không chừng.

Rítítítítítít.....

Đang tại hắn suy nghĩ một tiếng rít đáng sợ vang lên.

Hắn triển khai thần thức thì thấy một cái yêu thú nhìn giống rắn màu tím to gấp 20 lần con người,dài khoảng 50m ở trên đầu nó còn có hai cái sừng,thân còn có những cái vây lớn,có hai cái chân trước chân sau thì không thấy đâu.

Thấy con yêu thú khủng bố kia Lăng Tiểu biến đổi sắc mặt thì thầm"Đây là Giao Long hay sao,nhưng tại sao lại có Giao Long ở khu vực này chứ,xem khí tức thì Tạo Đan Cảnh đỉnh phong là ít"

Nghe tiếng rít gào cũng không chỉ một người Lăng Tiểu,những người có mặt ở đây cũng bị khí tức Giao Long dọa chấn kinh.

Cô gái trẻ kia hình như nghĩ đến gì đó quát "không tốt con cự xà chúng ta liên thủ giết khi này là con của nó"

Nhóm người truy đuổi kia cũng chấn kinh.

Lăng Tiểu nhờ thần thức nghe mấy người nói vậy thì cũng biết không tốt nói với mấy nàng Ngọc Hân "Các người vô bạo hạp hết đi,phải chạy nhanh khỏi đây chứ không lại bị liên lụy"

Lăng Tiểu vừa dứt lời thì bên phía rừng kia con giao long cũng đã tìm đến nhóm 8 người kia,xoè xoè một cột nước màu xanh lá từ trong miệng nó bắn ra nhắm về hướng nhóm 8 người bọn họ.

Aaaaaaaa.....

vài tiếng hét thảm vang lên,4 tên tu sĩ Tụ Linh Cảnh không kịp phản ứng bị thứ nước màu xanh kia dính lên người,ngay lập tức 4 người ấy mất thương có thể thấy đang bị ăn mòn rất nhanh chóng,chỉ sau vài hơi thở thì tiêu tan khỏi thế giới này.

4 người còn lại thấy vậy cả kinh nhanh chóng hướng những phương hướng khác nhau mà chạy.

Rít..... Rít.....GÀO.....Giao long thấy những người giết con nó muốn chạy trốn thì rít một hơi dài tuông ra khủng bố khí tức rồi nhanh chóng đuổi theo phương hướng của một Tụ Linh Cảnh tu sĩ.

những người khác thấy vậy chưa kịp thở phào thì phương hướng tu sĩ đó đã vang lên một tiếng hét thảm.

Lăng Tiểu hiện giờ đang rất là điên đầu,mấy nàng Tiểu Nguyệt đều nghe lời hắn vào bạo hạp hết rồi,chỉ là con Huyền Linh Báo thúc mãi không chịu vô,nó nhìn chăm chăm vào trên người con giao long kia như là có vật gì tồn tại ở trên người con giao long mà nó rất mong muốn vậy.

Lăng Tiểu thúc mãi không vô thấy nó nhìn chăm chăm con giao long hắn như hiểu ra điều gì đó nói"Người thật là không có mắt thẩm mỹ,lại đi động đực với con giao long xấu hoặc xấu quơ này,thật là uổng công theo ta bao lâu nay mà lại không có lấy một xiu khí độ gì cả"

Huyền Linh Báo đang bị hắn cười trên lưng nghe hắn nói mình động đực với con giao long kia thì nhảy dựng lên gầm gừ gầm gừ liên tục như muốn nói "Tổ tông nhà người mới động đực với cái con giao long xấu xí kia đấy,còn cái khí độ rầm thĩ của người thì Anh đây hết thên"

Lăng Tiểu nghe nó gầm gừ thì tức giận hỏi

"Thế người đây là sao a? không nhanh trốn một lát con giao long kia tới thì ăn shit nhá"

Huyền Linh Thú cũng biết mình không đứng suy nghĩ một hồi nó chỉ chỉ về phía giao long rồi thoả ra khí tức.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thạch động chứa bảo

Lăng Tiểu nhìn động tác của Huyền Linh Báo như có điều suy nghĩ.

Một khu rừng ở gần thành thị như vậy mà lại mọc đầu ra một đầu giao long,khoan đã nếu đã là giao long thì sao lại đẻ ra một con rắn như nhóm người kia nói chứ,hoặc là đây không phải là con của giao long này hoặc là con giao long này từ một con rắn tiến hoá thành giao,cái thứ nhất thì tạm ổn nếu mà cái thứ hai thì quá là một phát hiện kinh người,chiều theo trong sách ghi chép thì việc xà hoá thành giao long có hai lý do,một là con rắn này nuốt được long châu của rồng chân chính,còn một cái nữa thì chắc chắn là con rắn đó ở trong một môi trường đặc thù nào đó,mà đã là môi trường đặc thù thì chắc phải chứa một loại bảo vật nào đấy.

Ở hẳn suy nghĩ một con rồng con thì tu vi đã là cực hạn giới này Nguyên Anh Cảnh rồi,mà con rắn này chỉ mới Tạo Đan Cảnh thì giết thể đéo nào được rồng,đây là còn chưa kể rồng không tồn tại ở giới này nữa.

Nghĩ đến đây thôi thì Lăng Tiểu đã có dấu hiệu chảy nước miếng rồi,vậy rất có thể ở trong khu rừng này có địa phương đặc thù giúp cho yêu thú tiến hoá huyết mạch,hèn gì Huyền Linh Báo cứ nhìn chăm chăm khí tức trên người giao long kia.

Lăng Tiểu nhanh chóng động ý niệm nói với Huyền Linh Báo "Người vào bảo hạp đi,lát nữa chúng ta sẽ vào hang của con giao long này để mà xem thử có cái người muốn không,người mà ở ngoài đây thì chỉ có chết thôi"

Huyền Linh Thú rất có linh tính nghe Lăng Tiểu nói vậy nó gầm gừ ít cái rồi chui vô bảo hạp.

Lăng Tiểu bắt đầu hướng phía sâu khu rừng đi vô.

Con giao long kia tuy đang trong trạng thái điên loạn,nhưng linh trí nó cũng khá cao rồi,thấy có người muốn chạy vào hướng phía sâu trong rừng thì bỏ dờ người đang bị đuổi giết,thay đổi phương hướng tấn công về phía Lăng Tiểu.

Xoè xoè những tia nước màu xanh từ bên trong miệng giao long phát ra.

Lăng Tiểu vẫn là đỡ trò cũ,đội cột nước màu xanh kia gần tới nơi thì chui vô bảo hạp,giao long thấy hẳn tự nhiên biến mất thì hơi kỳ quái,với linh trí của nó thì bình thường nó chắc sẽ nhìn ra mang mối gì đó ngệt ở chỗ bấy giờ tâm trí nó không thanh tỉnh lắm,chỉ hơi kỳ quái xong rồi nó ngay lập tức truy đuổi nhóm người kia.

Lăng Tiểu hiện giờ ở trong bảo tháp thì đang diễn một màn một long tam phương,chả để tâm ngoại giới đang bị gì bên trong bảo hạp hẳn an toàn tuyệt đối,ah ah nha ăn từng tiếng rên rỉ vang lên khắp không gian bên trong bảo hạp.

Huyền Linh Thú thì bộ dáng như muốn điên lên liên tục gầm gừ như muốn nói "Bảo vật của ta đâu,sao người mới đó mà vô đây rồi,còn động đực nữa chứ,nhanh nhanh tới hang ổ của con giao long lấy bảo vật"

Cho dù gầm gừ đến đâu thì Lăng Tiểu vẫn liên tục chịch 3 nàng Ngọc Hân.

Sau khi tính toán thời gian ở ngoại giới trôi qua hai phút thì Lăng Tiểu chui ra khỏi bảo hạp hướng phía sâu khu rừng đi,đi một lát hẳn lại thả thần thức ra thăm dò.

Lại nói đến con giao long kia,trước kia đúng như Lăng Tiểu suy đoán con giao long này là từ một con rắn biến thành,nó là bá chủ khu rừng này tu vi của nó khi đó cũng đã là Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ,tuy nhiên nó biết ra khỏi khu rừng này lộ trước mắt chúng thì rất có thể bị nhân tộc tu sĩ vây công,vì thế nó thường núp sâu trong khu rừng.

Một ngày nó phát hiện một thạch động,nó vào thì thấy thạch động này cũng rất tốt cho nên quyết định ở đây tu luyện,tu luyện được mấy tháng thì nó thấy tiến cảnh của nó nhanh bất bình thường,người nó bắt đầu biến dạng không còn giống rắn như trước nữa,nó biết mình nhất định được bảo rồi,nó bắt đầu từ từ lột xác rồi biến thành giao long như bây giờ,nó hiện chỉ có duy nhất 1 đứa con,con nó phát hiện ra một gốc quy tắc thảo nên muốn thủ hộ tại đấy,tuy muốn con mình vào thạch động tu luyện chung nhưng nó không chịu chỉ muốn thủ hộ linh được,hôm nay không ngờ có một đám người ra tay giết con của nó cướp quy tắc thảo đi,tất nhiên nó nổi điên lên và muốn giết tất cả những người ở trong khu rừng này rồi.

Lăng Tiểu bắt đầu tiến sâu vào trong rừng,thần thức thăm dò hang ổ của con giao long kia,đi được khá lâu hẳn theo thần thức thấy một thạch động toả ra khí tức cổ quái,thấy vậy hẳn thả Huyền Linh Báo ra nói "Người xem thử khí tức kia có phải là cái người muốn không"

Huyền Linh Báo cảm ứng một lát thì hưng phấn gầm gừ như đáp trả Lăng Tiểu rồi chạy nhanh vào hướng thạch động

"Nha xem ra là đúng rồi,không biết trong này có bảo vật gì mà làm cho một con rắn tiến hoá thành giao long đây"

Hắn nói xong cũng nhanh chân đi vào thạch động,dù gì cũng phải nhanh lên chứ con giao long kia quay về thì có mà chết.

Vào trong thạch động hẳn thấy không có gì đặc biệt cả,chỉ có những khí tức cổ quái khắp nơi trong thạch động là hơi đặc biệt.

Huyền Linh Thú ngay lập tức bắt đầu hấp thu những khí tức cổ quái kia vào cơ thể bắt đầu luyện hoá.

Lăng Tiểu tuy không nhìn ra cái gì đặc biệt nhưng hắn biết những khí tức kỳ quái này phải từ một nơi nào đó phát ra, và nơi đó chính là nơi hắn cần tìm, hắn thả thần thức ra kiểm tra một lần nhưng không thấy gì cả.

Hắn không bỏ cuộc lại mở Thanh Linh Nhãn nhưng cũng không thấy cái gì gọi là bảo vật.

Lại nhìn quanh thạch động một lần, hắn bắt đầu phân tích xem thử có cái gì không hợp lý ở trong này không.

Đột nhiên hắn như có điều ngộ ra, tại sao ở chỗ này lại có một thạch động, nhìn những vết tích này thì không phải tu sĩ cũng như động vật làm, nói vậy đây rất có thể là hang động thiên nhiên, đã là hang động thiên nhiên thì dù cho có bảo vật nó cũng sẽ hoà hợp lại với thạch động khiến cho nó trong thạch động này không gì đặc biệt.

Nghĩ vậy hắn bắt đầu chăm chú nhìn từng chi tiết dù là nhỏ nhất ở trong thạch động.

Đột nhiên hắn nhìn tới một tảng đá màu đen thì mắt hắn sáng lên, hắn thấy từng tia khí tức cổ quái đang từ tảng đá ấy phát ra, tuy rất nhỏ rất khó nhận biết nhưng hắn chắc chắn tảng đá ấy là nơi phát ra thứ khí tức cổ quái nọ.

HCVVCH

Ta muốn tiến hoá cho con Huyền Linh Báo để mà cho nó mạnh lên chứ bây giờ thấy nó không có tác dụng lắm.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Huyền Linh Báo tiến hoá

Lăng Tiểu ngay lập tức đem hòn đá đen ấy thu vào bảo hạp.

Huyền Linh Báo tu luyện được một lát đột nhiên thấy hết khí tức cổ quái kia ngó đông ngó tây nhìn quanh thạch động xong lại nhìn Lăng Tiểu.

Hắn thấy vậy thì cười cười nói "Ta đã thu bảo vật phát ra khí tức đó rồi, mau vô bảo hạp đi ta đưa nó cho ngươi tu luyện"

Huyền Linh Báo nghe vậy thì vui vẻ nhanh chóng đi vào bảo hạp ngồi gần chỗ hòn đá đen tu luyện.

Bảo vật đã tới tay Lăng Tiểu nhanh chóng thoát ly thạch động nhắm hướng Minh Nguyệt Giáo đi tới.

Không lâu sau đầu một tiết Rít Gào phản nộ từ trong rừng vang lên.

.....

3 ngày sau.

Nhóm Lăng Tiểu lại tiếp tục lên đường, hiện tại bọn hắn cũng đã gần tới địa điểm cư trú của Minh Nguyệt Giáo rồi, 4 người bọn hắn đang nói chuyện vui vẻ thì đột nhiên Liễu Huệ kinh hô "Tướng công nhìn kia"

Lăng Tiểu theo hướng nàng nhìn lại thì thấy một cô gái đang ngắt xiu ở trên một nhánh cây, thấy nàng hắn không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn, cô gái này không ai xa lạ mà là cô gái bị đuổi giết vì tranh giành quy tắc thảo kia.

Hắn tới xem xét qua tình trạng của nàng thì thấy nàng chỉ là bị cạn kiệt linh khí công thêm một chút nội thương nên ngắt xiu.

Cho vào miệng nàng một viên Hồi Linh Đan rồi giúp nàng luyện hoá, xong hắn cho nàng uống Phục Thương Đan rồi hắn cùng tam nữ ngồi chờ nàng tỉnh lại, dù sao mình có công giúp người thì cũng phải để người ta biết để người ta mang ơn chứ.

Đợi một lát sau cuối cùng cô gái kia cũng tỉnh lại, nhìn thấy bên người đang có một nam ba nữ nàng hỏi "Là các ngươi cứu ta sao"

Lăng Tiểu nghe vậy nói "Đúng thế, là chúng ta cứu ngươi, bọn ta đang trên đường đi đến Minh Nguyệt Giáo thì gặp ngươi ngắt xiu trên cây, vì không đành lòng để một mỹ nhân như ngươi ngoài đường nên bọn ta đành cứu ngươi"

Nàng nghe hắn nói như vậy thì nói

"Các ngươi đến Minh Nguyệt Giáo làm gì? nếu muốn ta có thể dẫn các ngươi vào giáo, ta là đệ tử Minh Nguyệt Giáo đây"

Lăng Tiểu giả nai như là không biết nàng là đệ tử Minh Nguyệt Giáo vui mừng nói "Ồ như vậy thì tốt quá,có người dẫn đường thì không lo bị chặn không cho vào giáo được rồi"

Nàng nghe vậy hỏi"Các người rốt cục muốn đi giáo ta làm gì? nếu muốn gây bất lợi cho giáo ta thì ta sẽ không dẫn các người vào giáo đâu đấy"

Lăng Tiểu nghe vậy cười cười nói

"Ta là muốn lên Minh Nguyệt Giáo rước vợ ta về,nàng tên là Trần Thị Như"

Cô gái trẻ nghe thế lộ ánh mắt kinh ngạc nghĩ thầm"Như sư muội khi nào có hôn ước a,chẳng lẽ lần này xuống núi đã vụng trộm mất đời trinh nữ rồi,tên nam hài trước mắt nhiều lắm cũng 11t thôi a,sao sư muội lại hồ đồ thế chứ"

Nàng nói"Ta là Tiểu Đoá các người cứ gọi ta là Đoá tỷ là được,các người tên gọi là gì"

Lăng Tiểu đang định tiếp lời thì đột nhiên biến sắc,đánh cái ánh mắt với tam nữ xong rồi hần không nói một lời bay đi một hướng vắng vẻ.

Tam nữ tuy không biết sao hần vội vậy nhưng cũng biết hần bảo các nàng bồi tiếp nói chuyện với Tiểu Đoá cho nên các nàng vội tìm một lý do vớ vẩn rồi bu vô nói bla bla....

Lăng Tiểu hiện đang ở một nơi hoang dã trước mắt hần là Huyền Linh Báo,màu lông của nó đang bắt đầu từ màu cam biến thành màu đỏ,những chấm trắng vẫn giữ nguyên,cái sừng chuyển sang màu đen,ở chỗ đuôi nó có thêm một tầng vẩy màu đỏ,trông hiện tại nó rất ngầu.

Lăng Tiểu một bên nhìn huyền linh báo biến hoá như có điều suy nghĩ nói"Bây giờ con Huyền Linh Thú này thuộc loại yêu thú nào không biết nữa,hay là cứ kêu là nửa đực nửa cái đi"

Kéckhhhh.....một tiếng kêu to của cái con nửa báo nửa gì đó kháng nghị cái tên Lăng Tiểu đặt cho nó.

Lăng Tiểu nhìn cái con chưa đặt tên phía trước kinh hô "Đệt sao mà mới 2 ngày người đã lên Thoát Phàm Cảnh Sơ Kỳ rồi,mé tao lo lắng cho kho được liệu của tao quá"

Nói xong hần vào bảo hạp "Đệt mẹ con báo" một tiếng gào to vang vọng trong bảo hạp.

Lăng Tiểu đi ra không nói một lời vung tay chế trụ tiền hoá Huyền Linh Báo,hần quát to"Người được lắm ta sẽ mua một cái xích chó về xích cái đầu của người lại,cho người làm vật cưỡi ta cả đời để trả tiền được liệu"

Kéckhhh...Kéckhhhhhh.....tiền hoá Huyền Linh Thú nghe vậy thì la to kháng cự,nó cũng biết mình lần này thảm rồi.

Lăng Tiểu suy nghĩ một lát lại nói

"Người cũng nên đặt tên rồi,để xem A có rồi Cầu Tặc người sau này gọi là Cầu Tặc "

Cầu Tặc nghe vậy lớn tiếng kêu gào kháng nghị nhưng rất tiếc Lăng Tiểu đã quăng nó vào bảo hạp,rồi nhanh chóng bay về hướng tứ nữ tiếp tục lên đường.

HCVVCH

Hiện tại ta đang cày một bộ truyện 2k chương nên có thể lâu lâu mới ra chương mới,đợi ta đọc xong chắc cỡ 3 tháng khi ấy lại ra chương đều lại cho các đạo hữu,thông cảm nhá.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Dạy hư trẻ em ngây thơ

Minh Nguyệt Giáo một giáo phái chủ yếu là nữ,nam thì thường không được trọng dụng đây có thể coi là trọng nữ kinh nam

Hiện tại ở trước cổng lớn của Hoắc Minh Giáo đang có 5 người đang đi vào.

Một nam đệ tử gác cổng thấy 1 cô gái trong nhóm 5 người đó kêu lên

"Chào mừng Đoá sư tỷ quay về giáo"

Nhóm người này không phải ai xa lạ mà chính là nhóm người Lăng Tiểu.

Tiểu Đoá nghe tên gác cổng chào hỏi cũng chào lại "Người làm tốt lắm nhớ giữ gìn sức khỏe"

Tên gác cổng nhìn bọn người Lăng Tiểu hỏi "Các vị này là ai vậy Đoá sư tỷ, có chuyện gì cần phải thông báo lên giáo trước"

Tiểu Đoá thấy vậy nói "Không cần, bọn họ đến tìm Như sư muội, có chuyện gì ta chịu trách nhiệm lui ra đi"

Tên gác cổng nghe vậy cũng không nói gì vội lui ra,

Lăng Tiểu thấy thế không khỏi có chút mất mặt, dù gì đàn ông với nhau mà thấy tên gác cổng kia như kiểu nô lệ (SM) ấy.

Nghĩ vậy thôi chứ hắn cũng không nói ra miệng, hắn nói "Anh bạn này thật là tác phong nghiêm túc a, thật là một người đàn ông đáng học hỏi"

Tên gác cổng thấy Lăng Tiểu khen mình bộ mặt không khỏi đắc ý

Lăng Tiểu cũng không muốn dây dưa vào vấn đề này nữa vội hỏi Tiểu Đoá "Không biết Như đang ở đâu, hiện tại có thể thông báo giúp ta được không"

Tiểu Đoá nghe vậy thì cười nói "Đệ đệ sao lại nôn nóng thế, chờ một lát ta đi thông báo, giờ để ta sắp xếp nơi ở cho các người đã"

"Vậy thì cảm ơn trước rồi"

Lăng Tiểu hỏi Ngọc Hân các nàng "Các nàng muốn cùng phòng với ta hay là khác phòng"

Ngọc Hân đáp "Cũng là riêng phòng đi, bọn em chung phòng lại hỏng đại sự của chàng nữa"

Lăng Tiểu mừng thầm tán gái thì phải ở phòng riêng mới có thể đi xa, nhưng mà hắn ngoài miệng vẫn rảnh rỗi nói "Chung phòng đi, ta không nỡ rời xa các nàng"

Ngọc Hân thấy hắn vậy biết hắn lại giờ trò rắm thí cho nên nói "Vậy được rồi, bọn em sẽ....."

Chưa nói xong Lăng Tiểu đã vội quay sang nói với Tiểu Đoá "Làm ơn sắp xếp cho bọn ta mấy phòng riêng đi, dù sao các nàng muốn ở phòng riêng nên ta đành theo ý các nàng"

Tiểu Đoá cho hắn ánh mắt khinh thường, người gì đâu mà vô sỉ hết mức.

.....

Ở một căn phòng dành cho đệ tử tinh anh của Minh Nguyệt Giáo.

Hiện tại trong căn phòng này đang có hai nữ nhân, một người trong đó là Tiểu Đoá còn người còn lại thì không ai khác mà chính là Trần Thị Như.

Tiểu Đoá nói "Như sư muội có một nam hài tên Lăng Tiểu đến giáo để gặp người kia, người có quen hắn không"

Trần Thị Như vui mừng nói "Hắn đến tận đây để gặp muội luôn à, hắn có nói cái gì nữa không"

"Hắn nói muội là vợ hắn, hắn giờ là lên giáo rút muội về"

Trần Thị Như nghe vậy thì đỏ mặt hờn dỗi nói "Ai là vợ hắn chứ, tên tiểu quý ấy đã có 2 vợ rồi mà còn, Hừ"

Tiểu Đoá nghe vậy thì nghĩ thầm bây giờ hắn đã là 3 vợ rồi, nhưng dù sao cũng là ân nhân của mình nên thôi để hắn tự xử.

Trần Thị Như hình như nghĩ đến gì đó nói "Tỷ biết chuyện Sư Hoà Môn tới giáo ta đề thân Thủy sư muội chưa, thật là tội muội ấy quá, phải gả cho người mình không thích."

Tiểu Đoá cũng bị đề tài này hấp dẫn hỏi "Ta mới về giáo hồi nãy, chuyện đấy là như thế nào kể ta nghe đi"

Thế là hai nàng bu vô bla bla bla

.....

Lăng Tiểu ở một căn phòng dành cho khách nhân của Minh Nguyệt Giáo, hắn ngồi trong phòng được một lát thì thấy nhàm chán, hắn bước ra khỏi phòng muốn đi dạo.

Đi được một lát hắn cũng chả biết bây giờ mình đang ở đâu nữa.

Nơi này xung quanh rất nhiều hoa, hắn nhìn xung quanh thì thấy còn một người nữa ở chỗ này, thấy thế hắn định tới hỏi đường, đột nhiên hắn dừng lại vì hắn nghe thấy tiếng khóc.

Người kia đang ở chỗ một bụi hoa ở bên góc, là một cô gái trẻ khoảng 14t, mặt tròn nhưng không mập, mắt to, lông mi dài, mũi khá cao, môi mọng miệng đẹp, là một cô gái rất dễ thương, nàng tên là Từ Thu Thủy một đệ tử tinh anh của Minh Nguyệt Giáo.

Hiện tại nàng đang rất ủy khuất, nàng hôm nay nhận được tin là phải cưới con trai của trưởng môn Sư Hoả Môn, chuyện này tất cả cũng tại một tháng trước, trong một lần đi làm nhiệm vụ cùng mấy vị sư tỷ, con trai của trưởng môn Sư Ảnh Môn trùng hợp gặp nhóm người các nàng, hắn thấy nàng dễ thương nên nói là muốn nàng làm vợ hắn, nàng mới gặp hắn lần đầu làm sao mà chấp nhận ý muốn của hắn được, thế là nàng từ chối, tên kia bị từ chối rất tức giận kêu người muốn bắt nàng đi, may khi ấy bên kia cũng không có tu sĩ nào tu vi quá cao vì thế nàng với các sư tỷ trốn thoát được về Minh Nguyệt Giáo, cứ tưởng như thế tựa kết thúc ai ngờ Sư Hoả Môn tới Giáo cầu thân chỉ đích danh tên nàng, Sư Hoả Môn thế mạnh cho nên Minh Nguyệt Giáo đành chấp nhận chuyện này, thế là ra như bây giờ"

Dừng bước một lát thấy nàng vẫn khóc, hắn quyết định đi lên bắt chuyện, dù gì hắn cũng phải hỏi đường nha.

"Này, người có chuyện gì thế, sao lại ngồi khóc ở đây"

Thu Thủy đang khóc đột nhiên nghe người tới bắt chuyện thì cố nín khóc ngẩng đầu nhìn lại, nàng nhìn lại thì thấy một nam hài 11t, mắt đẹp, mũi cao, miệng hơi vênh nhìn rất đẹp trai, nàng nói "Ta không có chuyện gì, người không cần quan tâm ta làm gì"

Lăng Tiểu nghe vậy thầm nghĩ "Người không có chuyện nhưng ta có nha, ta đây đang lạc đường đây, ta còn phải về chờ người đẹp đến gặp đây."

Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng miệng thì nói "Người không có chuyện gì tại sao lại khóc, có chuyện gì nói ra đi, nói ra trong lòng sẽ nhẹ nhõm hơn đây"

Nàng nghe vậy lại bật khóc, dù không biết nam hài trước mặt là ai nhưng nàng cũng kể lại chuyện Sư Hoả Môn đề thân cho hắn nghe, Lăng Tiểu nghe xong không khỏi nghĩ thầm cũng quá trùng hợp đi, ta đây là đang định thu Như xong là đi đến Sư Hoả Môn quấy một trận đây.

Hắn an ủi nàng hồi lâu, sau đó lại bắt đầu kể những chuyện cười mà hắn biết cho nàng nghe, kể được vài chuyện, lại bắt đầu rắm thí chửi mắng Sư Hoả Môn, cái gì mà trưởng môn Sư Hoả Môn sợ vợ rồi quẹo một đường nói trưởng môn Sư Hoả Môn là SM(slave, master ai xem xxx nhiều thì hiểu nhá) rồi lại nói vợ trưởng môn Sư Hoả Môn cấm sùng hắn để mà đánh bầu bla bla bla.

Thu Thủy ngây thơ ngồi nghe hắn nói, tuy không biết mấy cái như SM là gì nhưng nàng cũng vui vẻ lên bắt đầu cười tươi hòa theo hắn chửi mắng.

Nhìn khuôn mặt ngây thơ tươi cười đang nói những lời thô tục kia Lăng Tiểu thấy hơi có tội, hắn thầm nghĩ "Ta chưa bao giờ dạy nàng a, đây là nàng tự học hết, không cần phải thấy có tội" nghĩ thế nhưng hắn vẫn tiếp tục chửi rủa Sư Hoả Môn. (TG: ta thấy người có tội main à, và để chuộc tội thì ta để người thu nàng vào hậu cung luôn:))

Sau khi nói đến miệng lưỡi khô khan rồi Lăng Tiểu hỏi nàng đường về phòng mình, nàng nghe vậy rất vui vẻ tự mình dẫn hắn đi về chỗ phòng hắn.

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: 18+ không liên quan tới cốt truyện không tu sắc không nên xem

Lăng Tiểu được Thu Thủy dẫn về đến phòng dành cho khách của Minh Nguyệt Giáo, dẫn hắn đến nơi nàng tạm biệt hắn, nàng đi rồi hắn cũng bước vào phòng.

Vừa vào phòng hắn đã thấy được một khuôn mặt quen thuộc, hắn cười nói "Ta đến thăm nàng đây, nàng làm vợ của ta được không"

Trần Thị Như chưa chuẩn bị gì hết đột nhiên hắn đã nói vậy rồi, nàng mặt đỏ tạt mang tai, nàng cũng thích hắn đấy, thích từ khi mà nàng với hắn chọc ghẹo lẫn nhau ở Hoắc Minh Thành rồi, lúc đầu nàng tưởng chỉ thích hắn như là bạn bè thôi, nhưng khi nghe hắn đã có 2 vợ thì nàng thấy rất mất mát, thất lạc, khi ấy nàng biết nàng đã yêu hắn, nàng tránh mặt hắn chỉ là nàng hơi ghen thôi, nàng muốn hắn phải theo đuổi mình khi đó nàng sẽ là người của hắn, bây giờ cuối cùng hắn cũng tỏ lộ với nàng rồi.

Hiện tại nàng được hắn tỏ tình rồi, nàng không biết phải làm sao cả, Lăng Tiểu thấy vậy hiểu nàng không biết làm sao mở miệng, hắn nói "Hiện giờ ta sẽ tiến đến hôn nàng, nếu nàng không kháng cự thì nàng đồng ý làm vợ ta, còn nếu kháng cự thì ta vẫn là bạn như cũ ta sẽ không nhắc lại chuyện này nữa"

Nói xong hắn tiến đến trước người nàng, môi hắn bắt đầu chậm chậm hướng môi nàng, Trần Thị Như không biết phải làm sao bây giờ, ở lý trí của nàng thì nàng muốn làm giá thêm chút nữa, nhưng trong nội tâm thì nàng muốn làm vợ của hắn, suy nghĩ một lát cuối cùng nàng cũng quyết định.

Nàng di chuyển, Lăng Tiểu thấy vậy thì có chút thất lạc, buồn.

Ồ hán còn đang suy nghĩ thì nàng tiến tới chủ động hôn hán.

Lăng Tiểu thấy vậy thì mừng rỡ,thè lưỡi ra hướng vào trong miệng nàng quấn lưỡi nàng,một nụ hôn này duy trì đến khi nàng không thở nổi nữa hán mới buồn tha nàng.

Trần Thị Như chưa kịp thở thì phát hiện quần áo trên người mình đã biến đi đâu mất,Lăng Tiểu nhìn thân hình có lồi có lõm ở trước mặt dương vật căng cứng như muốn thoát ra khỏi quần.

Hán lấy tay xoa bóp bầu vú của nàng,chưa đủ hán còn lấy miệng ngậm lấy cái đầu ti hồng hào của nàng mà mút.

"A..... ah.....thỏa mái quá....."Nàng được hán chăm sóc bầu vú nhện không được rên nhẹ thỏa mái.

Lăng Tiểu bắt đầu tấn công đến âm động của nàng,tay hán nhẹ nhàng xoa l-n nàng,sau đấy tìm hạt đậu nhỏ của nhàn vân về.

"Ah..... Ah.....sướng quá..... Ah.... ah.....ngứa.....ah.....ah....anh oi.....ah.....Ah.....ngứa quá.....ah.....muốn.....ah.....có gì đút vào"

Hán nhìn xuống l-n nàng thì thấy nó đã ướt thành một vũng rồi,thấy thế hán lấy con trym của hán ra khỏi quần hướng tới l-n nàng lay lay.

Trần Thị Như nào chịu nổi hán khiêu khích vậy vội nói"Ah.....ah.....cho vào.....Ah....Ah.....em muốn.....ah.....anh oi l-n em.....Ah.....ngứa.....Ah.....nhanh đút vào"

Lăng Tiểu từ từ đi vào,tuy l-n nàng đã ướt nhưng dù gì vẫn là trinh nữ làm sao chịu nổi con trym to lớn của hán,nàng đau quá há miệng ra cắn vào vai hán.

"Nha lại nữa rồi,cứ phá trinh là ta phải bị đau,không cào cũng cắn,ta nhện ta nhện"Lăng Tiểu nghĩ thầm

Từ từ cuối cùng con trym của Lăng Tiểu cung đến màng trinh của Trần Thị Như,hán cũng biết nhẹ nhàng không vô được nữa vì vậy lấy lực đẩy một cái kít cán.

Aaaaaa.....Thị Như cảm thấy như là bị một thanh kiếm đâm trúng người,tuy rất đau nhưng nàng cũng là tu sĩ Tự Linh Cảnh tầng 8 không đến nỗi thất thân giống Ngọc Hân các nàng,dù vậy nước mắt cũng rơi xuống.

Hán thấy vậy yêu thương nói "Lần đầu sẽ hơi đau từ từ sẽ hết,những lần sau sẽ không như vậy nữa,sẽ rất thỏa mái.

Hán bắt đầu xoa bóp nàng để làm tăng khoái cảm giảm đau do việc phá trinh,môi cũng kề môi nàng húp cháo lưỡi.

Một lát sau cuối cùng khoái cảm cũng vượt qua đau đớn,nàng nói"Anh mau di chuyển.....ah.....ah..... em ngứa.....ah..... ưm"

Lăng Tiểu thấy vậy bắt đầu nhẹ nhàng di chuyển thân dưới.

"Ân..... Ừm..... Thì ra làm tình.....Ah.....ân.....sướng như thế này...ah.....nhanh hơn.....Ah.....nha.....đúng rồi.....Ah.....ah.....sướng quá.....Ừm.... ah.... ân.....Lăng Tiểu em yêu anh..... ah.. cái l-n này là của riêng anh "

Lăng Tiểu đáp lại"ừm..... anh cũng yêu em....um..... sau này em là của riêng anh"

Hán bắt đầu đẩy hông nhanh lên dần dần nhanh đến nỗi Thị Như phải xin tha

"Ah.....chậm chút.....ah.....ân..A.....chồng ơi em chịu không nổi...ah...ah chậm chút l-n em nát đấy.....Ah.....um... sướng nhưng thốn.....Ah.....ah đ-t nát l-n em rồi.....Ân..... ah.....ah...sướng.....Ừm.....um..ah.....sướng quá"

"Nha.....Ah...sướng quá.....ah.....ân... em thăng thiên rồi.....Ân.....ah....c-c tốt..... chồng tốt.....A.....ah..ah.....chịch sướng quá.....em chịu không nổi rồi.....Á.... em..... Raaaaaah. â a a "

L-n nàng kẹp chặt lại,kiềm theo đó là một cổ dâm thủy bắn mạnh lên bụng Lăng Tiểu.

Bấy nhiêu đấy sao thỏa mãn Lăng Tiểu được,hán tiếp tục di chuyển thân dưới.

"Nha..... không được.....Ahh....ân.....em mới ra.....Á.....ah.....mới ra mà.....Ah...ah.....sướng quá.....Ân.....um...a..... l-n em nát rồi.....Ah....ân.....em nguyện bị đ-t nát l-n.....Ah..... Ân...aa."

Người mới bị phá trinh như nàng làm sao mà chịu được con quái thú của Lăng Tiểu vì thế không lâu sau nàng lại ra lần nữa.

một tiếng sau,Thị Như nằm dưới đất mắt trợn ngược,thân thể run run,hai chân tách ra bên trong l-n có một thứ sền sệt màu trắng đó là tinh trùng,miệng nước miếng chảy đầy ra sàn.

Lăng Tiểu nhìn nàng gần như mất ý thức ở dưới đất,lại nhìn con trym cương cứng của mình,hán đành ôm nàng vào giường đặt nàng vào đấy,còn mình thì qua phòng 3 nàng Ngọc Hân tiếp tục quá trình song tu.

Lăng Tiểu không biết một lát sau khi hấn rời phòng, Tiểu Đoá vì thấy Trần Thị Như đi lâu quá nên qua phòng hấn kiểm, sau khi nàng vào phòng thấy Thị Như bộ dáng nàng như nghĩ đến gì đó đỏ mặt chạy ra ngoài, đóng cửa phòng lại như cũ rồi chạy đi mất hút.

Lăng Tiểu chiến đấu với tam nữ đến khi cả 3 nàng đều kiệt sức mới buông tha, sau đó mặc quần Áo cho các nàng, ôm các nàng đến phòng hấn rồi ôm cả tứ nữ ngủ.

Sáng hôm sau hấn tỉnh dậy, thấy tứ nữ vẫn còn ngủ, không đành lòng đánh thức các nàng vì vậy nhẹ nhàng thoát khỏi giường, đột nhiên hấn cảm ứng thấy linh khí giao động, hấn thả thần thức ra thì thấy Thu Thủy đang đánh nhau với một tên thanh niên 19t vẻ mặt hơi nhọt nhọt coi bộ là một tên sắc quỷ.

HCVVCH

Trung Thu vui vẻ, làm tý sắc cho các đạo hữu thủ dâm đón trung thu

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Giết Thiếu Chủ Sư Hoả Môn

Lăng Tiểu tiếp tục quan sát trận chiến, hấn chưa vội ra tay, chiến đấu ở đẳng cấp Tụ Linh Cảnh này thì hấn muốn cứu người quá dễ dàng.

Hiện tại Thu Thủy tu vi là Tụ Linh Cảnh tầng 7, còn cái tên mặt nhọt nhọt tử sắc quá độ kia thì hiện tại tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 9, vì thế nàng sắp chịu không nổi thế công của hấn rồi.

Tên kia lên tiếng "Thu Thủy nàng nhận mệnh đi thôi, làm vợ ta, ta sẽ đối tốt với nàng, nếu nàng còn kháng cự nữa thì ta không chắc sẽ đối tốt với nàng đâu đây"

"Hừ, ai cần ngươi đối tốt với ta chứ, đồ con bị cấm sừng dê ra, đồ con của SM, đồ xấu xí vàng cọt"

Tên mặt nhọt nhọt kia đúng là con trai của trưởng môn Sư Hoả Môn có tên là Trương Tử Tinh, hấn không có điểm mạnh gì, tu vi của hấn cũng là do vô số thiên tài địa bảo mà tăng lên, Thoát Phàm Cảnh phải tự mình lĩnh ngộ quy tắc vì thế hấn đứng ở cảnh giới này khá lâu rồi.

Nghe nàng nói mình như vậy hấn tức đến đầu nổi gân xanh, hấn âm lãnh quát "Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, để xem khi ta có được ngươi, ta hành hạ ngươi thế nào."

Trương Tử Tinh lấy ra một cái gậy quát "Hàng Yêu Côn" đây là một món linh khí cao cấp dạng tấn công.

Thu Thủy cũng lấy ra một cây kiếm linh khí hạ phẩm, dù gì thì linh khí hạ phẩm ai cũng phải có một thanh.

Linh Khí cao cấp với Linh Khí hạ phẩm sự khác biệt tất nhiên là một trời một vực rồi, Hàng Yêu Côn chỉ va chạm nhẹ với thanh kiếm kia thì thanh kiếm ấy đã bị gãy nát thành vài mảnh rồi.

Trương Tử Tinh đắc ý giờ tay muốn chế trụ Thu Thủy, tại hấn sắp đạt được mục đích đột nhiên hấn thấy có một luồng sáng bắn vào người hấn, một lúc sau có một luồng sáng từ người hấn bay nhanh ra, kiểm theo đó là Hàng Yêu Côn.

Ba tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ được phát nhiệm vụ bảo vệ Trương Tử Tinh đang ở xa xa thấy vậy thì cả kinh, ngay lập tức tới chỗ Trương Tử Tinh xem thử hấn bị sao không.

Một tên quát lên.

"A, chết tiệt là ai, ai giết thiếu chủ Sư Hoả Môn, mau ra đây nhận chết nếu không Minh Nguyệt Giáo sẽ bị diệt Giáo"

Hấn chưa nói xong thì thấy có một tia màu trắng bắn hướng người mình đi đến.

Hai tên còn lại thấy vậy cả kinh hô "Coi chừng đây là linh hồn công kích, nếu linh hồn không mạnh bằng hấn mà bị trúng thì không đàn cũng chết"

Nhưng cả hai nhắc nhở quá trễ, tia sáng ấy đánh trúng người tên kia, một lát sau tia sáng ấy lại bay ra còn tên kia thì đơ người ngã xuống đất.

Hai tên Thoát Phàm Cảnh còn lại thấy vậy vội theo hướng tia sáng nhìn lại, bọn hấn thấy một nam hài 11t mặt chữ V mũm mĩm, mắt đẹp, mũi cao, miệng hơi vênh quạ là một tiểu nữ nam, đây là Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu mặt mỉm cười, trong tay còn đang cầm Âm Ma Chung, Trương Tử Tinh cùng tên Thoát Phàm Cảnh kia chính là chết trong tay hấn.

Hai tên Thoát Phàm sơ kỳ còn lại cũng không nói nhiều, bọn hấn chỉ biết phải giết Lăng Tiểu lấy công chuộc tội, một tên trong đây lấy ra một thanh kiếm

màu cam là một thanh trung phẩm linh khí,tên cầm kiếm nói với tên còn lại"Hà Minh ngươi cùng ta hợp sức giết thẳng nhóc này,nếu không giết được thì bồi mạng của chúng ta luôn,dù gì nếu không giết được về Sur Hoà Môn cũng chết"

Lăng Tiểu cũng cắt Âm Ma Chung vào,hắn lấy ra Hàng Yêu Côn đã bị hắn luyện hoá(vì tu vi của Trương Tử Tinh thấp nên dễ luyện hoá) rồi lấy ra Chấn Phàm Khiên có thể coi hai món này đều là của Sur Hoà Môn hết,gờ đây hắn lại lấy ra đối địch Sur Hoà Môn.

Hai tên Thoát Phàm Cảnh cũng thấy Chấn Phàm Khiên quen mắt,nhưng cũng không rõ là đã gặp ở đâu.

Tên cầm kiếm màu cam quát "Xích Lam Kiếm" theo hắn quát thanh kiếm cũng bay chém tới cổ Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu ngay lập tức lấy Chấn Phàm Khiên ngăn chặn đòn tấn công của tên cầm kiếm.

Keng.....

Tiếng kim loại va chạm vang lên,Lăng Tiểu chưa kịp thở thì một linh khí dạng cái đĩa bay vòng từ đằng sau muốn một chiu lấy mạng hắn.

Lăng Tiểu cả kinh không ngờ tên Hà Minh kia lại sử dụng linh khí quái dị như vậy,nhưng Lăng Tiểu cũng phản ứng rất nhanh,ngay lập tức hắn nhún người phi hành trên trời.

Cái đĩa kia cũng không phải dạng vừa,Lăng Tiểu phi hành nó cũng chuyển hướng bay lên muốn đâm trúng con trym của hắn.

"ĐM,đâm trúng trym tao bây giờ mau mau thu lại linh khí,tao còn phải đáp ứng nhu cầu của 3000 hậu cung đừng có bậy"Lăng Tiểu quát dị kinh hô.

Đù kinh hô là vậy nhưng hắn thì phát động Hàng Yêu Côn đánh xuống cái đĩa kia.

Tách.....tiếng nứt nẻ vang lên,chiếc đĩa đã nứt một mảnh lớn.

Hà Minh thấy linh khí yêu quý của mình hư hao thì kêu đầy thảm thiết"Cách Không Từ"

Lăng Tiểu cũng không phải loại thích bị ngược,hắn phóng một cái phong nhận về phía của Hà Minh.

Hà Minh tuy đau lòng nhưng phản ứng rất nhanh,ngay lập tức hắn tránh sang một bên thoát khỏi phong nhận.

Tên cầm kiếm nói"Ngươi rất mạnh,nhưng ngươi đã sai lầm khi giết thiếu chủ của bọn ta,hôm nay ngươi khôg chết ngày sau cũng sẽ bị Sur Hoà Môn trả thù."

"Hừ,ta sợ ngươi quá cơ,nào ngon thì nhào vô,ta búp ngón tay cũng đủ chết hai người các ngươi,Sur Hoà Môn trả thù ta à,là cái thá gì mà trả thù được ta,cho dù Nguyễn Anh Cảnh ta cũng vẫn một ngón tay búp chết"

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Gia nhập pháp tắc

Từ Thu Thủy nhìn vào trận chiến trên không trung hai mắt loé sáng,hắn vậy mà mạnh như vậy,thật là đẹp trai a.

Lăng Tiểu hiện tại đang chiến đấu rất là kịch liệt,từng cái chém,từng cái hoà cầu,thủy cầu,phong nhận,nói chung là hai đánh một nhưng hắn vẫn không rơi xuống yếu thế.

Lăng Tiểu lấy Phi Tốc Hải ra mang vào,hắn tăng tốc đảo vị trí liên tục khiến cho hai tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ của Sur Hoà Môn bắt đầu loạn nhịp.

Chiến đấu này giờ cao tăng của Minh Nguyệt Giáo cuối cùng cũng phản ứng,một mỹ phụ khoảng 30t xinh đẹp nhìn trận chiến trên không trung rơi vào trầm tư suy nghĩ,một lão bà tóc bạc trắng nói với mỹ phụ

"Giáo chủ chúng ta có ra tay ngăn trở hay giúp gì bọn hắn không,nam hài kia cũng thật lợi hại một chiến hai mà vẫn chiếm thế mạnh"

"Không cần can thiệp vào,chuyện này làm không ổn có thể mang hoạ,chúng ta còn chưa biết lai lịch nam hài kia tự tiện tham dự vào không tốt,hay là cứ để bọn hắn đánh nhau đi"

Hà Minh bây giờ đã đổi linh khí thành một cây phi đao,Lăng Tiểu cứ loạn qua loạn lại giữa hai người miết,phi đao của Hà Minh phóng thẳng tốc độ rất nhanh đến hướng Lăng Tiểu,tên cầm kiếm thì lại ở phía không xa đằng sau Lăng Tiểu,Lăng Tiểu thấy phi đao bay nhanh tới thì ngay lập tức phi thân

xuống dưới đất,Nha phi đao bay thẳng đến hướng tên cầm kiếm làm cho hắn xém chút nữa bị đâm thủng người,hắn quát"Hà Minh ngươi tấn công ta làm gì,ngươi có biết ta xém ngum củ tôi không "

"Ta không có ý nha,Hà Vân ngươi cũng biết phi đao của ta rất khó chuyển hướng a,đây là sai lầm nhỏ,chúng ta mau giết tên nhóc này trước"

Lăng Tiểu ở dưới đất hòa theo"Đừng tha cho hắn,hắn đây là đang cố ý đẩy,hắn muốn giết ngươi ở đây để về gian dân với vợ ngươi đấy,đánh hắn đi"

Hà Vân lạnh lùng nói với Lăng Tiểu

"Đừng hòng chia rẽ nội bộ,trước giết ngươi đã những chuyện khác bọn ta tự biết xử lý"

Lăng Tiểu cũng không nói nhiều nữa,hắn dùng thần niệm điều khiển Hàng Yêu Côn làm cho quanh thân nó phát ra những hình ảnh yêu thú Hồ,Báo,Cáo,Chồn.....hắn nói"Không chơi với các ngươi nữa,rèn luyện này giờ là đủ rồi"

Hà Vân và Hà Minh đột nhiên trong lòng nổi lên một vô hình cảm giác nguy hiểm,Gầm Hàng Yêu Côn đột nhiên phát ra tiếng gầm của mãnh thú.

Hai người biết Lăng Tiểu đây là muốn kết thúc trận đấu.

Hà Vân quát"Hà Minh nhanh lại đây hợp lực lại đón đỡ chiêu này của hắn,ta cảm thấy đòn này rất nguy hiểm"

Lăng Tiểu cũng không ngăn trở gì hai người,vì hắn đòn này là đòn vô cực của Hàng Yêu Côn cho nên chỉ đánh được 1 đòn này thôi,nếu hai người kia không chết thì hắn lại gọi Ngọc Hân các nàng ra trợ giúp,còn có cả Cầu Tặc nữa(Huyền Linh Thú tiến hoá).

Cuối cùng hắn cũng rút đủ linh khí thiên địa vào Hàng Yêu Côn hắn quát một tiếng dùng thần niệm điều khiển Hàng Yêu Côn bay với tốc độ âm thanh đánh tới hai người Hà Vân,Hà Minh.

Lăng Tiểu thêm một chút pháp tắc thời không và trong đòn đánh này nữa,côn đi đến đây không gian như là chậm lại chỗ đấy,hai người Hà Vân,Hà Minh chỉ cảm thấy thời gian trong giây phút ấy dừng lại,duy nhất di chuyển chỉ là Hàng Yêu Côn,bọn hắn còn không kịp kêu một tiếng thì Hàng Yêu Côn đã ghiền ép bọn hắn thành đồng thịt vụn.

Lăng Tiểu cũng là lần đầu tiên sử dụng pháp tắc trong chiến đấu,hắn không ngờ pháp tắc thời không bá đạo như vậy,như là làm kẻ địch dừng lại cho mặc mình chém giết vậy.

Hắn cũng không nghĩ nhiều,ngay lập tức tới chỗ Trương Tử Tinh rà sát xem thử có đồ gì tốt không.

Không uống là con trai của lão quái Tạo Đan Cảnh,Lăng Tiểu tìm được 10viên linh thạch,một loại kim loại dẫn linh rất tốt để bố trí trận pháp,vài bình đan dược,một bộ giáp bán pháp bảo nếu Lăng Tiểu không có thủ đoạn công kích linh hồn thì khó mà giết được Trương Tử Tinh với bộ giáp này,một quyển bí pháp phòng ngự có tên là "Ngũ Hành Kim Cương Thuật",một bí pháp phòng ngự khá mạnh,học đến viên mạng sẽ đỡ được 1 kích toàn lực của Tạo Đan Cảnh đỉnh phong.

Xem xong thu hoạch hắn thấy rất vui vẻ,khá là nhiều chỗ tốt,nhất là bí thuật Ngũ Hành Kim Cương Thuật,hắn có bảo hạp cho nên tha hồ tìm hiểu bí pháp này.

Thu Thủy thấy hắn thắng trận vui mừng nhảy tới chỗ hắn,kéo cánh tay hắn nói"Ngươi thật lợi hại,sao ngươi không nói cho ta biết ngươi lợi hại vậy chứ,biết vậy ta cứ theo ngươi là không bị bắt nạt rồi"

"Thu Thủy không được vô lễ,tại hạ Vương Mỹ Hiền giáo chủ Minh Nguyệt Giáo,không biết vị tiểu đạo hữu này tên họ là gì"Mỹ phụ giáo chủ lên tiếng.

Lăng Tiểu cười nói"Họ một chữ Lăng tên một chữ Tiểu,nghe tiếng việt là Lăng Cười,nhưng mà nghe thô quá nên đặt theo hán việt thành Lăng Tiểu"

Vương Mỹ Hiền lại nói"Không biết tiểu hữu định ở trong giáo bao lâu"

Lăng Tiểu hiểu ý,dù gì hắn giết con trai trưởng môn Sư Hoà Môn nên Minh Nguyệt Giáo không muốn hắn ở đây tránh làm liên lụy đến họ,hắn cũng định đi rồi nên nói"Chuẩn bị rồi đi ngay đây,việc cần làm cũng đã làm rồi vì vậy ta sắp xếp ít đồ đạc là đi ngay"

"Ồ,vậy thì ta không làm phiền tiểu hữu nữa,tạm biệt"nói xong nàng bay đi mất.

Thu Thủy nghe Lăng Tiểu sắp đi buồn rơm rướm nước mắt nói"Sao ngươi nhanh đi thế,ai kể chuyện vui cho ta nghe đây"

Lăng Tiểu cười đùa nói"Gì đây a,chẳng lẽ ngươi thấy phong thái anh tuấn của ta nên yêu ta rồi,ừm khuôn mặt tạm được,đáng người tạm được nếu muốn thì ta thu ngươi làm vợ"

"Ngươi không biết xấu hổ" nàngngặt đỏ lên chạy nhanh đi chỗ khác.

Lăng Tiểu thấy vậy cười cười nói lớn

"Tạm biệt,hẹn sớm gặp lại"

Hắn về phòng đánh thức tứ nữ dạy bảo các nàng thu dọn đồ đạc chuẩn bị lên đường đi Sur Hoả Thành quây.

Trần Thị Như thấy hắn có tận 3 vợ rồi thì hơi hờn dỗi,hắn phải dỗ ngon dỗ ngọt một hồi nàng mới hết hờn.

Nàng đi báo cho giáo là nàng rời giáo,xong xuôi hết thầy lại tạm biệt Tiểu Đoá rồi xuất phát hướng bắc đi Sur Hoả Thành.

HCVVCH

Nội dung hơi nhàm nhưng cũng kệ,dù sao IQ của ta thấp,cho nên chỉ đành viết vậy thôi.các đạo hữu đọc thấy chán thì cmt bỏ truyện để ta còn kiếm ít exp nha.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Náo Sur Hoả Thành

Sur Hoả Thành là một thành trì tiếp giáp Hải Vực,một toà thành phồn vinh với nhiều tài nguyên tu luyện trên bờ lặn dưới nước,tại Sur Hoả Thành có tổng cộng 4 đại gia tộc lớn có Thoát Phàm Cảnh tọa trấn phân biệt là:Huỳnh,Trần,Liều,Phạm

Sur Hoả Thành thuộc sự quản lý của Sur Hoả Môn,một môn phái khá mạnh,có 1 Tạo Đan Cảnh sơ kỳ tọa trấn,hàng trăm Thoát Phàm Cảnh,Tự Linh Cảnh thì đeo đếm nvc đã Thoát Phàm rồi cho nên Tự Linh Cảnh khỏi kiểm kê chi cho mệt.

Hiện tại đang là buổi chiều,tại một trong những gia tộc lớn nhất của Sur Hoả Thành là Huỳnh gia hiện tại đang rất náo loạn.

"Cháy,mau lấy nước dập lửa"

"Được liệu bị trộm,mau bắt trộm"

"Một con yêu thú,nó đánh chết nhiều con cháu Huỳnh gia rồi mau gọi các lão tổ Thoát Phàm Cảnh"

Tại một chỗ cách Huỳnh gia không xa,một nam hài 11t mặt sắc xảo hình chữ V,mắt đẹp,mũi cao,miệng hơi vểnh là một tiểu mỹ nam,nam hài ấy hiện đang ngồi trên một con yêu thú dạng báo,lông đỏ,trắng,có một cái sừng màu đen giữa trán,đuôi có những lớp vẩy màu đỏ thật là ngầu lòi yêu thú,nam hài đẹp trai cười trên yêu thú ngầu lòi vậy,thật là hợp a.

Nam hài nói"Cầu Tặc ngươi khi nãy có ăn thịt người không đấy,đi theo ta là không được ăn thịt người đâu nha,lỡ ngươi ăn trúng người bị bệnh sán thì ngươi cũng bị sán luôn đấy,vì thế tốt nhất đừng ăn thịt người"

Kéch.....kéch.... Kéch con thú gọi là Cầu Tặc kia hình như là rất không hài lòng với tên của mình nên tựa kêu lên kháng nghị.

Một người một thú này không ai xa lạ mà chính là Lăng Tiểu và Cầu Tặc(Huyền Linh Báo tiến hoá)

Các nàng mỹ nhân vợ hắn thì đang ở khách cư tu luyện,đan được hết rồi nên đành tu luyện ở ngoài này thôi,Lăng Tiểu bị Cầu Tặc ăn hết dược liệu rồi vì thế hắn đành chủ ý đi trộm dược liệu,tu vi hắn là Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ cho nên hắn chưa dám trộm dược liệu của Sur Hoả Môn,vì thế nên hắn đi trộm dược liệu của Huỳnh gia,hắn thầm nghĩ"Ta với Huỳnh gia đã kết thù rồi,có trộm thêm dược liệu của bọn họ thì ta với bọn họ cũng chỉ là thù địch thôi"

Hắn trộm xong dược liệu rồi,ngửa ngáy tay chân cho nên chằm mỗi lửa đốt vài cái nhà của đệ tử Huỳnh gia,xong lại thả Cầu Tặc ra cho nó quây một hồi thế là Huỳnh gia loạn thành như vậy đây.

"Ầy thôi thôi không xem nữa,lỡ nấy tên Thoát Phàm Cảnh Huỳnh gia phát hiện ra ta thì có mà bị vây đánh"

"Kéch..... Kéch"

Thế là một người một thú phi thân biến mất trước khu vực Huỳnh gia.

.....

Trong không gian bao hạp,Lăng Tiểu hiện tại đan tìm hiểu một đan phương có tên"Tăng Linh Đan" là đan dược dùng để tăng tu vi trong giai đoạn Thoát Phàm Cảnh.

Tim hiểu trọn vẹn mấy năm trong bao hạp,ra khỏi bao hạp,hắn đã nắm giữ toàn bộ đan phương Tăng Linh Đan hắn bắt đầu lấy dược liệu ra định luyện chế,một lát sau hắn quái dị kêu lên"Con bà nó không có Quy Linh Thảo à,Huỳnh gia nghèo thế"

Hắn không nghĩ đến cướp dược liệu lại thiếu mất một loại chủ dược để luyện chế Tăng Linh Đan là Quy Linh Thảo.

Lăng Tiểu suy nghĩ một lát, bây giờ thiếu một loại chủ dược, Huỳnh gia lớn như vậy mà không có thì Sur Hoả Thành cũng chỉ có Sur Hoả Môn là có loại dược liệu này.

"Vi đề cao tu vi mạo hiểm chút cũng đáng giá, thôi trước đây song tu tăng tu vi trước đã"

Thế là hần sang phòng các nàng Ngọc Hân ân ái.

.....

Hiện tại mặt trời đã mất hút từ lâu, bóng đêm bao trùm cả Sur Hoả Thành.

0:00:0 giây đây là lúc Sur Hoả Thành chìm vào giấc ngủ hoặc nhập định.

Ở một tiệm dược liệu thuộc quyền quản lý của Sur Hoả Môn hiện đang có 2 trung niên tu sĩ tu vi Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ đang ngồi cùng nhau uống rượu.

Một tên mặt gầy trong hai tên hơi say nói "Vương Thanh Sơn ngươi có nghe tin, thiếu chủ đi ra ngoài bị người giết chưa, ta nói hần ham mê tửu sắc, hiếp dâm gái nhà lành, hần từng trước mặt mọi người nhục mạ ta giờ gặp báo ứng rồi"

"Hừ, nhỏ giọng lại ngươi muốn chết à, hần tuy không được việc nhưng cha hần là chủ môn thế là đủ để chết chúng ta, lời của ngươi mà để lọt ra ngoài thì có mà chết"

"Được rồi, được rồi, không nói thì không nói, ta nghe Huỳnh gia hôm qua có việc lớn thì phải, ngươi thường đi qua đây có biết xảy ra chuyện gì không"

Vương Thanh Sơn nói "Bọn người Huỳnh gia bị trộm vài kho dược liệu, cháy vài căn nhà, chết vài chục đệ tử, không biết bọn hần kết thù với ai mà ra tay tàn nhẫn thật"

"Nha, ngươi nói có khi nào kẻ đó trộm dược liệu tiệm chúng ta không ha ha" tên mặt gầy kia cười giỡn nói.

"Hừ, hần đoán, hần mà trộm dược liệu này thì ta sẽ cho hần biết chết như thế nào"

Hai tên chuyện trò vui vẻ mà không để ý thấy ở cửa sau của tiệm bọn hần đang có một bóng đen lén vào.

Bóng đen ấy chính là Lăng Tiểu, hần thăm dò dược cửa hiệu này có Quy Linh Thảo, mà hai tên trong tiệm lại là hai tên nghiện rượu nữa, vì thế hần chọn cửa hiệu này động thủ trộm cướp.

Hần nhẹ nhàng lấy tất cả dược liệu trong cửa hiệu, dược liệu không cần dùng cũng lấy nốt, không ai chê nhiều cả.

Một lát sau cuối cùng hần cũng lấy được Quy Linh Thảo, hần vui mừng ra mặt.

Tại một khúc Lăng Tiểu vui mừng đó, cả hai tên trong tiệm coi dược liệu đều đồng thời tỉnh rượu tên mặt gầy quát "Hừ, ai lén lút vào tiệm của bọn ta, mau rút ra đây nhận chết"

Đáp lại tên mặt gầy là một cây côn bay nhanh đánh vào người hần, tên mặt gầy còn chưa kêu la thì đã ngùm cù tùi, đây đúng là chiêu vô cực Hàng Yêu Côn, dù sao trộm đồ bị bắt gặp thì xử lý càng nhanh càng tốt.

Vương Thanh Sơn thấy tên mặt gầy chết quá lớn "Phạm Cường, khôn khiếp ta sẽ giết hần trả thù cho thù cho ngươi"

Lăng Tiểu không có vẻ gì sợ hãi, hần lấy ra Âm Ma Chung nói "Để ta đưa ngươi đi cùng hần, tác hợp cho hai người các ngươi chết cùng ngày, cùng tháng, cùng năm, không cần cảm ơn ta, xem như ta làm việc thiện cho cặp đôi đam mê các ngươi vậy"

Vương Thanh Sơn nghe vậy gân xanh nổi đầy mặt quát "Nói bậy, ta phải giết chết ngươi" nói xong hần té ra một chiếc búa linh khí trung cấp đánh tới Lăng Tiểu.

Leng keng, linh dang.....búa chưa đánh trúng Lăng Tiểu thì hần đã nghe một tiếng chuông reo.

Một luồng sáng bay nhanh bắn vào người Vương Thanh Sơn, một lúc sau nó ra khỏi người hần, hần đỡ người ngã rạp xuống đất.

Lăng Tiểu lấy hết đồ vật có giá trị trên người hần rồi ngay lập tức phi thân biến mất khỏi cửa tiệm, tiệm hướng khách cư đi đến.

HCVVCH

Có đạo hữu nào đi cướp kẹo của trẻ em không, nếu có hãy tiếp tục phát huy nhá hà hà.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Chuẩn bị chiến

Tại một túp lều ở Sur Hoả Thành.

"Này người biết tin gì chưa, hôm qua được hiệu của Sur Hoả Môn bị người cướp"

"Hình như mấy ngày trước Huỳnh gia cũng bị cướp được hiệu thì phải"

"Ta nghe tin đồn là hai vụ này đều là do một người làm"

"Tên trộm này cũng thật to gan, dám đối địch với Sur Hoả Môn, nghe nói người giữ được hiệu cũng bị hấn đánh chết"

Từng tiếng thảo luận về các vụ trộm được hiệu mấy ngày qua vang lên.

.....

"Nha giờ ta nổi tiếng ở Sur Hoả Thành rồi" Lăng Tiểu nhảm chán lên tiếng.

Ngọc Hân thấy hấn bộ dạng như vậy hỏi "Chồng không thích à, sao thấy chồng hôm nay cứ mất sức sống thế nào ấy"

Lăng Tiểu nhảm chán nói "Ta đến tháng đấy"

Ngọc Hân nghi ngờ nói "Nam nhân cũng có tháng à, sao lâu nay chưa nghe qua"

"A, ta là nghĩ cứ theo cái đà này chúng ta lại phải chuyển nhà nữa, bây giờ cướp được liệu Sur Hoả Môn rồi ờ đâu tên chủ môn của bọn chúng đến đây điều tra thì mệt"

Trần Thị Như cũng chen vào nói "Tình thế bất buộc mà, dù sao chúng ta cũng kết tử thù với Sur Hoả Môn rồi, sớm muộn cũng bị phát hiện rồi phải chạy trốn thôi"

Lăng Tiểu ừm một tiếng, hấn hỏi "Ừa, Liễu Huệ đâu rồi, nàng ấy đi về Liễu gia thăm nhà rồi à"

Tiểu Nguyệt lên tiếng "Chị Huệ nói là chi đi về thăm nhà một lát, chắc cũng gần về rồi"

Lăng Tiểu nghe vậy lại nhớ đến Liễu Thi Hương lên tinh thần nói "Ấy da, sao ta lại quên đi qua nhà vợ chứ, đi chúng ta đi qua đấy gặp mặt cha, mẹ vợ ta"

Ngọc Hân quá hiểu hấn, nhìn hai mắt sáng loé của hấn nói "Chồng đây là để ý đến cô nương họ Liễu nào rồi phải không, còn bày đặt thăm nhà vợ thật không biết xấu hổ"

Lăng Tiểu hì hì cười cho qua chuyện.

.....

Liễu gia Sur Hoả Thành một gia tộc có 1 Thoát Phàm Cảnh, mấy tháng nay Liễu gia bị Huỳnh gia và Phạm gia ra sức đè ép, hiện Liễu gia đang trong tình thế khó khăn.

Tại phòng hội nghị của Liễu gia.

Rầm.....tiếng đập bàn vang lên kèm theo đó là giọng nói đầy phẫn nộ "Khốn khiếp, Huỳnh gia đây là muốn diệt Liễu gia ta, bọn hấn bị trộm được liệu liên quan gì chúng ta chứ, thế mà bọn hấn muốn chúng ta ủng hộ mấy cửa hiệu được liệu cho bọn hấn vượt qua khó khăn, mẹ nó khó khăn cái rắm"

Người lên tiếng là gia chủ Liễu gia Liễu Gia Phong

Liễu Kiên cũng bất bình lên tiếng "Bọn hấn không cho chúng ta đường sống, chúng ta ngọc đá cùng nát với bọn chúng"

Một tên tu vi Tụ Linh Cảnh tầng 9 khác nói "Hừ, Liễu Kiên người lấy cái gì để ngọc đá cùng vỡ với Huỳnh gia, ta thấy trước hết cứ đáp ứng điều kiện của Huỳnh gia đưa ra đã"

"Hừ, Liễu Tu Nhiên người ý nói Liễu gia ta không đủ khả năng đánh một trận với Huỳnh gia sao"

"Sự thật là như vậy"

Liễu Gia Phong cắt ngang cuộc nói chuyện giữa 2 người "Đủ rồi, không nên ồn ào, Tu Nhiên nói đúng đấy chúng ta không đánh nổi một trận với Huỳnh gia đâu, Haizz trước hết cứ đưa được liệu cho Huỳnh gia đi rồi tính sau, thôi hôm nay đến đây thôi ngày khác nói tiếp"

Nói xong Liễu Gia Phong một mình đi khỏi phòng hội nghị, các trưởng lão Liễu gia còn lại ở trong phòng hội nghị nhin không được thờ dài.

.....

"Này chị, chị đi đâu vậy chứ, không ai chơi với Thi Hương cả, chị đúng là đáng giận mà"

"Thôi mà, em lớn rồi mà còn đòi chị nữa à, chị bây giờ lập gia đình rồi không có thời gian chơi với em đâu đấy"

"Cái gì, em có anh rể rồi, ai vậy chị mau mau khai ra người cướp chị gái xinh đẹp của em"

Hai người đang nói chuyện là hai cô gái xinh đẹp, một người trong đó là Liễu Huệ, người còn lại tất nhiên là Liễu Thi Hương rồi.

Liễu Huệ nói "Anh rể người người cũng gặp mặt rồi đấy, chính là người mà cứu người ra khỏi tay của bọn tay sai Huỳnh gia đấy"

Liễu Thi Hương kinh hô "Cái gì, người đó còn nhỏ tuổi hơn em nữa mà sao lại làm anh rể em được chứ"

"Tình yêu không có lỗi, ta và hấn yêu nhau vì thế ta nguyện ý làm vợ hấn"

"Nha, em biết lắm mà, hấn chỉ nói dối kêu em xinh đẹp thôi, hấn vẫn là lấy chị làm vợ"

Liễu Huệ thấy em gái hơi khác lạ hỏi "Em sao vậy, không khoẻ ở đâu nói chị"

Liễu Thi Hương cười cười nói "Không có gì, em thấy không khoẻ nghỉ ngơi một lát là hết ấy mà"

Hai chị em lại nói chuyện với nhau bla bla bla.....

Đang tại hai chị em bọn họ nói chuyện say xưa thì Oành.....

Một giọng nói lớn vang lên trong không trung Liễu gia "Liễu gia mau giao Liễu Huệ ra đây, cái chết của người thừa kế Huỳnh gia ta Huỳnh Nhất có liên quan đến nữ hài này, nếu không muốn gây chiến thì giao Liễu Huệ ra đây"

Liễu Gia Phong đang nghỉ ngơi nghe thấy giọng nói này giật mình phi thân bay lên không trung quát "Huỳnh Nhạc người đừng quá đáng, con gái của ta không phải muốn giao liên giao đâu, cùng lắm ngọc đá cùng vỡ"

Huỳnh Nhạc thân hình hiện ra là một trung niên mặt chữ U, mũi cao, mắt trợn ngược, nhìn cảm thấy hấn là một người rất hung hăng.

Huỳnh Nhạc khinh miệt nói "Các người mà cũng đòi ngọc đá cùng vỡ với Huỳnh gia ta vọng tưởng, khôn hồn thì giao nữ hài kia cho ta, còn không Sur Hoà Thành từ nay không còn Liễu gia nữa"

HCVVCH

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Cầu Tặc Ra Tay

Lăng Tiểu và Tiểu Nguyệt các nàng hiện tại đang ở phụ cận khu vực Liễu gia.

Lăng Tiểu nhủ mầy nói với tam nữ "Hình như có đánh nhau, cấp độ cỡ Thoát Phàm Cảnh, xem ra chuyến đi thăm này không mấy thuận lợi"

Nói xong hấn thu Trần Thị Như và Tiểu Nguyệt vào bảo hộ, vì hai nàng còn chưa lên Thoát Phàm Cảnh nên Lăng Tiểu đành làm vậy.

Hấn thả Cầu Tặc ra, hấn cùng Ngọc Hân ngồi trên lưng nó phi hành vào Liễu gia. (Yêu thú Thoát Phàm Cảnh có thể vận linh khí thiên địa phi hành)

Hiện tại chiến trường ở Liễu gia rất loạn, 2 tên Thoát Phàm Cảnh của Huỳnh gia đang vây công Liễu gia chủ Liễu Gia Phong.

Một đám đông Tụ Linh Cảnh của cả Huỳnh gia và Liễu gia thì đang loạn chiến.

Liễu Huệ nay đâu còn như xưa, nàng cũng bay lên đối đầu với một lão già tu vi Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ của Huỳnh gia.

Huỳnh Nhạc thấy Liễu Huệ vậy mà tu vi đã Thoát Phàm Cảnh nói "Thật không ngờ nữ hài người thiên phú cao như vậy, lúc trước nếu người làm đầu Huỳnh gia ta thì tốt rồi, hôm nay hai nhà đã kết thù quá sâu, người chắc chắn hôm nay phải chết"

Liễu Gia Phong cũng kinh ngạc không kém gì Huỳnh Nhạc nhưng mà rất nhanh hắn vui mừng kêu lên

"Liễu Huệ con mau chạy đi đợi có thực lực rồi về trả thù cho Liễu gia,ta sẽ ngăn cản 3 tên khốn Thoát Phàm Cảnh của Huỳnh gia cho ngươi thoát"

Liễu Huệ kiên cường nói"Không cần,chỉ cần kiên trì kéo dài thời gian,đợi chồng con tới anh ấy sẽ giết hết đám này"

Một lão bà khoảng 60t Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ bên Huỳnh gia nghe vậy quát"Nghĩ thật hay,các ngươi duy trì nhiều lắm thêm được 3 phút,chưa kể cho dù chồng ngươi có tới thì chỉ thêm một người nạp mạng mà thôi"

Đột nhiên hư không vang lên một tiếng nói non nớt "Thật sao,nghĩ thật hay,có ta ở đây cho dù Nguyên Anh Cảnh cũng không dám đụng vào vợ ta"

Một yêu thú đang báo màu đỏ thêm đốm trắng,gữa trán có một cái sừng màu đen từ không trung đang bay đến hướng này,trên người của nó còn có thêm 2 người nữa.

Đây chính là Lăng Tiểu,Ngọc Hân cùng Cầu Tặc.

Lăng Tiểu cười cười nói"Đối phó các ngươi 1 chiêu là đủ,nhưng mà ta đang cần người rèn luyện thực chiến nên tựa chơi với các ngươi một chút vậy"lời này nghe như đùa nhưng thật ra là thật.

Lão già Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ đang đánh nhau với Liễu Huệ nhìn 2 người 1 thú đang tới đây,hắn biết tình huống có chút không ổn,hắn rút từ ống tay áo ra một ống tre sau đó vận chút linh khí thiên địa vào nó rồi vút lên cao.

Chúu.....ông trúc ấy nổ ra tạo thành một từ"Phạm".

Cùng lúc ấy Phạm gia một gia tộc 2 Thoát Phàm Cảnh,một lão già tóc bạc trắng nhìn về phía Liễu gia làm bầm"Huỳnh gia tại sao lại phát cứu viện,thôi cứ đi tới đó trước nếu không bọn hắn lại gây khó dễ Phạm gia ta thì không tốt"

.....

Lăng Tiểu nhìn chữ Phạm trên không trung cười nói"Nha ngươi cầu viện trợ à,choi hèn thế,vậy mà nói bá đạo lắm,cái gì mà ta có tới thì cũng chết thêm một mạng,y các ngươi là đây hả"

Lão bà lúc này hừ lạnh lên tiếng"Hừ,ai giết chết ngươi là không được,nói chung là ngươi đến đây bị giết chết là được rồi"

Lăng Tiểu suy nghĩ thấy lão bà kia nói vậy cũng có lý,à mà thôi chuyện đây không quan trọng,trước đánh một trận luyện tập thực chiến cái đã,nghĩ vậy hắn lấy ra Hàng Yêu Côn và Chấn Phàm Khiên chuẩn bị đánh lộn.

Huỳnh Nhạc thấy hai đồ vật Lăng Tiểu mới lấy ra kinh hô"Kim Thiết Khiên,Hàng Yêu Côn,ngươi là người giết con ta và thiếu chủ Sur Hoà Môn Aaaaaa..... ta muốn giết ngươi báo thù cho con ta"

Lăng Tiểu thấy Huỳnh Nhạc phản nộ như vậy suy nghĩ một lát nói"À ta hiểu,có phải ngươi và em gái ngươi cầm sừng tên chương môn Sur Ảnh Môn kia sinh ra tên Trương Tử Tinh kia không,không cần nói ta hiểu ta thật sự hiểu"

Huỳnh Nhạc nghe vậy đen đầu quát"Hiểu cái con mẹ ngươi đấy,hôm nay ngươi phải chết"

"Này không cần giết người diệt khẩu,chuyện ngươi cầm sừng chương môn Sur Hoà Môn ta sẽ giữ bí mật chỉ ngươi và ta biết"

Những ngươi đang chiến đấu ở trên trời lẫn dưới đất nghe vậy thì quay mặt đi chỗ khác làm như không nghe gì.

Có vài tên đệ tử hai gia tộc còn tưởng mình nghe được một bí mật to lớn nữa.

Huỳnh Nhạc giận xanh mặt,hắn té ra một cây thương màu vàng kim,quanh cán thương có điêu khắc hình một con rồng đây là một linh khí thượng phẩm

Huỳnh Nhạc tu vi đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ cộng thêm một món linh khí thượng phẩm nhìn là thấy Huỳnh Nhạc có lợi hơn nhưng sự thật thì sao.

Huỳnh Nhạc rút linh khí thiên địa vào cây thương quát"Kim Long Thương"

Cây thương dưới sự điều khiển của thần thức Huỳnh Nhạc bay lên hướng về phía Lăng Tiểu đâm

Lăng Tiểu cũng không dám sơ xuất,hắn ngay lập tức té ra Chấn Phàm Khiên chặn đứng đòn tấn công của Huỳnh Nhạc,chặn được thế công của thanh thương,hắn rút linh khí thiên địa vào Hàng Yêu Côn dùng thần thức điều khiển Hàng Yêu Côn đánh tới Huỳnh Nhạc.

Huỳnh Nhạc tuy không có linh khí phòng ngự thượng phẩm nhưng hắn lại có được một bí thuật thân pháp nào đấy,Hàng Yêu Côn đến nơi thì Huỳnh Nhạc lắt người một cái tránh thoát nó.

Lăng Tiểu thấy thân pháp của Huỳnh Nhạc thì hai mắt sáng lên,lại nhớ đến mình có một quyển thân pháp tên là Phi Loạn Bộ ở trong bảo hạp thì phải,khi nào phải thử tìm hiểu lại mới được.

Hắn nghĩ nhưng hành động thì rất nhanh,một cái phong nhận bắn nhanh đến chỗ Huỳnh Nhạc đang đứng.

Huỳnh Nhạc đầu phải tay mơ,hắn té ra một tấm khiên linh khí phòng ngự trung phẩm,phong nhận đụng trúng tấm khiên kia lập tức hết xí quách tiêu tan.

Đang tại Huỳnh Nhạc định phản công thì đột nhiên một cảm giác nguy hiểm chí mạng dâng lên.

Cầu Tặc không biết lúc nào đã ở sau lưng Huỳnh Nhạc,sừng đen của Cầu Tặc đột nhiên toát ra một luồng ánh sáng bắn trúng thân thể của Huỳnh Nhạc.

Huỳnh Nhạc đột nhiên cười cười nói những từ ngữ không rõ ràng.

Lăng Tiểu thấy vậy thì kinh ngạc,đây là lần đầu tiên Cầu Tặc ra tay đấy,tuy lúc trước còn là Huyền Linh Báo nó cũng có chiêu này nhưng mà người bị trúng đòn chỉ thất thần một thoáng thôi,còn bây giờ Huỳnh Nhạc như là bị thần kinh luôn rồi.

Lăng Tiểu cũng tận dụng cơ hội ngay lập tức điều khiển Hàng Yêu Côn đánh đến Huỳnh Nhạc.

Hai tên Thoát Phàm Cảnh Huỳnh gia còn đang chiến đấu thấy vậy kinh hô"Gia chủ tỉnh lại,nguy hiểm"

Huỳnh Nhạc thật sự tỉnh lại,nhưng lúc này tỉnh lại có hơi dư thừa,chỉ thấy Hàng Yêu Côn đâm xuyên qua tim hắn,hắn phản hận nhìn Lăng Tiểu nói"Ngươi....hôm nay.....không chết.....sau này cũng bị.....Sur Hoà Môn giết thôi.....A.....ta chờ ngươi ở....ở....."chưa nói xong hắn đã bất động ngã xuống đất.

Lúc này hai tiếng xé gió bay đến,hiện ra hai tu sĩ Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ, một trong đấy là lão già khi nãy ở Phạm gia.

Nhìn thấy xác chết của Huỳnh Nhạc ông lão đó chuyển ánh mắt sang người trung niên bên cạnh mình.

Hai Thoát Phàm Cảnh của Huỳnh gia thấy hai người vừa mới tới thì chỉ vào Lăng Tiểu quát to"Phạm Cao,Phạm Hiếu giết tên nhóc này,tất cả sản nghiệp Liễu gia đều cho Phạm gia các ngươi"

Hai Thoát Phàm Cảnh Phạm gia đồng thời chuyển ánh mắt đến Lăng Tiểu.

HCVVCH

Hoi chán,chắc 1 tháng nữa ta viết tiếp quá □□ đùa thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chiến Thắng

Lăng Tiểu nhìn 2 tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ của Phạm gia mới tới,hắn nói"Hai người các ngươi ngon thì nhào vô đây,ta một cân 2 vẫn dư sức (cân đây không phải chịch nha) các ngươi đến đúng lúc để ta rèn luyện thực chiến"

Phạm Cao thấy Lăng Tiểu khí tức chỉ Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ thì thở phào thầm nghĩ"Chắc có lẽ Huỳnh Nhạc khi nãy sơ ý bị giết,hai đánh một không chột cũng què,ta không tin ta cùng Phạm Hiếu联手 không giết được tên nhóc này"

Phạm Hiếu và Phạm Cao đánh cái ánh mắt rồi cả hai đồng thời lấy ra linh khí của riêng mình đánh tới Lăng Tiểu.

Phạm Cao linh khí là một cái roi màu xanh là linh khí trung phẩm,Phạm Hiếu linh khí là một cung tên có điều khắc một con chim(chim gì chưa nghĩ tên) là một linh khí thượng phẩm.

Phạm Hiếu là trung niên nhân gia chủ của Phạm gia,Phạm Cao là ông già tóc bạc.

Phạm Cao rút linh khí thiên địa vào cái roi màu xanh quát"Lục Trường Tiên" theo hắn quát,thần thức hắn cũng điều khiển roi màu xanh đánh tới Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu không có biến đổi về mặt tế ra Chấn Phàm Khiên chắn trước người,Lục Trường Tiên đánh trúng Chấn Phàm Khiên cũng không dừng lại như Lăng Tiểu suy nghĩ,Lục Trường Tiên đánh trúng Chấn Phàm Khiên thì quẹo qua một hướng khác tiếp tục đánh vào Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy thế nhũn mảy,hắn phản ứng rất nhanh ngay lập tức phát tay một cái,chỗ hư không ở trước Lục Trường Tiên như bị chậm lại,nhân thời cơ đó hắn lách người tránh thoát.

Phạm Cao thấy vậy thì nhũn mảy,không biết Lăng Tiểu sử dụng bí thuật gì mà lại làm chậm được thời gian,hắn cũng không nghĩ đến Lăng Tiểu đó là sử

dụng pháp tắc Thời Không, dù gì pháp tắc thời không là pháp tắc hơn vạn năm cũng chưa chắc có người lĩnh ngộ.

Vào.....một mũi tên bằng linh khí thiên địa được bắn ra, một áp lực khủng bố đè lên người Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu không cần suy nghĩ tập trung toàn bộ linh khí trong cơ thể rót vào Chấn Phàm Khiên nhằm tránh đỡ mũi tên này.

Oành.....mũi tên đụng vào Chấn Phàm Khiên tạo ra một vụ nổ lớn.

Lăng Tiểu nhìn Chấn Phàm Khiên thì thấy nó có thêm vài vết nứt, hấn cũng không phải ăn chay, hấn điều khiển Hàng Yêu Côn tấn công Phạm Cao, vì Phạm Hiếu đứng ở xa bắn tên cho nên trước đánh Phạm Cao rồi mới đánh Phạm Hiếu.

Lăng Tiểu tuy là không sử dụng đòn vô cực Hàng Yêu Côn nhưng mà hấn cũng gia nhập thêm một tia pháp tắc thời không vào đòn đánh này, vì thế nhìn như Hàng Yêu Côn bay chậm qua hướng Phạm Cao nhưng thật ra là nhanh không tưởng.

Phạm Cao cũng kịp làm phản ứng, hấn lách mình qua một bên muốn tránh khỏi Hàng Yêu Côn nhưng hơi chậm một tí, vì thế Hàng Yêu Côn đánh trúng tay trái của hấn làm cho tay trái hấn nát thành một bả.

Phạm Cao cũng không quá để ý, dù gì chỉ cần hấn bỏ chút thời gian thì cánh tay ấy sẽ lành lại, tu vi Thoát Phàm Cảnh thì có thể tái tạo lại cơ thể, tay, chân bị đứt đều mọc lại được, nhưng cũng trả một cái giá lớn.

Không cho Phạm Cao nghỉ ngơi, ngay khi hấn thoát khỏi công kích Hàng Yêu Côn thì một phong nhận bay nhanh hướng hấn chém.

Phạm Cao thấy vậy ngay lập tức kết ấn quát "Hoả Tường Thuật" một lá chắn bằng lửa hiện ra ngăn cản phong nhận làm cho nó tiêu tán.

Vào.....lại một mũi tên do Phạm Hiếu bắn ra.

Lăng Tiểu lấy ra Phi Tốc Hải mang vào tăng tốc né tránh mũi tên này, hấn cũng chán đánh kiểu này rồi (TG: thật ra là ta chán) hấn từ trong bảo hạp lấy ra một đồ án bằng đá, đồ án đột nhiên biến to bao trùm Phạm Cao vào trong đấy, Lăng Tiểu niệm một chú ngữ gì đó làm cho những đồ án kia phát sáng hấn quát

"Hoả Linh Sinh Linh Trận"

Từ đồ án đột nhiên xuất hiện rất nhiều người lửa, như có một chỉ thị nào đó bọn chúng tập trung vào Phạm Cao bắt đầu đánh.

Phạm Cao thấy vậy cả kinh nói "Người là trận pháp sư sao, khôn khiếp"

Đây đúng là một trận pháp do Lăng Tiểu bố trí không lâu trước đây, nguyên liệu là kim loại dẫn linh lấy được từ con trai chương môn Sư Hoả Môn.

Lăng Tiểu cười cười nói với Phạm Cao "Người từ từ chơi a, ta đi giải quyết tên Phạm Hiếu kia trước đã, nếu lúc đấy người còn sống thì ta tiễn người đi luôn"

Phạm Cao nghe vậy quát "Gia chủ chạy đi, một mình người không phải đối thủ của thằng nhóc này đâu, đi báo cho phu nhân chương môn Sư Hoả Môn là tên nhóc này giết Huỳnh Nhạc, Sư Hoả Môn sẽ trả thù đùng cho."

Phạm Hiếu nghe vậy biết không ổn quay người lập tức chạy trốn.

Chưa đi được bao xa thì Phốc.....một cây bông đâm xuyên qua đầu Phạm Hiếu, Lăng Tiểu nói "Các người đi được sao, ta không cho phép Nguyên Anh Cảnh cũng không dám tự ý đi"

Phạm Cao thấy vậy thì biết kết cục của mình sao rồi, hấn hận tại sao Phạm gia lại rơi vào vũng nước đục này chứ, haizzzz cũng tại lòng tham, tài sản Liễu gia xem ra khó hưởng.

Đây cũng là suy nghĩ cuối cùng của đời hấn.

Chiến đấu ở bên kia thì cũng đã kết thúc, Liễu Gia Phong Thoát Phàm Cảnh trung kỳ nhanh gọn giải quyết một tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ của Huỳnh gia, Liễu Huệ được Ngọc Hân trợ giúp cũng thành công chém chết một tên.

Trận chiến này Liễu gia toàn thắng.

HCVVCH

Hết ý tưởng..... Bao giờ có lại viết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: 18+không liên quan đến cốt truyện lắm không tu sắc chó coi

Liều Gia Phong thấy mọi chuyện đã xong xuôi,lại nhìn qua Lăng Tiểu thì thấy con gái lớn hần Liều Huệ đang ở tại bên người Lăng Tiểu,hắn xem ra con gái hần đã là bị cướp mất trái tim rồi.

Liều Gia Phong nói"Liều Huệ,vị đạo hữu này là ai sao không mau giới thiệu cho ta"

Liều Huệ giờ mới nhớ chưa nói chuyện mình với Lăng Tiểu cho cha nghe.

Lăng Tiểu nhìn là biết Liều Gia Phong đã đoán ra quan hệ giữ hần và Liều Huệ vì vậy tiến lên nói"Cha vợ nguoi thật đẹp trai a,ta nghe Liều Huệ nói nguoi đẹp trai hơn ta,ta còn tựa không tin đây,hôm nay gặp mặt quả là phong thái bất phàm,đẹp trai nhất thế giới a"

Liều Gia Phong cũng biết đây là Lăng Tiểu vuốt móng ngựa đấy,nhưng mà con người ai lại không thích được khen chứ,vì thế đắc ý hiện rõ trên mặt hần,tuy đắc ý hiện rõ nhưng miệng vẫn cố nói"Aizaa... ta đã già rồi,đâu còn trẻ nữa mà đẹp trai với đẹp gái,không cần vuốt móng ngựa,ta không vui đâu đây"

Liều Huệ thấy trong mắt không khỏi phì cười thầm nghĩ hai người này tính cách cũng tựa gần giống nhau đều như vậy vô sỉ.

Ngọc Hân cũng có cùng suy nghĩ với Liều Huệ.

Lăng Tiểu nghiêm túc lại hỏi"Cha vợ nguoi có dự định gì không,Sur Hoá Thành Liều gia không ở được nữa đâu đấy"

Liều Gia Phong cũng biết Sur Hoá Thành không còn chỗ cho Liều gia nữa nên ừ rừ nói"Liều gia chúng ta thu dọn tài nguyên thoáng một hai ngày rồi di chuyển,dù gì Sur Hoá Môn làm ra phản ứng cũng phải tuần lễ,đến khi đó lại tìm một chỗ nào đó định cư là được"

Lăng Tiểu cũng biết đó là cách tốt nhất,hắn lấy từ trong Bảo Hạp ra đồng lớn đan được rồi đưa cho Liều Gia Phong nói"Lần đầu gặp mặt con rể không có gì,những đan được này đa số là cho tu sĩ Tụ Linh Cảnh dùng còn vài bình đây là Tạng Linh Đan cha vợ cứ lấy mà dùng"

Liều Gia Phong thấy vậy không nói một lời thu hết số đan được đẩy vào miệng thì nói"Thật là ngại quá ta làm sao không biết không biết liêm sỉ lấy số đan được này chứ,nhưng mà thôi con rể nguoi đã có lòng thì ta đành nhận vậy"

Lăng Tiểu thấy vậy thầm nghĩ"Nguoi đây là vô liêm sỉ a"

.....

Liều gia sắp xếp cho Lăng Tiểu ở một ngôi nhà riêng lớn,đây chính là chỗ ở trước kia của Liều Huệ.

Tối đây hần thả Trần Thị Như và Tiểu Nguyệt ra,dù gì ở trong bảo hạp một năm bằng một ở ngày ngoại giới,ở miết trong đây rất chán.

Lăng Tiểu nhàm chán nói"Chúng ta lại phải tìm nơi khác ở nữa rồi,haizz sao số chúng ta xuôi thế không biết"

Ngọc Hân nghe vậy không khỏi hờn giận trách"Tại anh hết chứ ai mà than xuôi,giết người không thêm để ý đến lai lịch gì cả"

Lăng Tiểu nghe vậy thì cười cười cho qua chuyện,hắn đây là không biện mình được a,rắc rối toàn do hần mà ra thôi,hắn thầm nghĩ"Sau này phải diệu thấp mới được,nhưng mà ta đẹp trai,tài giỏi nhất thế giới như này,có diệu thấp vẫn là sáng chói thôi haizzzz"

Lại nhìn Ngọc Hân giận dỗi bộ dạng xinh đẹp,Lăng Tiểu sắc tâm nổi lên nói"Chuyện di chuyển tính sau,hôm nay chúng ta trước đề thăng tu vi đã"

Tứ nữ nghe vậy thì đầu tiên là nghĩ tới vào bảo hạp tu luyện,nhưng các nàng nhìn bộ dạng của Lăng Tiểu thì mới biết tăng tu vi ở đây ý hần là gì.

Không đợi Ngọc Hân phản ứng,hắn vòng tay ôm eo của nàng,nàng theo đà ngã vào trong lòng hần.

Hắn nói"Các nàng ra đóng cửa đi,rồi vào đây song tu gia tăng tu vi"

Tứ nữ tuy đã làm với hần rất nhiều lần rồi nhưng vẫn thẹn thùng tới đỏ mặt,Tiểu Nguyệt tuy gan nhỏ nhất trong tứ nữ nhưng trong chuyện này lại mạnh dạng nhất,nàng ra ngoài đóng cửa lại sau đó đi tới chỗ Lăng Tiểu cởi áo cho hần.

Lăng Tiểu thấy vậy khen"Tiểu Nguyệt thật hiểu chuyện,nào lại đây nguoi đầu tiên tựa là nguoi đi"

Hắn kéo nàng đến giường,cởi quần áo cho nàng,hắn cũng không xoa bóp chi cho mệt,lấy con trym 16cm của mình ra mà xát vào l-n Tiểu Nguyệt.

"Ah.....ah.....urm.....ah"Tiểu Nguyệt l-n bị ma xát nhện không được rên ri.

Lăng Tiểu chờ cho l-n nàng ướt rồi Phốc.....một phát lút cán.

"Nha.....ah.....Ah.....Sướng quá.... Ah.....ân.....ơ..... C-c anh đ-t sướng quá.....Ân.....um.....nhanh hơn xú... Ah.....mạnh hơn chút như vậy chưa.....Ân..... Ừ.....á.....Đúng rồi..... Á.....sướng quá..... Ah....a"

Lăng Tiểu thấy nàng quen dần,tốc độ di chuyển hạ thân của hắn cũng nhanh hơn.

"Ah.....Á..... Chậm chút.....Nha...a...nhanh quá.....A.....ah.....anh muốn đ-t chết em phải không..... Á...Ân.....A.... Đ-t chết em rồi.....Ah....a. Sướng.....Ân.....um.....u.....sướng quá.....A chồng tốt"

Tam nữ đứng một bên thấy một mảng nóng bỏng vậy làm sao chịu được tịch mịch,Ngọc Hân cởi đồ ra banh mép l-n dí vào mặt Lăng Tiểu để cho hắn hít sô,Trần Thị Như với Liễu Huệ thì phân ra phải trái hai bên chống hông lên lấy tay Lăng Tiểu đặt vào l-n mình muốn hắn móc l-n,đây là tư thế thường dùng của bọn họ khi làm tình.

Từng tiếng Phạch Phạch.....do da thịt tiếp xúc vang lên kèm theo đó là những tiếng rên rỉ mê hồn cũng vang lên.

Khoảng 10phút sau."Ah.....ah.....sướng quá.....Ồ.....Ừm.....em muốn sướng ngắt.....Ân.....ah.....nha Tiểu Nguyệt không xong rồi..... Ah.... Em Raaaaaaaa á"

Sau khi Tiểu Nguyệt ra xong Lăng Tiểu rút con trым còn chưa xuất của hắn ra khỏi l-n nàng để nàng nghỉ ngơi,hắn tiếp tục cầm con trым cương cứng của hắn vào l-n đang ướt sũng Trần Thị Như.

Trần Thị Như không kìm được rên to.

"Ah.....Đây rồi.....ah.....ân.....em đợi này giờ.....Ân.....ngứa muốn chết..... Nha.....A... Aaa..... Sướng....quá..... Ah.....um.....cả đời này.....Ân...a....a em chỉ yêu mình anh..... Nha.....Á...sướng quá"

"Ah.....ah..... Trời ơi.....Ừ.....á.....chậm thôi chồng.....A....a.....em chịu không nổi.....Ah.....ân.....sướng quá"

Liễu Huệ và Ngọc Hân thấy vậy không khỏi chờ mong nói"Chồng mau làm chị Như ra đi,bọn em ngứa chết rồi.

Lăng Tiểu nghe vậy cũng chỉ biết gia tăng thêm tốc độ làm cho Thị Như rên la như muốn chết đi sống lại.

Tại 5 người đang sướng tận trời cao thì có một thân ảnh lén lút ở khe hở cửa sổ nhìn vào cảnh tượng trong phòng.

Đó chính là Liễu Thi Hương,nàng tựa lúc này đến đây ý đồ là tạo bất ngờ cho Lăng Tiểu và chị nàng.ai ngờ đến gần nhà thì nghe thấy tiếng rên rỉ từ trong phòng vang ra,tuy nàng ngại thẹn nhưng là tiểu thư gia tộc chuyện nam nữ nàng cũng đã được dạy qua,vì vậy nghe tiếng kêu này thì nàng đỏ mặt muốn quay lưng ra đi nhưng lại tựa giống chị nàng không bước chân được,nà xui quý khiến nàng đến khe cửa xô nhìn lên.

"Ah.....ah.....Ân..... Sướng quá.....Ah....sướng quá.....Ah.....Ân..... Tựa muốn ra.....A.. Aa.....em Raaaaaa"

Lại xong một nàng nữa đã ra,hắn vẫn còn chưa xuất(mẹ nó trâu chứ không phải bò mà)vì thế hắn tiếp tục với l-n của Ngọc Hân.

"Ah.....Ân.....cuối cùng cũng được chịch...A....a.....thật đã ngứa.....ah.. Ah.....sướng.....Ừm.....A.... ..Nha.....sướng quá"

Liễu Huệ thấy vậy còn chưa đến mình gấp đến độ lấy tay tự xoa l-n.

Liễu Thi Hương ở ngoài thấy vậy không khỏi kinh ngạc đỏ mặt.

Ngọc Hân lần này chịu được chỉ có 7phút nàng đã ra rồi,Lăng Tiểu lại cầm c-c vào l-n Liễu Huệ.

"Nha.....C-c tốt.....Ah..... Thật đã ngứa.....ân...aa.....sướng quá.... Ah....chồng tốt.....ah.....Ân.....ra sức đ-t em đi.....Á..... Ừ.....sướng quá"

Lần này Lăng Tiểu có dấu hiệu muốn xuất,hắn cố duy trì đợi Liễu Huệ ra rồi hắn xuất vào l-n nàng.

Trận chiến kéo dài suốt 2tiếng rưỡi tứ nữ đã rã rời nằm dưới giường co giật mà Lăng Tiểu vẫn còn cương cứng,hắn đang muốn tự xử thì đột nhiên nhũm này quay đầu nhìn sang cửa sổ.

Hắn bắt gặp một đôi mắt to đẹp đang nhìn lên vô đây bằng cái khe cửa sổ,hắn thấy vậy thì giật mình thầm nghĩ"Ta cũng quá bất cẩn rồi,lần sau phải đặt một trận pháp dò sát mới được"

Hắn nhìn ra cửa sổ nói"Vào đây đi,lén lút lút ngó sao có thể nhìn trộm vợ chồng bọn ta ân ái chứ"

Liễu Thi Hương nghe hắn nói thì giật mình định chạy,nhưng suy nghĩ một lát nàng lại đi vào nhà,nàng nói"Ban ngày mà sao ngó lại cùng vợ ngó làm chuyện này cơ chứ không biết xấu hổ"

Lăng Tiểu không ngờ người xem trộm hắn ân ái là Liễu Thi Hương,tâm hắn vừa động nói"em vợ thì ra là ngó a,có hay không muốn giúp chị ngó thoải mái anh rề"

Liễu Thi Hương nhìn con trym đang cứng ngắt kia lại nghĩ đến lời mẹ nàng dạy "Phụ nữ không thoả mãn được nam nhân thì chỉ có nước bị bỏ" nàng nghĩ đến chị nàng sẽ bị bỏ không suy nghĩ nhiều gặt đầu với Lăng Tiểu dù sao nàng cũng có chút thích hẳn.

Lăng Tiểu thấy vậy kinh hỷ, tôi coi đồ nàng ra thì thấy cái l-n nhỏ của nàng cũng đã ướt nhẹp rồi, tuy vậy nhưng hẳn vẫn xoa bầu vú căng cứng của nàng, dù sao cũng giúp nàng thoả lòng trước khi phá trinh.

Tiếp theo thì không cần kể các đạo hữu cũng tự tưởng tượng ra a.

Á aaaaaaaa.....một tiếng thét chói tai làm cho tứ nữ đang một cũng phải mở con mắt.

Tiếng theo đó là những tiếng rên rỉ mê hồn.

Liễu Huệ thấy Lăng Tiểu đang chịch Liễu Thi Hương thì cả kinh quát "Không được, sao chồng lại có thể đối xử như vậy với Thi Hương, chồng là anh rể của nó đấy, Ô Ô biết làm sao bây giờ"

Lăng Tiểu nghe vậy thì yêu thương nói "Không có chuyện gì đâu, nàng và em ấy cùng lấy ta làm chồng là được rồi dù gì chồng nàng cũng dư sức thoả mãn hai chị em các nàng"

"Nhưng...." Liễu Huệ vẫn không tiếp nhận chuyện này, Lăng Tiểu phải tốn một phen nước miếng mới làm nàng tiếp nhận việc này.

Sau đó hắn đưa Liễu Thi Hương lên cực khoái 2 lần rồi cùng ôm các nàng ngủ.

Sáng hôm sau thức dậy hắn cáo biệt Liễu Gia Phong rồi cùng ngũ nữ lên đường hướng phía bắc đi tới, khổ nhất chỉ có Cầu Tặc bây giờ cô nó đang bị đeo một cái xích chó khủng lồ, đã vậy còn phải chờ 6 người cùng đi đúng là số khổ.

HCVVCH.

Đáng lẽ chương này không phải sắc đâu, nhưng bị lỗi hệ thống làm mất chương, nên ta ra coi phim xxx thế là hứng quá viết chương này thành sắc luôn.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Thạch Hoá Mê Thiên Trộn

Một vùng đất hoang vu, nơi đây không có đến một cây cỏ chỉ có những vech đá cao, ở dưới mặt đất thì ẩm ướt, để ý kỹ thì sẽ thấy dưới đất có nằm lê lết những bộ xương khô, nhìn vào là biết đây không phải vùng đất an toàn rồi.

Ngày thường nơi đây chắc chắn không có người đi vào, nhưng hôm nay lại có một nhóm người ngoại lệ đang ở trong đây.

Một con yêu thú dạng báo màu đỏ chấm trắng, giữa trán có 1 cái sừng màu đen, đuôi nó còn có thêm một lớp vẩy trông rất ngầu.

Trên lưng nó đang ngồi 6 người 1 nam 5 nữ, nam thì bộ dạng 12t, mặt sắc xảo hình chữ V, mắt đẹp, mũi cao, miệng hơi vênh nhìn vào rất là đẹp trai.

5 nữ thì tất cả đều xinh đẹp (tả tốn sức quá cho nên như vậy cho xong)

6 người 1 thú không ai khác ngoài nhóm người Lăng Tiểu, bọn hắn đây là một đường hướng bắc, đi mãi mấy tháng rồi lạc đường vào đây luôn, bọn hắn tìm lối ra miết không được nên đành vào bảo hạp tu luyện, bây giờ tu vi ai cũng có tăng tiến, Lăng Tiểu thì bước vào Thoát Phàm Cảnh trung kỳ, Ngọc Hân với Liễu Huệ cũng vậy, còn tứ nữ còn lại thì cũng đã bước vào Thoát Phàm Cảnh, Cầu Tặc (Huyền Linh Báo tiến hoá) tu vi cũng đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ.

Lăng Tiểu đã học được tiểu thành Phi Loan Bộ, thì ra điều kiện để học môn thân pháp này là phải tìm hiểu được pháp tắc.

Lăng Tiểu nhìn phía xa kia nói "Khô vãi, khi không lại đến nơi quý quái như vậy làm gì chứ, con bà nó cũng tại người đẩy cầu tặc, người đi sao mà lại lạc vào cái nơi quý quái như thế này chứ, người bị mù à, hay là bị lệ con bà nó giờ cũng chỉ biết đi tiếp thôi"

Kéch.....kéch..... Cầu Tặc cũng không chịu nhận lỗi lên tiếng kháng nghị, ý tứ của nó là người bảo ta đi hướng bắc bây giờ lại nói ta này nọ.

Lăng Tiểu nói "Không đồ lỗi nữa, bây giờ người chờ bọn ta đi vào sâu trong kia đi, xem thử có đường ra không, ở trong này lâu quá rồi nếu không thoát ra được thì sẽ chán chết đấy"

Cầu Tặc nghe vậy cũng không gằm rì nữa, chờ 6 người Lăng Tiểu vào sâu trong mảnh đất này.

.....

Một ngày sau,hiện tại nhóm người Lăng Tiểu đang đứng trước một tảng đá to,chắn hết cả đường đi hai phía cũng là tường đá.

Lăng Tiểu nhìn vậy chửi lên"Con mẹ nó lại đường cụt,sao ở sâu trong này phi hành lại không được thể này,ai lại bố trí một cái cấm chế rộng như vậy chứ,sao tìm được đường ra đây"

Trần Thị Như thấy hấn phát hoá nhẹ nhàn an ủi"Chồng không cần lo,dù sao chúng ta không ăn không uống vài năm liền cũng không chết được,từ từ rồi cũng tìm được đường ra thôi"

Từ từ còn lại cũng gật đầu đồng ý.

Không như các nàng,Lăng Tiểu cảm thấy lần này tác giả là muốn cho hấn ngủm củ tỏi để hết truyện đây mà,vì vậy cho nên hấn cấp tốc nhớ lại xem thử có cái mê trận nào giống như hoàn cảnh hiện tại không,ở trong Trận Pháp Huyền Diệu Quyền cũng có khá nhiều loại mê trận này biết đâu tìm ra cách hoá giải,suy nghĩ hồi lâu cuối cùng hấn cũng liên tưởng đến một mê trận thượng cổ có tên"Thạch Hoá Mê Thiên Trận".

Thạch Hoá Mê Thiên Trận là trận pháp có từ thời thượng cổ,một trận pháp có thể vây khốn Nguyên Anh Cảnh,người vào mê trận này sẽ bị vây khốn đến chết,nó sẽ chẳng bao giờ ngừng vận chuyển trừ khi phá hủy mất trận của nó.

Có thể nói trận pháp này nếu áp dụng lên người tu sĩ không phải là tông sư trận pháp thì tu sĩ đó rất khó sống ra được khỏi trận pháp này,trừ khi tu sĩ đó tu vi đã là Loãng Anh kỳ.

Lăng Tiểu sau khi biết được mình đang ở Thạch Hoá Mê Thiên Trận thì cũng bình tĩnh lại,hấn suy nghĩ một lát rồi nói với 5 nữ"Hiện giờ chúng ta đang bị vây khốn ở một trận pháp thượng cổ,ta tạm thời chưa có cách hoá giải,gì chúng ta vào bảo hạp trước,đợi ta tìm được cách hoá giải của trận này rồi chúng ta thoát khỏi đây"

Ngũ nữ cũng biết đó là cách di nhất nên đều gật đầu đồng ý.

Lăng Tiểu sắp xếp đủ cả rồi bắt đầu lấy Trận Pháp Huyền Diệu Quyền ra nghiên cứu,tuy hấn đã có quyền sách này lâu rồi nhưng hấn cũng chỉ đọc sơ qua thôi,hấn chưa bao giờ chính thức để tâm nghiên cứu cả,hôm nay tình thế ép buộc nên hấn mới nhớ đến nó(TG:thật ra là ta bây giờ mới nhớ).

Một đồng tư liệu hiện ra trước mắt Lăng Tiểu,hấn nhìn mà muốn nhức đầu,nhưng mà do tình thế ép buộc hấn cắn răng bắt đầu nghiên cứu.

.....

Tu luyện không năm tháng,tuy Lăng Tiểu không tu luyện nhưng cứ coi như hấn tu luyện đi,bây giờ đã là 3 tháng 10 ngày ở ngoài ngoại giới tức là 100 năm ở trong bảo hạp kể từ khi Lăng Tiểu bắt đầu nghiên cứu Trận Pháp Huyền Diệu Quyền.

Cuối cùng hấn cũng đã tìm ra cách phá Thạch Hoá Mê Thiên Trận,hấn cười cười đi tìm 5 nữ chuẩn bị song tu,hấn vì phải nghiên cứu Trận Pháp Huyền Diệu Quyền nên 100 năm nay hấn ít ân ái với các nàng,hôm nay đã tìm hiểu xong rồi thì phải ăn mừng nha.

Hấn tới thì thấy hai nàng Ngọc Hân, Liễu Huệ đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ đỉnh phong,đây cũng tại vì đang ở trong bảo hạp các nàng không tìm hiểu được pháp tắc nếu không thì cũng đã lên hậu kỳ rồi,tam nữ còn lại cũng thuộc tình trạng như vậy,chỉ có Cầu Tặc không cần tìm hiểu pháp tắc,nên nó đã lên Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ.

Cầu Tặc thấy Lăng Tiểu tới thì đương đương tự đắc toả ra khí tức hậu kỳ muốn Lăng Tiểu run sợ,Lăng Tiểu thấy vậy thì cười khinh miệt dụng ý niệm vào khế ước chủ thú của hấn với nó.

Cầu Tặc ngay lập tức dừng động tác bò đến chân Lăng Tiểu cạ cạ đầu như con chó nhỏ.

Các nàng Tiểu Nguyệt thấy vậy thì phì cười,Lăng Tiểu cốc đầu nó một cái nói"Ngươi dám hù dọa chủ nhân hà,ăn bao nhiêu đan dược của ta rồi thì ngoan ngoãn làm thú cưỡi của ta nghe chưa,lần sau mà còn vậy nữa ta đem ngươi đi thiến"

Cầu Tặc nghe vậy thì vẻ mặt cổ quái,nhưng vẫn gật gật đầu.

Lăng Tiểu cũng không để ý nữa,hấn tới đem quần áo lột ra nói"Các nàng ai trước,hôm nay ta sẽ chơi chết các nàng"

5 nàng cũng một khoảng thời gian rồi thiếu thốn nên ngay lập tức nhào vào hấn,bắt đầu chiến đấu.

Từng tiếng rên la thảm thiết vang lên ở trong bảo hạp,một lần này Lăng Tiểu làm đến các nàng ngất xỉu mới buông tha.

Ra khỏi bảo hạp Lăng Tiểu bắt đầu suy tính vị trí của mất trận của Thạch Hoá Mê Thiên Trận,suy tính hồi lâu cuối cùng hấn cũng thấy được mất trận.

Đó là một viên đá màu đỏ lớn nói đúng hơn thì đó là một viên linh thạch to bằng bàn tay.

Lăng Tiểu thấy vậy không khỏi hai mắt loé sáng thì thầm"Mất trận lại là một viên thượng phẩm linh thạch,trời ơi đây là thứ trợ giúp đề thăng tu vi rất tốt a,tuy hơi tạp một xíu nhưng chỉ cần luyện hoá lâu một xíu là được rồi"

"Hừ, xin lỗi là xong sao, ý nghĩ của người thật hay, người có cái gì bồi thường được cho ta để chuộc lại cái mạng của người không, nếu không có thì hôm nay..."

nay ngươi phải chết"

Lão già suy nghĩ thoáng một lát nói "Ngươi đừng tay ta cho ngươi 100 viên linh thạch hạ phẩm"

Lăng Tiểu không suy nghĩ nhiều ngay lập tức dừng tay gạt đầu ý tứ là đồng ý giao dịch.

Lão già không ngờ Lăng Tiểu đồng ý dễ dàng như vậy,tuy nghi ngờ nhưng lão cũng móc từ trong người ra 100 viên linh thạch đưa qua cho Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu tiếp nhận lấy linh thạch rồi xoay người đi.

Lão già thấy Lăng Tiểu đi xa rồi thì thở phào,tại lão già còn đang thở phào thì 1 cây côn lấy tốc độ âm thanh bay đâm xuyên qua tim lão,lão trừng mắt lớn nhìn về phía Lăng Tiểu nói"Ngươi.....không giữ lời.....khốn khiếp ngươi.....lật lọng"

Lăng Tiểu cười cười đi về phía lão già nói"Giết ngươi ta sẽ được mọi thứ của ngươi,cần gì phải vì 100viên linh thạch mà tha cho ngươi chứ,kiếp sau nhớ đừng ai đừng chứ đừng ngang tàn trước mặt ta,ta rất là chán ghét"

Lão già trừng mắt lớn oán hận về phía Lăng Tiểu rồi chết.

Lăng Tiểu lấy tất cả đồ đạc của lão xong cất bước hội họp với các nàng Liễu Huệ.

Vèo.....vèo.....

Rất nhiều tu sĩ quanh khu vực gần đây biết sự tình đá cao biến mất,tất cả đều tụ họp quanh đây ý đồ muốn xem thử nơi đây xảy ra chuyện gì,trong đó có cả những lão quái Tạo Đan Cảnh.

Ai đến đây cũng tập trung ánh mắt về phía cánh cửa kia nhưng đa số chả ai dại mà đi tới mở cánh cửa kia cả.

Nhưng không phải ai cũng nhẫn nại như vậy,chỉ thấy một trung niên về mặt thô kệch tu vi Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ bước lên mở cánh cửa đó ra.

Kết.....cánh cửa ngay lập tức mở ra,chỉ thấy bên trong cánh cửa là một mảnh đen kịt không thấy rõ khung cảnh bên trong ra sao,vị trung niên thô kệch kia thấy cánh cửa mở ra thì hớn hờ ngay lập tức đi vào trong.

Lăng Tiểu đứng ở chỗ xa xa cùng mấy nàng Ngọc Hân nhìn vào cánh cửa kia suy nghĩ một lát rồi nói"Các nàng vào bảo hạp đi,để ta vào trong đây xem thử có cơ duyên gì không,ta có bảo hạp sẽ không nguy hiểm đến tính mạng"

Ngũ nữ nghe hắn nói tuy vẫn muốn tránh khỏi nơi đây nhưng nghĩ lại hắn có bảo hạp nên nhu thuận gật đầu tiến vào bảo hạp.

Lăng Tiểu hít thật sâu một cái,cười trên lưng Cầu Tặc đi vào bên trong cánh cửa,hắn muốn xem rốt cuộc điều gì chờ hắn phía sau cánh cửa.

HCVVCH

Chán chán chán.....ta không muốn drop cho nên phải cố đem thằng Tiểu rầm thí phi thăng thôi aizzzz.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đoạt Kiếm

Lăng Tiểu cười trên lưng Cầu Tặc đi vào bên trong cánh cửa,bước qua cánh cửa hắn thấy xung quanh là một tề đàn với rất nhiều văn tự kỳ dị,xung quanh hắn đang đứng rất nhiều tu sĩ cũng như hắn đều là mới bước vào từ cánh cửa kia.

Lăng Tiểu nhìn xung quanh chỗ này,tầm mắt hắn nhìn đến một nơi rồi dừng lại,theo vị trí hắn nhìn sẽ thấy một thanh kiếm đang cắm dưới đất,không riêng gì hắn mà tất cả tu sĩ cũng đều bị thanh kiếm đó hấp dẫn,tại vì nơi đây riêng thanh kiếm đó thì chả còn cái gì cả.

Lăng Tiểu lại chuyển ánh mắt nhìn những văn tự kỳ quái ở dưới chân như có điều hiểu ra quát"Mọi người đừng đụng vào thanh kiếm ấy,nơi đây có thể là nơi phong ấn một vật cực hung nào đấy,dưới chân chúng ta là cái phong ấn ấy và thanh kiếm kia là đồ vật trấn áp,nếu đụng đến thanh kiếm có thể phong ấn sẽ bị buông lỏng tạo cơ hội cho vật cực hung kia thoát ra"

Một số tu sĩ đầu óc linh hoạt nghe vậy thì giật mình cảm thấy rất có thể như vậy,nhưng phần lớn tu sĩ còn lại thì xem lời nhắc nhở của Lăng Tiểu như không,một đám ồ ạt tiến lên chực về phía thanh kiếm tranh đoạt,bọn hắn suy nghĩ thanh kiếm đây là vật duy nhất tồn tại ở đây chắc chắn là có chỗ bất phàm,còn lời nói của Lăng Tiểu thì bọn hắn xem ra Lăng Tiểu là muốn độc chiếm bảo vật nên mới nói vậy.

Oành.....Oành.....Bùm bùm..... Tách.....Phách.... Oanh..... Từng tiếng đánh nhau nổ ra,có vài lão quái Tạo Đan Cảnh cũng lên tranh đoạt vì thế tu

sĩ Thoát Phàm Cảnh tất cả đều bị đánh thành một mảnh, dù vậy nhưng rất nhiều tu sĩ Thoát Phàm Cảnh vẫn ôm may mắn xông lên muốn cướp được bảo vật.

Lăng Tiểu thấy vậy cũng không nói gì nữa chỉ cảm thấy mấy người kia tất cả đều bị ám đầu thôi, nghĩ vậy nhưng hắn cũng xông lên tranh đoạt, dù gì sớm muộn thanh kiếm ấy cũng sẽ bị lấy mất ngu gì không lên lấy về cho mình sử dụng. (Mãng họ ám đầu nhưng mình cũng xông lên đúng là Tiểu rắm thí mà)

Thân ảnh của Lăng Tiểu cứ hiện lên rồi biến mất, mỗi lần như vậy đều tiến gần thanh kiếm kia hơn một bước, hầu như không có mấy tu sĩ biết được hắn đang từng bước tiến gần đến thanh kiếm kia.

Nhưng cũng có một vài tu sĩ tinh ý phát hiện ra Lăng Tiểu vì vậy quát "Tên nhóc kia gần tới được chỗ thanh kiếm rồi mọi người mau bắt hắn lại"

Mấy tu sĩ gần Lăng Tiểu nghe vậy mới để ý đến có một nam hài không biết từ đâu xuất hiện ở gần chỗ mình, bọn họ ngay lập tức dừng chiến đấu của mình, đồng loạt đánh ra linh khí của mình về phía Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy vậy thẳm chửi rủa cha mẹ của cái thằng phát hiện ra hắn, người phát hiện ra ta thì cũng im lặng để trong lòng đi, còn quát lên cho mọi người nghe nữa làm chi.

Lăng Tiểu cũng không dừng bước, hắn ngay lập tức sử dụng Phi Loan Bộ biến mất khỏi chỗ đấy.

Oành Rầm rầm.....

Mảnh đất dưới chân nơi Lăng Tiểu vừa mới đứng ngay lập tức đón nhận hơi chực đòn công kích của những tu sĩ kia.

Mấy tu sĩ thấy Lăng Tiểu đột nhiên biến mất rồi lại xuất hiện gần thêm chỗ thanh kiếm kia thì biết hắn có thân pháp quý dị vì vậy quát "Mọi người tập trung diệt thằng nhóc kia, thân pháp của hắn rất là quý dị cứ để như vậy thanh kiếm sẽ bị hắn lấy mất"

Mấy người khác nghe vậy cũng lập tức bu lại tấn công Lăng Tiểu, Lăng Tiểu không còn cách nào khác hơn là lấy ra Chấn Phàm Khiên và Hàng Yêu Côn ra ngăn địch.

Keng.....Oành..... Rầm rầm.....

Một trận vây đánh tập thể diễn ra, mới đầu Lăng Tiểu còn chống đỡ được, nhưng khi Tọa Đan Cảnh tham dự thì hắn có dấu hiệu chịu không nổi.

Tuy trận chiến của Lăng Tiểu rất bất mất nhưng cũng có vài tu sĩ để ý đến thanh kiếm kia, một tu sĩ thuộc dạng như vậy hô to "Mọi người dừng tay, thanh kiếm bị rút ra rồi"

Lăng Tiểu nghe vậy không lộ vẻ thất vọng gì, hắn lộ một nụ cười âm mưu đã được thực hiện.

Mọi người dừng tay nhìn đến vị trí của thanh kiếm kia, tất cả kinh ngạc

con bà nó ta thấy gì thế này, cả lũ tu sĩ đánh nhau tung bùng, cuối cùng thanh kiếm lại bị một con báo lông đỏ rút ra.

Con báo ấy không ai khác mà chính là Cầu Tặc, khi này trước khi hành động Lăng Tiểu đã đoán trước tình cảnh mình bị vây đánh, thế nên hắn bảo Cầu Tặc trước ẩn núp đi đến chỗ thanh kiếm, nếu hắn bị vây đánh thì lao ra cướp đoạt thanh kiếm, và âm mưu của hắn đã được thực hiện đúng như kế hoạch.

Lăng Tiểu nhân cơ hội mọi người thất thần phi thân hướng cửa vào đi ra, hắn đi cũng không ai cản dù gì hắn cũng không có lấy được thanh kiếm.

Đột nhiên một luồng uy áp làm cho người ta sợ hãi từ dưới đất phát ra.

"Graoooooooo.....cuối cùng ngày này cũng đến" Một tiếng rống hung phấn cùng với đấy là một giọng nói khàn khàn như là cái radio bị hư nghe rất chói tai vang lên.

Lăng Tiểu nghe vậy thì biết vật cực hung bị phong ấn ở dưới đất đã thoát ra, hắn biết vật đó là do hắn thả, nhưng hắn vẫn thẳm biện minh "Dù ta không lấy thanh kiếm thì nó cũng bị người khác lấy, cái này ta lấy sau này đợi có thực lực rồi lại trấn áp hung vật kia lần nữa là được, ta là người vì đại nghĩa a, làm chuyện gì cũng có lý do của nó"

Hắn nói thì rất có đại nghĩa đấy nhưng sự thật có làm như vậy hay không mới là một chuyện.

Àm.....âm.....

Dưới đất bắt đầu có những vết nứt, loáng thoáng từ dưới đất sẽ phát ra một luồng khói màu nâu, cái này có thể là khí tức của hung vật kia.

Những tu sĩ đang ở đây cũng không phải ngu, nghe được âm thanh kia thì bọn hắn cũng biết có vật gì đó sắp thoát khỏi phong ấn mà đi ra, mà hơn 80% thì vật đấy là vật cực hung rồi, cũng không quan tâm gì đến thanh kiếm nữa tất cả tu sĩ ngay lập tức hướng cánh cửa đi ra, ai biết có khi nào vật kia lâu ngày chưa thấy máu ở đây lại nhiều tu sĩ như vậy nó sẵn tay đại khai sát giới thì có mà đi đòi nhà ma.

Cầu Tặc tuy tu vi là Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ nhưng tốc độ lại nhanh không kém gì Tọa Đan Cảnh sơ kỳ vì thế nó chạy rất nhanh thuộc vào nhóm tu sĩ chạy thoát đầu tiên.

Lăng Tiểu đợi ở cánh cửa ngay khi Cầu Tặc đến hần lập tức thu nó vào trong bảo hạp còn hần thì phi thân vào cánh cửa.

Rầm rầm tiếng đập phá vẫn tiếp tục vang lên,nhưng mặt đất cũng chỉ cùng lắm là xuất hiện vết nứt,mọi người còn lại trong cái tế đàn này thấy thể mới an tâm một chút,lại nhớ đến con báo màu đỏ kia lấy mất thanh kiếm,bọn hần ngay lập tức hướng cửa ra muốn bắt nó lại để lấy thanh kiếm kia,nhưng khi ra khỏi cái không gian tế đàn này thì hình ảnh của con báo kia chẳng thấy đâu cả.

Lăng Tiểu tất nhiên là chuẩn êm rồi,hần ra khỏi cánh cửa là hần hướng phía nam đi luôn,hần ý định là về lại Sur Hoá Thành,dù gì đi lâu quá rồi cũng nên đến lúc kết thúc ân oán ở Sur Hoá Thành.

HCVVCH

Tạm thời nghỉ viết.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Hoạ Thủy Đông Dẫn

Một nhóm gồm 6 người 1 thú đang một đường di chuyển hướng về phía nam,hiện tại nhóm người này đang gặp một rắc rối khá là lớn.

Chỉ thấy đằng sau không xa nhóm người ấy hiện tại đang có một đàn yêu thú Mộc Linh Dương hơi quái dị đang đuổi theo,hai mắt bọn chúng đỏ rực một bộ dạng bị mất trí vậy.

Nhóm người 6 người 1 thú kia không ai xa lạ với chúng ta,đúng vậy không cần đoán cũng biết nhóm người này chính là:Lăng Tiểu,Ngọc Hân,Liễu Huệ,Tiểu Nguyệt,Trần Thị Như,Liễu Thi Hương và Cầu Tặc(Huyền Linh Báo tiến hoá).

Hiện Lăng Tiểu,Ngọc Hân cùng Liễu Huệ đã là Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ, Tiểu Nguyệt,Trần Thị Như,Liễu Thi Hương đều đã là Thoát Phàm Cảnh trung kỳ,Cầu Tặc thì tu vi tạm thời chưa tăng lên.

Tại sao nhóm bọn hần lại bị yêu thú đuổi giết như vậy,chuyện này thì phải kể đến vài tiếng trước khi mà nhóm bọn hần dừng chân ở khu rừng phía bắc cách nơi đây không xa kia.

.....

Tại vài ngày trước Lăng Tiểu trở tài nấu ăn để khoe khoang với các nàng Ngọc Hân,tại vì trước kia ở Thôn Gia Hoà hần sống một mình nên hần nấu ăn cũng khá ngon,các nàng được người mình yêu nấu cho ăn thì cảm thấy đầy ngọt ngào,vì thế các nàng khen hần nấu ăn ngon quá trời,hần được khen mặt đắc ý hiện rõ thâm nghĩ sau này phải nấu ăn cho các nàng nhiều hơn mới được,nhưng Thoát Phàm Cảnh đâu có cần ăn thức ăn đâu,các nàng ăn một lần tựa đi bề quan mấy ngày thế là kế hoạch hần phá sản.

Lăng Tiểu không cam lòng,hần muốn được các nàng Tiểu Nguyệt khen nhiều hơn,vì thế hần lên kế hoạch lấy được liệu nấu ăn,ý đồ của hần là làm ra món ăn vừa ngon miệng mà vừa có thể gia tăng tu vi,hần phỏng chế xem được liệu nào phối với được liệu nào thì ăn được, ăn ngon,chỉ vài tiếng trước đây cuối cùng hần cũng đã nấu ra một nồi súp được liệu đầu tiên,nồi súp này không biết ngon không nhưng mùi rất thơm.

Lăng Tiểu thấy vậy thì vui mừng định ăn thử một miếng,đúng lúc này thì ở gần khu đó có một đàn yêu thú Mộc Linh Dương nghe mùi thơm nên bị hấp dẫn đến đây.

Lăng Tiểu nghĩ nghĩ cảm thấy hay là trước cho bọn Mộc Linh Dương này ăn thử trước để xem thử ăn vào có sao không đã,dù gì được liệu hần còn khá nhiều không vội không vội.

Mộc Linh Dương là một loại yêu thú khá hiền,đặt điểm là không có lông,da nó giống như một loại thân cây,mà đây cũng là đặc điểm để nhận dạng con Mộc Linh Dương đẹp hay xấu,nó thường chỉ ăn được liệu mà được liệu lại khá quý hiếm,cho nên nồi súp được liệu của Lăng Tiểu là khá hấp dẫn đối với chúng nó.

Tựa sau vài giây thì nồi súp được liệu của Lăng Tiểu đã bị đàn Mộc Linh Dương húp sạch,đến đây thì chuyện mới đáng nói.

Chỉ thấy đột nhiên những con Mộc Linh Dương kia đổi màu da sau đó chúng với mắt thường có thể thấy bắt đầu mọc lông rất dài,trông bọn chúng thật sự rất quái dị.

Lăng Tiểu thấy vậy thì giật mình thâm nghĩ"May là ta chưa ăn,nếu không lông ta cũng mọc dài ra như vậy thì kì lắm,nhất là lông trym,ha ha bọn Mộc Linh Dương này bây giờ trông thật quái dị"

Hần cũng không cười trên nỗi đau của người khác được bao lâu,đàn Mộc Linh Dương thấy mình cùng đồng bọn bị như vậy thì lập tức điên lên kéo nhau

húc về phía hân.

"Nha,các người đừng qua đây,a thật ra các người trông cũng không tệ,Á Ngọc Hân,Liều Huệ,Trần Thị Như các nàng mau chạy,bọn Mộc Linh Dương này nổi điên rồi!"Lăng Tiểu thấy đàn Mộc Linh Dương muốn liều mạng thì co cẳng lên ngay lập tức chạy.

Bọn Mộc Linh Dương đâu thể nào bỏ qua Lăng Tiểu dễ dàng,thế là dẫn đến một màn đuổi giết như thế này.

Lăng Tiểu nhìn đàn Mộc Linh Dương vẫn truy đuổi đằng sau nói"Là chính các người muốn ăn a,ta đây là có lòng tốt đấy thật oan uổng quá mà"

Liều Thị Hương thì ngây thơ nhìn về đàn Mộc Linh Dương nói"Chơi thật vui,lại đây đến mà bắt ta này"

Lăng Tiểu và các nữ còn lại nghe vậy thì không biết nói gì.

.....

Ở phía nam cách Lăng Tiểu không xa,có một nhóm 15 người mặt quần áo thiêu hình con sư tử màu đỏ đang vây đánh một con Xích Bích Điều.

Xích Bích Điều là một loài yêu thú rất hiếm gặp,tốc độ của nó rất nhanh,cánh của nó có thể làm một linh khí dạng Dực hiếm thấy vì thế loài này rất được tu sĩ ưa bắt.

Còn nhóm 15 người đang vây bắt nó thì rất có duyên với Lăng Tiểu,bọn hân chính người của Sư Hoả Môn,bao gồm 1 Thoát Phàm Cảnh Hậu kỳ,3 Thoát Phàm Cảnh trung kỳ, 11 Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ.

Một nhóm người thì đang bị yêu thú truy đuổi sml còn một nhóm thì đang vây bắt yêu thú.

Lăng Tiểu tu vi đã là Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ thần thức cũng theo đó tăng lên gần bằng Tạo Đan Cảnh sơ kỳ,hắn là người đầu tiên phát hiện ra chiến đấu ở đằng kia,hắn tập trung thần thức một lát sau nở nụ cười bí hiểm nói"Cũng quá trùng hợp a,tựa nhóm người kia là người của Sư Hoả Môn thì phải,khà khả vì chúng ta đã là kẻ thù rồi nên đừng trách ta độc ác a"

Hắn bảo các nàng Ngọc Hân và Cầu Tặc trước đi vào Thời Không Bảo Hạp,còn hắn thì tựa đổi hướng ẩn dấu bay về phía nhóm người Sư Hoả Môn kia.

Nhóm người Sư Hoả Môn vì tập trung vào Xích Bích Điều quá cho nên tựa chưa phát hiện ra Lăng Tiểu.

Tại Lăng Tiểu di chuyển tới gần rồi bọn hân mới có cảm ứng dồn dập quay đầu về hướng Lăng Tiểu,khi bọn hân quay sang nhìn thì chẳng thấy một ai cả,thấy vậy bọn hân hơi lộ vẻ nghi hoặc rồi lại tiếng tục vây bắt Xích Bích Điều.

Một lát sau bọn hân lại cảm ứng được rất nhiều khí tức có Tụ Linh Cảnh có Thoát Phàm Cảnh,bọn hân quay đầu lần nữa,lần này thì bọn hân há to mồm.

-Mẹ nó ta có bị mù không,con gì mà quái dị thế này.

-Tựa có điểm giống Mộc Linh Dương nhưng lại có lông chó.

-Con bà nó các người bị ám đầu à,con gì kệ mẹ nó,bây giờ nó tựa phát điên hướng phương hướng chúng ta kia.

-Làm sao giờ,chúng ta còn chưa bắt được Xích Bích Điều.

-Trước cứ chạy đã rồi tính,dù sao còn nước còn tát,đánh không lại thì chạy.

Thế là nhóm người Sư Hoả Môn bỏ qua Xích Bích Điều hướng phương hướng phía nam chạy.

Xích Bích Điều nào để cho bọn hân như ý,chi thấy nó phát cánh vài cái quạt tạo ra một con lốc ý đồ muốn giữ chân nhóm người Sư Hoả Môn lại,vì tu vi của Xích Bích Điều là Thoát Phàm hậu kỳ nên trốn thoát khỏi đợt công kích này chỉ có 1 tên Thoát Phàm Cảnh hậu kỳ và 3 tên Thoát Phàm Cảnh trung kỳ,còn 11 tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ còn lại thì bị cuốn ngược về phía sau không làm sao tiến về phía trước được.

Đàn Mộc Linh Dương kia đến nơi đây thì mất dấu Lăng Tiểu làm chúng nó rất tức giận,thấy nhóm người Sư Hoả Môn bị con lốc cuốn đến thì bọn chúng như tìm được chỗ phát tiết,bắt đầu hướng nhóm 11 tên Thoát Phàm Cảnh sơ kỳ của Sư Hoả Môn phóng tới húc muốn phát tiết trên người bọn hân.

A.....ai ui.....đít của ta..... Từng tiếng gào rú vang lên,có vài tên còn bị sừng của Mộc Linh Dương bạo hoa cục nữa,ai da nghĩ đến thôi đã thật là nhức đít.

Tuy nổi điên nhưng Mộc Linh Dương không phải là loài hiếu sát vì vậy trừ những người không may bị húc chết ra,thì không người nào sống sót,nói chung là tất cả 11 người đều không may bị húc chết.

Xích Bích Điều thì sau một đòn đánh cuối cùng ra con lốc,thì tựa suy yếu nên ngay lập tức tìm một phương hướng bay đi,4 tên tu sĩ của Sư Hoả Môn thì hướng phía nam bay đi,thế là để lại một đàn Mộc Linh Dương quái dị không biết đi đâu.

Cuối cùng đàn Mộc Linh Dương quái dị ấy hướng phương hướng khu rừng cũ đi về.

Nơi đây tựa yên tĩnh.

Đến tối Lăng Tiểu đột nhiên xuất hiện, xem xét 11 thi thể dưới đất thì cười đắc ý nói "Ta thật là quá thông minh ha ha, một chiêu hạ thủy đông đảo thật thành công"

Nói xong hắn để các nàng Liễu Huệ cùng với Cầu Tặc ra, cười trên lưng Cầu Tặc tiếp tục hướng phía nam đi tới.

HCVVCH

Truyện này có thể ta sẽ viết ít, các đạo hữu thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50

Một thanh kiếm màu đồng nằm đang được đặt ở trên tay Lăng Tiểu, thanh kiếm này chính là thanh kiếm lấy ra được ở không gian bên trong cánh cửa, không biết tại sao những ngày nay thanh kiếm này rất hay rung động.

Ong ong..... thanh kiếm lại một lần nữa rung động.

Lăng Tiểu nhìn thanh kiếm đâm chiều nói "Tựa hồ có chuyện xảy ra, chắc là hung vật bị phong ấn dưới lòng đất kia đang chuẩn bị thoát ra."

Mấy nàng Tiểu Nguyệt ở một bên nghe vậy hỏi "Liệu có chuyện gì xảy ra không, chúng ta nắm giữ thanh kiếm này có khi nào lại dẫn đến hung vật tìm đến"

Lăng Tiểu nghe vậy thì rung mình một cái sau đó một dạng không sợ trời không sợ đất nói "Hừ, nó dám tới, nó tựa tới một cái là ta thiên nó luôn, Nguyên Anh Cảnh còn phải nề ta nói chi là nó"

Mấy nữ xem hắn bộ dạng như vậy thì phì cười nói "Chúng ta biết, chúng ta biết chồng lợi hại nhất"

Lăng Tiểu thấy các nàng như vậy cũng không nói gì, cái này là các nàng nghĩ oan cho hắn a, thiết sự là hắn không sợ gì cái kia hung vật, dù gì hắn cũng có bảo hạp, hắn rung mình là vì hắn đang mắc tiểu a.

Chuyện về hung vật thì để tính sau bây giờ chúng ta tiếp tục với diễn biến chính nào.

.....

Sư Hoá Môn là một môn phái với một Tạo Đan Cảnh toạ trấn, thuộc dạng môn phái trung bình hơi cao một chút.

Hiện tại ở trong khu vực sơn môn của Sư Hoá Môn đang có hai vị khách không mời mà đến, chỉ thấy một con báo lông đỏ chấm trắng cùng với một nam hài 12 tuổi đang ẩn dấu khí tức nhẹ nhàng di chuyển vào sâu trong sơn môn của họ.

Đây chính là Lăng Tiểu cùng với Cầu Tặc, bọn hắn đây là muốn tập kích đánh lén và quan trọng nhất đó chính là ăn trộm bảo khố của Sư Hoá Môn.

Lăng Tiểu nói với Cầu Tặc "Người mau đi dẫn dắt sự chú ý của bọn hắn, có gì lát nữa được đồ ngon thì ta chia cho người một nửa"

Cầu Tặc rất nhân tính hoá gật gù đầu sau đó chậm chậm tiến về phía một ngôi nhà nào đó bắt đầu đánh lén.

Lăng Tiểu vẫn núp ngay chỗ lúc này, hắn đang chờ, chờ một hồi nào động.

Àm..... Râm.....

Không để cho Lăng Tiểu chờ lâu, Cầu Tặc cuối cùng cũng bị phát hiện, vèo vèo từng tiếng xé gió từ trong Sư Hoá Môn bay ra.

- Yêu Nguyệt nơi đâu to gan dám đánh vào Sư Hoá Môn của ta, hôm nay tựa người phải chết.

Kéch..... kéch.....

Cầu Tặc kêu lên một tiếng sau đó từ rừng của nó bắn ra một tia sáng bay thẳng tới một lão giả Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Lão giả té ra một linh khí cao cấp dạng khiên ý đồ muốn chặn công kích của Cầu Tặc.

Không như lão giả dự định, ánh sáng màu trắng ấy bay xuyên qua cái khiên đánh thẳng vào người của lão.

Lão giả đột nhiên dơ ra sau đó cời quần cời áo bắt đầu làm tư thế giống như chịch.

Cầu Tặc nhìn thấy vậy cho lão một ánh mắt xem thường sau đó đồng dạng chuyển ánh mắt đó về phía Lăng Tiểu. (ánh mắt rất thâm ý)

"Mẹ nó Cầu Tặc nguoi đây là ý gì a, ta nào có giống như lão già kia chứ, ta đẹp trai phong độ tài hoa như vậy mà nguoi lại dùng ánh mắt nhìn lão già kia để nhìn ta" thấy Cầu Tặc nhìn về phía mình Lăng Tiểu thầm chửi rủa.

Tại một thoáng sau đó, một luồng khí tức bá đạo được phát ra từ sâu bên trong đỉnh núi.

Vèo..... Cầu Tặc cảm nhận được luồng khí tức kia thì không nói một lời xoay người chạy trốn, không lâu sau đó một người đàn ông trung niên xuất hiện nhìn về phía Cầu Tặc bỏ chạy sau đó ngay lập tức đuổi theo.

Lăng Tiểu cũng từ từ bắt đầu di chuyển, hần vào sâu bên trong Sur Hoà Môn sau đó phát ra thần thức thăm dò từng ngóc ngách của Sur Hoà Môn ý đồ tìm ra bảo khố (TG đoạn này nó cứ giống cái gì đó ta, mọi người có biết giống cái gì không □).

Tìm hồi lâu cuối cùng hần cũng tìm ra vị trí của bảo khố (nơi cất bảo vật) của Sur Hoà Môn, hần thoát ần thoát hiện nhanh chóng đi đến bảo khố.

Tới nơi thì hần thấy có 2 lão giả tu vi Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong đang thủ hộ ở cửa vào của bảo khố, hần thấy vậy không nói một lời lấy ra Âm Ma Chung hướng một trong hai lão giả rung rung.

Linh đang linh đang..... tại hai lão giả đang nhắm mắt dưỡng thần thì đột nhiên nghe được tiếng chuông vang lên, hai người nghe vậy đồng thời mở mắt hướng phương hướng phát ra tiếng chuông nhìn lại.

Chỉ thấy một tia sáng màu trắng bay nhanh hướng về phía một trong hai người bọn hần bay tới.

Lão giả bị tia sáng màu trắng nhắm đến kia phản ứng rất nhanh, ngay lập tức té ra một tấm lụa màu vàng ý đồ muốn hoá giải tia sáng màu trắng kia.

Rất tiếc tia sáng màu trắng kia là linh hồn của Lăng Tiểu, vì thế nó xuyên qua tấm lụa màu vàng bắn thẳng vào người của lão giả.

Không quá 3 giây sau linh hồn của Lăng Tiểu bay ra khỏi cơ thể của lão giả nhập lại về thân xác của hần, còn thân thể lão giả kia thì cũng theo đó ngã quỵ xuống đất chết.

Tên lão giả còn lại thấy vậy cả kinh ngay lập tức xoay người định la lớn.

Phốc, một cây côn ngay lập tức đâm xuyên cổ hần, hần miệng máu há to chết không kịp kêu một tiếng.

Lăng Tiểu tới lấy tất cả đồ vật có giá trị của hai lão giả thu vào bảo hạp, sau đó tiếp tục xâm nhập vào bảo khố vơ vét bảo vật, hần chọn phương pháp thả dây nhảm còn hơn bỏ sót, chỉ thấy đồ vật nào tồn tại bên trong bảo khố là hần thu vô bảo hạp hết.

Sau chừng một phút thì bảo khố của Sur Hoà Môn đã là một gian phòng trống, Lăng Tiểu kế hoạch đã hoàn thành, hần châm một mồi lửa lớn rồi sau đó nhanh chóng ly khai Sur Hoà Môn.

Ngày hôm sau toàn bộ khu vực 10 km xung quanh Sur Hoà Môn đều nghe tin, Sur Hoà Môn ra giá 1000 viên linh thạch để tìm kiếm tung tích của một con báo lông đỏ chấm trắng giữa trán có một sừng màu đen.

Tin tức này vừa truyền ra đã dẫn đến một hồi oanh động lớn, mặt dù vậy nhưng không có ai biết được tin tức của con báo lông đỏ chấm trắng cả, có một lão giả am hiểu về yêu thú nói một câu như sau: "Từ trước đến nay không có con yêu thú nào giống trong mô tả của Sur Hoà Môn cả."

Kể từ đó tu sĩ quanh khu vực 10km Sur Hoà Môn chấm dứt việc tìm kiếm con báo lông đỏ chấm trắng trán có sừng đen, rồi còn nhận định Sur Hoà Môn là đang lừa gạt bọn hần làm cho bọn hần trở thành trò cười.

Trung tâm của mọi việc Cầu Tặc thì hiện giờ đang ở trong Thời Không Bảo Hạp nhìn đồng bảo vật trước mặt hai mắt loé sáng.

Lăng Tiểu cũng đang kiểm tra chiến lợi phẩm, trong đó gây cho hần chú ý có tất cả 5 món bảo vật.

Cái thứ nhất là một khối Tinh Vong Thạch là một loại vật liệu luyện chế pháp bảo với độ cứng gấp 1000 lần những việu luyện chế linh khí, đến đây thôi là đủ biết nó quý thế nào rồi.

Cái thứ hai là một cây Thăng Hồn Thảo là chính được để luyện Đề Hồn Đan.

Cái thứ ba là một cây Bích Huyết Thảo là chính được để luyện Tấn Thể Đan.

Cái thứ 4 là một đôi linh khí cực phẩm dạng Dực có màu xanh lam, cái này hần không mấy cần, nên dự định tặng cho một trong các hàng Ngọc Hân.

Cái thứ 5 là cái làm hần chú ý nhất, đó là một cái lò luyện đan theo hần phỏng đoán thì là một món bán pháp bảo, hần hiện đang thiếu một cái đan lò tốt cho nên sự xuất hiện của đan lò này là rất cần thiết.

Kiểm kê xong xuôi chiến lợi phẩm,hắn mặt đầy thoả mãn,sau đó hắn đi tìm các nàng Ngọc Hân chơi trò một long ngũ phượng.

HCVVCH

PR truyện mới,tạ mới viết thêm một truyện thuộc thể loại ma tu,mọi người ai có rảnh thì nhớ đọc ủng hộ ta nha,truyện có tên "Tu Ma Phi Thăng Quyền"

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: 18+ không liên quan tới cốt truyện không tu sắc không nên xem

Bên trong Thời Không Bảo Hạp,Lăng Tiểu đang cùng Liễu Huệ các nàng nói chuyện,hắn nói:"Giờ trong năm người các nàng,ai là người muốn được ta tặng đôi cực phẩm linh khí dạng Dực(cánh) này đây"nói xong hắn lấy ra đôi cực phẩm linh khí dạng Dực mới trộm được hôm qua.

Các nàng Liễu Huệ nghe vậy thì hai mắt sáng lấp loé,cũng phải thôi linh khí dạng Dực đã quý hiếm rồi,huống chi đây là một món cực phẩm linh khí dạng Dực,nếu có nó thì sẽ tăng thêm một phương pháp bảo mạng rất tốt,nhưng các nàng cũng không tranh giành bởi vì tình cảm của các nàng rất tốt nên nhất thời không ai mở miệng tỏ ý muốn đôi cực phẩm linh khí dạng Dực này cả.

Lăng Tiểu thấy vậy thì rất vui mừng gia đình hắn không có hậu cung chiến(cái này là do người được ta cho một con trym khủng,người mà chỉ chịch 2 trong 3 nàng xem thử,lúc đó không hậu cung chiến mới lạ).

Hắn suy nghĩ một lát rồi cười đậm nói"Nếu các nàng đã như vậy rồi,sao chúng ta không chơi một trò chơi mà người thắng là người có được đôi Dực này"

5 nữ nghe vậy vội hỏi"Trò chơi gì"

Lăng Tiểu cười hề hề nói"Chúng ta chơi l-n,nếu ai trong năm nàng làm ta xuất tinh vào l-n nhiều nhất thì người đó thắng"

5 nữ nghe vậy thì mặt đỏ tạt mang tai,dù vậy cũng không ai lên tiếng nói gì,chúng tỏ các nàng đều ngầm đồng ý với phương pháp này.

Lăng Tiểu thấy vậy thì vội lôi kéo Trần Thị Như và Liễu Thị Hương đến cởi quần áo các nàng ra,hắn bảo hai nàng làm tư thế 69 Trần Thị Như ở trên Liễu Thị Hương ở phía dưới rồi bảo Trần Thị Như bú l-n cho Liễu Thị Hương còn hắn thì rút con c-c khổng lồ 17cm của mình ra chà xát vào mép l-n của Trần Thị Như.

Liễu Thị Hương ở dưới nhìn lên thì thấy con c-c của Lăng Tiểu đang chà xát mép l-n Trần Thị Như cảm giác rất kích thích cộng thêm được bú l-n làm nàng nhìn không được thấp giọng rên rỉ"Ah.....chị Như bú l-n sướng quá.....mm.....a.....bú mạnh nữa lên chị Như ơi.....ah.....mm.....ân.....tốt thật sướng khoái"

Lăng Tiểu cảm thấy l-n của Trần Thị Như đã ướt,hắn không nói một lời đâm một cái lút cán vào l-n của nàng.

"A.....mm.....ah.....Thật sướng.....mm.....đút mạnh nữa đi anh ơi.....ah.....ân.....sướng"

"Chị Như bú l-n cho em,em nứng quá,chị đừng mãi rên rỉ mà không bú l-n cho em chứ Ah.....mm..... Đúng rồi.....Ah.....Ngọc Hân em thật là bú giỏi"thì ra Ngọc Hân không chịu được tịch mịch tới bú l-n cho Liễu Thị Hương.

Phạch Phạch Phạch..... "Ah..... Sướng quá.....mmm.....chồng tốt... Ân.....um..... Đ-t nát l-n vợ đi..... Ứ... Ồ.....um.....thật sướng.....mm...Đời này Thị Như chỉ thuộc về mình chồng thôi"

Lăng Tiểu nghe Trần Thị Như khẩu đàm thì càng thêm ra sức đâm ra đút vào kết quả là:"Á.....ah..... Trời ơi nhanh quá.....mm.....ân.....chậm lại.....Ah.....anh muốn đ-t chết em hả.....mmm.....Á..... Ah..... Trời ơi sướng quá.....um.....ah..... Sướng"

"Ah..... Nha.....thật quá sức chịu đựng.....mmm..... Á..... Em Ra.....nhìn không nổi rồi..... Aaaaaa Raaaaaaa..... "

Phốc.....nước dâm của Trần Thị Như tuôn ra chảy thẳng dội vào mặt Liễu Thị Hương,Trần Thị Như cả người nhũn ra,nếu không có Lăng Tiểu kéo hông thì có lẽ l-n nàng đã ụp vào mặt Liễu Thị Hương rồi.

Kéo Trần Thị Như sang đặt một bên để nàng nghỉ ngơi,Lăng Tiểu hỏi 4 nàng còn lại"Các nàng ai tiếp theo đây"

Cả 4 nữ đồng thanh nói"Em"

Lăng Tiểu thấy vậy thì cười khà khà nói"Các nàng thêm c-c ta chịu không được rồi phải không,nào bây giờ ta nằm đây ai lên trước thì được chịch trước"

Nói xong hấn nằm ngửa ra để con c-c cương cứng hướng lên trời, Tiểu Nguyệt tuy tu vi thấp hơn Ngọc Hân và Liễu Huệ nhưng nàng lại là người ngồi lên con c-c ấy trước nàng cao giọng rên rỉ "Ah.....ah..... Cuối cùng cũng được chịch.....Ừm.....ơ...ơ... Sướng.....mm...thật đã nứng.....ah nha.....con c-c anh thật to.....Ah Á ừm.....chịch thật sướng"

Lăng Tiểu cũng nhắc hông lên phối hợp với nàng hấn nói "Tiểu nguyệt... Ừm.....mm.....nàng biết không.....hừ...trông nàng bây giờ thật xinh đẹp.Ah.....ừm.....l-n nàng bóp thật chặt.....mm..... Ah.....chịch thật sướng"

"Ah.....ah.....thật sao..... Ừm..mm em bây giờ rất đẹp sao.....ah.....Ah.. vậy thì em sẽ chỉ cho một mình anh xem thôi.....Ah.....ân.....chỉ của mình anh.....Ừm..... Ân.....mmm thật sướng.....mm...thật đã nứng"

Liễu Huệ chịu không nổi tịch mạch chậm rãi đi tới banh l-n ra đi vào miệng Lăng Tiểu ý bảo hấn húp sò cho nàng.

Lăng Tiểu cũng rất phối hợp lấy tay xoa bóp bầu vú của nàng, lưỡi đưa ra bắt đầu liếm l-n.

"Ah.....liếm tốt lắm.....mmm..... Thật đã ngứa.....ah.....xoá bóp mạnh lên.....ừm.....mm..... Nha đúng rồi...thật sướng"

Đúng lúc này Tiểu Nguyệt l-n bắt đầu co rút gật gật.

"Ah.....mmm.....á.....em chịu hết nổi rồi.....ah..... Raaaaaaa..... "Nàng ra xong cả người vô lực nhũn ra.

Thấy vậy Liễu Huệ định quay người lại cướp vị trí, rất tiếc Liễu Thi Hương đã nhanh chóng thể chỗ Tiểu Nguyệt (tranh giành kịch liệt quá, như là tranh đoạt bảo vật ấy) Phốc..... "Ah.....ah.....mm.....mm.. ân..... Thật sướng.....ừm.....Ah.....cuối cùng cũng tới em.....ân.....ah.....c-c to của anh đút thật sướng"

"Ồ.....ớ ớ.....thật sáng khoái.....ah.. Ah..mm..... Ah..... Ân... Hự.....ừm.. Á.....sướng.....ah.....mm...em phê rồi.....ah.....mmm.....em muốn chịch mọi lúc mọi nơi"

Lăng Tiểu đột nhiên hô lên "ah.....làm nhanh lên.....ừm.....mm...anh muốn xuất"

Liễu Thi Hương nghe vậy thì nhanh chóng ra sức ngồi lên ngồi xuống vận vẹo thân thể.

"Ah.....ta xuất.....mm.....ah..ah.... Ta xuất.....mmm.....nha.... Thật sáng khoái"

Một luồng tinh nóng bắn thẳng vào sâu trong l-n Liễu Thi Hương, nàng cũng nhịn không được theo đó ra luôn, rồi mềm nhũn giống như hai người trước.

Thấy vậy Liễu Huệ nhanh chóng giành vị trí, tiếp theo đó là những tiếp phạch phạch và rên rỉ vang khắp bảo hạp.

Làm hồi lâu 5 nữ ai cũng không còn sức mà thượng hấn nữa, thấy vậy hấn vội bắt đầu thể hiện khí khái đàn ông.

Hấn bắt đầu chịch Ngọc Hân, tay thì móc l-n hai nàng Liễu Thi Hương và Trần Thị Như, miệng thì húp sò của Liễu Huệ, tiếp theo hấn dùng thần niệm điều khiển cái cán kiếm đâm ra đút vào l-n của Tiểu Nguyệt. (chiêu ta mới nghĩ ra đây, vỗ tay vỗ tay)

"Ah.....ah.....mm.....sướng điên mất.....Ân.....c-c to đâm hư l-n Ngọc Hân rồi.....Ừm....Ồ..... Á.....ah.sướng.....ah.....ah.....ngoài sướng ra đầu Ngọc Hân trống rỗng... Ah..... mm"

"Chồng.....Ah.....ân.....móc l-n sướng quá.....mm.....thật đã.....ừm...ớ...ớ. A.....Á.....móc chỗ ấy.....ah....ah... đúng rồi thật thoải mái"

"Ừm.....mm.....anh liếm l-n sướng quá.....nha.....ah.....mm.....thật sướng.....ân...liếm sâu hơn một xú... À.....ah.....đúng rồi.....nha sướng quá"

"Á.....ah.....cán kiếm chịch hư l-n em rồi.....mm.....ah.. Ân...thật thoải mái.....ân.....sướng.....nha.... Ah"

Cứ thế trận chiến kéo dài hơn 4 tiếng đồng hồ, cuối cùng đôi cực phẩm linh khí dạng Dực thuộc về Liễu Thi Hương với kết quả làm cho Lăng Tiểu bắn tại l-n nàng 2 lần, theo đó chương này cũng kết thúc.

HCVVCH.

Viết 18+ ta đã phải làm một ác nhân, giết bao nhiêu vạn sinh mạng, còn là máu mủ tình thâm nữa chứ, vì thế các đạo hữu nghĩ gì mà không nhấn nút ta thích (giết tình trùng)

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hoạ Thủy Đông Dẫn(0)

Sư Hoà Môn phòng hội nghị.

Một trung niên khoảng 40 tuổi đang nhìn một bản danh sách trong tay mảy may nhàu皱, người này chính là trưởng môn Sư Hoà Môn Trương Tam.

Trương Tam nói với một lão già bên cạnh "Quách Bồi đây là tổng thiệt hại của chúng ta sao, vậy người điều tra ra ai là người làm ra chuyện này chưa"

Quách Bồi ấp a ấp úm nói "Trưởng môn tạm thời chỉ biết được vụ này do một người một thú làm, hiện tại còn đang điều tra thêm"

Rầm.....tiếng đập bàn vang lên.

Trương Tam tức giận quát "Khôn khiếp, có chuyện này không mà các người cũng làm không xong, bây giờ môn phái chúng ta bị người ta gán mác lừa đảo ở ngoài kia kia, liệu sự mà xử lý đi"

Quách Bồi một bên toát mồ hôi vội đáp "Vâng vâng, trưởng môn yên tâm, chuyện lừa đảo sẽ giải quyết ổn thỏa, cả chuyện tên trộm ấy cũng vậy"

Trương Tam thấy vậy mới giảm bớt cơn giận nói "Được rồi đi ra đi, ta còn phải thăm vợ ta, kéo nàng lại giận"(ĐM sợ vợ là một nỗi khổ)

Quách Bồi nghe vậy vội tạm biệt lui ra.

.....

Một khu rừng rậm cách không xa Sư Hoà Thành.

Một nam hài 13 tuổi, mặt đẹp chữ V sắc xảo, mắt đẹp, mũi cao, miệng hơi vênh, trông rất đẹp trai.

Bên cạnh hắn còn có 5 nữ nhân, 5 nữ ai cũng là tuyệt sắc thể gian hiếm có (tả mặc công lâm, không tả còn hơn)

Tất cả 6 người bọn họ hiện tại đang cưỡi trên lưng một con báo lông đỏ, giữa trán có một cái sừng màu đen, đuôi có một lớp vẩy mỏng trông khá ngẫu.

Nhóm 6 người 1 thú này không ai xa lạ với chúng ta, đây chính là nhóm người Lăng Tiểu, Ngọc Hân, Liễu Huệ, Trần Thị Như, Tiểu Nguyệt, Liễu Thi Hương và Cầu Tặc (yêu thú Huyền Linh Bảo tiến hoá)

Tiểu Nguyệt trong tay cầm một cái nồi lớn hỏi Lăng Tiểu "Anh ơi, có hiệu quả không vậy, em thấy nó hơi hơi có vấn đề ấy"

Lăng Tiểu nghe nàng hỏi vậy không cần suy nghĩ nói "Chắc chắn không sao, chỉ cần ta chạy nhanh hơn nó là ổn"

- Vậy nếu anh không chạy nhanh hơn nó thì sao.

- Nếu vậy thì ta chui vào bảo hạp là xong.

Thì ra Lăng Tiểu hôm qua đột nhiên nghĩ ra một kế sách hại Sư Hoà Môn.

Hắn nhớ tới một màn đuổi giết vài ngày trước (cái vụ nồi súp được liệu làm biến dị Mộc Linh Dương ấy, ta viết cho ai quên) sau đó hại nhóm người Sư Hoà Môn, nghĩ đến một màn đó hắn đột nhiên nghĩ ra tại sao lại không sử dụng kế hoạ thủy đồng dẫn

Thế là lần này hắn quyết định dụ nguyên một khu rừng, qua đánh Sư Hoà Môn, hắn đã chuẩn bị nguyên một nồi lớn súp được liệu, theo hắn nghĩ thì loại súp này sẽ làm cho yêu thú mộc lông, mà yêu thú cũng đã có chút linh trí, chỉ cần bọn chúng biết mình trở nên quái dị, thế nào bọn chúng cũng phải tìm trả thù người làm bọn chúng ra như vậy, đến lúc đó việc hắn cần làm chỉ là chạy thật nhanh đến Sư Hoà Môn, khi đó chắc chắn sẽ làm cho Sư Hoà Môn khùng hoàn một phen.

Vào được khá sâu khu rừng, Lăng Tiểu bụng lấy nồi lớn nói "Các em vào trong bảo hạp trước đi, ta trước mở cái nắp nồi này"

"Anh nhớ cẩn thận"

"Ok, Lăng Tiểu ta đẹp trai, phong độ, tài năng, mạnh mẽ, một người chồng tốt nhất, một người cha vĩ đại, một thánh nhân tương lai, làm sao có thể chết sớm như vậy được"

"Thôi thôi anh bớt rầm rĩ lại, chúng em vào bảo hạp đây, nhớ cẩn thận"

Thế là khu rừng chỉ còn lại một mình Lăng Tiểu, hắn tiếp tục đi vào sâu bên trong khu rừng, một lát sau thấy đủ sâu rồi, hắn bắt đầu từ từ mở nắp nồi, một mùi thơm nồng toả ra theo gió bay xa.

Tuy phần lớn yêu thú là ăn thịt, nhưng linh được là thứ không yêu thú nào không muốn, ăn thịt chỉ là bọn chúng khẩu phần ăn lớn, linh được lại hiếm, cho nên bọn chúng mới ăn thịt, còn yêu thú ăn thực vật thì chủ yếu là khẩu phần ăn ít (lì do hơi ngược ép, nhưng kệ ai biểu truyện này ta viết) cho nên mới ăn thực vật.

Rầm rập rầm rập.....tiếng phá đất và di chuyển vang lên.

Lăng Tiểu chưa chạy,hắn chờ cho bọn chúng tới rồi chạy sau.

Rất nhanh chỗ hắn đứng bị bao vây bởi rất nhiều loại yêu thú,bọn chúng đến chỉ nhìn lướt qua hắn,sau đó tất cả ánh mắt tập trung vào nỗi sợ lớn trước mặt hắn.

Grao.....Gầm.....Rít.....lũ yêu thú bắt đầu rít gào,y bảo Lăng Tiểu mau tránh ra,bọn chúng tha cho hắn một mạng.

Hắn thấy vậy cười cười phi hành nhanh về hướng Sur Hoà Môn.

Bọn yêu thú thấy có hơi sai sai,nhưng mặc kệ,nỗi linh được vẫn ở trước mặt,chuyện quan trọng bây giờ là tranh giành,để có thể húp vài miếng súp linh được.

Lăng Tiểu một đường phi hành nhanh về hướng Sur Hoà Môn,không bao lâu từng tiếng Rít.....Gào.....vang lên ở phía khu rừng,hắn nghe vậy thì biết âm mưu đã thành,gì chỉ việc chạy đến Sur Hoà Môn là xong.

Một loạt các loài yêu thú từ trong khu rừng rậm ấy chạy ra,đuổi theo hướng Lăng Tiểu,con nào cũng mang hình hài kỳ quái,một con rắn trên người đầy lông,bộ cạp cũng mọc lông,nói chung con nào cũng có thêm cho mình một bộ lông hết.

Lăng Tiểu một đường phi hành đôi khi thả chút khí tức để yêu thú cấp thấp dễ truy theo,vì vậy những con yêu thú đang truy đuổi đằng sau mặc dù chạy chậm hơn hắn,nhưng vẫn bám sát lộ trình hắn đi.

Đang phi hành,đột nhiên Lăng Tiểu như có cảm ứng,hắn quét thần thức về phía sau,một con Huyết Luyện Xà thả ra khí tức rất cường đại,xem ra là thú vương của khu rừng kia,trên thân nó hiện đang có một con yêu thú quái dị,trông hơi giống Huyết Luyện Xà nhưng cả người lại toàn lông,xem ra là tác phẩm của nỗi sợ được liệu kia.

Lăng Tiểu thu lại thần thức,hắn vui mừng ra mặt nói" Lần này thì chơi lớn thật rồi,một con Huyết Luyện Xà hình như là Tạo Đan Cảnh sơ kỳ thì phải,Sur Hoà Môn xem ra lần này xong rồi,ta cũng quá thông minh nghĩ ra kế hoạch thật hay"

Một đường phi hành nhanh chóng, rất nhanh sơn môn của Sur Hoà Môn đã ở trước mặt,Huyết Luyện Xà cũng đã ở đằng sau không xa,Lăng Tiểu xông thẳng vào sơn môn Sur Hoà Môn,vào được một đoạn hắn ngay lập tức chui vào bảo hạp.

Vù.....vù.....Sur Hoà Môn rất nhanh phát hiện ra có người xâm nhập trái phép,rất tiếc tới nơi thì Lăng Tiểu đã không thấy đâu,không thấy người xâm nhập,nhưng Sur Hoà Môn lại thấy một con Huyết Luyện Xà phi nhanh tới đây.

Sự kiện Cầu Tặc lần trước làm cho người trong Sur Hoà Môn rất có ác ý với yêu thú,vì vậy không đều tra thực hư,vài người Sur Hoà Môn vừa tới,ngay lập tức té ra linh khí tấn công vào Huyết Luyện Xà,vì khoảng cách lúc này của bọn hắn với Huyết Luyện Xà hơi xa,nên bọn họ chưa phát hiện ra Huyết Luyện Xà khủng bố,khi bọn hắn tới gần thì mới phát hiện ra mình đã làm ra một chuyện sai lầm lớn.

Huyết Luyện Xà thấy mới đến đây đã có người té linh khí muốn tấn công nó,thì kết luận bọn người này cùng với tên làm con nó mọc lông là một bọn,thế là nó không nương tay,ngay lập tức thả ra một luồng khí màu đỏ,đây là huyết khí của nó,ai ngửi huyết khí của nó vào người,người đó máu sẽ bị mất kiểm soát,sau đó bạo huyết mà chết,tất nhiên tu vi bằng hoặc mạnh hơn thì không sao.

Vài người bên Sur Hoà Môn cũng biết hàng,ngay lập tức bế khí,sau đó tìm đường thoát lui.

Huyết Luyện Xà đâu thể để bọn hắn hoàn thành ý nguyện được,nó lao nhanh về phía một người bên Sur Hoà Môn há miệng cắn,tên kia không kịp đề phòng bị cắn trúng,3 giây sau tên kia cả người khô quẻo xem ra là bị hút máu đến chết.

Rất nhanh cao tầng Sur Hoà Môn có mặt,bắt đầu vây giết Huyết Luyện Xà,không lâu sau đó,một đàn yêu thú quái dị tới đây,sau đó bắt đầu đại chiến

Trận chiến này kéo dài nửa ngày,kết quả Sur Hoà Môn bị phá tan nát,hầu như đệ tử Tự Linh Cảnh,Thoát Phàm Cảnh chết toàn bộ,chỉ vài vị Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong và Trương Tam sống sót,Sur Hoà Môn cũng theo đó giải tán,yêu thú thì đa phần chết hết,Huyết Luyện Xà đương nhiên sống sót.

Lăng Tiểu khởi nguồn của mọi chuyện,thì bây giờ đang an nhàn thoải mái,song tu gia tăng tu vi.

2 ngày sau hắn và các nữ từ trong bảo hạp bước ra,hắn nhìn nơi đổ nát trước mắt đầy đắ ý,nhưng miệng thì vẫn cố nói"Haizzz,đây là kết quả việc làm địch với Lăng Tiểu ta,ta cũng không muốn như vậy đâu,tất cả là do ý tác giả"nói xong cùng các nữ hướng Hoắc Minh Thành đi.

HCVVCH

Hết ý tưởng lâu quá không ra chương nên mới ráng kiểm cái gì đó viết,chapter này có thể không hay lắm mọi người thông cảm,chắc tạm thời dừng viết,đọc truyện kiếm ý tưởng,mọi người có rảnh thì ủng hộ"Tu Ma Phi Thăng Quyền"cảm ơn mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Hung vật thoát khốn

Hiện tại đã trôi qua 1 tháng thời gian kể từ ngày diễn ra sự kiện Sư Hoả Môn.

Nhóm 6 người Lăng Tiểu hiện đang đứng ở trước một cung điện, phía trước cung điện có một đồ án hình thù bát quái rất khó hiểu, đây chính là di tích của Huyền Diệu Môn (ai không nhớ thì tìm lại chương cũ coi, chứ ta cũng không nhớ chương mấy nữa).

Ngọc Hân nhìn cung điện trước mắt nói với Lăng Tiểu "Đây là di tích Huyền Diệu Môn mà anh nói với em trước đây sao"

Lăng Tiểu cười nói "Đúng vậy, đây chính là cái di tích mà ta nhặt được Cầu Tặc"

Liễu Thi Hương ngây thơ nói "Thế lúc đó sao anh không lấy hết đồ ở đây đi, bây giờ còn quay về chi cho mất công"

Lăng Tiểu nghe vậy cười khổ nói "Ta cũng muốn lắm a, nhưng khi đó ta còn chưa có thực lực như vậy, phải đến tông sư trận pháp thì mới phá được mấy cái trận pháp trong kia"

-A vậy à, thế thì chúng ta đi vào lấy bảo vật thôi.

Thế là 6 người tiến bước, đi vào sâu bên trong cung điện, một lát sau Thư Phòng đã hiện ra trước mặt bọn họ.

Một mùi khai ộc vào trong mũi 6 người bọn họ, thấy vậy các nàng Ngọc Hân không khỏi chỉ trích "Ai mà mất nét như thế chứ, lại tiểu bậy như thế này, đúng là không có giáo dục mà"

Lăng Tiểu một bên nghe vậy trán không khỏi đổ mồ hôi, hắn nhớ lúc trước đến đây, vì không mở cửa được, cho nên hắn có tiểu vào cánh cửa trước mặt này, bây giờ đi cùng còn có 5 mỹ nữ làm sao hắn thừa nhận chuyện này do hắn làm được, hắn vội nói theo các nàng "Đúng vậy a, tên khốn nào không có giáo dục, lại đi tiểu bậy như thế này, nếu để ta gặp được sẽ đâm vào mặt hắn một phát, sau đó sẽ dạy hắn phải biết....."

Tự chửi mắng mình một lát, sau đó hắn nói với các nàng Ngọc Hân "Các em tránh ra để anh thể hiện, lần này anh quyết mở cánh cửa này" nói xong hắn bắt đầu vẽ cái gì đó trên cánh cửa.

Một lát sau đột nhiên cánh cửa phát sáng, sau đó kết..... một tiếng, cánh cửa tự động mở ra.

Lăng Tiểu thấy vậy mặt đầy đắc ý định cười ha ha, nhưng nghĩ lại ở đây còn các nàng Ngọc Hân, phải giữ hình tượng vì vậy hắn chuyển ánh mắt nhìn các nàng, ý muốn các nàng khen ngợi.

Các Nàng ở với hắn lâu nay, thế nào không biết tính hắn, 5 nữ nhìn nhau sau đó phì cười vội lên tiếng ca ngợi hắn tài giỏi các kiểu....., hắn một bên nghe khen thì liên tục điệu thấp, rất tiếc về mặt hắn đã bán đứng tất cả.

Lăng Tiểu dẫn các nàng tiến vào Thư Phòng, muốn xem thử ở trong đây có bí thuật, công pháp, gì đặc biệt thích hợp tu luyện hay không, nếu có thì sẽ chôm đồ thôi.

Không phụ kỳ vọng của bọn họ, vào trong phòng, đập ngay vào mắt 6 người là từng dãy sách, quả nhiên không hổ là tông môn xem chút nữa có Nguyên Anh Cảnh.

Lăng Tiểu không nói một lời, lời bảo hạp ra, bắt đầu thu tất cả sách vào bảo hạp, rất nhanh căn phòng lại biến thành trống không.

Sau khi xác định đã thu hết mọi thứ có giá trị ở Thư Phòng, nhóm người bọn họ tiếp tục hướng gian phòng khác đi tới.

Khoảng 3 tiếng sau đó.

Nhóm người bọn họ hiện đang đứng ở trước gian phòng có tên là Bảo Khố, bọn họ đã đi qua tất cả mọi phòng ở trong cung điện này rồi, thu hoạch duy nhất chỉ là đồng sách ở Thư Phòng, những phòng khác đa phần là dùng để tu luyện, nên tựa tất cả đều chả có gì.

Lăng Tiểu bộ dạng u sầu nhìn gian phòng có tên bảo khố trước mắt nói "Đây là hy vọng cuối cùng của chúng ta a, đừng để ta thất vọng nha, nếu không thì ta sẽ viết ở trước cửa cung điện, Huyền Diệu Môn là ăn xin môn phái đấy" nói xong hắn bắt đầu vẽ cái gì đó lên cánh cửa.

Cửa mở ra, nhóm 6 người bọn họ ngay lập tức bước vào trong phòng.

A~~~~~Zaaa..... một tiếng kêu đau đớn vang lên.

Lăng Tiểu là người đứng gần cánh cửa nhất, nên chạy vào nhanh nhất, và tiếng kêu đau này cũng là của hắn luôn, chỉ thấy ở lối vào cánh cửa, có một tảng mỏng trong suốt kết giới, hắn vì tông vào nó nên mới phát ra tiếng kêu đau như vậy.

5 nữ thấy vậy thì vội dừng bước, sau đó lo lắng đồng thanh hỏi "Này anh có sao không?"

Lăng Tiểu tay bọ cái mũi, quay đầu lại cười cười nói "Nha không sao, ta rất khoẻ, mấy cái vết thương ngoài da này không làm gì được ta" vừa dứt lời xong, lỗ mũi của hắn đã chảy xuống một dòng máu, kháng nghị lời nói của hắn.

Các nàng thấy vậy thì vội đi lên, quan tâm cầm máu chăm sóc giúp hấn, thấy vậy hấn cảm thấy rất thoải mái, nhưng chưa thoải mái được bao lâu, đột nhiên hấn thấy hơi khó thở, nhìn lại thì mũi hấn đang bị Liễu Thi Hương bóp chặt, ý đồ cầm máu giúp hấn, thấy vậy hấn vội há miệng đớp không khí rồi nói "Thi Hương em mau thả tay ra, anh sắp nghẹt thở chết rồi"

Liễu Thi Hương nghe vậy thì vội buông tay lại, nhìn lảng sang một bên, như là đứa trẻ biết mình làm sai vậy, trông rất đáng yêu, đột nhiên nàng hô lên "Các chị nhìn kia" hoi xong chỉ tay vào cánh cửa.

Nghe vậy các nàng Tiểu Nguyệt vội nhìn theo hướng cánh cửa.

Chỉ thấy ở phía sau màn mỏng trong suốt kết giới kia, là một đầu thú nhỏ lông trắng, bộ dạng là một con hồ ly, nó đang mở to đôi mắt đen nhánh trong suốt nhìn chăm chăm vào Lăng Tiếu.

Thấy vậy các nàng đồng thanh kêu lên "A, thật là đáng yêu, bộ lông nó nhìn thật là đẹp, nếu được bế trên tay thì tốt biết mấy"

Lăng Tiếu nghe vậy cũng nhìn về phía con hồ ly kia, một lát sau hấn đột nhiên mặt đầy đắc ý, sau đó cố giấu đi nghiêm túc nói "Ai za.....nhìn kia, ta đẹp trai phi giống loài rồi hay sao đấy, con tiểu hồ ly này cứ nhìn ta miết kia, thật là cũng đành thôi, ta đẹp quá mà"

Các nàng Tiểu Nguyệt nghe hấn nói vậy thì mới để ý, này giờ tựa con tiểu hồ ly này chỉ nhìn Lăng Tiếu thôi a.

5 nữ suy nghĩ một lát rồi đưa ra kết luận "Có lẽ nó thấy anh đầu tiên, nên tựa xem anh là mẹ nó cũng nên" (TG: không biết hồ ly có phải như vậy không, ta là áp dụng kiểu, khoa học chứng minh, gà mới nở nhìn thấy ai đầu tiên thì nhận người đó làm mẹ, thôi thì mọi người thông cảm, chấp nhận tạm đi nha)

Lăng Tiếu nhìn tầng mỏng kết giới trước mắt nhủ mảy thật chặt.

Thấy vậy, mấy nàng Tiểu Nguyệt vội hỏi "Chồng, có chuyện gì khó khăn hay sao?"

Lăng Tiếu nghe vậy nói "Cũng không phải cái gì khó khăn lắm, chỉ là cần phí chút thời gian để phá tầng kết giới trước mắt này ấy mà"

Trần Thị Như biết chuyện này không đơn giản như lời Lăng Tiếu nói, nàng lên tiếng "Chồng đừng dẫu bọn em, có chuyện gì nói ra, chúng ta cùng nhau nghĩ cách giải quyết"

Lăng Tiếu nghe vậy thì cười hề hề, đành phải nói ra điều hấn biết "Cái kết giới trước mắt này là của lão quái Tạo Đan Cảnh bố trí a, ta hiện giờ còn chưa phá vỡ nó được, chắc có lẽ đợi lên Tạo Đan Cảnh rồi quay lại đây"

Các nữ nghe vậy thì hô "Vậy không được a, dù không lấy được bảo vật, thì cũng phải cứu thoát tiểu hồ ly đáng yêu ra khỏi nơi này chứ"

Lăng Tiếu nghe vậy thì khổ sở nói "Ta rất muốn cứu thoát nó, nhưng rất tiếc ta không có năng lực này"

5 nữ nghe vậy thì vẻ mặt buồn rầu, nhìn về phía con tiểu hồ ly đáng yêu ở sau lớp kết giới kia, aizzzz nữ nhân ai cũng yêu thích những thứ đáng yêu a, Lăng Tiếu cảm thấy cũng hết cách rồi a, hấn cũng không phải không muốn cứu đâu đấy.

Lăng Tiếu nói "Thôi chúng ta đi thôi, từ từ sau này sẽ cứu con tiểu hồ ly cho các em"

5 nữ không đáp lời hấn, chỉ tiếc nủ nhìn con vật nhỏ dễ thương ở trong kết giới kia, Lăng Tiếu thấy vậy cũng bó tay chịu thua, đành phải đứng ở một bên chờ đợi.

5 phút 10 phút 15 phút....., các nữ vẫn say sưa nhìn ngắm con vật nhỏ đáng yêu tốt cùng ở trong kết giới, cũng không trách các nàng được, đúng là con tiểu hồ ly kia rất đáng yêu, mắt to đẹp lấp lánh như là ánh sao, lông bóng mượt nhìn vào rất muốn sờ.

Lăng Tiếu chính là ở một bên chịu hết nỗi rồi nha, hấn là đứng đến mỗi chân luôn rồi đấy, đợi các nàng nhìn xong chắc cũng hết ngày, hấn đành phải nói "Được rồi, nếu các em đã muốn sờ hữu nó như vậy, ta có thể bắt nó ra cho các em, nhưng mà cũng phải tốn 1 tháng thời gian đây, còn việc có thật sự cứu thoát nó khỏi kết giới được không, thì còn tùy thuộc vào vận may nữa, nếu con hồ ly kia muốn ra ngoài thì ok, còn nếu nó không muốn thì coi như 1 tháng uổng phí công lực là xong, rồi các em tránh ra đi, để ta còn thi pháp, phá hủy một lỗ nhỏ để con hồ ly kia chui ra"

5 nữ nghe vậy thì mặt mày hớn hờ, sau đó tức giận lớn tiếng chỉ trích Lăng Tiếu "Sao chồng có cách mà không thực hiện sớm chứ, chồng thật thật là xấu, lại nỡ để tiểu hồ ly đáng yêu kia bị nhốt trong kia"

Lăng Tiếu nghe vậy thì tức muốn nổ phôi thậm nghĩ "Thật oan uổng nha, các em tưởng ta không muốn thực hiện sớm sao, chẳng lẽ thực hiện một trận pháp kéo dài 1 tháng là Thoát Phàm Cảnh như ta có thể làm à, đây là phải nuốt rất nhiều đan dược đấy, ta là muốn làm các em vui mà các em lại nỡ lòng nào còn chửi ta chứ, ta thật tức giận a" lòng thì lớn tiếng một hơi dài, nhưng ngoài mặt chỉ là tức giận và không nói gì.

5 nữ thấy hấn bộ dạng tức giận thì vội ngậm miệng lại, biết mình hơi quá quác, trước giờ hấn chưa bao giờ tức giận với các nàng, nên thấy hấn tức giận thì các nàng hơi sợ.

Ngọc Hân vội chạy tới kéo tay hấn nói "Chồng, đừng tức giận nha, chị em bọn em chỉ nói đùa thôi mà"

Từ nữ còn lại thấy vậy cũng vội chạy đến nủ nủ với Lăng Tiếu.

Lăng Tiểu cũng chỉ hơi tức giận vì cảm thấy oan ức thôi, thấy các nàng như vậy thì ngay lập tức hết giận, thế là lại nói cười vui vẻ với các nàng, sau đó bắt tay vào thi pháp, nhằm phá thùng một lỗ nhỏ cho con tiểu hồ ly đi ra.

.....●▲●●▽●.....

Trong khi Lăng Tiểu còn đang ở di tích Huyền Diệu Môn phá kết giới, thì ở một nơi xa xôi, từng tiếng nổ lớn vang lên, có hai tu sĩ Tạo Đan Cảnh đang đánh nhau long trời lở đất, trong 2 tên đang đánh nhau thì có 1 tên Lăng Tiểu biết mặt, tên đó chính là 1 trong 5 Tạo Đan Cảnh ở sự kiện tranh đoạt "Tiên Quyền", hắn có tên là Phan Nhị là một trung niên tu vi Tạo Đan Cảnh sơ kỳ đỉnh phong.

Đánh nhau với Phan Nhị là một lão già, trong giới tu tiên cũng khá có tên tuổi, lão già có tên là Trương Quy còn được người ta gọi là "Bất Từ Quy Hành Giả", một tu sĩ lấy phòng ngự nổi danh.

Hai người đang đánh nhau ở một vùng hoang vắng, đánh rất nhiệt tình, tạm thời lợi thế đang nghiêng về Trương Quy.

Vừa đánh nhau Trương Quy vừa lên tiếng nói "Phan Nhị người dám ở sau lưng ta, hiếp dâm phụ nữ của ta, may ta đến kịp, nếu không người đã thực hiện được rồi, hôm nay ta phải giết người rửa nhục"

- Quy lão đầu người không thấy tự xấu hổ sao, đã già như vậy rồi mà còn cười thuê từ trẻ tuổi, hay là nhượng lại cho ta đi, ta sẽ trả cho người 10 viên hạ phẩm linh thạch.

- Hừ, người tưởng ta ngu sao, nữ tử ở trong giới cao tầng tu sĩ rất ít, nàng ta là một cái Thoát Phàm đỉnh phong tu sĩ, hơn nữa tuổi chưa đến 60, người lại đòi ra 10 viên linh thạch mua nàng, người tưởng ta ngu à.

- Quy lão đầu, người như vậy không được a, hay là hai ta cùng hưởng, ta đưa thêm người 50 viên hạ phẩm linh thạch, nếu không ta tựa đem chuyện người bắt cóc nữ tu, truyền ra cho mọi người cùng biết.

- Hừ, đợi người còn sống sau trận chiến này rồi hãy nói "Địa Long Thuật"

- Bao Quy đầu, người tưởng ta sợ người à, "Phi Dương Thủ"

Thế là trận chiến tiếp tục diễn ra, không có lúc nào dừng lại cả.

Đột nhiên tại lúc hai người đang tập trung đánh nhau thì Oành oành Đùng Đùng Rầm Rầm..... từng tiếng nổ to được phát ra.

Hai người thấy vậy thì vội dừng tay, nhìn xem nơi đâu phát ra tiếng động khủng khiếp đến như vậy, hai người nhìn đồng ngó tây một lúc, rất nhanh đã thấy nguyên nhân gây ra tiếng động.

Chỉ thấy ở cách xa hai người khoảng 50 m xuất hiện một cánh cửa, nếu Lăng Tiểu ở đây thì nhất định sẽ nhận ra cánh cửa này ngay lập tức, cánh cửa này chính là nơi diễn ra cuộc tranh đoạt thanh kiếm màu đồng xám, và cũng là nơi phong ấn một hung vật, mặc dù chưa biết hung vật đó là gì.

Oành..... cánh cửa đột nhiên tan nát, từng luồng khí màu xám liên tục bay lên trời, sau đó tạo thành một khuôn mặt khủng lồ hư ảo của một con báo.

"Ha Ha Ha Ha Ha, cuối cùng ngày này cũng đến, 1 ngàn năm rồi, cuối cùng cũng thoát khốn được rồi, Ha Ha Ha Ha" Một giọng nói khàn khàn rất chói tai vang lên từ miệng của hư ảnh hình báo kia.

Cười dài một tiếng, sau đó hư ảnh hình báo cuối mặt xuống nhìn vào Phan Nhị cùng Trương Quy, sau đó rất chân thật, hư ảnh hình báo liếm môi nói "Lâu rồi còn chưa có uống máu, ăn thịt, tiện thể có 2 con dê béo ở đây, tựa thích hợp"

Phan Nhị và Trương Quy nghe vậy thì cả kinh, bọn hắn cảm nhận thấy hư ảnh hình báo kia rất mạnh, không muốn tranh đấu, vì vậy vội quay người phi hành nhanh về hướng ngược lại hư ảnh hình báo kia.

Hư ảnh hình báo thấy vậy cười nụ cười hung tợn nói "Mèo vờ chuột à, ta rất thích, tựa chấp các người 3 giây, thoát được ta tha cho các người 1 mạng"

Sau đó vài ngày ở giới tu sĩ truyền ra tin tức, linh hồn đẳng (thứ gắn liền với linh hồn một tu sĩ, nếu đèn tắt thì mạng tan) của Phan Nhị trưởng lão Phi Nhạn Môn tựa đã bị dập tắt, tất cả đều biết Phan Nhị bị Trương Quy đuổi giết, nên đều cho rằng Trương Quy giết Phan Nhị, nhưng sự thật thì sao chưa ai xác nhận được.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: 18+ không tu sắc, không nên đọc

1 tháng thời gian nhanh chóng trôi qua.

Hôm nay cuối cùng Lăng Tiểu cũng đục thủng được một lỗ nhỏ ở trong kết giới của Tọa Đan Cảnh.

Tách.....kết giới thủng một lỗ nhỏ cỡ bàn tay người lớn,vừa y với thân hình của con tiểu hồ ly bị nhốt trong kết giới kia,thấy vậy Lăng Tiểu vội nói"Các em làm sao đục lỗ cho nó chui ra đi,ta chỉ đi trì được khoảng 1 phút nữa thôi đấy"

Nghe vậy các nàng Liễu Huệ vội chạy tới đứng trước kết giới,nói lời dụ dỗ trẻ em,y đồ muốn dụ con tiểu hồ ly chui ra.

-Này tiểu chút chút,ra đây đi,bọn ta sẽ cho ngươi ăn kẹo đường.

-Không ăn kẹo đường thì bọn ta sẽ cho ngươi ăn kẹo mít.

-Ra đây đi,ngươi ở trong đó hằng đêm sẽ có ma đấy.

Lăng Tiểu ở một bên thi triển trận pháp,nghe các nữ nói vậy thì chảy mồ hôi lạnh nói"Các ngươi dụ dỗ kiểu gì vậy hả,nó là yêu thú,lấy linh dược ra mà dụ nó,dụ kiểu các ngươi thì đừng nói 1 phút,cho dù 1 năm cũng chưa chắc thành công"

5 nữ nghe vậy mới nhớ con hồ ly này cũng là yêu thú,cũng tại vì nó quá dễ thương nên các nàng quên mất,xem nó là trẻ em đối xử,bình tĩnh khỏi mê hoặc,các nữ vội lấy ra đan dược,linh thảo,bắt đầu quá trình dụ dỗ.

Con tiểu hồ ly ở trong kết giới kia nhìn thấy nhiều đan dược và linh thảo như vậy thì thật thò chui đầu ra,nó ở đây lâu rồi còn chưa tiếp xúc với tu sĩ,cho nên tựa còn hơi rụt rè.

Chít.....kít.....con hồ ly kêu vài tiếng,muốn xác định có thể hay không được ăn đan dược và linh thảo ở trước mặt.

Các nữ thấy vậy thì gật đầu đồng ý.

Thấy vậy con tiểu hồ ly vội đi đến trước mặt 5 nữ,bắt đầu ăn đan dược và linh thảo các nữ lấy ra,một lúc sau thoả mãn kêu một tiếng,sau đó ngồi bệch xuống đất,bắt đầu luyện hoá dược lực.

Liễu Thi Hương thấy vậy vội tóm con tiểu hồ ly ôm vào người,nàng vui mừng hớn hớn nói"A,thật là dễ thương nha,bộ lông nó cũng thật mượt,vuốt vào rất là sướng tay đấy"

Từ nữ còn lại nghe vậy cũng vội bu vào,mỗi người 1 tay,bắt đầu sờ mó bộ lông mềm mại của con tiểu hồ ly,thấy vậy con tiểu hồ ly cũng không chống cự gì cả,nó cảm thấy tất cả mấy người này đều là người tốt,vội lại được vuốt ve như vậy làm cho nó cảm thấy rất là thoải mái.

Lăng Tiểu thấy vậy thì bất giác cũng nở nụ cười,chi cần các nữ thích là được rồi.

Đội các nữ vui đùa với con tiểu hồ ly kia hồi lâu,Lăng Tiểu ho khan vài tiếng nói"Này các nàng có thật xem ta là chồng không thể,ta vì cứu con hồ ly này ra cho các nàng,pháp lực đã muốn cạn kiệt rồi a,vậy mà các nàng chả hỏi thăm ta gì cả vậy"

5 Nữ nghe vậy vội cười chạy tới ân cần chăm sóc hắn,con tiểu hồ ly kia hình như cũng rất thích Lăng Tiểu,vì thế nhảy từ trên tay Liễu Thi Hương bay qua bám lên người của hắn.

Lăng Tiểu thấy vậy thì cười bế nó trên tay,xoa xoa đầu nó nói"Nha ngươi quả thật là dễ thương a,hèn gì làm cho bọn chị em các nàng mê mẩn như vậy,hay là để ta đặt cho ngươi một cái tên nha,xem nào hay là gọi ngươi là Bạch Linh đi"

Tiểu hồ ly nghe vậy thì vui mừng kêu vài tiếng,tựa hồ rất yêu thích cái tên Bạch Linh này.

Lăng Tiểu đột nhiên chuyển đề tài nói"Công lực của ta muốn cạn kiệt là vì các nàng a,vì vậy có phải các nàng nên giúp ta khôi phục lại không"

5 nữ nghe vậy nghi hoặc hỏi"Chồng nhập định một ngày là xong ấy mà,vội lại bọn em làm sao giúp anh khôi phục pháp lực được chứ"

Lăng Tiểu nghe vậy thì cười dâm nói"Tất nhiên là song tu hồi phục pháp lực rồi,nào lại đây giúp ta khôi phục pháp lực""

5 nàng nghe vậy thì đỏ mặt,nhưng không ai từ chối cả,đã 1 tháng các nàng chưa được chịch rồi,tựa l-n bắt đầu thấy ngứa.

Lăng Tiểu thấy vậy vội buông Bạch Linh ra dẫn dỏ đứng tại chỗ chờ bọn hắn một xú,sau đó dẫn 5 nữ đi đến 1 căn phòng gần đó,bắt đầu cời đồ các nàng ra.

Tiểu Nguyệt là người bạo dạn nhất ở chuyện này,đến nơi nàng tự động cời áo,rồi sau đó cuồn người xuống,bắt đầu bú cu cho Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy vậy rất thoả mãn,lấy tay xoa đầu của nàng rồi nói"Tiểu Nguyệt em làm rất tốt,hôm nay người đầu tiên sẽ là em'nói xong bắt đầu bú liếm bầu vú của các nữ còn lại.

sút.....sút.....sút.....tiếng bú cu vang lên một hồi,sau đó Tiểu Nguyệt tựa l-n đã ướt vội nói"Chồng em ngứa,anh mau chịch em đi"

Lăng Tiểu đang bú vú của Liễu Huệ, nghe vậy thì nói "Tốt lắm, quay người lại chồng đít lên đi, ta muốn chơi từ đằng sau"

Tiểu Nguyệt nghe vậy thì không nói một lời, quay người lại chồng hông đít lên, chờ con trym của Lăng Tiểu.

Phốc.....xỳ.....một cú đâm lút cán, con trym thành công đút vào vú l-n.

"A....A...ah.... Trời ơi sướng quá.....um 1 tháng rồi chưa được chịch.....mm.....ah.....Ân.....l-n đã đóng mạng nhện rồi.....U'.....ơ.....ah.....sướng quá.....ah.....mạnh nữa lên anh ơi"

Lăng Tiểu nghe Tiểu Nguyệt rên rĩ thì càng ra sức đâm mạnh hơn, hấn hai tay thì mò bóp vú của 2 nàng Ngọc Hân với Trần Thị Như, miệng thì bú vú của Liễu Huệ, Thân niệm thì đều khiến cán kiếm chịch Liễu Thị Hương phải nói là tất cả bộ phận điều bạn việc.

"UM....mm.....con c-c của chồng thật to.....ah.....ân....ừ....chịch l-n em muốn nát rồi..Ah..ân.ân...sướng quá....nha,...ơ...ân.....thật là sướng"

Trần Thị Như thấy Tiểu Nguyệt sung sướng rên rĩ như vậy, thì nàng cũng bắt đầu thấy ngứa l-n vội nói "Chồng mau làm Tiểu Nguyệt ra đi....m mm....em ngứa l-n quá....ah.....muốn được chồng chịch"

Lăng Tiểu nghe vậy thì tăng mạnh tốc độ rút ra rút vào hơn nữa, hấn nói "Thị Như qua đây, để anh bú l-n cho em đỡ ngứa"

Liễu Huệ trước mặt hấn nghe vậy vội rên rĩ nói "Sao chồng lại thiên vị vậy chứ, em cũng ngứa l-n mà"

Lăng Tiểu nghe vậy vội nói "Thôi được rồi, nàng bay lên một xú để ta bú l-n cho, còn Thị Như thì để ta móc l-n cho nàng nha"

Thế là không gian ở trong căn phòng này tiếp tục vang lên những tiếng rên rĩ mê hồn.

Một lát sau Tiểu Nguyệt thờ gáp rên rĩ "A.....a....a....trời ơi.....em thấy hoa vàng trên cỏ xanh...ah....ah...sướng.....sướng quá.....ân.....ờ.....em muốn lạc trôi rồi.....nha.....trời.....mm....ơi.....Raaaa.....em...Raaaaaaaaa"

Theo tiếng ra của nàng vang lên, con trym của Lăng Tiểu bị l-n nàng kẹp chặt lại, một dòng dâm thủy đánh thẳng vào đầu cu của hấn, sau đó Tiểu Nguyệt vô lực ngã xuống đất, tạm thời không còn sức tái chiến.

Thấy vậy, Lăng Tiểu chuyển thân, sau đó kéo Liễu Huệ đang lơ lửng trên không đầu xuống, phốc.....một phát đâm mạnh vang lên, l-n của Liễu Huệ thành công nuốt con Trym của Lăng Tiểu.

Vì quá đột ngột chưa kịp chuẩn bị, nên Liễu Huệ kêu thảm một tiếng "Aaaaa.....sao lại đột ngột vậy chứ.....nha,...ah.....ân.....em còn chưa chuẩn bị xong mà"

Lăng Tiểu nghe vậy thì lấy tay móc nước l-n của nàng cười nói "Ta thấy em chuẩn bị xong rồi a, xem này cái này là gì"

"Ân.....chồng xấu xa.....mm...khi dễ em.....nha.....ah.....sướng quá.....ah...c-c chồng thật tốt.....ah.....vừa thô vừa to.....ân.....um...chịch thật là sướng.....ah.....á.....em tình nguyện cho chồng.....Ah.....nha.....chịch nát l-n em cũng được"

Lăng Tiểu nghe vậy thì di chuyển thân dưới nhanh hơn, hấn nói "Là nàng nói....mm.....đó nha....ah....ân...ta sẽ chịch l-n nàng nát luôn"

"Á.....Á....ah....tha mạng.....ân.....ah....chậm chút.....um....trời ơi em chết mất....Úm.....ờ.....éc.....thật là sướng a...mm....ờ....nha....a....á.á.....sướng.....em thấy sao trời rồi"

"Ah.....em chịu.....ân.....ah....ah...hết nỗi rồi.....Ân.....A.....em muốn ra....mm.....em muốn ra.....A.....Raaa aaaaaa" l-n của Liễu Huệ co rút bắn ra dâm thủy, nàng cũng như bao phụ nữ khác, mất hết sức lực mềm nhũn tựa vào người Lăng Tiểu.

Lăng Tiểu thấy vậy thì thả nàng nhẹ nhàng xuống đất, sau đó bắt đầu tiếp tục chịch nhau với Trần Thị Như, căn phòng lại tiếp tục vang lên những tiếng rên rĩ mê hồn.

Chủ động hồi lâu Lăng Tiểu nằm xuống đất nói "Giờ đến lượt các nàng thượng ta, ta hơi đuối sức rồi"

Trần Thị Như nghe vậy thì ngồi lên người hấn bắt đầu nhún, nàng một bên nhấp hông, một bên rên rĩ "Ah... Thật là sướng khoái.....ân.....ah..., c-c anh thật to.....mm...chịch thật sướng...Ân...nha.....ah.....em sẽ hút....ah....um....tinh dịch của anh.....á...Ồ.....em muốn sinh con cho anh"

Lăng Tiểu nghe vậy thì tươi cười nói "ha ha...um...a.....nếu nàng muốn vậy thì phải.....ah....um....ra sức nhấp hông mạnh lên nữa.....um... mm.....vậy thì ta mới bắn tinh để tạo ra.....um.....ah.....em bé được"

"Nha....umm.....em sẽ làm....ah.... cho anh ra.....ah.....ân.....sẽ mang bầu của anh....Á.....ah....um....thật sướng.....mm.....ah...ơ.....thật thoải mái"

Ngọc Hân cũng không chịu yếu thế vạch l-n ra dí vào mặt Lăng Tiểu, muốn hấn mút l-n cho nàng.

Một lần chịch này kéo dài vên vẹn 6 tiếng, 5 nữ đều nằm liệt ở dưới sàn, Lăng Tiểu thấy vậy thì cười đắc ý, sau đó đi ra khỏi phòng, đến Bảo Khố đón Bạch Linh.

Thế là ngày hôm đó tựa kết thúc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phi Thăng Tu Chân Quyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.